

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Mirkóczki Ádám,
Schmuck Erzsébet, dr. Tiba István*

Az ülésnap megnyitása	15361
Napirenden kívüli felszólalók:	
Sallai R. Benedek (LMP)	15361
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	15363
Tukacs István (MSZP)	15364
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	15366
Szászfalvi László (KDNP).....	15368
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	15369
Vona Gábor (Jobbik).....	15371
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	15374
Jakab István (Fidesz)	15376
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár.....	15377
A személyszállítási szolgáltatásokról szóló 2012. évi XLI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	15379
A műsorterjesztés és a digitális átállás szabályairól szóló 2007. évi LXXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	15380
Az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	15380
A csodeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény és a kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	15380
A kapcsolati erőszak elleni hatékony fellépést elősegítő nemzeti stratégiai célok meghatározásáról szóló országgyűlési határozati javaslat zárószavazása.....	15381
A szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés.....	15381
Zárószavazás	15382
A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény, és ezzel összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés.....	15382
Zárószavazás	15383
A bűjtatott pártfinanszírozás megelőzéséről és az Európai Unió intézményei iránti bizalom megóvásáról szóló országgyűlési határozati javaslat zárószavazása.....	15383
A természetes személyek adósságrendezéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	15384
Zárószavazás	15385
A Nemzeti Községi Egyetemről, valamint a közigazgatási, rendészeti és katonai felsőoktatásról szóló 2011. évi CXXXII. törvény és a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés.....	15385
Zárószavazás	15386
A világorökségről szóló 2011. évi LXXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés.....	15386
Zárószavazás	15387

Az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény és a közfoglalkoztatással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés.....	15387
Zárószavazás	15387
Egyes törvények vízgazdálkodási és tűzvédelmi tárgyú, illetve közszolgáltatás ellátásával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés.....	15388
Zárószavazás	15388
A közfoglalkoztatásról és a közfoglalkoztatáshoz kapcsolódó, valamint egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés.....	15388
Zárószavazás	15388
A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	15388
A víziközmű-szolgáltatással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	15389
Zárószavazás	15389
Az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvénynek az állami vagy önkormányzati vagyon gyarapításával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	15389
Az egyes fővárosi fejlesztési beruházások gyorsításáról és egyszerűsítéséről, valamint ezzel összefüggésben az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés.....	15389
Zárószavazás	15389
A Budapesten megrendezendő Úszó-, Vízilabda-, Múugró, Múúszó és Nyíltvízi Világbajnokság megvalósításához szükséges létesítményfejlesztésről szóló 2015. évi XXXIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz (T/5044. szám) benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	15390
Zárószavazás	15390
A XXXIII. Olimpiai Játékok és a XVII. Paralimpiai Játékok 2024-es budapesti megrendezésére vonatkozó pályázati szándék támogatásáról szóló országgyűlési határozati javaslat összevont vitája	15390
Bánki Erik (Fidesz), a napirendi pont előadója.....	15391
Felszólalók:	
Dr. Simicskó István emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	15394
Kucsák László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	15396
Gógös Zoltán , a kisebbségi vélemény ismertetője	15396
Németh Szilárd István (Fidesz)	15398
Lukács Zoltán (MSZP)	15400
Dr. Simicskó István (KDNP)	15404
Szilágyi György (Jobbik).....	15406
Ikotity István (LMP)	15410
Szabó Szabolcs (független)	15414
Csizi Péter (Fidesz)	15415
Bánki Erik (Fidesz) előterjesztői válasza	15416

A Budapesten megrendezendő Úszó-, Vízilabda-, Múugró, Múúszó és Nyíltvízi Világbajnokság megvalósításához szükséges létesítményfejlesztésről szóló 2015. évi XXXIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/5419. szám) összevont vitája15418
Bánki Erik (Fidesz), a napirendi pont előadója.....15418

Felszólalók:

Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár..... 15420
Vécsey László, a Törvényalkotási bizottság előadója.....15421
Dr. Simicskó István (KDNP)15421
Szilágyi György (Jobbik)..... 15422
Kiss László (MSZP) 15424
Ikotity István (LMP) 15425
Szilágyi György (Jobbik)..... 15427
Kiss László (MSZP) 15428
Szilágyi György (Jobbik)..... 15430
Lukács Zoltán (MSZP) 15430

Bánki Erik (Fidesz) előterjesztői válasza15431

Az állami vezetői juttatások csökkentésével összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 15433

Felszólalók:

Vécsey László, a Törvényalkotási bizottság előadója..... 15433
Gőgös Zoltán, a kisebbségi vélemény ismertetője 15434
Lukács Zoltán (MSZP) 15435
Novák Előd (Jobbik)..... 15437
L. Simon László, a Miniszterelnökség államtitkára..... 15440
Novák Előd (Jobbik)..... 15443

L. Simon László, a Miniszterelnökség államtitkárnak válasza..... 15444

Az elektronikus hírközlési szolgáltatások és infrastruktúra fejlesztésének, kiépítésének ösztönzéséről, a jogszabályi háttér akadálymentesítéséről szóló törvénymódosításokról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 15444

Felszólalók:

Dr. Mengyi Roland, a Törvényalkotási bizottság előadója..... 15445
Velez Árpád (MSZP)..... 15445
Novák Előd (Jobbik)..... 15445

L. Simon László, a Miniszterelnökség államtitkárnak válasza..... 15447

Egyes szociális és gyermekvédelmi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 15448

Felszólalók:

Kucsák László, a Törvényalkotási bizottság előadója..... 15448
Kiss László, a kisebbségi vélemény ismertetője..... 15449
Kovács Sándor, a Népjeléti bizottság előadója..... 15450
Vágó Sebestyén, a kisebbségi vélemény ismertetője..... 15451
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) 15452
Vágó Sebestyén (Jobbik) 15454
Schmuck Erzsébet (LMP) 15456

Czibere Károly emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....15457

Az egészségügyi alapellátásról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 15460

Felszólalók:

Vécsey László, a Törvényalkotási bizottság előadója..... 15460
Tukaacs István, a kisebbségi vélemény ismertetője15461

Dr. Zombor Gábor emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	15463
Dr. Molnár Ágnes (Fidesz)	15464
Dr. Szakács László (MSZP)	15466
Ríg Lajos (Jobbik).....	15469
Ikotity István (LMP)	15471
Tukacs István (MSZP).....	15472
Dr. Zombor Gábor emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	15473

Egyes, a felsőoktatás szabályozására vonatkozó törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	15474
---	-------

Felszólalók:

Kucsák László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	15474
Kiss László , a kisebbségi vélemény ismertetője.....	15475
Dr. Hiller István (MSZP)	15476
Ikotity István (LMP)	15478
Farkas Gergely , a Kulturális bizottság kisebbségi véleményének ismertetője.....	15480
Farkas Gergely (Jobbik).....	15481
Dr. Palkovics László emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	15482

A sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról, valamint az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	15485
--	-------

Felszólalók:

Dr. Galambos Dénes , a Törvényalkotási bizottság előadója	15486
Szilágyi György , a kisebbségi vélemény ismertetője	15487
Bánki Erik (Fidesz).....	15490
Dr. Simicskó István emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	15491
Szilágyi György (Jobbik).....	15492
Bánki Erik (Fidesz) előterjesztői válasza	15495

A fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény, valamint a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló 2004. évi XXXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	15495
---	-------

Felszólalók:

Dr. Galambos Dénes , a Törvényalkotási bizottság előadója	15496
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	15497
Schmuck Erzsébet (LMP).....	15499
Dr. Józsa István (MSZP).....	15501
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	15503
Kara Ákos nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	15504

A nemzeti akkreditálás rendszerének átalakításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	15507
---	-------

Felszólalók:

Vécsey László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	15507
Szilágyi György , a kisebbségi vélemény ismertetője	15508
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	15509
Velez Árpád (MSZP).....	15511
Kepli Lajos (Jobbik)	15512
Dr. Józsa István (MSZP).....	15514
Kepli Lajos (Jobbik)	15515
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	15516
Cseresnyés Péter (Fidesz) előterjesztői válasza	15517

**Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavas-
lathoz** benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....15519

Felszólalók:

Dr. Salacz László, a Törvényalkotási bizottság előadója15519

Fuzik János nemzetiségi szószóló.....15519

Dr. Bárándy Gergely (MSZP)15521

Novák Előd (Jobbik).....15524

Dr. Bárándy Gergely (MSZP)15527

Novák Előd (Jobbik).....15527

Fuzik János nemzetiségi szószóló válasza15528

**Az Európai Közjogi Szervezet létrehozásáról és alapokmányáról szóló Egyezmény
kihirdetéséről szóló törvényjavaslat** általános vitája.....15528

Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....15529

Felszólalók:

Csenger-Zalán Zsolt, a Fidesz képviselőcsoportja részéről15530

Demeter Márta, az MSZP képviselőcsoportja részéről.....15531

Dr. Vejkey Imre, a KDNP képviselőcsoportja részéről.....15532

Dr. Staudt Gábor, a Jobbik képviselőcsoportja részéről15533

**Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi
CXII. törvény, továbbá egyes más törvények módosításáról szóló törvényjavaslat**

kivételes eljárásban történő összevont vitája.....15534

Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....15534

Felszólalók:

Dr. Salacz László, a Törvényalkotási bizottság előadója15539

Dr. Bárándy Gergely, a kisebbségi vélemény ismertetője.....15539

Dr. Staudt Gábor, a kisebbségi vélemény ismertetője15541

Tuzson Bence, a Fidesz képviselőcsoportja részéről15542

Dr. Bárándy Gergely, az MSZP képviselőcsoportja részéről.....15545

Dr. Vejkey Imre, a KDNP képviselőcsoportja részéről.....15550

Dr. Staudt Gábor, a Jobbik képviselőcsoportja részéről15552

Schmuck Erzsébet, az LMP képviselőcsoportja részéről15556

Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár15559

Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....15562

Dr. Bárándy Gergely (MSZP)15564

Schmuck Erzsébet (LMP)15566

Dr. Józsa István (MSZP).....15567

Dr. Józsa István (MSZP).....15567

Tuzson Bence (Fidesz)15569

Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....15571

Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza.....15572

**A Magyarország Kormánya és az Egyesült Nemzetek Gyermekalapja között az Egyesült
Nemzetek Gyermekalapja Globális Szolgáltató Központjának létrehozásáról szóló**

Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája15574

Dr. Mikola István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója15574

Felszólalók:

Csenger-Zalán Zsolt, a Fidesz képviselőcsoportja részéről15576

Dr. Józsa István, az MSZP képviselőcsoportja részéről.....15576

Dr. Vejkey Imre, a KDNP képviselőcsoportja részéről.....15578

Vágó Sebestyén, a Jobbik képviselőcsoportja részéről15581

Schmuck Erzsébet, az LMP képviselőcsoportja részéről15584

Dr. Józsa István (MSZP).....15585

Dr. Mikola István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza15585

Napirenden kívüli felszólalók:

Schmuck Erzsébet (LMP)	15588
Novák Előd (Jobbik).....	15590

Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	15592
--	-------

Az ülés bezárása	15592
-------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. NAGY ISTVÁN államtitkár, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter, DR. FÓNAGY JÁNOS és KARA ÁKOS államtitkárok, HENDE CSABA honvédelmi miniszter és VARGHA TAMÁS államtitkár, DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter és TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, CZIBERE KÁROLY, DR. RÉTVÁRI BENECSE, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN, DR. ZOMBOR GÁBOR és DR. PALKOVICS LÁSZLÓ emberi erőforrások minisztériumi államtitkárok, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés nyári harmadik
rendkívüli ülésének
2. ülésnapja
2015. június 30-án, kedden
(9.03 óra – Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: Mirkóczki Ádám és dr. Tiba István)

ELNÖK: Jó reggelt kívánok, tisztelt képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Az Országgyűlés nyári harmadik rendkívüli ülésének 2. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Mirkóczki Ádám jegyző urak lesznek segítségemre.

Napirend előtti felszólalásra jelentkezett az LMP képviselőcsoportjából: „A balatonfenyvesi kikötőépítés” címmel Sallai R. Benedek képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nem olyan régen egyszer már fölemeltem a szavam annak érdekében, hogy rámutassak a parlamentben arra, hogy a Balaton nyílt vízfelületének is megkezdődött a privatizációja, nyílt vízfelületeket adnak oda olyan célokra hatóságok, amelyek jócskán megkérdőjelezhetők mind indokoltságuk, mind szakmaiságuk tekintetében, és ez még valószínűleg nem lenne ennyire fájdalmas, ha nem több jogszabály megsértésével kerülne kiadásra egy-egy engedély.

Balatonfenyvesen, a Balaton déli partján, ott, ahol a legsebélyebb a part, ahol leginkább alkalmas családbarát turizmus megvalósítására a partszakasz, ahol egyébként nagyon közel van a Kis-Balaton, és nagyon gazdag természeti értékekkel rendelkezik a táj, úgy, hogy az egész tó Natura 2000-es védett terület, itt került kialakításra az a kikötő, ami jó néhány más európai kikötőt megszegyenítő méreteekkel, fél kilométer hosszan nyúlik be a Balatonba, és négy hektár kikötésével jött létre. Nyilvánvalóan a természetvédelmi szabályok és a környezetvédelmi hiányosságok senkit nem szoktak meghatni, ezért itt már azzal jövök, hogy teljesen más jogszabályok sérelme is bizonyítottá vált az elmúlt időszakban, hiszen jogszabályellenesen került kiadásra építési engedély. Mindamelllett most már a jogalkalmazás is mulasztott, hiszen nem vette észre, hogy jogszabályellenesen, a határozati engedélytől eltérően történt az építési munka.

Külön érdemes arról beszélni, hogy a balatoni kiemelt üdülőkörzet területrendezési tervének elfogadásáról és a balatoni területrendezési szabályzat megállapításáról szóló, 2013-ban módosított 2000. évi CXII. törvény 35. §-a kategorikusan tiltja az ilyen jellegű kikötő építését. Ennek ellenére került kialakításra ez a kikötő. De vajon miért lehet ez, és meddig érhetnek a szálak? Ez ügyben várom kormányparti képviselőtársaim támogatását, hiszen nagyon furcsa tulajdonosi szerkezetet találunk, ha megnézzük a kivitelezői oldalt.

A majdani kikötő sem helyi, sem tágabb regionális érdekeket nem szolgál, nem helyi tulajdonban van és érdekelttséghez tartozik. A helyiek a part adottságaihoz alkalmazkodó, kis merülésű hajókat használnak, nekik nem volt szükségük erre a mélyvízi kikötőre. Ráadásul a közelben, Alsóórsön és más kisebb településeken is létesülnek új kikötőhelyek, mégpedig egy olyan övezetben, amelyet a komolyabb vitorlások a sekély víz miatt többnyire elkerülnek.

Így tehát az igény nem a helyben élők vagy a vitorlázók, hanem a befektetők oldaláról jelentkezett. Ők viszont nem akárhik, akikre fel szerettem volna hívni a figyelmét a tisztelt parlamentnek. A beruházó az Előny Kft., amelyet Deák Gábor, Kecskés Egon és Heves István nevezetű urak képviselnek, akiknek a neve az ÁNTSZ-laborhálózat privatizációja kapcsán forgott korábban a sajtóban. A sajtó szerint az ő közreműködésükkel vette meg az Euro-Labor Invest Kft. 2006-ban, vagyis a Gyurcsány-kormány idején - csak azért mondom, hogy ne vegyék ezt is támadásnak - 48 millió forintért a laborokat úgy, hogy a tisztai főorvos szerint a műszerpark önmagában 750 millió forintot ért. Az elbocsátott dolgozók több mint 500 millió forintos végkielégítését viszont az állam vállalta akkor magára, lehetővé téve ezt az üzletet úgy, hogy a cég már az első évben ezekkel a megszerzett javakkal 1,6 milliárdos nettó árbevételt ért el. Tehát egy ilyen befektetői csoportról beszélünk, úgy, hogy abban az időben az ÁNTSZ szerződéses projektvezetője volt az a Deák úr, aki ezt a céget jegyezte, és Kecskés életrajzában is szerepel, hogy részt vett az ÁNTSZ-laboratóriumok privatizációjában és az ehhez kapcsolódó befektetési projektek kidolgozásában. Ugye, milyen könnyű így jó befektetési projekteket csinálni, ha állami vagyonhoz könnyen hozzájutunk? Deák Gábor egyébként az egri kórházat csődbe juttatott HospInvest vezetésében is benne volt.

Ezzel a körrel a morális rendszerváltást hirdető Orbán-kabinetnek nem sok dolga lenne, hogy üzletet kössön, és nem sok dolga lenne, hogy bármilyen üzletet keressen a Balatonon, de hát sajnos, mint azt sokszor tapasztaljuk a nemzeti együttműködés rendszerében, a pénznek nincs szaga. Így érdekes módon az egész fejlesztés egyik hitelezője az Előny Kft. részére az a Növekedési Hitel Bank, amelynek igazgatósági tagja Szemerey Tamás Béla, Matolcsy György jegybankelnök milliárdos unokatestvére, aki a finanszírozást nyújtotta a pályázatok mellé. Ezen természetesen nem csodálkoznánk; ezen azok csodálkozhatnak, akik nagyjából hisznek a mesében. Ahol a közjavak elfogyasztásával, a közpénzek felhasználásával lehet hatalmas magánprofitra szert tenni, ott mindig feltűnik a színen egy-egy vezető kormányzati politikusi bizalmi köre és itt jelen pillanatban Matolcsy jegybankelnök érdekeltisége.

Nyilvánvalóan felmerül a kérdés, hogyan valószínűsíthető ez meg, hogyan adhatták ehhez az engedélyeket, és mi lesz a további intézkedés most, hogy a katasztrófavédelem elkezdte az eljárásokat. Mire számíthatunk? Ez ügyben várnám véleményüket.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ a kormány nevében Fónagy János államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, nem először szerepel a balatonfenyvesi kikötőépítés sem a különböző tárcák és az ön levelezésében, sem a parlament előtt. A Nemzeti Közlekedési Hatóság az illetékességi területén a jogszabályok által előírt hatáskörének keretei között végzi kikötőengedélyezési feladatát. A kikötők engedélyezése esetében a közigazgatási hatósági hatáskörét osztott közigazgatási döntési jogkörrel gyakorolja. Mielőtt ezt részletezem, engedje meg a tisztelt Ház, hogy azt az általános elvi szabályt rögzítsem, hogy amennyiben az ügyfél kérelme kielégíti a vonatkozó jogszabályi előírásokat, úgy az engedély kiadását a szükséges hatósági engedélyek és szakhatósági hozzájárulások birtokában az engedélyező hatóság nem tagadhatja meg.

Tehát nem az a kérdés, hogy nekem tetszik valami vagy nem tetszik - megengedem, önnek nem tetszik; nekem sem tetszik -, de ha egyszer az a kérelem megfelel a jogszabályi követelményekben rögzítetteknek, és ezt az illetékes szakhatóságok erre vonatkozó jogerős határozataikban elismerik vagy kiadják, akkor ez az engedély nem tagadható meg. Egyébként 2007-től, tehát 7-8 éve folyik ez az eljárás.

Hogy kik voltak ezek? Ha megengedi a tisztelt Ház, élve az idő adta lehetőséggel: tárgyügyben a Fejér Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság és a Baranya Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság mint vízügyi hatóság, a Somogy Megyei Kormányhivatal kaposvári járási hivatal, járási építésügyi és örökségvédelmi hivatal mint kulturális örökségvédelmi hatóság, a Somogy Megyei Kormányhivatal marcali járási hivatal, járási népegészségügyi intézete balatonlellel ügyfélszolgálati iroda mint közegészségügyi és járványügyi hatóság, a Honvédelmi Minisztérium hatósági hivatal mint elsőfokú katonai építésügyi hatóság, illetve Balatonfenyves polgármesteri hivatal jegyzője mint elsőfokú építésügyi hatóság és településrendezési ügyben határozó hatóság került megkeresésre. Ezek a hatóságok *(Felmutatja a listát.)* körülbelül 40 dokumentumban adtak meg vagy egymásközi, hatóságközi engedélyt, vagy a végén építési engedélyt.

Az ön által is felvetett környezetvédelmi szakkérdésekben az illetékes környezetvédelmi hatóságok a rendelkezésre álló információk, dokumentáció és kapott állásfoglalások alapján megállapították, hogy a tervezett tevékenység megvalósítása - az ön állításával ellentétben - sem az egyes környezeti elemekre, sem azok rendszereire jelentős környezeti hatással nem jár.

(9.10)

Nem azt mondták, hogy nincs változás, hanem azt mondták, hogy nincs hátrányos környezeti hatás, így környezeti hatásvizsgálat további lefolytatása nem indokolt. A közigazgatási hatósági eljárás szabályai szerint a hatósági döntés egyébként fellebbezéssel megtámadható, és bírósági felülvizsgálatra is van lehetőség.

Tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy ebben a régióta folyó ügyben a számos kiadott hatósági engedély ellen egyetlen esetben sem érkezett be jogorvoslati kérelem. Tehát, tisztelt képviselő úr, én nem vitatom az ön szakmai vagy érzelmi hozzáállását, abban sem vitatkozom önnel, hogy egy ilyen létesítményt van, aki hasznosnak tart és van, aki haszontalannak, de ez nem „tetszik vagy nem tetszik” kérdése. Nyolc-tíz hatóság számos eljárás után jutott erre a megállapításra, és ezen megállapítások, jogerős határozatok ellen senki sehol semmiféle jogorvoslatot nem nyújtott be.

Ezért kérem - hogy mondjam -, ne próbáljon belemagyarázni egy önnek nem tetsző objektumot létrehozó építésügyi eljárásba olyat, ami nincs benne. Lehet, hogy ez nem nyerte el az ön tetszését, de hogy az eljárás szabályszerű, azt dokumentálni lehet. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett az MSZP képviselőcsoportjából Tukacs István képviselő úr: „Semmelweis-nap előtt” címmel. Öné a szó, képviselő úr. Parancsoljon!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Mint mindannyian tudják, 1992 óta minden július 1-je a magyar egészségügy napja. Ez a nap Semmelweis Ignác nevét viseli, és arra szolgál, hogy kifejezzük megbecsülésünket és tiszteletünket az egészségügyben dolgozók iránt. 2010 óta Réthelyi Miklós miniszter úr javaslatára ez munkaszüneti nap az egészségügyben dolgozók számára, még akkor is, ha tudjuk, hogy ennek inkább csak szimbolikus jelentősége van, hiszen ezen a napon is ügyvelnek, ezen a napon is gyógyítanak, és ezen a napon is megpróbálnak bennünket egészségben tartani.

Ha valamiről meg kell emlékezni ennek a napnak a kapcsán, az most az egészségügy különösen nehéz helyzete. Különösen nehéz ez a helyzet, mert számtalan gond, probléma és teher nehezedik az egészségügyre és az egészségügyben dolgozók vállaira, akik hivatásukatból, munkájuk szeretete okán, a betegek tisztelete okán végzik a munkájukat, néha nagyon méltatlan körülmények között.

A Semmelweis-nap szól tehát nekik, de nem szól azoknak, akik már nincsenek itt, akik valahol Európában keresik a boldogulást orvosként vagy szakdolgozóként. A Semmelweis-nap nem szól nekik, de

értük szólhat. Értük szólhatna akkor, ha azt mondanánk, hogy gyertek haza, mert van miért. Az elvándorlás nem csökken, és nagyon sokan mérlegelik azt, hogy vajon a méltatlan körülmények és a lehetetlen bérezés miatt máshol keressék a megélhetést és máshol keressék a boldogulást.

A Semmelweis-nap okán beszélünk kell arról, hogy ebben az egészségügyi rendszerben, amelyben mi is gyógyulunk vagy megpróbálunk egészségben maradni, létezik a hálapénz rendszere, ami megrontja a viszonyt orvos és orvos, orvos és beteg, orvos és szakdolgozó között, méltatlan körülményeket teremtvé. Tudom, a kormányzati többség már visszavonta azt a kezdeményezést, hogy a hálapénz legyen legális, mégsem lehet nem szólni arról a jelenleg létező gyakorlatról, amelyben orvos és orvos között rossz a viszony, mert az egyik kap, a másik pedig nem; orvos és szakdolgozó között rossz a viszony, mert az egyik többet kap, a másik meg nem; orvos és beteg között, mert a beteg úgy gondolja, hogy meg kell vásárolni a jobb ellátást vagy a jobb ellátás érzetét. És persze, minden egészségügyben dolgozó érzi a pénztelenséget, a lehetetlen körülményeket és azt, hogy kórházban vagy intézményben, járóbeteg-ellátásban vagy máshol lehetetlen körülmények között dolgoznak azok, akik őket gyógyítani akarják.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem segít, ha csak azt mondjuk, hogy némi pénzzel akarunk javítani a helyzetükön. Az egészségügyben dolgozók 50 százalékos bérfejlesztést és belátható időn belül 100 százalékot követelnek; támogatható ez a követelés. Azt mondják, nagyjából 100-120 milliárd kellene most rögtön az egészségügyre, hogy működőképes legyen a rendszer; igen, ez támogatható követelés, és azt gondolom, olimpiai álmok és kongó stadionok árnyékában még inkább támogatható ez a követelés, hiszen ezeket ők is látják.

Amikor arról beszélünk, hogy koncepciók kellenének, akkor megerősítem újfent, hogy az MSZP úgy gondolja, az egészségügy nemzeti ügy, azon kevés ügyek egyike, amit nem lehet négyévente vagy nyolc-évente ide-oda rángatva megpróbálni kormányozni. Meg kellene állapodni a szakmával, a képviselőkkel, és meg kellene állapodni a politikának magának is, hogy merre tartson ez az egyébként mondottan ingyenes, valójában nem, szolidaritáson alapuló, de a szolidaritás hiányától szenvedő rendszer. Ez nemzeti ügy, amiből nagyon kevés van; az oktatást, mondjuk, a nyugdíjrendszert tudnám ebbe a körbe sorolni. Hát akkor mi akadályozza meg a kormányzatot abban, hogy a mozaikkormányzás, az elpottyantott ötletek, a becsempészett és tartalmatlan, majd később kormányrendeletekkel kitöltött törvényjavaslatok helyett legyen koncepció? A parlament előtt jelenleg is van olyan törvény, amelynek nincs tartalma; vannak ugyan elvei, de nem tudjuk, mi lesz belőle.

Ezért tehát, tisztelt képviselőtársaim, tisztelt Ház, azt gondolom, a Semmelweis-nap kapcsán időszerű lenne arról beszélni, hogy ha nemzeti ügy, akkor cselekedjünk érte közösen. Köszönöm szépen,

hogy meghallgattak, köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében az elhangzottakra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Mielőtt reagálnék az ön által elmondottakra, hadd mondjam el én is, hogy Semmelweis-nap alkalmából is és más napokon is mindezt a 95 ezer embert, aki a kórházakban dolgozik, aki a mentésben dolgozik, aki a háziorvosi praxisokban dolgozik vagy bárhol az egészségügyben, elismerés illeti meg - Semmelweis-napon és más napokon is -, hiszen tényleg hivatástudatból teszik azt, amit tesznek, emberi életet mentenek, emberi egészséget őriznek meg. Azt hiszem, mindannyian tudjuk, hogy az egyik legfontosabb hivatás, amit valaki választhat, és szinte mindenki előbb vagy utóbb különböző okokból, de az ő gondoskodásukra lesz bízva, úgyhogy nem mindegy, milyen körülmények között és milyen elhivatottsággal dolgoznak. Ezért is elismerés illeti az ő munkájukat.

Ami a képviselő úr által felvetett javaslatokat illeti, ismételten nem hallottunk különösebb szocialista javaslatot az egészségüggyel kapcsolatban, hiszen a korábbiakat nem pusztán itt a parlamentben, de népszavazáson is elvetette Magyarország: mind a vizitdíjat, mind a kórházi napidíjat népszavazás törölte el, söpörte el, és ezzel együtt a szocialista kormányzatot is.

(9.20)

Az, amit a szocialisták kínáltak Magyarországnak az egészségügy terén, egy népszavazáson bukott el, és azt a rendszert senki nem választotta; hála istennek, szerencsére, hiszen különben, mondjuk, az egészségügyi privatizációval, a HospInvesttel és társaival talán már csak a magyar egészségügynek egyfajta romjain nézhetnénk a csődkezelési kérdéseket, de az biztos, hogy előre nem vitt volna. Az pedig különösen orcapirító, amikor képviselő úr azonnali 50 százalékos béremelést és középtávú bérduplázást követel meg akkor, amikor a szocialisták voltak azok, akik 2008-2009-ben minden egészségügyi dolgozótól elvettek egyhavi bért *(Gőgös Zoltán: És visszaadtátok? Nem adtátok vissza!)*, azaz 8 százalékkal csökkentették az egészségügyben dolgozók bérét. S amíg ők 8 százalékkal csökkentették, addig most 100 százalékos emelést várnak.

Ettől függetlenül persze a kormány - miután 2010-ben átvette az ország irányításának lehetőségét - igyekezett a béremelések útjára lépni, s nemcsak a pedagógusok vagy a rendvédelmi dolgozók esetében, hanem az egészségügyben dolgozók esetében is. Ezért tudunk az egészségügyben dolgozó 95

ezer embernek, orvosoknak, ápolóknak, mindenkinek átlagosan 24 százalékos béremelést biztosítani 76 milliárd forint pluszforrásból. De pluszforrást fordítottunk a kórházak adósságrendezésére is, pontosan azért, hogy a körülmények, amik között gyógyítanak az orvosok, az ápolók, minél inkább biztonságosak legyenek. Így sikerült az összes kórház adósságát rendezni. Ön is tudja, hogy ez összesen 6212 beszállítót és 194 ezer számlát jelent, ennyit egyenlített ki a kormány az év első hónapjaiban, ennyivel egyszerűbb most a kórházak gazdálkodásáért felelős személyek helyzete.

Ami pedig a körülmények biztosítását, a fejlesztést illeti, hiszen ön is mondta, hogy sok esetben nehezek a körülmények, és el kell ismernünk, hogy a körülmények sok esetben valóban nehezek a kórházakon belül: ön is tudja, hogy az elmúlt években 500 milliárd forintnyi fejlesztés folyt a kórházakban különböző műszerek beszerzése, épületek felújítása, új épületek építése kapcsán. Tisztelt Képviselő Úr! Én majd tisztelettel megkövetem önt akkor, ha mond egy olyan korszakot, amikor 500 milliárd forint értékűnél nagyobb értékű fejlesztés volt az egészségügyben, 1990 óta bármikor. Nyugodtan mondhatja most is azt az időszakot, elküldheti SMS-ben, Viberen, WhatsAppon, e-mailben, bármilyen módon, szívesen várom, és nevezze meg azt az időszakot, amikor 500 milliárd forintnál nagyobb értékű volt az egészségügyi fejlesztések volumene. A mi elmúlt négy-öt éves időszakunkban ennyit ért el. Azt hiszem, hogy ez rekord 1990 óta. Lehet persze több fejlesztést követelni Magyarországon, nyilván mindnyájan örülnék neki, ha az egészségügyben több fejlesztés lenne, de szerintem nem igazán talál olyan időszakot, amikor ennél nagyobb lett volna.

Ami az orvoselvándorlás problémáját illeti: ez egy régi probléma. Nemcsak 2010 után, hanem 2010 előtt is probléma volt Magyarországon az orvosok és ápolók elvándorlása. Ezért vezettük be a béremelést, ezért indítottunk ingyenes szakképzési programokat, ezért vezettük be a rezidenstámogatási programot, amiket persze korábban is be lehetett volna vezetni, és akkor korábban jelentettek volna valamiféle megoldást erre a problémára, de 2010 után tudtuk ezt bevezetni, és 2500 rezidens vett benne részt. Ezt már a szakorvosok számára is kiterjesztjük. Itt azért súlyos milliárdokról van szó, hogy mennyi pluszjuttatást tudunk nekik adni. Nem a kórházak fizetik ezt, hanem központilag fizetjük az ő juttatásaikat. Ennek köszönhető, hogy az orvoselvándorlás üteme 2012-13-ban elkezdett csökkenni, míg az ápolók esetében 2013-14-ben.

Tehát végre megfordult az a tendencia, ami növekvő elvándorlást jelentett, bár még továbbra is probléma. De az, hogy a kormány pluszforrásokat adott az egészségügynek, az idén például 6 százalékkal többet, mint tavaly, jövőre az E-alapban több mint 50 milliárddal többet, mint az idén, azért pozitív irányba viheti az egészségügy jövőjét. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A KDNP képviselőcsoportjából Szászfalvi László képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra: „Hurrá, itt a nyár!” címmel. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Igen, hurrá, itt a nyár, legalábbis sokak számára elérkezett a vakáció, a pihenés időszaka a fiatalok, a diákok vagy akár a családok, a nyugdíjasok és az idősek számára. A rendszerváltozás után hosszú időn keresztül bizony sokak számára álm maradt az üdülés. Különösen hiányzott egy olyan kiszámítható, stabil állami támogatási rendszer, amely elsősorban a hátrányos helyzetű családok, gyermekek vagy idősek számára nyújt lehetőséget.

Néhány esztendővel ezelőtt a kormány ezen a területen is radikális változtatásra szánta el magát, még az Európai Bizottsággal is felvállalta a konfliktusokat a káféteria rendszerének átalakítása során annak érdekében, hogy a magyar emberek és családok érdekeit érvényesítse a külföldi multikkal szemben, akik éveken át vitték ki az országból a profitmilliárdokat. Ennek a kormányzati döntésnek a következménye volt az Erzsébet-program létrejötte, amely európai szinten is példátlan kormányzati, állami, szociális és családtámogatási program. Nem véletlen, hogy az Erzsébet-program megkapta az Európai Nagycsaládok Szövetségének a kitüntetését.

Tisztelt Ház! A kormány négy évvel ezelőtt célul tűzte ki, hogy a rászorulóknak számára kedvezményes üdülési, pihenési lehetőséget biztosít. Ezt a célt az Erzsébet-programként elnevezett szociális üdültetési program létrehozásával valósítja meg. Az Országgyűlés 2012. július 6-án fogadta el a gyermekekről való felelős gondoskodás jegyében az ahhoz kapcsolódó források megteremtésére, valamint a társadalmi szolidaritásra építve a Szent Erzsébet-i hagyományok újraélesztése érdekében megalkotott Erzsébet-programról szóló törvényt.

Az Erzsébet-programot a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány működteti. Ennek a programnak köszönhetően végre van egy olyan táboroztatási, üdültetési és szociális program Magyarországon, amilyen az elmúlt 25 évben nem létezett. Az Erzsébet-program 2012-14 között több mint 400 ezer embernek, köztük több mint 300 ezer családban, nagycsaládban élő gyermeknek és felnőttnek nyújtott üdülési, pihenési, táborozási lehetőséget. 2012 és 2014 között 200 ezer gyermek vett részt a táborozásban, a tavalyi évben 55 ezer gyermeknek, az idei évben mintegy 100 ezer gyermeknek nyújt lehetőséget az Erzsébet-program.

Kedves Képviselőtársaim! Az Erzsébet-program nemcsak a családok, a nyugdíjasok, a fogyatékossgal élő emberek vagy a szociálisan rászoruló gyermekek üdültetéséről, táboroztatásáról szól, hanem Magyarország, a határon túli magyarok területek értékeiről is. A nemzeti táboroztatás keretében az

idén legalább 3 ezer kárpátaljai magyar gyermek táboroztatását is biztosítja az Erzsébet-program.

Tisztelt Országgyűlés! Ám ha a vakációról beszéltem, akkor az üdülési lehetőségek mellett azokról a gyermekekről is beszélnünk kell, akik nem tudnak eljutni ezekre a programokra. Gondolnunk kell rájuk, és segíteni kell azokon a családokon, akik számára a mindennapi betevő is gondot jelent. A kormány kiemelten kezeli a rászoruló gyermekek helyzetét, éppen ezért ebben az évben 3 milliárd forintot fordított és fordít a nyári gyermekétkeztetésre. Az idén 1485 önkormányzat nyert a nyári gyermekétkeztetési pályázaton, az ország leghátrányosabb helyzetű településeinek több mint 80 százaléka élt az ingyenes étkeztetési lehetőséggel.

A kormány a nyári étkeztetésre szánt forrásokat fokozatosan emelte az elmúlt években, hiszen a hátrányos és halmozottan hátrányos helyzetű gyermekek segítség nélkül az óvodai-iskolai szünet idején sem jutnának, juthatnának meleg ételhez. 2013-ban az állam 2,4 milliárd forintot fordított erre, tavaly ez az összeg 2 milliárd 640 millió forint volt, ebben az esztendőben pedig már 3 milliárdot fordítunk erre. Ami ennél is lényegesebb, hogy az eddigieknél jóval több, mintegy 141 ezer rászoruló gyermek részesülhet ingyenes étkeztetésben a nyári szünidőben. Választókerületemben, Dél-Somogyban 77 település közül 65 település pályázott és nyert több mint 74 millió forint összegben. Ez is bizonyítja, hogy a kormány a hátrányos helyzetű térségeket segíti.

Tisztelt Államtitkár Úr! A KDNP országgyűlési képviselőcsoportja örömmel és elkötelezetten támogatja a kormány azon erőfeszítéseit és döntéseit, amelyek segítségével létrejött és kiszámíthatóan működik egy Európában is példa nélküli szociális üdültetési program, illetőleg olyan gyermekétkeztetési program a tanév mellett a nyári vakációban is, amely a társadalmi kohéziót erősíti az országban. Arra kérjük a kormányt, hogy tegyen meg mindent, és minden eszközzel továbbra is támogassa, hogy hatékonyan működhessenek ezek a programok. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében az elhangzottakra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol.

Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Mindig egy sikertörténet az, amikor az Erzsébet-programról számolhatunk be itt, a Parlament falai között, hiszen évről évre nő azoknak a gyermekeknek, nagycsaládoknak, fogyatékkal élőknek, szociális intézményekben dolgozóknak vagy rászorultaknak a száma, akik az Erzsébet-programban részt vehetnek. Ezeknek a fiataloknak egy része valószínűleg sem az idén, sem korábban nem jutott volna el nyaralni, sőt lehet, hogy életében nem járt még a

Balatonnál, de az Erzsébet-program megteremtette erre a lehetőséget.

(9.30)

Ahogy a képviselő úr is utalt rá, eddig 400 ezer embernek nyújtott kedvezményes lehetőséget az Erzsébet-program, és ez valószínűleg az idei év végére el fogja érni a 600 ezret. 2010-ben mi volt ezzel kapcsolatban a helyzet? Amiből mi most 400 ezer embert - ennek a felét, 200 ezer főt gyermekként gyermektáborokba - el tudtunk vinni, három francia cég ezt a teljes összeget kivitte az országból, és annak a menedzsmentje valószínűleg luxuskörülmények között nyaralhatott ebből a pénzből.

De ha összeadom, hogy ezt a három céget, mondjuk, ha cégenként is 10-10 ember irányítja, az 30 ember, ha ebből 30 ember ment el nyaralni vagy vett magának különböző fényűző termékeket, abból mi egy törvénymódosítás révén 400 ezer magyar embert - ebből 200 ezer magyar fiatal, iskolás diákot - tudtunk elvinni egyhetes nyári üdülésre.

Szerintem ez is jól mutatja, hogy mekkora tétje volt 2010-ben és '14-ben a választásoknak, hiszen korábban a mindent privatizáló, mindent külföldiek kezébe adó, egykori szocialista időszak után végre a magyar nemzeti érdek került előtérbe. És ezeknek az üdülési utalványoknak a forgalmazása, ami nem különösebben nagy befektetést igénylő vagy nem különösen nagy technikai tudást igénylő művelet vagy vállalkozás - amely lényegében utángyártott pénzek gyártását jelenti és pár gyártósorral megoldható -, nos, ennek a forgalmazási eredménye nem áramlik ki az országból évről évre, sok-sok milliárd forintot kivive Franciaországba - hiszen ezek francia cégek voltak -, hanem itt, Magyarországon hasznosul. Egy teljesen újfajta szociális felelősségvállalási program alakult ki belőle. Ezért kapta azt a díjat, amire a képviselő úr is utalt, az „Európai nagycsaládok” díját, hiszen példamutató Magyarországon, hogy ilyesfajta eredményt, az étkezési utalványok forgalmazásából befolyó eredményt itt, Magyarországon szociális célra fordítjuk.

Úgy teremtettünk egy új szociális juttatást, úgy biztosítottunk a legnehezebb sorban élő fiataloknak, családoknak és egyedülállóknak és mindenki másnak kedvezményes üdülési vagy fürdőzési lehetőséget - elsősorban nyugdíjasoknak -, hogy ez nem vett el senki mástól forrást, csupán az országból kipumpált profitot itt tartotta, és ebből teremtett egy több százéves program számára lehetőséget.

Ez alapvető hozzáállásbeli különbség, hogy miért nem tudnak soha a szocialisták ilyet csinálni, és nem is lesznek képesek arra, hogy Magyarországon a magyar emberek munkájának gyümölcséből más magyar emberek számára szociális juttatásokat adjanak, mert mindig meg fogja előzni a szemléletükben a külföldi, nagy cégek érdeke a magyar emberek érdekét, úgyhogy 25 év alatt bebizonyították, hogy

erre képtelenek, a Fidesz-KDNP viszont pár év alatt bebizonyította, hogy erre képes.

Tíz hét augusztus 28-áig az az időszak, ameddig az Erzsébet-táborok tartanak. Igyekszünk tartalmas időtöltést kínálni minden fiatalnak Balatonberényben, Fonyódligeten, Zánkán. 80 féle kiírás volt, amiből válogathattak. Ezer forintért három napra, 2 ezer forintért pedig hat napra mehet el mindenki egy táborba. Azt hiszem, aki ismeri a táborárakat, látja, hogy ez a 2 ezer forint nevetségesen alacsony összeg.

Vannak kézművestáborok, sporttáborok, sportfoglalkozások, koncertek, színházi előadások, táncházak, kirándulások, kalandpark, kutyaterápiás programok, népi játékok, szakmai előadások, van dropprevenciós előadás, beszélgetés a hitről, a környezetvédelemről; tehát azt hiszem, hogy nagyon sokféle program van. Ezzel csak azt kívántam bemutatni, hogy nem pusztán egy gyermekfelügyeletről, gyermekmegőrzésről és napi többszöri egészséges étkezésről van szó, hanem igazán tartalmas programokról, amelyekről aztán - bízunk benne - hetekig tudnak még beszélni a barátaiknak.

Fontos, hogy határon túli Erzsébet-tábor is megnyílt Ivónál a Madarasi Hargita lábánál. Itt is már több száz, több ezer fiatal megfordult. Idén kárpátaljai fiataloknak külön megnyitottuk az Erzsébet-program egy alprogramját. 3 ezer, 8-14 év közötti kárpátaljai fiatal látogat egy hétre Magyarországra. A múlt héten kezdődött az első turnus, az utolsó napon, pénteken itt jártak a Parlamentben. Én magam is körbekísértem itt őket a Parlament egy részében.

Ahogy megkérdeztem, nagyon élvezték, és szívesen visszajönnek akár idén, akár jövőre is még egy következő Erzsébet-táborba. Azt hiszem, nem kell indokolni a parlamentben, hogy miért különösen fontos a kárpátaljai magyar fiatalok, gyerekek számára külön Erzsébet-program alprogramot nyitni. Bízunk benne, hogy ez feledtetni velük a szörnyűségek egy részét vagy a nélkülözés egy részét, amit meg kell hogy éljenek. De 1200 gyereket várunk Felvidékről, Erdélyből, Vajdaságból, Horvátországból és Szlovéniából is.

Van Erzsébet-napközis tábor 15 ezer gyerek számára. Egy hét 500 forintba kerül itt a szülőknek (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), négyszeri étkezést, tartalmas időtöltést kapnak a diákok. A nyári étkeztetés számait pedig a képviselő úr ismertette. Azt hiszem, hogy a költségvetés erre is biztosít fedezetet. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A Jobbik képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra Vona Gábor frakcióvezető úr jelentkezett: „Negyven év után - sikeresen zárult a Jobbik aláírásgyűjtési akciója”. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

VONA GÁBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kétféle nemzeti konzultáció létezik. Az egyik nem megoldani

akarja a problémát, csupán a kommunikációs térben uralni és közpénzeket pazarolva felhasználni pártpolitikai célokra. Ez az önök nemzeti konzultációja. A másik pedig egy problémát vagy a problémák csoportját megtalálva, megoldást keresve erre emberekkel találkozik, meghallgatja őket, kikéri a véleményüket, és a támogatásukat kéri a megoldási javaslathoz. Ez volt a mi megoldási javaslatunk. Ez volt a mi nemzeti konzultációnk, ha így tetszik.

Sokan kutatják manapság, hogy mi a Jobbik sikerének a titka. Éppen ez: mi találkozzunk a legtöbbet az emberekkel, mi hallgatjuk meg őket leginkább, és mi adunk leginkább az emberek véleményére, ezért indítottuk az elmúlt hónapokban a „Szóljon bele” aláírásgyűjtési akciónkat, amely 200 ezer aláírással ért véget. Ezeknek egy része interneten, nagyobb része pedig a standjainkon érkezett be.

Négy kérdésben kértük az emberek véleményét, támogatását. Az egyik az ingyenes internet, a másik a háborús konfliktusokban a magyar semlegesség biztosítása, a harmadik a bevándorlás visszaszorítása, ezen belül is a határőrség visszaállításával, illetve a táborok zárttá tételével, és végül a negyedik a 40 évnyi munkaviszony utáni nyugdíjba vonulás lehetőségének kiterjesztése a férfiak számára is.

Nyilvánvaló, ha egy ilyen aláírásgyűjtési akció, ha így tetszik, egy nemzeti konzultáció véget ér, akkor meg kell húzni a mérleget, őszintén, hogy sikeres volt-e ez a kezdeményezés, és azt tudom mondani, hogy hála istennek, egyértelműen sikeres volt ez a kezdeményezés, és itt nem csupán arra gondolok, hogy nagy számban írták alá az emberek a kérdéseket, nagy számban támogatták a Jobbik álláspontját az emberek az ország minden pontján, hanem arra is gondolok, hogy sikerült a kérdések többségében komoly nyomást gyakorolnunk a kormányzatra.

És van-e nagyobb siker egy ellenzéki párt számára, mint ha azt látja, hogy a kormánypártok, bár létszámbeli fölényben vannak az Országgyűlésben, ők vannak kormányon, mégis kénytelenek az ellenzéki párt véleményét elfogadni, belátni, és ha be sem ismerik, de legalábbis valamilyen szinten a kormányzat működésében megjeleníteni? Azt gondolom, hogy a Jobbik elmúlt öt éve erre egyértelmű bizonyíték, hogy képesek vagyunk ellenzékéből is tematizálni; képesek vagyunk önöket ellenzékéből is bizonyos irányba terelni, mondjuk, a baloldali ellenzéki pártokkal szemben, akiknek nincs érdemi programjuk, elképzelésük Magyarország jövőjét illetően.

A négy kérdést ha megvizsgáljuk, akkor azért persze a kép árnyaltabb. Kezdjük az ingyenes internet kérdéssel! Azt gondolom, hogy itt egyértelműen kimutatható a nyomásgyakorlás sikere, hiszen Deutsch Tamás éppen ez ügyben próbálja most bizonygatni a Fidesz bizonyítványát. Úgy látszik, hogy a XX. századi Fidesz is belátta, hogy a XXI. század az internetes elérhetőség szélesítéséről szól, és a XXI. századi Jobbik természetesen a kezdetektől fogva ezt az álláspontot képviselte.

A háborús semlegesség kérdése kapcsán már sajnos nem tudok olyan sikeres nyomásgyakorlásról beszámolni, nem sikerült megakadályoznunk, hogy önök bevezessék Magyarországot teljesen felelőtlenül az ISIS elleni háborúba, aminek a jövőbeni következményeit még talán nem is tudhatjuk. Az ukrán helyzet is pattanásig feszült, nagyon félok, hogy akár itt is még sajnos negatív irányba fordulnak az események, ezért kérem továbbra is önöket, hogy ezekből a háborúból való távolmaradásunkat fontolják meg újra.

A bevándorlást nem kell megmagyaráznom. A bevándorlás kérdéséről szól most szinte minden. Én viszont azt javasolnám, hogy ne belpolitikai, pártpolitikai szinten vitassuk meg ezt, hanem ahogy ezt már korábban Z. Kárpát Dániel képviselőtársam javasolta, hozzunk létre egy ötpárti szakpolitikai munkacsoportot, és ennek az irányítása, felügyelete alá bizzuk ezt a kérdést, és ne belpolitikai játszóterré tegyük ezt a valóban súlyos problémát.

Végül a negyedik kérdés a 40 éves munkaviszony utáni nyugdíjba vonulás lehetősége a férfiak számára. Nos, ez volt az, ami a legnagyobb népszerűségnek örvendett a standjainkon, és ez az a kérdés, amit önök leginkább elutasítanak az eddigi tapasztalataink alapján. Pedig érdemes volna megfontolniuk, hiszen 2011 óta a hölgyek számára ezt a lehetőséget Magyarország megnyitotta, és azt gondolom, hogy az esélyegyenlőség szempontjából mindenképpen fontos, hogy a férfiak számára is ezt a lehetőséget biztosítsuk.

Gondoljunk csak például a mortalitás adataira: egészen szörnyű számokkal találkozunk. Minden negyedik férfi elhalálozik, mielőtt megérné a nyugdíjas életkort. Egy 30 év körüli férfi számára a várható élettartam alacsonyabb a nyugdíjba vonulási időpontjánál, vagyis nem fogja megélni nagy valószínűség szerint a nyugdíjaskorát.

De gazdasági racionalitások is szólnak mellette, hiszen az 55 év alattiak közül tízből négy embernek van csupán munkahelye, nagyobb része munkanélküli, ha pedig van munkája, de elveszíti, esélye sincs arra, hogy munkát találjon. Ilyen idős korban pedig már külföldre sem tudnak vándorolni az emberek. Akinek pedig van munkája, sokszor már alig tudja ellátni, az egészségi állapota folyamatosan romlik, és részben egy fiatal elől veszi el a munkába vonulás lehetőségét.

(9.40)

Tehát nagyon sok indokot tudnék felhozni ennek az alátámasztására. Én kérem önöket, hogy hallják meg a 200 ezer ember és a családtagjaik hangját, és folytassunk egy érdemi vitát a 40 évnyi munkaviszony utáni nyugdíjba vonulás lehetőségéről a férfiak számára is.

Kérem ebben az önök nyitottságát. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Ez a kérdéskör már nem először merül fel itt a parlamentben. A Jobbik, ha fontosnak tartja 200 ezer ember véleményét, akikkel önök találkoztak, és ezeket az aláírásgyűjtő íveket aláírták vagy ezzel kapcsolatban önökkel kapcsolatba léptek, akkor én azt kérem önöktől is és mindenki mástól is, hogy az ennek többszörösére rúgó számú, annak a körülbelül egymillió embernek, aki pedig a nemzeti konzultációban nyilvánította ki a véleményét, a véleményüket, ha nem is ötször jobban, de legalább ennyire tartsák tiszteletben, és azokat, amiket a kormány által indított nemzeti konzultációban elmondanak az emberek, azt utána a parlamentben szavazataikkal is támogassák, hiszen egyértelmű ennek az iránya.

A Jobbiknak is egyértelmű az iránya: egy óriási irányváltása van, hiszen négy évig nem nagyon hallottunk a Jobbiktól hasonló témákat, most viszont a nyugdíjasokkal kapcsolatban hihetetlen offenzívába kezdtek. Ismerjük az önök őszi beszédét, Sneider Tamástól származik, aki egy korábbi fórumon arról beszélt, hogy ma már lehetetlenség választásokat nyerni nyugdíjasok nélkül, ezért olyannak kell lenni, mint egy kisgyermeknek, nem olyannak, mint egy cigánybűnözőnek - itt az ő szavát idéztem szó szerint -, éppen ezért bár jó dolog, hogy a Betyársereg kimondhatja azt, amit gondol, de nekünk, jobbikos politikusoknak - ismételtelen tőle idézem - viszont a kommunikációban a nyugdíjasok számára is szimpatikussá kell válnunk.

Talán nem véletlen, hogy most már negyedik alkalommal nem Sneider képviselő úr, hanem frakcióvezető úr beszél erről a témáról. De nyilvánvalóan leleplezte ettől függetlenül a Jobbik őszi beszédében azt, hogy itt nem egy valódi értékelkötelezettségről van szó, hanem egy gyors irányváltásról, ha tesszük, köpönyegforgatásról. Ezek szerint önök sem azt nem gondolták komolyan, amikor öt évvel ezelőtt Magyar Gárda-egyenruhában jöttek be a Parlamentbe, sem azt nem gondolják komolyan, amikor az elmúlt hónapokban nyugdíjasoktól aláírásokat gyűjtöttek, hiszen egyiket is, másikat is egy-egy metszőollóval le tudják vágni a pártnak a politikai irányáról, és ahogy most már, úgy látom, ha nem is tiltott, de metszőollóval fenyegetett az, aki a korábbi irányt követi, nem kizárt, hogy két év múlva a mostani irányt követők fognak ugyanilyen metszőollóval szembenézni a Jobbikon belül.

Közismert, hogy amikor itt, a Parlament falai között erről 2010 decemberében szavaztunk, akkor a Jobbik nem támogatta a kormánypártoknak azt a javaslatát, hogy 40 év munkaviszony után a nők nyugdíjba vonulhassanak. Ez nem volt egy túl nagy

törvény, nem volt túl nagy salátatörvény, ismételten megnéztem, 28 paragrafusból állt... (Közbeszólások a Jobbik soraiból: Kis saláta! - Az elnök csenget.) Kicsi volt, így van, 28 paragrafusból állt összesen. És azóta se mondta el a Jobbik, hogy mi volt ebben az olyan, számukra vállalhatatlan és támogathatatlan pont, ami miatt nem támogatták azt, hogy a nők 40 év után nyugdíjba vonulhassanak, hiszen ha önök nem támogatták a „Nők 40”-et (Dúró Dóra: A módosítóinkat leszavaztátok!), akkor mennyire hiteles önöktől a „Férfiak 40”.

De ennél cifrább dolgok is vannak, tisztelt képviselő úr, amiket, mondjuk, az ön jobbikos képviselőtársa a „Nők 40”-ről ennek a parlamenti vitájában mondott. Idézem jobbikos képviselőtársát: „Közérthetően: a 40 év munkavisztonnal rendelkező nők kordokdevményes nyugdíjaztatásáról szól - mármint a javaslat -, pont olyan törvényjavaslat, mint az elmúlt fél évben az összes Fidesz által benyújtott javaslat, első ránézésre szép, csillogó fényben úszik, mint a kofáknál télen a kisuvickolt narancs, ám amikor vásárlás után hazavisszük, akkor vesszük észre, amikor a héjából kibontjuk, hogy bizony-bizony csak alig egy-egy része emészthető az ember számára.” (Közbeszólások a Jobbik soraiból: Így van!) Így, egy kisuvickolt, de romlott narancshoz hasonlította a „Nők 40”-et az önök képviselőtársa.

Idézek egy másik részt: „Most egy újabb, jelentős mértékben igazságtalan törvénnyel állunk szemben” - igazságtalannak nevezik a „Nők 40”-et az önök jobbikos képviselőtársai. „A cél megint szépnek mondható” - utána nyilván megint jön a lehúzó rész. De a lényeg, amit mondanék: „Nyilvánvalóan ez a rendszer” - mármint a „Nők 40” - ugyanolyan igazságtalan, mint az egykulcsos adórendszer.” Önöknek akkor ilyen elutasító véleménye volt a „Nők 40”-nél kapcsolatban, elmondták ezt szavakban, elmondták ezt a szavazataikkal. (Gyöngyösi Márton: A diszkriminációt szeretnék kiirtani!) Nem támogatták ennek a bevezetését, most pedig önök kiállnak a nyilvánosságuk elé, a saját belső nyilvánosságuk elé, és aláírást gyűjtenek egy olyan javaslatra, amihez nagymértékben hasonlít önök négy évvel korábban nem támogattak itt, a Parlament falain belül.

Látom, nagyon nagy az erőlködés a Jobbikban erre az irányváltásra, de önök már öt éve itt vannak a parlamentben, már jegyzőkönyvek vannak a hozzászólásaikról, a szavazásaikról, és bizony, ezekkel is szembe kell hogy nézzenek. A Jobbik már nem egy nulla kilométeres párt, már van a parlamenten belül múltja, és ez bizony ebben a kérdésben igencsak megterheli az önök jövőjét és az önök kommunikációját. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok soraiból.)

ELNÖK: Államtitkár úr, kénytelen vagyok önt figyelmeztetni és felhívni a figyelmét, hogy még idézet formájában se használjon olyan kifejezést, amelyik valamely etnikum számára sértő. (Taps az MSZP soraiból. - Novák Előd: Ez kevés, zárják ki!) Kérem,

ezt a következőkben tartsa szem előtt. (Novák Előd: A mai napon ki kellene zárni! - Közbeszólások a Jobbik soraiból: Otthon a házból!) Úgy látom, Novák Előd képviselő úr szeretné, hogyha ez megtörténne. (Novák Előd: A kettős mércét nem szeretem!)

Folytatjuk. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Fidesz képviselőcsoportjából Jakab István képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke: „A vidék esélyei” címmel. Parancsoljon, alelnök úr!

JAKAB ISTVÁN (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tegnap emlékeztünk meg a kuláküldözések idején tönkretett gazdákról, azt gondolom, hogy Péter, Pál napján ideje egy számvetést végeznünk, hiszen e Ház falai között igen gyakran - és én igyekszem, elnök úr, a durva, sértő kifejezéseket elkerülni - hangzanak el olyan kifejezések, amelyek, azt gondolom, méltatlannak nemcsak a Házhoz, hanem méltatlannak a magyar gazdákhöz is. Az a meggyőződésem, hogy ha a vidék helyzetéről őszintén, komolyan akarunk egyfajta párbeszédet folytatni, és felelősen gondolkodunk a vidékről, a vidéki emberekről és rajtuk keresztül az ország valamennyi polgáráról, akkor érdeemben kell párbeszédet folytatnunk.

Tisztelt Országgyűlés! Ha az agrárgazdaság teljesítményét szemügyre vesszük, ha az agrárgazdaság teljesítményét vizsgáljuk, akkor látnunk kell, hogy 2010-hez viszonyítva több mint 2400 milliárd forint ma az agrárkibocsátás. Ez meghaladja a 2010. évi 43 százalékkal. Közel 50 százalékos a növekedés. Erről valahogy a Ház falai között elfeledkezünk. Az, hogy a mezőgazdaságban dolgozók aránya több mint 10 százalékkal nőtt, ez már úgy senkinek nem jut eszébe. Ha a beruházásokat nézzük, 50 százalékkal nőtt a beruházások értéke. De talán, ha egy beszédebb példával előállhatok: az exportunk több mint 8 milliárd eurót ért el, közel 50 százalékos a növekedés 2010-hez viszonyítva.

Miért hoztam ezeket ide? Azért, tisztelt Országgyűlés, mert ennek az alapja azok az intézkedések voltak, amelyek megszülettek az elmúlt időszakban, az elmúlt öt esztendőben. Az első, amit szóba kell hozzak, a földtörvény. Rengeteg vita volt, van és lesz is a Ház falai között a földtörvénnyel kapcsolatban, azonban egy dolgot nem lehet elvitatni: ma a termőföldről szóló törvény Európában a legjobban védi a volt kommunista országokban a gazdákat (Dr. Vadai Ágnes: Dehogyan védi!), a magyar gazdát védi a legjobban. Senki nem vitathatja el, hogy másolják ma Európában, éppen most van a lengyel parlament előtt a lengyel földtörvény, mert ott most jár le a moratórium. És igen, etalon a magyar földtörvény, hogy hogyan lehet megvédeni a magyar gazdák érdekeit.

Még egy dolgot itt mindenképpen el kell mondjak: fontos volt az, hogy a spekulánsokat kizárjuk, fontos volt az, hogy valóban a gazdák érdekeit szem előtt tartva a helyben lakó gazdáknak adjunk esélyt.

Tisztelt Országgyűlés! Meggyőződésem, hogy lehet törvényekkel, jogszabályokkal és kell is védeni

a földet, de igazán megtartani a gazda csak eredményes gazdálkodással tudja. Ezért születettek meg azok az intézkedések, amelyek például a nemzeti agrárgazdasági kamara létrehozásával esélyt adtak a gazdáknak a versenyképes gazdálkodásra. Miért nem vették észre, és a Ház falai között senki nem beszélt arról, hogy az új európai uniós támogatások esetében olyan csöndben tudták (*Zaj. - Az elnök csenget.*) az egységes kérelmet benyújtani, hogy egyetlenegy negatív jelző nem hangzott el?

(9.50)

Önök nem találkoztak az újságok hasábján egyetlenegy negatív jelzővel, a falugazdászok szolgálnak. Miért? Mert ezzel a törvénnyel megteremtettük azt, hogy a Nemzeti Agrárgazdasági Kamarán keresztül a vidék gazdairányítás alatt áll, és azt gondolom, ezt jó lesz szem előtt tartani az elkövetkezőkben.

Azért hoztam ezt szóba, mert a föld esetében a „Földet a gazdáknak” programról még nagyon sokat vitatkozunk a Ház falai között. Viszont egy dolgot látniuk kell: azt, hogy igenis cél nemcsak a használathoz való jutás, hanem arra kérjük a kormányt, hogy minél inkább abba az irányba haladjanak, hogy a gazdák ne csak használatot, hanem tartósan tulajdont is tudjanak szerezni azért, mert ez a kiszámítható, stabil gazdálkodásnak hosszú távon az alapja. Nagyon fontos, hogy ezt ne tévesszük szem elől.

És ha már itt tartok, egyetlen gondolat, elnök úr. Arra kérem képviselőtársaimat, itt vitassuk meg, a Ház falai között, de Brüsszelbe a hátunk mögött ne menjenek, mert az minden magyar gazdának a vesztét okozza. (*Novák Előd közbeszól. - Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Megkérem képviselőtársaimat, foglalják el helyüket. (*Az MSZP soraiban konzultáló Szabó Timeának:*) Szabó Timeát arra kérem, tegye lehetővé, hogy Tukacs István képviselő úr és Józsa István képviselő úr elfoglalhassák a saját helyüket. A fideszes képviselőtársakat is arra kérem, foglalják el helyüket. Az elhangzott alelnöki felszólalásra Nagy István államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszteri államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam! A minap ünnepeltük Péter, Pál napját, amely minden gazdaember számára egy szent nap, hiszen az aratás megkezdésének (*Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.*) hagyományos ünnepe.

Célszerű ilyenkor egy pillanatra megállni, hálát adni, és erőt gyűjteni az előttünk álló munkához. Ezért is nagy tisztelettel köszönöm, hogy lehetőséget teremtett egy számvetésre, eszmecsere a magyar mezőgazdaság eredményeivel és kilátásaival kapcsolatban. A részletes helyzetelemzés és a jövőkép ár-

nyalt ismertetése meghaladná az időkeretet, így csupán néhány olyan, ön által is említett témára reagálnék, amelyek kiemelten fontosak a kormány agrárpolitikája szempontjából.

Ezek sorában első helyet érdemel az új földtörvény, amely az európai példák felhasználásával a kontinens egyik legszigorúbb szabályozását hozta létre annak érdekében, hogy nemzeti kincsünket, a termőföldet valóban nemzeti hatáskörben tarthassuk. Nem mindenki értett egyet a célokkal, a megvalósítás útjával, de az azóta eltelt idő minket igazolt. Noha voltak gyermekbetegségek, a gazdatársadalom alapvetően pozitívan fogadta az értékeiket tükröző rendelkezéseket, amelyek kiállták ezt a próbát. Pontosan azért, mert számos bel- és külföldi spekuláns érdekeit sérti a törvény, várható volt, hogy az érintettek az Európai Uniónál próbálják majd ellehetetleníteni ezt a törvényt.

Szerencsére ebben az ügyben és az évek során számos más kérdésben számított a kormány a megbízható szövetségeseire, mint amilyen a Magyar Gazdakörök és Gazdaszövetkezetek Szövetsége. A Magosz a rendszerváltás óta immár 25 esztendeje a gazdaérdekek elkötelezett képviselője, olyan kiemelt jelentőségű témákban dolgozott sikeresen együtt a földművelésügyi tárccal 2010 óta, mint a birtokpolitikai célok lefektetése, a családi gazdaságok kiemelt támogatása, az uniós támogatási rendszer hazai szabályozásainak megújítása, a gabonapiaci szerződések újraszabályozása, az őstermelők bevonása a növekedési hitelprogramba, a jogszerű földhasználat igazolásának megkönnyítése vagy a rendkívüli időjárás körülmények kockázatainak kezelése.

Örömmre szolgál, hogy a múlt pénteken megújíthatunk az azonos elvek és a korábbi évek együttműködésének tapasztalatai mentén formálódott stratégiai partnerségünket, szerződésbe foglalva a közös sikereket megalapozó, közös gondolkodáson alapuló vidékpolitika folytatásának szándékát.

A Magosz kezdeményezésére és vele együttműködésben kerül sor a magyar agrárium másik nagy horderejű törvényének elfogadására, amellyel létrejött a hazai gazdálkodók legfőbb érdek-képviselői szerve, a széles körű önkormányzatisággal rendelkező, köztestületként működő Nemzeti Agrárgazdasági Kamara. Az már most látszik, hogy az új kamara elődjénél sokkal intenzívebben jeleníti meg a gazdaérdekeket, és noha továbbra is alulról építkezik, a centralizált rendszerben egyetlen jogi személyként hatékonyan tud működni. A kötelező kamarai tagság révén a szervezet a „termőföldtől az asztalig” szemlélet jegyében átfogja a teljes vertikumot, feladatainak kibővülése által pedig egyre szélesebb körben nyújt tagjainak hasznos szolgáltatásokat, képviseli érdekeiket itthon és Brüsszelben egyaránt.

A mezőgazdaság teljesítménye folyamatosan nő. 2014-ben újabb rekordot ért el, 2410 milliárd forintos kibocsátásával, amely a 2010. évit folyó áron 42,9 százalékkal haladta meg. A hosszú távú fejlődés, a versenyképesség javulása szempontjából fontos,

hogy a beruházások 2010-2014 között folyó áron 53,5 százalékkal bővültek. Emelkedett az öntözött területek nagysága is, 2013-ban meghaladta a 104 ezer hektárt.

A mezőgazdaság jövőjének kilátásaira térve biztosíthatom képviselő urat, hogy a földtörvény kapcsán és más ügyben is a végsőig harcolni fogunk az igazunkért az uniós szervek előtt, mégoly sanda támadások keresztüztében is, amelyek sokszor itthonról indulnak. Folytatódik a „Földet a gazdáknak” program, amelynek keretében immár 270 ezer állami hektár termőföld kerül meghirdetésre, és 7500 haszonbérő gazdálkodik a korábban 600 magán-személy és gazdálkodó szervezet művelésében állt területen.

2015-től elindult a „Több munkahelyet a mezőgazdaságban” program, amely 2020-ig 212 milliárd forint új forrás felhasználására ad lehetőséget. A brüsszeli jóváhagyásra váró új vidékfejlesztési programon keresztül olyan országos problémák megoldásához juthatunk közelebb az elkövetkező években, mint a jégkäreelhárító rendszer kiépítése, az öntözött területek további bővítése, az állattenyésztés kiemelt támogatása a fiatal gazdák preferálásával, a rég esedékes generációváltás elősegítése, az élelmiszerbiztonság javítása.

Tisztelt Elnök Úr! Engedje meg, hogy innen is megköszönjem, hogy a Magosz a magyar gazdák hangját innen a parlamentből képviseli, és képviseli az érdeküket. Munkájukhoz további jó egészséget és sok sikert kívánok. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Megkérem képviselőtársaimat, foglalják el helyüket. Ellenőrizték, hogy kártyájukat megfelelően elhelyezték-e a szavazógépben, mert határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat.

Soron következik a **személyszállítási szolgáltatásokról szóló 2012. évi XLI. törvény módosításáról szóló T/4682. számú törvényjavaslat zárószavazása**. Frakciókérésre figyelemmel azonban előtte módosító javaslat fenntartásáról is döntenünk kell. Tájékoztatom önöket, hogy a Házaszály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a 3., 4. és 5. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 3. és 5. számú módosító javaslatok tartalmilag összefüggnek, ezek Gúr Nándor képviselő úr javaslatai, ezért fenntartásukról egy döntéssel határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezeket a javaslatokat. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatokat 55 igen szavazattal, 122 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Most a 4. számú módosító javaslatot teszem fel szavazásra, amely szintén Gúr Nándor képviselő úr

indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 40 igen szavazattal, 119 nem ellenében, 23 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, valamint az előterjesztéshez összegző módosító javaslat sem érkezett, a zárószavazás során a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4682. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 119 igen szavazattal, 35 nem ellenében, 28 tartózkodás mellett elfogadta.

(10.00)

Soron következik a **műsorterjesztés és a digitális átállás szabályairól szóló 2007. évi LXXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása**. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4787. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 143 igen szavazattal, 34 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik a **állami vagyronról szóló 2007. évi CVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása**. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/5046. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 118 igen szavazattal, 59 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik a **csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény és a kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény módosításáról szóló T/4889. számú törvényjavaslat zárószavazása**. Frakciókérésre figyelemmel azonban előtte módosító javaslat fenntartásáról kell döntenünk.

Tájékoztatom önöket, hogy a házaszály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 3. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk. A 3. számú módosító javaslat Schmuck Erzsébet indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 37 igen szavazattal, 119 nem ellenében, 26 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, valamint az előterjesztéshez összegző módosító javaslat sem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4889. számú törvényjavaslatot.

Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 145 igen szavazattal, 30 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik a **kapcsolati erőszak elleni hatékony fellépést elősegítő nemzeti stratégiai célok meghatározásáról szóló H/5048. számú határozati javaslat zárószavazása**. Frakciókérésre figyelemmel azonban előtte módosító javaslat fenntartásáról is döntünk. Tájékoztatatom önöket, hogy a Házsabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a 2., 3. és 4. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Bangóné Borbély Ildikó és Korózs Lajos indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 63 igen szavazattal, 119 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 3. számú módosító javaslatot teszem föl szavazásra, szintén Bangóné Borbély Ildikó és Korózs Lajos indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 62 igen szavazattal, 118 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 4. számú módosító javaslat szintén Bangóné Borbély Ildikó és Korózs Lajos indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 38 igen szavazattal, 142 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, valamint az előterjesztéshez összegző módosító javaslat sem érkezett, a zárószavazás során a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/5048. számú határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 143 igen szavazattal, 3 nem ellenében, 37 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés** és a zárószavazás. Az előterjesztés T/5126. számon az informatikai hálózaton valamennyiük számára elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát

T/5126/5., összegző jelentését pedig T/5126/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/5126/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 125 igen szavazattal, 34 nem ellenében, 23 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/5126/7. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 147 igen szavazattal, 33 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény és ezzel összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés** és a zárószavazás. Az előterjesztés T/4891. számon az informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/4891/10. számon, összegző jelentését pedig T/4891/11. számon terjesztette elő.

Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatatom önöket, hogy a Házsabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a 2., a Jobbik képviselőcsoportja pedig a 4., 5. és 6. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Bárándy Gergely indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 38 igen szavazattal, 118 nem ellenében, 28 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 4. számú módosító javaslat Staudt Gábor indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 30 igen szavazattal, 147 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Az 5. számú módosító javaslat is Staudt Gábor képviselő úr javaslata. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 31 igen szavazattal, 149 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 6. számú módosító javaslat is Staudt Gábor képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 31 igen szavazattal, 151 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az

összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/4891/10. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 142 igen szavazattal, 34 nem ellenében, 8 tartózkodás mellett elfogadta.

(10.10)

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4891/14. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 147 igen, 34 nem és 4 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Most soron következik a **bújtatott pártfinanszírozás megelőzéséről és az Európai Unió intézményei iránti bizalom megóvásáról szóló H/5139. számú határozati javaslat zárószavazása**. Frakciókérésre figyelemmel azonban előtte módosító javaslat fenntartásáról kell döntenünk. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a 2. számú, az LMP képviselőcsoportja a 3. számú, a Jobbik képviselőcsoportja pedig az 5., 9. és 10. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Tóbiás József és képviselőtársainak a javaslata. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 64 igen, 121 nem szavazattal, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Most a 3. számú módosító javaslatot teszem fel szavazásra, amely Schiffer András képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 32 igen, 152 nem és 1 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

Az 5. számú módosító javaslat Novák Előd indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 23 igen, 162 nem szavazattal, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 9. számú módosító javaslat is Novák Előd képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 56 igen, 128 nem szavazattal, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 10. számú módosító javaslat Novák Előd indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 28 igen, 155 nem és 1 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, valamint az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, a zárószavazás során a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/5139. számú határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 120 igen, 37 nem és 24 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Soron következik a **természetes személyek adósságrendezéséről szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás**. Az előterjesztés T/4890. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/4890/27., összegző jelentését pedig T/4890/28. számon terjesztette elő.

Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 13., 15. és 17., az MSZP képviselőcsoportja a 3., 4. és 7., a Jobbik képviselőcsoportja pedig a 20., 21. és 23. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 13. számú módosító javaslat Schmuck Erzsébet indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 58 igen, 123 nem és 4 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

Felhívom figyelmüket, hogy a 15., 3. és 21. számú módosító javaslatok alternatívát tartalmaznak.

Most a 15. számú módosító javaslatot teszem fel szavazásra, amely Schmuck Erzsébet képviselő asszony indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 56 igen, 125 nem és 4 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

A 3. számú módosító javaslat Bárándy Gergely és Korózs Lajos indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 40 igen, 118 nem és 25 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

A 21. számú módosító javaslat Z. Kárpát Dániel képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 56 igen, 126 nem és 3 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

A 4., a 17. és a 20. számú módosító javaslatok is egymás alternatívái. A 23. módosító javaslatot a 4.

indítvány kizárja, de a 17. és a 20. számú módosító javaslat mellett is elfogadható.

A 4. számú módosító javaslat Bárándy Gergely és Korózs Lajos indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 61 igen, 119 nem és 4 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

A 17. módosító javaslat Schmuck Erzsébet indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 57 igen, 123 nem és 4 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

A 20. számú módosító javaslat Z. Kárpát Dániel képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 55 igen, 126 nem és 3 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

A 23. számú módosító javaslat is Z. Kárpát Dániel indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 54 igen, 126 nem és 3 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

A 7. számú módosító javaslat Bárándy Gergely és Korózs Lajos indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 39 igen, 119 nem és 26 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/4890/27. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 119 igen, 1 nem és 64 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4890/32. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 142 igen, 1 nem és 41 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Most soron következik **a Nemzeti Köszolgáltatási Egyetemről, valamint a közigazgatási, rendészeti és katonai felsőoktatásról szóló 2011. évi CXXXII. törvény és a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat**hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.

(10.20)

Az előterjesztés T/5050. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/5050/8., összegző jelentését pedig T/5050/9. számon terjesztette elő.

Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a 3., a Jobbik képviselőcsoportja pedig a 2. módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 3. számú módosító javaslat Hiller István és Harangozó Tamás indítványa. Ennek elfogadása kizárja a 2. számú módosító javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 42 igen, 140 nem szavazattal, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 2. számú módosító javaslat Dúró Dóra és képviselőtársainak indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 59 igen, 122 nem és 1 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/5050/8. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 117 igen, 41 nem és 24 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/5050/12. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 117 igen, 66 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most soron következik **a világörökségről szóló 2011. évi LXXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat**hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. Az előterjesztés T/5053. számon az informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/5053/6., összegző jelentését pedig T/5053/7. számon terjesztette elő.

Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről szavazunk. A 2. számú módosító javaslat Hegedűs Lorántné indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 32 igen, 122 nem és 29 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/5053/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 118 igen, 32 nem és 33 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/5053/9. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 117 igen, 36 nem és 29 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Soron következik **az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény és a közfoglalkoztatással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés** és a zárószavazás. Az előterjesztés T/4451. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/4451/12., összegző jelentését pedig T/4451/13. számon terjesztette elő.

Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a 4. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk. A 4. számú módosító javaslat Gúr Nándor és képviselőtársainak a javaslata. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 59 igen, 123 nem szavazattal, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/4451/12. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 120 igen, 38 nem és 24 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4451/15. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 142 igen, 41 nem és 1 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Soron következik **az egyes törvények vízgazdálkodási és tűzvédelmi tárgyú, illetve közszolgáltatás ellátásával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott**

összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. Az előterjesztés T/4822. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/4822/8., összegző jelentését pedig T/4822/9. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/4822/8. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 118 igen, 34 nem és 30 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4822/10. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 119 igen, 32 nem és 33 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Soron következik **a közfoglalkoztatásról és a közfoglalkoztatáshoz kapcsolódó, valamint egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés** és a zárószavazás. Az előterjesztés T/5141. számon a parlamenti informatikai hálózaton valamennyiünk számára elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/5141/8., összegző jelentését pedig T/5141/9. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/5141/8. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 117 igen, 42 nem és 23 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/5141/11. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 117 igen, 64 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

(10.30)

Most soron következik **a menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény módosításáról szóló T/5136. számú törvényjavaslat zárószavazása**. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/5136. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 140 igen szavazattal, 14 nem ellenében, 27 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **víziközmű-szolgáltatással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat**hoz benyújtott **összegző módosító javaslatról történő döntés** és a zárószavazás. Az előterjesztés T/4821. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/4821/8., összegző jelentését pedig T/4821/9. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/4821/8. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 142 igen szavazattal, 8 nem ellenében, 33 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4821/10. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak!

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 139 igen szavazattal, 40 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik az **állami vagyronról szóló 2007. évi CVI. törvénynek az állami vagy önkormányzati vagyon gyarapításával összefüggő módosításáról szóló T/5144. számú törvényjavaslat zárószavazása**. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/5144. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 121 igen szavazattal, 40 nem ellenében, 23 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **egyes fővárosi fejlesztési beruházások gyorsításáról és egyszerűsítéséről, valamint ezzel összefüggésben az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat**hoz benyújtott **összegző módosító javaslatról történő döntés** és a zárószavazás. Az előterjesztés T/5135. számon elérhető volt a parlamenti informatikai hálózaton. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/5135/5., összegző jelentését pedig T/5135/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/5135/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 148 igen szavazattal, 3 nem ellenében, 32 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/5135/7. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 147 igen szavazattal, 7 nem ellenében, 29 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik a **Budapesten megrendezendő Úszó-, Vízilabda-, Műugró-, Műúszó- és Nyíltvízi Világbajnokság megvalósításához szükséges létesítményfejlesztésről szóló 2015. évi XXXIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat**hoz benyújtott **összegző módosító javaslatról történő döntés** és a zárószavazás. Az előterjesztés T/5044. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/5044/7. számon, összegző jelentését pedig T/5044/8. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/5044/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 142 igen szavazattal, 9 nem ellenében, 33 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/5044/9. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 140 igen szavazattal, 10 nem ellenében, 33 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Arra figyelemmel, hogy a frakciók bizottsági tagcserékre nem tettek javaslatot, személyi döntésekre a mai napon nem kerül sor. A határozathozatalok végére értünk. Ülésünk folytatása kétperces technikai szünet után következik. *(Rövid szünet.)*

(10.40)

Tisztelt Képviselőtársaim! Megkérem önöket, foglalják el helyüket, hogy folytathassuk munkánkat. *(Rövid szünet.)* Folytatjuk munkánkat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Soron következik a **XXXIII. Olimpiai Játékok és a XVII. Paralimpiai Játékok 2024-es budapesti megrendezésére vonatkozó pályázati szándék támogatásáról szóló előterjesztés összevont vitája**.

Kérdezem, hogy a kormányt az államtitkár urak közül ki fogja képviselni. *(Jelzésre:)* Köszönöm szépen. Akkor kérem, hogy a patkóban foglalják el helyüket. A Rogán Antal, Bánki Erik fideszes és Harrach Péter KDNP-s képviselőtársaink által H/5422. számon benyújtott előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott házszabálytól való eltérés szerint a nyitóbeszéd és a záró elhangzására összesen 15 perc, a kormány képviselőjének nyilatkozatára 5 perc, a Törvényalkotási

bizottság felszólalására 6 perc - amelyből a kisebbségi vélemény ismertetése 3 percben fog történni -, a képviselőcsoportok felszólalására összesen 10-10 perc, a független képviselői felszólalásra pedig összesen 3 perc áll majd rendelkezésre.

Most pedig megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Felhívom szíves figyelmét mint előterjesztőnek, hogy a vitában történő felszólalásra és az esetleges zárszó ismertetésére összesen 15 perces időkeret áll a képviselő úr rendelkezésére. Majd én fogom jegyezni, hogy mennyi volt az expozé, és utána fogom önnek mondani, hogy a zárszóhoz mennyi időkeret áll rendelkezésére.

Arról is tájékoztatom a képviselőtársaimat - mivel már volt erről más esetben vita -, hogy zárszót csak előterjesztő mondhat, tehát zárszóra a kormánynak nincs lehetősége. A kormány a vita során bármikor felszólalhat, viszont zárszót csak előterjesztő mondhat.

Bánki Erik képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

BÁNKI ERIK (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Fantasztikus lehetőség Magyarország számára, hogy a XXXIII. nyári Olimpiai Játékok, illetve a XVII. Paralimpiai Játékok rendezésére egyáltalán pályázatot nyújthat be. A Nemzetközi Olimpiai Bizottság állásfoglalását és a Nemzetközi Olimpiai Bizottság által elfogadott Agenda 2020 program alapelveit figyelembe véve még azt is mondhatjuk, hogy jó eséllyel pályázhat a 2024-es olimpiai játékok megszervezésére. Azért mondom, hogy kiemelkedő lehetőség, hiszen olyan társadalmi összefogás van a kezdeményezés mögött, ami példaértékű, és ami, mondhatjuk, a mai magyar közéletben sajnos ritka, mint a fehér holló.

A Magyar Olimpiai Bizottság részéről 2015. február 6-án született meg az a döntés, a közgyűlés egyhangú döntése, miszerint pályázni kívánnak az olimpiai játékok megrendezésére, és ebben partnereket is találtak maguknak, elsősorban a Fővárosi Közgyűlés részéről, amely mint rendező város, Budapest városa szinte egyhangúlag, 1 ellenszavazattal támogatta ezt a kezdeményezést. Olyan társadalmi párbeszédet kezdtek el, amiben különböző szövetségek - név szerint: Magyar Kereskedelmi és Iparkamara, Magyar Vállalkozók és Munkáltatók Országos Szövetsége, Magyar Mérnöki Kamara, Budapesti és Pest Megyei Mérnöki Kamara, Magyar Szállodák és Éttermek Szövetsége, Építési Vállalkozók Országos Szakszövetsége -, illetve az Olimpiai Védnöki Testület az ország különböző pontjain tartott olyan fórumokat, ahova a társadalmi párbeszéd keretében minden érdeklődőt szeretettel meghívtak, és amely konzultáció keretében minden olyan részletkérdésre kitértek, ami az olimpia rendezésével kapcsolatban felmerülhet.

Nézzük azt, hogy mitől vannak érdemi esélyeink, miért mutatkozik lehetőség arra, hogy a magyar

pályázat nyerni tudjon! Az Agenda 2020 programot a Nemzetközi Olimpiai Bizottság 2014 decemberében fogadta el egy olyan reformprogram keretében, amelynek a lényege az, hogy a korábbiaknál jóval olcsóbban, elsősorban a társadalmi teherbíró képességre, illetve a környezetvédelem kiemelt szempontjaira figyelemmel történjék a következő években az olimpiai játékok megszervezése.

Talán mindannyiunk előtt ismert, hogy 2008-ban, a pekingi olimpia után jött egy olyan fordulat a Nemzetközi Olimpiai Bizottság vezetőinek gondolkodásában, ami egy sokkal szerényebb keretek között történő szervezés gondolatát fogalmazta meg. Thomas Bach, a Nemzetközi Olimpiai Bizottság német elnöke ezt a programot gyakorlatilag a saját programjaként vitte, és sikerült elérnie azt, hogy a Nemzetközi Olimpiai Bizottság elnöksége és közgyűlése is döntő többséggel elfogadta ezt a tavalyi év decemberében.

Amikor Thomas Bachot erről kérdezték, hogy mi a lényege ennek a reformnak, szó szerint a következőket nyilatkozta: „Az Olympic Agenda 2020 egyik szándéka, hogy kisebb országoknak is lehetőséget teremtsen az olimpiai pályázatra. Az olimpiai mozgalom egyetemes, és nem tudunk olyan helyzetet elfogadni, hogy a világon csak mintegy húsz ország legyen képes olimpiát rendezni. Nyitottabbnak kell lennünk, sokszínűséget kell megengednünk, sőt azt kifejezetten fel kell karolnunk.”

Amikor Budapest esélyeiről faggatták a Nemzetközi Olimpiai Bizottság elnökét, a következőket mondta: „Magyarország nagyot lépett előre a sport infrastruktúrája terén. Az utóbbi években a sport nagy szerepet játszik az oktatásban és az iskolai nevelésben. A magyarok imádják a sportot és a sportolókat, tehát önöknek megvan minden hozzávalójuk egy erős pályázathoz, ha ezt az egészet megfelelő módon rakják össze, mivel már sok meglévő létesítményt lehetne bevonni a programba. Budapest tapasztalt rendező, éppen most kapta meg a FINA vizes világbajnokság lebonyolításának jogát. Én például aktív versenyző koromban vettem részt budapesti világbajnokságon, nagyon jó emlékekkel távoztam. Azt hiszem, ha sikerül Budapest és Magyarország mindezen értékeit jól összerakni a lakosság, a kormány támogatásával, akkor ez egy nagyon erős pályázat lehetne, amely nagy szimpátiát élvezhetne a Nemzetközi Olimpiai Bizottság tagjainak körében.” Tehát Thomas Bach, a Nemzetközi Olimpiai Bizottság elnöke maga is úgy látja, hogy Budapest eséllyel tud pályázni egy 2024-es olimpiai rendezés jogának elnyerésére.

Nézzük meg azt, hogy egyáltalán Magyarország képes-e arra, hogy egy ilyen olimpiát megrendezzen, hiszen nekünk, országgyűlési képviselőknek elsősorban az a felelősségünk, hogy az ország teherbíró képességét figyelembe véve döntsünk egy ilyen program támogathatóságáról.

Nagyon köszönöm személyesen is és képviselőtársaim nevében is a Magyar Olimpiai Bizottságnak,

illetve az Olimpiai Védnöki Testületnek azt a munkáját, amit az olimpiai pályázat előkészítése során folytatott, és különösen azt a tanulmányt, amelynek elkészítését a PricewaterhouseCoopers nemzetközi cégtől megrendeltek, hiszen a cég kutatása, a cég elemzése, a cég által feltárt adatok segítenek bennünket abban, hogy megalapozott, a magyar költségvetés teljesítőképességét figyelembe vevő és a magyar társadalom szempontjait figyelembe vevő döntést tudjunk hozni. Nos, tisztelt hölgyeim és uraim, ez a tanulmány azt támasztja alá, hogy Magyarország nemcsak hogy képes, hanem meg is tud rendezni egy ilyen világszínvonalú eseményt.

(10.50)

Az olimpia gazdasági előnyeit tekintve: a nemzetgazdaság többletjövedelme a játékok rendezéséből, illetve a játékok kapcsán megvalósuló beruházásokból származó adó- és járulékbefvételekből több mint 1100 milliárd forintba becsülhető. Az olimpiához szükséges összes befektetés, ami a költségvetést terheli, nem haladja meg a 774 milliárd forintot. Tehát, tisztelt hölgyeim és uraim, jól láthatóan mintegy 326 milliárd forintnyi eredményt, nyereséget, többletbevételt tud realizálni a játékok szervezéséből a magyar államháztartás abban az esetben, ha kellő alapossággal, kellő szigorral és komoly kontrollal tudjuk a játékok megrendezését, illetve a játékok megrendezéséhez szükséges beruházásokat végigkísérni.

Meggyőződésem az, hogy a Magyar Olimpiai Bizottság és a Védnöki Testület kellő garancia arra, hogy teljesen nyitott, átlátható, transzparens módon lehet megrendezni az olimpiát, és azok a beruházások, amelyek az olimpiai játékok megrendezéséhez szükségesek, a környezetvédelmi szempontokat maximálisan figyelembe véve fenntartható fejlesztések lesznek, olyan fejlesztések, amelyek révén a tehetséges magyar fiatal sportolók, a magyar átlagemberek tömegsportjának, illetve a magyar versenysportnak lehetnek alkalmas helyszínek, tehát a teljes magyar társadalom tudja használni azokat a létesítményeket, amelyek az olimpiai fejlesztések kapcsán létrejönnek. Alapvetően olyan infrastrukturális fejlesztésekről beszélünk, amelyek egyébként is szükségesek a főváros, illetve a rendező városok tekintetében. Csúppán ezeket a fejlesztéseket összefogva és a 2024-es játékok megrendezésére koncentrálnak lennének kialakítva és történnének meg ezek a beruházások.

Azt gondolom, hogy a magyar sportolók eredményei önmagukért beszélnek. Az, hogy Magyarország 10 milliós lakosságával is a tíz legeredményesebb nemzet között tud lenni a világ 206 országa közül, olyan fantasztikus alapokat jelent, amelyekre méltán lehet számítani egy pályázat sikeres elbírálása kapcsán. A magyar sportolók számtalan sikere rengeteg magyar gyereknek, magyar fiatalnak nyújt életpálya-lehetőséget, hiszen a sport révén lehetőségük van arra, hogy kitörjenek azokból a társadalmi rétegekből, amelyekből csak a tanulás vagy a sport

révén tudják ezt megtenni. Azt gondolom, az olimpia ilyen értelemben a teljes társadalmi felzárkóztatásnak is egy erős kapcsa lehet.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Azt gondolom, hogy a Magyar Olimpiai Bizottság kellően megalapozott döntést hozott akkor, amikor úgy döntött, hogy pályázik a 2024-es játékok megrendezésére, és Budapest főváros közgyűlése is megfontolt és alapos döntést hozott. Nagyon örülök annak, hogy ott valamennyi párt a támogatásáról biztosította az olimpia megrendezését, beleértve a kormányzati és az ellenzéki pártokat is. Valóban úgy tekintettek az olimpia rendezésének a lehetőségére, mint egy nemzeti ügyre, Magyarország felemelkedésének egy nagyon fontos lépcsőfokára, amely politikai hovatartozástól, pártállástól függetlenül valamennyi magyar politikus érdeke.

Arra szeretném kérni tisztelt képviselőtársaimat itt a parlamentben, hogy mindenki ennek a jegyében fontolja meg azt, hogy támogatja az olimpia megrendezésével kapcsolatos határozatot, támogatja azt a társadalmi kezdeményezést, amelyet a Magyar Olimpiai Bizottság indított el, és amelyet Budapest főváros közgyűlése 1 ellenszavazattal, szinte egyhangú többséggel támogatott. Biztos vagyok abban, hogy ha ez a társadalmi támogatottság, ez a politikai támogatottság megvan, azokkal a sportértékekkel, amiket eddig elértünk, és azzal a teljesítménnyel, amivel nemzetközi és világeseményeket Magyarország eddig megrendezett, valóban jó esélyünk van arra, hogy a megújuló, reformok alatt álló Nemzetközi Olimpiai Bizottság új gondolkodásmódja mellett sikerrel pályázhassunk, és 2017. szeptember 15-én Limában a Nemzetközi Olimpiai Bizottság Magyarország pályázatát hozhassa ki győztesnek.

Arra kérem minden képviselőtársamat, hogy ezt vegye figyelembe, és ennek mentén - még ha egyébként vannak is aggályai a rendezéssel kapcsolatban - támogassa azt. Ne szalasszunk el egy ilyen kiváló lehetőséget! Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom Bánki Erik képviselő urat mint előterjesztőt, hogy a zárszóra 4 perc 10 másodperc időkeret áll majd rendelkezésére.

Megkérdezem, hogy a kormány képviselőjében kíván-e valamelyik államtitkár úr felszólalni. *(Dr. Simicskó István jelentkezik.)* Megadom a szót Simicskó István államtitkár úrnak, ötperces időkeretben.

Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány is úgy látja, hogy történelmi esély előtt állhat az ország. Mindannyian tudjuk, hogy egy olimpia megrendezése, amely a világ legrangosabb sporteseménye, óriási lehetőség Magyarország szá-

mára, de ugyanakkor óriási felelősség is mindannyiunk számára.

Szeretném elmondani itt az Országgyűlésben, hogy egy olimpiai pályázatról először nyilván mindig a pályázóknak kell döntenüik. S ahogy Bánki Erik képviselő úr itt említette, a Magyar Olimpiai Bizottság közgyűlése ezt a döntést meghozta, és meghozta a Fővárosi Közgyűlés is ezt a döntést. A Magyar Olimpiai Bizottság közgyűlése egyhangúlag támogatta a pályázat benyújtását, és a Fővárosi Közgyűlés is elsősorban többséggel a pályázat benyújtása mellett döntött, együtt a szocialisták a Jobbikkal, a Fideszszel, de még a PM-es képviselők is megszavazták. Egyetleneg ellenszavazat volt a Fővárosi Közgyűlésben. Ez mindenképpen azt mutatja, hogy a főváros mint pályázó emellett áll, és ezt nekünk figyelembe kell venni.

Azt láttuk, hogy az elmúlt időszakban - nagyon helyesen - egy társadalmi vita zajlott az országban. Országszerte különböző helyeken nagyon értékes szakmai és politikai viták övezték az olimpiai pályázat benyújtásának a kérdéskörét. Az előttünk fekvő országgyűlési határozat reményeink szerint az Országgyűlés által elfogadott határozat lesz. A kormány ezt a határozatot természetesen elfogadja, támogatja és végrehajtja a Fővárosi Közgyűlés, valamint a parlament döntését. Úgy látjuk, hogy ez a határozati javaslat jó alapja lehet a pályázati előkészületeknek, és önmagának a pályázatnak is.

Tudjuk azt, hogy 2014 decemberében a Nemzetközi Olimpiai Bizottság elfogadta a gazdaságos olimpiák reformját, az Agenda 2020-at. Ez egy olyan reformlépés, egy olyan nagyívű elgondolás, amely az olimpiai mozgalom megújítására irányul, amellyel szélesíteni akarja a Nemzetközi Olimpiai Bizottság az olimpia rendezéséhez való hozzáférést. Esélyt ad közepes méretű nagyvárosoknak, esélyt ad Budapestnek, esélyt ad Magyarországnak, ha tetszik, szinte felkéri Magyarországot arra, hogy érdemes pályázni, fontolja meg, hogy pályázik-e. A magyar kormány ezt a pályázatot természetesen támogatni fogja.

A tegnapi bizottsági ülés is arról győzött meg minket, hogy bár vannak vitáink, lehetnek vitáink, hiszen nagy felelősség egy olimpia megrendezése, de úgy ítéljük meg, hogy mindenképpen érdemes ezzel az eséllyel élni, mert egy ilyen sportesemény megrendezése komoly lehetőséget ad Magyarországnak. De meg kell mondjam, komoly lehetőséget ad a magyar nemzet összefogására is egy ilyen nagy vállalkozás, egy ilyen nagy célkitűzés. Ez összehozhatja a nemzetet, rendezheti emberi viszonyainkat, és mindenképpen pozitívan jöhetünk ki ebből a lehetőségből.

Ezért a kormányzat el fogja fogadni és végre fogja hajtani az Országgyűlés határozati javaslatát. Ennek szellemében kérem az Országgyűlés tagjait, hogy önök is támogassák ezt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A vitában elsőként a Törvény-

alkotási bizottság álláspontjának, majd azt követően a kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen hat perc időkeret áll rendelkezésre.

Megadom a szót Kucsák László képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr!

KUCSÁK LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság tegnapi, tehát 2015. június 29-i ülésén megtárgyalta a XXXIII. olimpiai játékok és a XVII. paralimpiai játékok 2024-es budapesti megrendezésére vonatkozó pályázati szándék támogatásáról szóló T/5422. számú törvényjavaslatot.

A bizottsági ülés során a tagok megtárgyalták Völner Pál képviselő úr módosító javaslatát, amely kodifikációs és nyelvhelyességi pontosítást tartalmazott. Bizottságunk az említett javaslatot 23 igen szavazattal, 3 nem ellenében elfogadta.

Ahogy az előterjesztői expozéban is hallhattunk róla, a Nemzetközi Olimpiai Bizottság a CXXVII. közgyűlésén elfogadta az Agenda 2020 reformprogramot, amelynek értelmében a fényűző luxusolimpiák után az olimpiai eszme visszatérhet a gyökereihez, és lehetőség kínálkozik arra, hogy ne csak a nagy és gazdag országok rendezhessenek olimpiai játékokat.

(11.00)

Magyarország olimpiai hagyományai, egy olimpia megrendezésétől független fejlődési iránya, valamint a gazdaságos olimpiák megrendezésének előtérbe helyezése mind olyan ideális körülmény, amely lehetővé teszi Budapest számára, hogy a közép-kelet-európai térségben először eredményesen pályázzon a XXXIII. Olimpiai Játékok és a XVII. Paralimpiai Játékok 2024-es megrendezésére.

Az Országgyűlés - mint Magyarország legfőbb népképviselői szerve - elismerve az olimpiai játékok megrendezésének nemzetegyesítő erejét, határozatában nyilvánítja ki támogatását Budapest főváros önkormányzatának, valamint a Magyar Olimpiai Bizottságnak ahhoz, hogy megpályázza a 2024-ben esedékes XXXIII. Olimpiai Játékokat és a XVII. Paralimpiai Játékokat. Erre tekintettel a bizottság az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést 26 igen szavazattal, 3 nem ellenében elfogadta. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményét Gőgös Zoltán képviselő úr ismerteti, háromperces időkeret áll rendelkezésére. Parancsoljon, képviselő úr!

GŐGÖS ZOLTÁN, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Urak! A magyar emberek többsége, különösen a 4,2 millió mélyszegénységben élő nem

olimpiát akar, hanem európai béreket, növekvő nyugdíjakat, olcsóbb élelmiszereket, várólista nélküli egészségügyet, mindenki számára egyöntetűen elérhető olcsóbb oktatást.

A határozati javaslat i) pontja is elismeri, hogy az egészségügyre források kellene, de mi azt tartjuk furcsának, hogy ezt 2024-ben majd az olimpia hasznából akarják lerendezni. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ezek az ügyek nem várhatnak addig, ezeket az ügyeket ettől a projektől függetlenül, sőt ezt megelőzően le kell rendezni. Miután ez rendben van és miután Magyarországon ezek a viszonyok rendeződtek, onnantól lehet gondolkodni azon, hogy rendezünk-e több ezermilliárd forintból olimpiát.

Hölgyeim és Uraim! Nagyon furcsálljuk - megértve az érintett városok polgármestereinek, illetve képviselőinek az ilyen típusú támogatását -, hogy senki nem veszi figyelembe a vidéken élő több millió szegény ember érdekét, amit egy ilyen döntésnél szerintem egyértelműen előtérbe kell hozni. Továbbá nem veszi azt sem észre, vagy nem akarja észrevenni, hogy hogyan vertek át bennünket a kormánypártok a vizes vb kapcsán. Hogyan is indult a vizes vb? 25 milliárdba kerül, minden nyilvános lesz, minden nyílt lesz. Most már 60-nál tartunk, és nyilvánvalóan látszik, hogy nem lesz más, nem a megrendezés meg nem a siker a lényeg, hanem az újabb pénzlenyúlás.

Gondoljanak abba bele, hogy mekkora lopást generálhatnak ezekkel a forrásokkal! Mi ehhez nem akarjuk a nevünket adni, mi ehhez nem fogjuk a nevünket adni. Nem akarunk újabb Garancia-ügyeket, nem akarunk újra személyre szabott ilyen típusú pénzlenyúlást támogató törvényeket. Én ezt nagyon megfontolásra ajánlom minden képviselőtársamnak, és hozzáteszem, nem a sporttal, nem az olimpia szellemével van bajunk, volt erről szó a bizottságban is. Az általunk előterjesztett 2004-es, sportról szóló törvény is utal az olimpiára, csak mi a sorrendet nem tartjuk elfogadhatónak. Nem tartunk elfogadhatónak olyankor Magyarországon ilyen álmokat, amikor egyébként gyermekek éheznek, és fogalmunk sincsen, hogy mi lesz majd az egészségügygel, lesz-e 2024-ben orvos vagy ápolónő.

Mindenki beszél mostanában a bevándorlásról. Mit fog ehhez szólni az a 600 ezer magyar, aki külföldre kényszerült azért, mert nem talált magának munkát? Az olimpia az építkezések alatt nyilván adna munkát. Utána mit csinálnak azokkal a beruházásokkal, mi lesz azokkal a létesítményekkel? Hölgyeim és Uraim! Magyarországon valószínű, vissza kell forgatni a növekedésből származó forrásokat, de olyan beruházásokra, aminek van értelme és megtérülnek, nem üresen kongó stadionokra meg nem fölösleges sportlétesítményekre.

Nem fogjuk támogatni ezt a határozati javaslatot. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a képviselői felszólalá-

sok következnek. A frakciók részére 10-10 perc időkeret áll rendelkezésre, a független képviselőknek összesen 3 perc lehetőségük lesz majd.

Először az írásban bejelentkezett képviselői felszólalások következnek. Megadom a Fidesz képviselőcsoportjából Németh Szilárd István képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak! Bizonyára emlékeznek még a 2002-es nagy közös álmunkra, hogy legyen a nemzet fővárosa a 2016-os olimpia helyszíne. Aztán ez az álmunk egy kishitű pártpolitika, a „merjünk kicsik lenni” szocialista nemzeteszmény áldozata lett. Most úgy tűnt egy ideig, hogy a 2024-es magyar olimpiai pályázat nem válik a pártpolitika terepévé, játékszerévé. A MOB egy olyan apolitikus, sportszakmai támogató szervezetet hozott létre, az Olimpiai Védnöki Testületet, amelyben ismert baloldali közéleti személyek is a budapesti rendezés, a párbeszéd és az összefogás mellett álltak ki. Majd megalakult a Társadalmi Párbeszéd az Olimpiáért Mozgalom is, itt is sokan baloldali érzelműek, mégis látják az esélyt, a lehetőséget, az erőt, az olimpia nagyon komoly gazdaságélénkítő, munkahelyteremtő hatását, sőt az MSZP a Fővárosi Közgyűlésben egyértelműen támogatta a pályázatot. Sajnos, a mai hírek azonban már éppen az ellenkezőjéről szólnak. Sokan nem értjük, nem értik a baloldal pálfordulását, hiszen nincs arra ésszerű és elfogadható magyarázat, hogy miért akarják megbontani ezt a nemzeti összefogást és éppen az olimpiai eszme jegyében.

Tisztelt Országgyűlés! Azt javaslom, ne engedjük, hogy a kishitűség, a pártpolitizálás, a rosszhiszeműség ismét tengelyt akasszon. Ma Magyarországnak olyan kormánya van, amelyik a sportot - legyen az iskolai, szabadidős, rekreációs vagy éppen olimpiai - nemzeti ügynek, a jövő generációja szempontjából stratégiai fontosságú fejlesztési célnak tartja, s ehhez képesek vagyunk az ország, a parlament meghatározó többségének az összefogását, támogatását biztosítani, s képesek vagyunk az együttműködést, a közös cselekvést megvalósítani.

Mi, magyarok igazi olimpiai nemzet vagyunk. Kemény Ferenc ott volt a Nemzetközi Olimpiai Bizottság alapításánál, s 1894 óta a Magyar Olimpiai Bizottság az egyik legrégebbi és legeredményesebb nemzeti olimpiai bizottság. A világ tíz legeredményesebb országa közül egyedül Magyarország nem rendezett még olimpiát, ha úgy tetszik, az olimpiát nem rendezett országok eredmény-, éremtáblázatán az első helyen állunk. Mindig ott voltunk, ha szabadon dönthettünk részvételünkről, nagyhatalmi kényszer miatt is csak 1920 és 1984 maradt ki.

Az olimpia különös helyet foglal el a magyarok szívében, hazánkban az egyik legnagyobb megbecsülés olimpiai bajnoknak lenni. Budapesten a NOB az Agenda 2020-ban meghatározott olcsóbb, fenntartható olimpiai elvárásának megfelelően visszatérhet a

játékok eredeti szelleméhez. Valaha Antwerpen, Stockholm, Helsinki is rendezett olimpiát, pedig mind kisebb városok Budapestnél. Nem tudjuk, nekünk is sikerül-e, de érdemes belevágni. Nem nyerhetjük meg azt a versenyt, amin el sem indulunk. Szerényen, de annál több munkával kell részt vennünk a küzdelemben, magyaros bátorsággal és leleményességgel és természetesen bizalommal. Most eljőhet végre a mi időnk, megérdemelné ez az ország, megérdemelné ez a magyar nemzet.

Tisztelt Képviselőtársaim! Csepel, mint a budapesti olimpia egyik fő helyszíne nagy nyertese lehet ennek az összefogásnak. Nemcsak a munkahelyek teremtése, a turizmus fellendítése, a gazdasági gyarapodás, az infrastruktúra fejlesztése jelenthet esélyt, hanem az olimpia egy új polgári életminőséghez, Csepel szellemi és lelki megújulásához is hozzájárulhat. Így biztosak lehetünk abban, hogy Csepel támogatja az olimpiai pályázatot, támogatja az összefogást, ezért ma itt, a döntés színhelyén, csepeli országgyűlési képviselőként és a Magyar Birkózó Szövetség elnökeként és a hazai sport és a magyar birkózás elkötelezett híveként, sőt talán, ha szabad így fogalmaznom, a birkózás és szülőhelyem, Csepel szenvedélyes szurkolójaként szeretnék még néhány gondolatot megosztani önökkel.

Ha azt mondom, pályázzuk meg a 2024-es nyári olimpiai játékok megrendezését, akkor egy régi közös álmunk valósággá válásának esélyét ecsetelem. Hadd mondjak néhány példát szeretett sportágamból, a birkózásból, a birkózókról, akik már sokszor bizonyították, hogy nincsen lehetetlen. Egész egyszerűen lenyűgöző, amit ez a kőkemény sport hozott a múltban s ad a jelenben. Ha csak az olimpiákat nézzük, akkor 19 arany-, 16 ezüst- és még 19 bronzérem a dobogós mérlegünk. 1908, azaz Weisz Richárd londoni győzelme óta egyetlen olimpia kivételével az ötkarikás játékok mindegyikén felállhatott magyar birkózó a dobogó valamelyik fokára.

(11.10)

Nagy klasszisok sorjáznak a sporttörténelemben, a két székelyföldi olimpiai bajkonon, az alsósófalvi Keresztes Lajoson és a korondi Lőrincz Mártonon keresztül a többi példaképig. Ott van Kárpáti Károly, aki Kellner Károlyként született, és a berlini olimpiai döntőben éppen a német birkózót győzte le a Führer szeme láttára s otromba bosszúságára. A dicsőséglista folytatható Zombori Ödönön, Szilvássy Miklóson, Bóbis Gyulán, Hódos Imrén át a csodálatos Polyák Imréig, a nemzet sportolójáig. A XX. század birkózójaként is emlegetett Polyák Imre három olimpiai ezüstérem után negyedszerre, 1964-ben Tokióban szerezhette meg az áhított olimpiai bajnoki címet. Megszerezte, mert nagyon akarta, és mert megalkuvás nélkül dolgozott, izzadt érte. Megszerezte, mert hazája támogatta ebben. Összefogtak, küzdöttek, egy pillanatra sem adták fel, és meglett az eredménye minden magyar büszkeségére és

dicsőségére. Aztán említhetném a legendás kétszeres olimpiai bajnok Kozma Istvánt, egy ország kedvencét, egy óriást, akit mindenki csak Picinek becézett; vagy Hegedűs Csabát, a Tuskirályt, München bajnokát, a 100. magyar olimpiai aranyérem tulajdonosát. (Moraj az MSZP soraiból.) A nagy öreg, a mexikói bajnok, Varga János 1963-ban bordáját törte, de iszonyú fájdalmi közepette mégis világbajnok lett. A két csepeli világbajnok, Rácz Lajos törött kézzel, Kovács István kificamodott vállal szerzett érmet az olimpián, mert ők sem adták fel, mert bennük is bíztak, bízhattak a magyar szurkolók.

Önök között itt a padsorokban is ülnek olyanok, akikkel hozzám hasonlóan végigszurkoltuk Kocsis Ferenc és Növényi Norbert moszkvai diadalmenetét, s könnyeinkkel küszködtünk, amikor az ő tiszteletükre és Magyarország dicsőségére eljátszották a Himnuszt. Szóulban Sike András, majd 1992-ben Barcelonában Repka Attila és Farkas Péter sikere is örökre emlékezetes marad. Athénban, az olimpia szülőhazájában Majoros István fejére került a babékoszorú a szó legszorosabb értelmében. Komáromi Tibor háromszoros világbajnok, olimpiai ezüstérmes is a nagy klasszisok közül való. Ő sem maradt adós, hiszen egy világbajnokságon súlyos bokasérüléstől szenvedve vágott vissza szovjet ellenfelének a szülői döntőért.

És eszembe jut egyre több név, ahogyan időben haladunk előre: Fodor Zoltán, Lőrincz Tamás, Módos Péter, Hatos Gábor. Érmek, harcok, de csepet sem hiábavaló küzdelem. Természetesen tudom, hogy nem mindegyik képviselőtársam jártas a sportban, de azt szerettem volna megmutatni önöknek, hogy a világban elismerés övez bennünket ezen a területen, és birkózó nagyhatalomként emlegetik Magyarországot.

Ezért tisztelettel arra biztatom képviselőtársaimat, szavazzák meg a pályázatot, és birkózzuk ki a talán soha vissza nem térő alkalmat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (Taps a kormánypartok soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjából Lukács Zoltán képviselő úr következik felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr!

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Abban nincs köztünk vita, hogy az olimpia eszméje az egyik legnemesebb gondolat a világon, és természetesen abban sincs köztünk vita, hogy mint rendezvény is rendkívül vonzó, mint esemény is rendkívül vonzó. Abban sincs köztünk vita, hogy az olimpiát rendező országra jó ideig odafigyel az egész világ, beruházásokat, munkahelyeket teremt, és hosszú távon hatással lehet a turizmusra. És ezeket a pozitívumokat mindmind fel tudjuk sorolni. Aztán természetesen mindenki egyetérthet abban, hogy jó azoknak az országoknak, akik olimpiát rendezhetnek. Jó azoknak az országoknak, akik vannak abban a helyzetben, hogy

olimpiát rendezhetnek. De természetesen, ha hosszabban kibontjuk ezeket a kérdéseket, akkor már nem ennyire vidám a dolog, mert nem nagyon tudunk olyan országot mutatni, illetve olyan olimpiát az elmúlt időszakból, ami pozitív szaldóval zárt volna, sőt láthatunk olyan országot is, akinek gyakorlatilag a csődjében is jelentős szerepet játszik az, hogy megrendezte ezt az olimpiát.

Hölgyeim és Uraim! Elhangoznak itt szép szavak nemzeti összefogásról és nagy együttgondolkodásról és arról, hogy az olimpia az, ami összehozhatja a nemzetet. Én pedig azt szeretném mondani, hogy nem kéne ám ahhoz olimpia, hogy össze lehessen hozni a nemzetet, és azok a kormánypárti képviselők, akik most az olimpia kapcsán nagy nemzeti összefogásról beszélnek, azok ugyanazok a kormánypárti képviselők, akik a törvényhozás mindennapjaiban pedig a kirekesztés politikáját képviselik; azok, akik az ellenzék jogait megcsorbítják, akik olyan törvényeket fogadnak el, amelyek nagyon sok társadalmi csoportnak a kisémmizésével és megkülönböztetésével járnak, és azok, akik nem hajlandók szinte egyetlenegyszer sem meghallgatni a más véleményen lévők szavait. Eközben pedig nemzeti összefogásra és nagy összefogásra hivatkoznak.

Legyenek önök a nemzeti összefogás és a különböző csoportok integrációjának hívei a mindennapokban is, a törvényhozásban is, az önkormányzatokban is meg mindenütt másutt, és akkor lehet, hogy hitelesebben hangozna ez a szájukból. Mint ahogy Németh úr is itt elmondta, hogy mennyire tiszteli Hegedűs Csabát a sportmúltja miatt, ehhez képest egyetlen mozdulattal puccsolta meg őt a Birkózó Szövetségben, és a rendkívül nagy múltú sportembert úgy vágta ki onnan, hogy csak úgy durrant, itt meg feláll, és elmondja, hogy mennyire tiszteli. Innentől kezdve nekem nem tud hiteles lenni ez az ember. Hát akkor most tiszteli Hegedűs Csaba sportmúltját, vagy kirúgatta őt a Birkózó Szövetségből? Ezt el kéne döntenie, mert ez a kettő együtt nem működik.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A bizalomra is épülne az, hogy önök azt kérik, hogy mi most szavazzuk meg ezt. A bizalomra! Az az igazság, hogy a bizalom önökkel szemben nem áll fenn ebben az ügyben. A bizalom fönnállt néhány hete is, mi megelőlegeztük a bizalmat önöknek a vizes vb kapcsán. Minden fenntartás nélkül megszavaztuk a vizes vb-ről szóló előterjesztést, mert volt bizalmunk. Akkor önök azt mondták, hogy a vizes vb körülbelül 20 milliárdba fog kerülni, azt mondták, hogy pályázaton fogják kiválasztani azt, aki a létesítményeket megépíti, és azt mondták, hogy az akkor elmondott területeket nem növelik, az ott elmondott területekre van igényük. Nem telt el három hét, 20 milliárdról 50 milliárdra nőtt az összeg, már odaadták a Garancsi nevű haverjuknak pályázat nélkül a kivitelezést, az 50 milliárdos kivitelezést, és már halljuk, hogy különböző területeket fognak elvenni a XIII. kerülettől még tovább. Miközben mi megszavaztuk ezt, és bizalom-

mal fordultunk önök felé, és két hét alatt éltek vissza ezzel a bizalommal.

Ugyanez a problémánk most is, hogy ha mi bizalommal fordulunk önök felé, és megszavaznánk ezeket a kéréseiket, akkor, ha egy vb kapcsán ez történik, el sem tudom képzelni, hogy egy olimpia kapcsán mi történne.

Szóval, hölgyeim és uraim, az a baj, hogy önök egy olyan országot hoztak itt létre öt év alatt, ami, attól tartok, hogy nem fog olimpiai rendezést kapni azért, mert az ország nemzetközi kapcsolatai padlón vannak, az ország belső társadalmi viszonyai ziláltak, ha úgy tetszik, és hát természetesen az az ország, amelyik évről vére egyre följebb mászik a ranglétrán, azon a ranglétrán, ami a korrupciós indexet jelenti, ma már elég előkelő helyen vagyunk, ha mindezt összevetjük, akkor a nemzetközi közösség nem tudom, hogy nagyon könnyedén adná-e oda nekünk a nyári olimpiai játékok rendezését.

A költségekről sok szó esik, 30 milliárdtól 2000 milliárdig. Istenigazából most nem az olimpia megrendezésének a költségeiről beszélünk, csak a pályázat költségeiről, ebben van egy 19-20 milliárdos olyan tétel, ami tulajdonképpen csak a pályázat benyújtásának és az elbírálásának a költsége. Csak ez 20 milliárd forint, amit mindenképpen ki kell fizetni, és még a pályázat egyéb költségeiről nem beszéltünk, és akkor a lebonyolítás költségeiről meg végképp nem beszéltünk.

De ha már bizalomról beszélünk meg nemzeti összefogásról, és önök azt mondják, hogy egy össztársadalmi összefogásra van szükség, akkor az is egy érdekes tény, hogy csináltatnak egy sok száz vagy ezer oldalas tanulmányt a PwC-vel, és ahogy ez a tanulmány elkészül, abban a pillanatban titkosítják. Ehhez a tanulmányhoz nem lehet hozzájutni, mert titkos. Titkos tanulmány alapján akarnak pályázni vagy olimpiát rendezni, majd pedig azt mondják, hogy össztársadalmi összefogás kéne. Akkor hozzuk ezt nyilvánosságra, lehessen felkészülni a politikuskoknak, a döntéshozóknak, de a társadalomnak is arra, hogy miről van szó. Rögtön elmegy a bizalom, ha egy tanulmány elkészül erről, és azonnal titkosítják, rögtön az lesz a kérdés, hogy vajon miért titkosították ezt.

(11.20)

A bizalom annak is szól, hogy, tisztelt hölgyeim és uraim, a legszebb szavak is meg a legjobbnak, itt legjobbnak beállított ügyek is végül mindig odajutottak, hogy valaki az önök környezetéből eltette zsebre a pénzt, és az a problémánk, most is nagyon úgy néz ki, hogy erre felé megyünk.

Az elmúlt öt évben önök sajnos azt tanították meg nekünk, hogy nem nagyon lehet bizalommal fordulni önökhöz, és nem nagyon tud másról szólni az önök politikája, mint a zsákmányszerzésről. Nem akarok megbántani senkit itt a teremben ülők közül, nyilván hiszek abban, hogy vannak, akik szívből

gondolják ennek az olimpiának a megrendezését, és valóban azt gondolják, de eközben nem tudjuk nem látni a pártjuk körül ott lévő oligarchákat, akik állandóan mindenkiből lehúzzák a sápot, és nyilvánvalóan, mondom, a vizes vb-nél is az történt, hogy máris ott van Garancsi úrnál 50 milliárd forint. A gázbeszerzéseknél, a trafikrendszerénél, a földbérleteknél mindig az történt, hogy itt nagyon szép szavakkal elmondták, hogy miért kell: nem szabad, hogy dohányozzanak a fiatalok, ez egy nagyon fontos nemzeti ügy, átalakítjuk a trafikrendszert. Mi lett a vége? Az, hogy ellopták a pénzt, és nem a fiatalok dohányzási szokásairól volt szó. Ez csak egy példa, de százat lehetne sorolni.

Azt mondják, hogy kis- és közepes vállalkozásokkal fogják megépíttetni, mert őket támogatni kell. És ha nincs olimpia, akkor miért nem kell őket támogatni? Ha csak az olimpiával tudjuk őket támogatni, az nagyon érdekes. Tessék őket támogatni olimpia nélkül! Vagy azt mondják, hogy az olimpia hasznából lesz majd egyébként az egészségügy rendbe téve? Hát, akkor addig nagyon sokan fognak ebben az országban meghalni, mire ennek az olimpiának a hasznából az egészségügyet rendbe teszik. Tessék először talán rendbe tenni az egészségügyet, és akkor utána lehet ezen gondolkodni. Én nagyon fontosnak tartanám ennek a sorrendjét, ez egészen biztos, hogy előremenne.

Rogán Antal azt ígéri, hogy átlátható lesz minden, az a Rogán Antal, akinek azt sem tudjuk, meg ő maga sem tudja, hogy mekkora a nappalija, mert naponta 3-4-5 négyzetmétert nő. Az a Rogán Antal ne ígérjen átláthatóságot, aki saját magát nem tudja átláthatóvá tenni! Önök folyamatosan titkosítanak mindent, úgy fogadták el Paks II.-t, hogy titkosították - ez nem az átláthatóság felé hat. Aztán most hoztak be pont egy törvényjavaslatot, amely szinte lehetetlenné teszi, hogy közérdekű adatokat mindenki szabadon kikérhessen és hozzájuthasson, és közben pedig arról beszélnek, hogy majd az olimpiát meg átlátható módon fogják csinálni.

Önök eddig sem csináltak semmit átlátható módon, önök általában titkolóznak, titkosítanak, és általában az önök körül lévő oligarchák pedig ezeknek a pénzeknek a lenyúlásán dolgoznak. Attól tartok, hogy ha önök rendeznék az olimpiát, akkor mire a megnyitóra érnénk, addigra az öt karikából három maradna, mert egyet elvinne a Garancsi, egyet meg elvinne a Mészáros, és azért nem kettő maradna, mert a Simicskát már kirúgták - körülbelül így nézne ki az önök olimpiája, az az én problémám. *(Kucsák László közbeszól.)*

Úgyhogy, tisztelt hölgyeim és uraim, az olimpiai eszme fontos, nagyon-nagyon jó lenne olimpiát rendezni, nagyon-nagyon jó lenne, ha önök csináltak volna itt egy olyan országot, amely valóban képes olimpiát rendezni, ha egy olyan társadalmi helyzetben lennénk, amikor az emberek legnagyobb része nem a saját nyomorával kellene hogy elfoglalva legyen, hanem valóban őszintén odaállhatna e mögé az

idea mögé, és azt mondhatná *(Az elnök csenget.)*, hogy igen, álljunk össze, és rendezzük ezt meg. De ma erre Magyarország az önök hibájából nem alkalmas. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A KDNP képviselőcsoportjából Simicskó István képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! A Kereszténydemokrata Néppárt is úgy ítéli meg, hogy egy olimpia megrendezése történelmi esély Magyarország számára. Néhányszor már idéztem itt, e Ház falai között egy fontos könyvből, és engedjék meg, hogy most ismételtlen hivatkozzam Wolfgang Behringerre, neki is a Sport kultúrtörténete című könyvére *(Felmutatja.)*, amelyet minden sportbarát képviselőtársamnak ajánlok a szíves figyelmébe, figyelemre méltó írások vannak benne. Ebben van egy nagyon fontos állítás, amely úgy fogalmazza meg a sport definícióját, hogy a sport nem más, mint kulcs a társadalom működési módjához, ezen keresztül, a sporton keresztül láthatjuk emberi viszonyainkat, társadalmi kapcsolatainkat.

Egy ilyen vita során nyilván mindannyiunkban felmerül az a kérdés, hogy képesek vagyunk-e megrendezni a világ legrangosabb sporteseményét, képesek vagyunk-e létesítményeket létrehozni, kulturált, XXI. századi olimpia rendezésére alkalmas létesítményeket, képesek vagyunk-e felkészíteni sportolóinkat egy ilyen óriási vetélkedésre, képesek vagyunk-e szervezni, a szervezőképességünk adott-e egy ilyen mega-világeseemény megrendezésére, és képesek vagyunk-e lelkiileg, szellemileg felnőni ehhez a feladathoz, és ezen keresztül összefogni, egy nemzeti összefogást megteremteni. Szeretném elmondani, hogy a létesítmények vonatkozásában ezek a létesítmények 90 százalékban gyakorlatilag olimpia nélkül is megépülnek vagy már megépültek. A szervezőképesség és az események vonatkozásában ebben az évben is 36 világversenyt, Európa-bajnokságot, világkupát rendez Magyarország, az elmúlt években törekedtünk arra, hogy minél több világversenynek adhassunk otthont. Többek között ezért szerezte meg Magyarország a 2017-es vizes világbajnokság rendezési jogát is, hiszen látták a nemzetközi sportvilág szereplői, hogy Magyarország képes megrendezni bármilyen világversenyt, sportversenyt, és ezt kellő színvonalúan tudja ellátni, és jó házigazdaként tudja elvégezni ezt a munkát.

Egy, az Egyesült Államokban élő sportpszichológus és szociológus, Kimberly Schimmel úgy fogalmaz, hogy egy olimpia megrendezése igazság szerint elsősorban nem másról szól, mint a városok jövőjéről. Utal arra, hogy Salt Lake City a 2002-es téli olimpia megrendezése előtt gyakorlatilag fenn sem volt a térképen, majd amikor sikeresen megrendezte a téli olimpiát, egészen más ligába került a városok rangsorában, és azóta is nagy rendezvények sorát

képes megrendezni. „A sport tehát egyszerre jelent városfejlesztést - írja Kimberly Schimmel -, jelenti a város vonzerejének fokozását a városok nemzeti és globális hierarchiájában, a beruházói döntések befolyásolását, a város helyzetének javítását, jelent ipar-telepítést, a szállodai férőhelyek számának emelését, kulturális marketinget és sok más hasonlót.” Tehát összegezhethetjük: óriási lehetőség az adott város, pályázó város számára, amely egy olimpiát képes megrendezni.

Néhányszor elmondtam már itt, e Ház falai között, és ebben mélyen hiszek, hogy nagyon kevés közös dolog van, ami az emberiséget összekötheti ma a világunkban, és nagyon kevés dolog van sajnos, ami a magyar nemzetet is összekötheti. A sport egy ilyen közös nyelv, egy közös érték, és azt látom, hogy a nemzetközi szóértés is, a nemzetközi világban a sport nyelvén beszélni, a sport szabályait, egységes szabályait betartva igenis értik mindenhol, hogy mit akarunk, mi a célunk, mi a tervünk; tehát egy közös nyelv, és ezt meg kell becsülnünk. És ezt a közös nyelvet nekünk, magyaroknak pontosan a sportolónk teljesítményét látva, eddigi teljesítményét látva, azt kell mondjam, hogy igenis a legmagasabb szinten művelnünk kell, felsőfokon kell művelnünk ezt a közös nyelvet, amit a sport jelent számunkra.

Én mindig elmondom, talán itt, e Ház falai között is elmondhatom, hogy én azért lettem jogász, mert matematikából nem voltam túlzottan erős középiskolában, egy műveletet azonban megtanultam: ez a közös nevezőre való hozatal, és eszerint próbálom a politikai életemet élni, hogy keressük meg azt a közös nevezőt, hozzuk közös nevezőre az ügyeket, és akkor talán közösen sokkal nagyobb dolgokat tudunk létrehozni és alkotni, akár egy olimpiát is megrendezni. Mi, kereszténydemokraták ezt így látjuk. És a kereszténység mellett, ami szintén egyetemes érték, a sport egyetemes értékét szeretnénk minél magasabb színtre emelni és művelni.

A KDNP komolyan veszi a 2004-ben elfogadott sporttörvényt, amit egyébként pont a szocialista kormányok időszakában fogadtunk el e Ház falai között. E sporttörvényünk, a 2004. évi I. törvény 49. §-a számos pontjában, pontosan a h) és az m) pontjában utal mind az olimpia megrendezésére, az olimpiai mozgalom támogatására és az olimpia megrendezésére alkalmas létesítmények felépítésére mint állami feladatra. Mi ezt komolyan vesszük és támogatjuk, ezért támogatja a Kereszténydemokrata Néppárt frakciója az olimpiai pályázatot, és arra hívjuk fel a képviselőtársainkat pártállásra való tekintet nélkül, hogy sorakozzanak fel ezen nemes, közös nemzeti ügy mellé.

Élnünk kell szerintünk ezzel az eséllyel, amit a Nemzetközi Olimpiai Bizottság teremtett. Amire utalt Lukács Zoltán képviselőtársam, hogy pozitív szaldója nem nagyon volt eddig az olimpiáknak, az újkori olimpiáknak, hát pont ezért következett be egy olyan reformtörekvés a Nemzetközi Olimpiai Bizottságban, Thomas Bach elnök úrnak és a küldötteknek

köszönhetően, amellyel az Agenda 2020-at elfogadták, amellyel esélyt és lehetőséget adnak, pont azért, hogy közepes méretű városok is pályázhassanak, és ne csak a legerősebb, anyagilag legerősebb államok és városok tudják ezt megtenni, és eleve elrendeltett, hogy ki teheti ezt meg.

(11.30)

Ez egy új lehetőség, ezt észre kell vennünk, ezt észrevette számunkra örömtelien a Magyar Olimpiai Bizottság, és észrevette a Fővárosi Közgyűlés is és mindenki, aki e mellé az ügy mellé állt, és ezzel az eséllyel kell szerintünk élni.

Az átláthatóság vonatkozásában, ez mindig fölmerül: Lukács képviselő úr arról beszélt, hogy ez átláthatatlan. Védnöki testület jött létre pártállásra tekintet nélkül, közéleti emberek vannak benne, egy bizottság állna föl a pártok delegáltjaival, folyamatos kontroll mellett. És hadd tegyem hozzá, tisztelt képviselőtársam, 2024-ről beszélünk, addig még lesz két parlamenti választás legalább. Azt hiszem, hogy ez azt mutatja, hogy bármi lehet, bármilyen kormány lehet, nyilván mi arra törekszünk, hogy az emberek bizalmát továbbra is élvezzük, de nem pártfüggővé kell tennünk és pártpolitika tárgyává kell tennünk egy nagy nemzeti ügy, egy olimpia megrendezésének és pályázatának a kérdéskörét, hanem szerintünk egységesen fel kell sorakozni emellé.

Végezetül azzal zárnám, hogy ez az esély, amit a Nemzetközi Olimpiai Bizottság megadott nekünk, hogy pályázhatunk egy olimpiára, nemcsak egy olimpia megrendezésére esély, hanem talán legalább annyira fontos: a nemzeti összefogásunkra is esély, esély lehet, hiszen egy olimpia mindig az adott nemzetet összehozza, és az emberi viszonyainkat ezen keresztül is tudjuk talán jobb irányba terelni. Javíthatja az önértékelésünket, erősítheti a nemzeti öntudatunkat, és ezen keresztül pedig egy ilyen olimpia megrendezése, egy sportesemény megrendezése az Ortega által megfogalmazott fontos célkitűzést tudja tovább erősíteni, mégpedig az élet sportszerű felfogását, és ezen keresztül tudjuk a nemzeti összefogásunkat és a nemzeti együttélésünket tovább javítani.

Úgyhogy ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, támogassák az előttünk fekvő határozati javaslatot. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjából Szilágyi György képviselő úr következik felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kevés olyan pont van Magyarországon, amely a magyar embereket végre nem elválasztja, hanem összeköti. Ilyen közös pont a nemzeti mezt viselő sportolóknak való szurkolás, vagy ilyen közös pont lehet egy olyan jelentős, a legnagyobb nemzetközi sportesemény megrendezése,

mint amilyen egy olimpia megrendezése lehetne 2024-ben. Sportnagyhatalomként ez kiváló lehetőség arra, hogy hazánk megmutassa nemcsak e téren elért eredményeit, hanem dicső történelmi múltját és reménnyel teli jövőjét is. Abban is biztosak vagyunk, hogy az egyébként is szükséges infrastrukturális fejlesztések, beruházások már középtávon is megtérülnek, így az olimpia amellet, hogy hírnevet szerezhet hazánknak, az itt élők jólétét is szolgálhatja.

El kell mondani még azt, hogy itt most jelen pillanatban ez a határozati javaslat csak egy szándéknyilatkozat. Ezt a szándéknyilatkozatot természetesen a Jobbik Magyarországért Mozgalom támogatja, mert fontosnak tartjuk, hogy egy olimpia megrendezésének a lehetősége fennálljon Magyarország számára.

Ehhez szeretném azt is mondani, hogy az ördög a részletekben van, tehát az az 1300 oldalas megvalósíthatósági tanulmány a rendelkezésünkre áll, elmentve azzal, amit az MSZP állított, én a tegnapi nap folyamán kértem, megkaptam, azt természetesen át fogjuk nézni. A szakértőink jelen pillanatban is 10 órára mentek, a Magyar Olimpiai Bizottság székházában vannak, és teszik fel kérdéseiket a megvalósíthatósággal kapcsolatosan, és majd itt a szakmai kérdések eldöntik azt, hogy mennyire megvalósítható adott esetben ez az olimpia.

Én úgy gondoltam egyébként, hogy ennél az országgyűlési határozatnál nagyjából eddig fog tartani a felszólalásom, hiszen két percen el lehet mondani ezeket a mondatokat, és innentől kezdve az összes párt, amely jelen van, majd támogatni fogja, ők is ugyanezeket fogják szinte elmondani. De aztán a tegnapi nap folyamán rá kellett jönnöm arra, hogy úgy is mondhatnám, hogy ilyen nagy események megrendezését és hasonlókat nagy pártok tudják esetleg átlátni, kis pártok, mint mondjuk az LMP, az MSZP vagy mondhatnám a többieket, azok nem, tehát nem is támogatják, tehát ez a kis pártok sajátja.

Sőt, tegnap a TAB-ülésen Gógös úr szájából még az is elhangzott, hogy a fertő tetején, már csak Budapesten támogatják az olimpiát, vidéken nem. Én ott elmondtam neki, hogy jelen pillanatban 8 százalékon állnak, a fertő teteje ebből 6 százalék körülbelül, tehát még mond 3-4 ilyen mondatot és már kis pártnak sem lehet őket nevezni, de ez engem különösebben nem zavar, megmondom őszintén.

Rá kell térnem arra, hogy milyen pálfordulást végzett az MSZP egy hét alatt. Egy héttel ezelőtt a Magyar Olimpiai Bizottság székházában egy ötpárti egyeztetés folyt, ahol megjelent Tóbiás József is, aki elmondta ugyanazt, amit én most, hogy a szándéknyilatkozatot az MSZP teljes mellszélességgel támogatja, majd nézzük meg a szakmai érveket, nézzük meg azt, hogy milyen a megvalósíthatósági tanulmány. Aztán eljött a tegnapi TAB-ülés, ahol az MSZP sportszakpolitikusa, Gógös Zoltán - mert most ő lett a sportszakpolitikus, érdekes módon Varga László és Mesterházy Attila nincs is a teremben, valószínűleg ők nem vállalták be ezt az egészet, mert ők valamennyire értenek a sporthoz -, tehát Gógös Zoltán

sportszakpolitikussá avanszálva elmondta a demagóg és - én erre azt mondom - politikai haszonszerzésre szánt mondatait. Arra jó egyébként, hogy egyáltalán erről az OGY-határozatról vitatkozunk, hogy az MSZP megmutatta az igazi arcát.

Tehát ez az MSZP, amely egy ilyen nemes eszmét, mint az olimpia rendezésének a lehetősége, ami összekovácsolhatna egy nemzetet, még ezt is hajlandó fölládozni a politikai haszonszerzés oltárán, engem ez felháborít. Már csak azért is, mert egy-két idézetet hadd mondjak! Itt Lukács Zoltántól is elhangzott, hogy majd beszélünk mi itt ilyen nemzeti összefogásból meg ilyesmi dolgokról, ezeket ki mondja, csak a Fidesz meg hát persze majd mi, mert most majd össze leszünk mosva. Idéznék, jó? Fővárosi Közgyűlés, Horváth Csaba, MSZP, június 23.: „Én azt javasolom, hogy álmódjunk közösen, ahogy eddig, tervezzünk közösen, ahogy nagyjából eddig. A budapestiek és a magyar nemzet érdekében álmódjunk közösen, de a realitás talaján állva és ennek szellemében gondoljuk végig. Én bízom a sikeres rendezésben, az évszám tekintetében reméljük a legjobbakat.” Mondta ezt Horváth Csaba.

Nézzünk egy másik idézetet esetleg, mert vannak itt még mások is, akik megszólaltak ebben az ügyben. Azt mondja Kunhalmi Ágnes meg Horváth Csaba; Kunhalmi Ágnes ott ül Gógös Zoltán mögött. Kiadtak egy közleményt: „Az olimpiai tervezés és a játékok megpályázása mindannyiunk számára fontos, tanulási folyamattá válhat, esélyt kínál, hogy új kereteket szabjunk már megkezdett és még csak gondolatban létező fejlesztési terveinknek, és lehetőséget biztosít arra, hogy azonos alapon nyugvó, tényalapú, szegénységellenes, munkahelyteremtő, valamint tudásösztönző programot is alkossunk.” Egyet lehet vele érteni. Menjünk fel a pályára, mondta, aztán még el se kezdődött a meccs, már nincsenek is ott, még csak a környéken sem.

Még egyet hadd idézzek, ez pontosan háromnapos: „Mi hiszünk az egyenlő esélyben is, így abban, hogy a nemes versengés nem pénz kérdése, abban, hogy az olimpia rendezése nem gazdag országok nagyvárosainak kiváltsága, nem kiváltság, hanem erőfeszítés, küzdelem, gyorsabban, magasabban, erősebben, és mi, szegediek itt a Tisza partján, a napfény, az újjászületés, a bajnokok és a vizek városában ezt nagyon értjük.” - Botka László polgármester. Akik valamennyire értenek a sporthoz, azok ilyeneket mondanak, akiket meg mondjuk, beültettek, mint ahogy Gógös Zoltán volt, azok pedig ilyeneket. Tehát mondom még egyszer, valószínűleg ezért nem jelentek meg.

Hadd mondjak még egy-két dolgot - jó? Pozitív szaldó volt-e bármelyik olimpiánál? Menjen ki valaki Barcelonába, kérdezze már meg az ott élő embereket, mert a pozitív szaldót adott esetben nem úgy kell érteni, mint ahogy azt mondjuk, mások is értik, hogy majd itt van egy toll, ezt megvesszük 10 forintért, eladtuk 12-ért, és a 2 forint a pozitív szaldó. Nem az a pozitív szaldó. Tehát ha így gondolkozik valaki az

olimpia rendezésével, akkor nem tud pozitív szaldót kimutatni, ez egyértelmű. A pozitív szaldót nagyon sok minden adja össze.

Hozzáteszem, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom részéről is mi a költségvetést adott esetben alultervezettnek tartjuk vagy legalábbis, ha nem is alultervezettnek, de nem teljesen őszintének. Tehát mi azt valljuk és azt is állítjuk, hogy el kellene mondani azt, hogy ez az olimpiai rendezés körülbelül alaphangon szerintem 3-4 ezer milliárd forintba fog kerülni, mert úgyis ezt fogja mindenki mondani. És ebből a 3-4 ezer milliárdból induljunk vissza, hogy 2024-ig milyen fejlesztéseket valósítanánk meg egyébként is, azt levonjuk ebből a 3-4 ezer milliárdból. Majd milyen más egyéb költségek jönnének, azokat mind-mind le lehet vonni. Lehet lemenni. Mennyi bevételre számítunk? Azt is le lehet vonni. Akkor így jutnánk el odáig.

Akkor nem lehetne majd az embereket egyébként olyan dolgokkal hülyíteni, mint mondjuk, a vizes vb kapcsán, ahol most már csak 20 milliárdot hallottunk, először ennyit. Nem! Aki figyelte a vizes vb kapcsán, azt tudja, hogy egyébként nem kormányzati részről... - már bocsánat, hogy én védem meg a kormányt, azért én nagyon sokat kritizálok a kormányt, de azt tegyük már őszintén. Gyárfás Tamás kijelentett egy 25 milliárdos összeget. Erre hivatkozik mindenki. De ez a 25 milliárdos összeg egy adott objektumra vonatkozott. Az, hogy a teljes rendezés mennyibe kerül, teljesen más dolog, de kérdés, ahogy itt a vizes vb-nél csúsztatnak a milliárdokkal, megkérdezték-e mondjuk, azt az MSZP-s szakértőjüket, aki bent ül, mert lehetősége volt mindenkinek delegálni a szervezőbizottságba egy-egy embert, aki bent ül és ugyanúgy belelát ezekbe a dolgokba. Vajon ő is így gondolja? Mert ha így gondolja, akkor mondja el nekik.

(11.40)

Mondtam, hogy bármilyen visszaélést... *(Ikotity István közbeszól.)* - az LMP mondja, hogy őket nem. Persze hogy nem, mert ők nem támogatták eddig sem a vizes vb-t. *(Közbeszólások. - Az elnök cseppet.)* Azoknak ajánlották fel a lehetőséget és mentek be, akik ezt támogatták.

A másik, hogy itt van, 20 milliárd forintba kerül a pályázat, mondta Lukács Zoltán. Honnan tudja? Én nem tudom. Egyelőre nem tudom, fogalmam sincs, hogy honnan veszünk ilyen dolgokat, de ezért van az... Kezdenek el dolgozni végre!

Egyszerű az, hogy állandóan csak kritizálnak, elvileg a munkában nem vesznek részt, hiszen elmehtnének ők is a szakértőkkel, egyeztethetnének, elkérhetnék az 1300 oldalas anyagot, elolvashatnák, majd föltehetnék azokat a kérdéseket, amiket mi is föl fogunk tenni, ha vannak olyan kérdések, amiket föl kell tenni. De ehhez dolgozni kellene! Megértem, hogy hozzászórtak ahhoz, hogy ők nem dolgoznak, de dolgozzanak végre! Vegyenek részt a munkában,

az ellenőrzésben, hiszen akkor tudnának majd pontos számokat mondani, és ne romboljanak folyamatosan ebben az országban, hanem tegyenek az ország érdekében. Az elmúlt 25 évben önök jelen voltak a magyar politikában.

Épp ideje lenne elkezdni jót cselekedniük is, épp ideje lenne részt venniük esetleg abban, hogy változtassunk azon a gazdasági, politikai és bármilyen rendszeren, ami Magyarországon van. Én ilyen lehetőségnek tartom az olimpiai rendezését. Ilyen lehetőségnek tartom a vizes vb rendezését, hiszen mi határozottan kijelentettük, hogy azt szeretnénk, hogy mind a két eseményt teljesen korrupciómentesen, az ország javára szolgálva rendezzük meg.

Itt a lehetőség, hogy bebizonyítsuk, hogy meg tudjuk csinálni. Úgy néz ki *(Az elnök a csengő megcogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, az MSZP ebben nem kíván részt venni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik és a kormány-pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Ikotity István képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Rögtön az elején szeretném leszögezni, hogy a Lehet Más a Politika egyáltalán nem olimpia-ellenes, és nagyon szeretnénk azt, hogy Magyarországon is sor kerüljön olimpiák megrendezésére.

Nagyon jó lenne, ha egyszer, belátható időn belül eljutnánk oda, hogy olimpiát rendezzünk. Sajnos, ez nem néhány éven belül lesz. A 2024-es budapesti olimpia megrendezésének tervét elutasítjuk.

Nem támogatjuk azt, hogy a jelenlegi feltételek és körülmények között olimpiát rendezzünk kilenc év múlva. Jelentős részben azért nem támogatjuk, mert a Fidesz-KDNP-kormány alkalmatlan ennek előkészítésére. Az ötkarikás játékok megrendezése valóban egy történelmi lehetőség lehet egy ország, egy nemzet számára. Nagy jelentősége van a nemzeti összetartozás-érzés szempontjából. Egy sikeres rendezés és sikeres szereplés büszkeséggel tölt el mindenkit. Erre nagyon nagy szüksége van a magyar nemzetnek.

Az olimpiai eszme örök érvényű gondolatait megvalósítani nagyszerű dolog, sajnos azonban az elmúlt időszak ötkarikás játékaik igencsak eltávolodtak az olimpia eredeti eszmeiségétől. Az olimpia óriási üzleti gépezetté vált, amely sok szempontból fenntarthatatlan, persze ott van a Nemzetközi Olimpiai Bizottság közgyűlése által tavaly decemberben elfogadott Agenda 2020 reformprogram. Ez a koncepció az eredeti olimpiai gondolatot erősítené, és kimondja többek között, hogy - idézem - az olimpiai játékok rendezésének, tervezésének minden szintjén érvényre kell juttatni a környezeti, a gazdasági, pénzügyi, szociális, jogi... - és a fenntarthatóság alapelveit is.

De hiába ír le a kormány ilyen szép alapelveket az előttünk fekvő határozati javaslatban, ha az elmúlt

öt év totálisan az ellenkezőjéről szól, totálisan az ellenkezőjét valósították meg. A Fidesz-KDNP beszél a fenntartható fejlődésről, amikor Paks II.-t épített az oroszokkal?! Környezettudatosságról, amikor kiárusítja a nemzeti parkokat? A közpénzek hatékony és törvényes elköltéséről, amikor a saját oligarcháit akarja lépten-nyomon adóforintokból támogatni? A szakmai és civil szervezetek bevonásáról, amikor ezt a javaslatot is rendkívüli sürgősséggel tárgyaljuk? A vidék fejlesztéséről, amikor a megvalósítani szándékozott koncepció az ország fővárosközpontúságát erősítené? Akik eddig semmibe vették a fenntarthatósági és környezettudatossági szempontokat, a jövő nemzedékek érdekét, akik állandóan felesleges gigaberuházásokat indítanak? Akik fittyet hánynak az átláthatóságra? Tőlük semennyire sem hiteles az, amit ebben a határozati javaslatban leírtak.

Hogy mik is a legfőbb aggályaink? Nézzük először a gazdasági szempontokat! Az olimpiai beruházásnak nyilván van pozitív hatása, számos pozitív hatását elsorolták előttem a vezérszónokok, de az ötkarikás játékok megrendezése pontszerű, lökészerű fellendülést hozna csupán. Nem látjuk a tartós és kiegyensúlyozott gazdasági fejlődés lehetőségét ebben a koncepcióban. Még a példaként, pozitív példaként említett országokban is ritkán lehet hallani. Salt Lake Cityről mikor hallottunk azóta? - csak példaként.

Ez egy gigaprojekt egy gigászi költségtűléssel. Hiába beszélnek most 774 milliárd forintról, a rendezés teljes költsége ennek többszöröse, egyetértek az előbb elhangzottakkal, a Szilágyi képviselő úr által mondottakkal, hogy 3-4 ezer milliárd forint is lehet a szükséges egyéb beruházások miatt. Ráadásul az utóbbi olimpiák esetében is igen gyakori, hogy sokszorosára ugrik a számla végösszege. Lebegjen akár a görög példa a szemünk előtt; Görögországot konkrétan megroppantotta a 2004-es olimpia, ennek most a napokban is mutatkozik még a hatása.

De ne menjünk ilyen messzire: gondoljunk a hazai vizes vb-re, aminek kezdeti 25 milliárdos költségigénye pár hét alatt hirtelen a kétszeresére hízott. Egy olimpia esetében ez kibírhatatlan növekedést jelentene, mintha Paks III.-at is meg akarnák építeni. Röviden és tömören: az LMP szerint a következő tíz évben nincs 3-4 ezer milliárd forintunk olimpiai gigaberuházásokra.

Fenntarthatósági szempontból sem támogatható az országgyűlési határozati javaslatba csomagot szándéknyilatkozat. A megvalósíthatósági tanulmány nyilvános, 100 oldalas összefoglalójából teljesen hiányzik a környezeti feltételekkel, következményekkel, környezeti kockázatok csökkentésével foglalkozó rész. Hiába dobálóznak ezekkel a célkitűzésekkel a határozati javaslatban, egyáltalán nem törődnek a negatív környezeti hatás kivédésével, holott egy olimpia irtatlan környezeti terheléssel jár. Ehhez a 100 oldalas nyilvános határozathoz tudtunk hozzáférni, mi sem tartozunk azon csókosok közé, akik megkapták az 1300 oldalas teljes tanulmányt. Úgy látszik, ez ugyanúgy csak a támogatóknak jár, mint

ahogy a vizes vb esetén is csak azokat hívják meg az úgynevezett ötpárti egyeztetésre, akik támogatták azt. Nem derül ki az sem, hogy mennyi meglévő zöldfelületet pusztítanak el, mi lenne a rendezvények hatása az élővilágra.

Gondoljunk például a Csepel-sziget északi részére, amelyre befektetésként és nem természetvédelmi szempontból is érdekes területként tekintenek! Nem szeretnénk további jelentős beépítéseket sem. Bizonyára tudják, hogy a környező országokban vagy akár a térség távolabbi országait nézve is Budapesten a legalacsonyabb a zöldfelületek aránya. Gondoljunk a Dagály példájára! A vizes vb előkészületeit is jelentős mennyiségű fakivágással kezdték. Az LMP nem szeretne olyan olimpiát, amely veszélyezteti a környezetet, veszélyezteti a városszerkezetet.

Egyáltalán, a budapesti lakosság jelentős része ma is az egészségügyi határértéket meghaladó zaj- és koromszennyezésben él, emiatt kötelezettszegési eljárás is folyik a magyar kormány ellen. Persze, a Fidesz-KDNP-t ez nem zavarja. Épp most fogadtak el egy olyan törvénymódosítást, amely az egészséges környezethez való alkotmányos alapjogot negligálva megengedi, hogy világörökségi területeken élőknek és tartózkodóknak az egészségügyi határértéknél nagyobb zajszennyezést kelljen elviselniük, még hozzá jogorvoslat lehetősége nélkül.

Mit csinál az olimpia a főváros-vidék kérdéssel? Magyarországon ordítóak a területi különbségek. A hazai vidéki térségek óriási problémákkal szembesülnek. A vidéki Magyarország lendületlen leszakadásának egyenes következménye a drámai népeségvesztés. Rengetegen költöztek a központi régióba, Budapestre vagy sokkal inkább már külföldre. Ha nem állítjuk meg a vidék leszakadását, a vidék népeségfogyását, ez tragikus következményekkel jár. Egy felelős kormánynak ezzel is szembe kell néznie, és a fejlesztési források jelentős részét a főváros-vidék szakadék megszüntetésére kellene hogy fordítsák.

Ezzel szemben megrendeznének egy Budapest-központú olimpiát, ami tovább növelné az ordító különbségeket. Hiába írják le a szándéknyilatkozatban, hogy a vidéki helyszínek minél szélesebb körű bevonása fontos lenne, mégiscsak egy döntően fővárosi gigaprojektről lenne szó. Óhatatlanul elodázásra kerülne az égetően fontos, nem az olimpiával kapcsolatos vidéki fejlesztések is. És egyébként is: milyen vidékpolitikát láttunk az elmúlt öt évben? Ugyancsak hiteltelen a Fidesz-KDNP-kormány ebben a kérdésben is.

(11.50)

Az LMP szerint megengedhetetlen felelőtleneknek számítana, ha a következő tíz évben fejlesztési források felhasználásánál az olimpia megrendezése lenne az első számú szempont. Azt gondoljuk, hogy itt rangsorolni kell, és nem ilyen szempont alapján.

Nem is beszélve a területek fejlesztési igényeiről. Ha lenne 3-4 ezer milliárd forintunk, de akár csak a szűken vett rendezési költségből kiindulva 774 milliárd, azt azonnal oktatásra, egészségügyre, szociális ellátásra, kultúrára kellene költenünk. Az elmúlt évek megszorításai után rendkívül forráshiányos területekről van szó.

A korrupciós kockázatokról kell még szót ejtsek. Láthattuk a 2017-es vizes vb kapcsán is, hogy az a projekt is teljes egészében a korrupció mocsarába kezd elsüllyedni, egyre inkább Orbán Viktor barátainak érdekeltségi körébe tartozó cégek határozzák meg, hogy ott mi fog történni, ők nyerik ezeket a beruházásokat.

Végezetül nézzük egy kicsit a realitásokat is! Kedves Képviselőtársaim! Gondolom, hogy ugyanazokat az adásokat néztük, amikor az olimpiai közvetítéseket követtük, és ott szurkoltunk, és bizonyos szituációk előbukkantak, amikor egy hajszálon múlt a magyar csapat vagy a magyar versenyző győzelme, és az a hajszál sajnos mindig egy nagyobb ország javára döntött. Ilyenkor keserűen mondjuk, hogy ejnye, ez a magyar sportdiplomácia már megint mit csinált!

Hogyha a magyar sportdiplomácia most a helyzet magaslatán lenne, és látnák a realitásokat, végignéznék az olimpiák sorát, tudnák azt, hogy vannak bizonyos törvényszerűségek, vannak olyan törvényszerűségek, hogy mikor melyik kontinensen, melyik országban kerülhet megrendezésre egy olimpia, akkor látják, hogy most nem Európa következik. Az, hogy ezzel délibábot tesznek a magyar emberek elé... *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Ki következne? Rio!)* 2024-ről beszélek, bocsanat! Tudjuk, hogy Rio, majd utána Tokió következik. És nagyon jól tudjuk, hogy ezek után nem európai ország fog következni. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból.)* 28 éve rendezett Észak-Amerika olimpiát. Boston beadta a pályázatát, egy szép kerek pályázat, már ott figyel az asztalon. Ilyen országgal kell szembeszállnunk. Hogyha Európa nyerne mégis: *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Párizs, amely éppen száz éve, tehát 1924-ben rendezett utoljára olimpiát, ő is pályázik erre, az ő pályázatuk is ott van. Hát ilyen realitásokkal futunk neki egy olimpia megrendezésének!

Azt gondolom, hogy nem kellene ilyenekkel vadítani az országot, nem kellene ilyen délibábot állítani és nem egy ilyen gumicsontot dobni most, amikor például az infotörvényt módosítják az ellenkező irányba, nem ilyenekkel kellene... *(Kikapcsolják a mikrofonját.)*

ELNÖK: Képviselő úr, az időkeret az súlyos korlát, amit be kell tartani, tisztelettel figyelmeztetem rá. *(Ikotity István: Elnézést!)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy Harrach Péter frakcióvezető úr Kövér László házelnök úrhoz írott levelében arról tájékoztat, hogy a KDNP a fönmaradt 2 perc 9 másodperces keretét átadja a Fidesz képviselőcsoportjának.

Most pedig független képviselői felszólalásra kerül sor, az időkeret három perc. Megadom a szót Szabó Szabolcs képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Megpróbálok nagyon rövid és tömör lenni, arra is tekintettel, hogy csak három percem van. Én azt gondolom, hogy két érdemi dolgot lehet egy olimpiai rendezés kapcsán megbeszélünk. Az egyik, hogy van-e egyáltalán esélyünk arra, hogy megnyerjük ezt a pályázatot, a másik, hogy mennyit hoz, mennyit visz egy ilyen rendezés, magyarul: ennek a költségvetése hogyan nézne ki.

Az, hogy megnyerhető-e ez a pályázat, lehet mellette és ellene is érvelni. Itt hallottuk Ikotity képviselőtársamat, aki eléggé szkeptikus, én inkább az ő véleményét osztom. De inkább azt javasolnám mindenkinek, hogy őszintén egy kávé mellett üljön le sportdiplomatakkal, nem újságírók meg nem tévékamerák előtt, el fogják mondani őszintén a véleményüket, hogy mit gondolnak erről. Ez nem az én dolgom, hogy közvetítem. Én is egy picit attól félek, hogy nagyon belelovalják magukat egyes politikusok, hogy ez az olimpia már tuti, hogy a miénk - jóformán itt tartunk. Tehát ennél valószínűleg óvatosabban kell ezt megfogalmazni.

A következő kérdés, hogy mennyibe fog ez nekünk kerülni. Megmondom őszintén, én terület- és településfejlesztő szakember lennék eredeti végzettségemet tekintve, én ilyen vezetői összefoglalót még életemben nem nagyon láttam. Megtanultam ezt egyébként, hogy hogyan lehet azt kitapintani, hogy mi mögött van valódi számítás, mi mögött nincs, emögött érezhetően nincs számítás.

Ugye, itt beszél mindenki 1300 oldalas tanulmányról. Hol van az az 1300 oldalas tanulmány? Kértük, nem kaptuk, sőt még le lettünk tolvá, hogy egyébként mi biztos úgyse támogatjuk, ezért ide se adják. Arról volt szó, hogy döntés előtt ezt megkapjuk. Hogy hozunk a parlamentben arról döntést, hogy 3000 milliárd forintot mire költünk? Ugyanis ennyi szerepel a vezetői összefoglalókban is, 2844 milliárd, egyrészt a rendezés költségére, másrészt az előrehozott és alapeseti beruházásokra. És ennyit akarnak elkölteni úgy, hogy semmit nem tudunk róla.

Egyébként, ettől függetlenül, én még megengedő lennék, mert azt gondolom, hogy jó, persze elhangzott, hogy milyen fontos a sport, rendben, szervezzük meg, de akkor vállalják a garanciát az egészért. Én ezért adtam egy módosítót ehhez a határozati javaslathoz. Ha annyira biztosak benne, hogy úgys megépül Csepelen a Galvani híd meg a csepeli-ráckevei HÉV összekötése, vállaljanak rá garanciát, hogy függetlenül attól, hogy megnyerjük-e a pályázatot vagy sem, épüljenek meg ezek a beruházások. Mi történt? A Törvényalkotási bizottság azt mondta, hogy ezt nem támogatja. Tehát nem vállal a kormány garan-

ciát arra, amit a pályázat alapeseti szinten végrehajtandó projektnek gondol. Ezért van az, hogy ez 3000 milliárd forintot jelent, és ezért van nekem elég erőteljes problémám ezzel kapcsolatban.

Úgyhogy ezt jó lenne megfontolni, és először lássuk azt a tanulmányt, majd utána tudunk róla dönteni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik mögött helyet foglaló függetlenek soraiból. - Szórványos taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Fidesz képviselőcsoportjából Csizi Péter képviselő úr, az időkeret terhére.

Parancsoljon!

CSIZI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Bánki Erik képviselő úr, Simicskó István államtitkár úr már említette, hogy az Agenda 2020 program megszünteti a metropoliszok privilégiumát olimpiaszervezés kapcsán. Ugyanakkor fel szeretném hívni a figyelmüket, elsősorban Ikotity képviselő úr, bostoni lobbista képviselő úr *(Derűltség.)* figyelmét arra, hogy az Agenda 2020 kimondja azt is és lehetőséget ad, hogy az adott szervező város bevonjon helyszíni szervezésbe más településeket is. És a hazai nagyvárosok polgármesterei - köztük egyébként Szeged polgármestere, Botka László is - jelezték, hogy részt kívánnak venni az olimpia megszervezésében. A hazai nagyvárosok örülnek ennek a lehetőségnek, és támogatni szeretnék a 2024-es budapesti olimpia megszervezését.

Éppen ezért lepett meg, hogy a Magyar Szocialista Párt már ebben sem tud egységes lenni *(Gógós Zoltán: Nálunk demokrácia van, öreg, nem baj?)*, és meglepett, hogy még az olimpia megszervezésével sem tudnak csatlakozni az országos választmányuk elnökéhez. De természetesen pécsi országgyűlési képviselőként nem a Magyar Szocialista Párt ügyeivel szeretnék foglalkozni, hanem fel szeretném hívni a figyelmet, hogy a Dél-Dunántúl egyik legnagyobb városa, amely az elmúlt időszakban 19 olimpikont és öt paralimpikont adott már az ötkarikás sportágak és az olimpia nemzeti sikeréhez, részt kíván venni a budapesti olimpia megszervezésében.

Pécs köztudottan a kosárlabdázás fővárosa. A kormánynak köszönhetően városunkban épül a Nemzeti Kosárlabda Akadémia, kormányzati döntés van már arról, hogy egy új, multifunkcionális sportközpontot is építhetünk az elkövetkezendő években, 2018-ig. Úgyhogy úgy gondoljuk, hogy a kosárlabdázás területén mindenképpen részt szeretnénk venni az olimpia lebonyolításában.

De fel szeretném hívni a szervezők, az Országgyűlés figyelmét, hogy Pécs egy helyi vállalkozó támogatásának és erejének köszönhetően rendelkezik egy európai szintű tollaslabda-komplexummal is, és az elmúlt években - kevesen tudják - a hazai és egyben nemzetközi viszonylatokban is eredményes tollaslabdasikereket Pécs városa és a pécsi szakág adta.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ma délután Pécs önkormányzata döntést fog hozni a tekintetben, hogy részt kíván venni az olimpia megrendezésében e két sportág területén, illetve megbízza a Pécsi Sport Nonprofit Zrt. vezérigazgatóját, Vári Attila urat, aki egyébként maga is kétszeres olimpiai bajnok vízilabdázó, hogy készítse el a pécsi részvételnek a hatástanulmányát és a lebonyolításra vonatkozó szakértői anyagot.

Tisztelt Képviselőtársaim! Örülök annak pécsi-ként, pécsi országgyűlési képviselőként, hogy a védnöki testület tagja a pécsi származású Sors Tamás paralimpikon, aki több paralimpiai bajnoki címe mellett egyedüli paralimpikonként a legfényesebb éremmel, az aranyéremmel térhetett haza Pekingből.

(12.00)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, Pécs városa és a hazai nagyvárosok életében óriási fejlődést jelentene egy hazai rendezésű olimpia. Nem értek egyet azokkal, akik úgy gondolják, hogy a nem budapesti helyszínek ki kell hogy kerüljenek. Azokkal értek egyet, egyben a nemzeti olimpiai bizottsággal is, akik úgy gondolják, hogy a nagyvároson felül a vidéki városokat fejlesztené, a vidéki városok sportéletének nagy lendületet adna egy hazai rendezésű olimpia.

Végül pedig ne felejtsük el, hogy a hazai sportolóknak is óriási lehetőséget ad, hogy hazai környezetben tudnak majd harcolni a többi sportolóval. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Üdvözlöm önöket, folytatjuk munkánkat. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e reagálni. Bánki képviselő úr jelzi. 4 perc 10 másodperce van, képviselő úr. Parancsoljon!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is szeretném megköszönni azoknak a parlamenti frakcióknak, nevesítetten a Fidesz, a KDNP és a Jobbik frakciónak, hogy valóban komolyan gondolják azt, hogy egy olimpia rendezése nemzeti ügy, egy olyan társadalmi, politikai összefogás, amely Magyarország minden polgára számára pozitív üzenetet hordoz, és amely egy sikeres pályázat esetén olyan fejlesztési vagy fejlődési pályára állíthatja az országot, amelynek eredménye valamennyi magyar állampolgár számára konkrét, kézzelfogható eredményeket tud hozni.

Engedjék meg, hogy a kételkedők által felvetettek-re is reagáljak. Lukács Zoltán hozzászólásánál egy találó hasonlat jutott eszembe, amit korábban olvastam, miszerint szélcsendben még a szélkakas is erős jellemnek látszik. Egészen addig, amíg nem került a

magyar parlament elé az az országgyűlési határozati javaslat, amely az olimpiai pályázat benyújtásának támogatásáról szól, az MSZP olimpiapárti volt. (Gógös Zoltán: *Nem igaz. Ne mondjál ilyet!*) Olvassa el, Gógös képviselő úr, olvassa el az összes olyan nyilatkozatot, a pártja budapesti elnöke, pártjának meghatározó politikusai (Gógös Zoltán: *Nem érdekel.*), az országos választmány elnöke, valamennyien nyilatkoztak arról, hogy ez mennyire fontos az MSZP-nek! Politikai haszonszerzés, kicsinyes, egyébként ebben a relációban nem is értelmezhető indokok alapján megváltoztatták a véleményüket. Képviselő úr, ez érthetetlen (Gógös Zoltán: *Nálunk szólásszabadság van.*) és számomra elfogadhatatlan.

Kérdezték, hogy miért lett titkosítva az anyag. Felhívnam a képviselő úr figyelmét is, bár kollégája kérdezte, nem ön, de annyira fontos volt Lukács Zoltánnak az olimpia ügye, hogy már haza is ment, nyilván ennél fontosabb dolgai vannak. (Gógös Zoltán: *Mindjárt itt van, nem ment el.*) Nagyon-nagyon komoly elfoglaltsága lehet, ha egy egyórás vitát nem bír ki a parlamentben, ha már elvállalta azt, hogy egy párt álláspontját képviseli. (Gógös Zoltán: *Te hány-szor vagy itt?*) Nos, az 1300 oldalas anyag ott van önöknél, tisztelt képviselőtársam. (Gógös Zoltán: *100 oldal.*) Jó lenne, ha beszélne, mondjuk, a frakcióvezetőjével. Minden frakcióvezető megkapta az 1300 oldalas teljes anyagot. Hogy ez miért nincs fönt a MOB honlapján? Azért nincs fönt, tisztelt képviselőtársam, mert nem akarjuk azt, hogy a velünk együtt pályázó városoknak olyan lehetőséget adjunk, hogy beletekintsenek abba az 1300 oldalas tanulmányba, amely egyébként jelen pillanatban Magyarország gyengeségeit is tartalmazza az erősségei mellett. Az a 100 oldalas összefoglaló anyag viszont már időben minden képviselőhöz eljutott, gondolom, ezt talán ön is olvashatta, ami azt támasztja alá, hogy Magyarország igenis képes és alkalmas arra, hogy olimpiát rendezzen.

Képviselőtársa felhozta azt is, hogy gondoljuk mi azt, hogy reálisan tudunk olimpiát rendezni, amikor gyengék a nemzetközi kapcsolataink, nincs sportdiplomáciája Magyarországnak. Szeretném felhívni a figyelmét, hogy a világ harmadik legnagyobb rendezvénye, a vizes világbajnokság tekintetében a FINA, a Nemzetközi Úszósövetség két esetben is döntött Magyarország mellett. Először, amikor megnyertük 2021-re a rendezés jogát, majd másodszor, amikor visszalépett Mexikó, 2017-re hozta előre, minden idők legrövidebb rendezési idejét adva ezzel Magyarországnak, csak azért döntve Magyarország mellett, mert úgy látták, hogy Magyarország képes arra, hogy még ilyen extrém körülmények között is a világ harmadik legnagyobb sporteseményét megrendezze.

Ikotity István képviselő úr felszólalása kapcsán Zsolnai Miklós kedvenc találós kérdése jutott eszembe, miszerint mi a különbség a teológus és a geológus között. Nos, tisztelt képviselőtársam, ég és föld. (Derűltség.) Az ön felszólalásában egy felszólaláson

belül láttuk az ég és föld dimenzióját, hiszen úgy kezdte, hogy önök olimpiapártiak, önök szerint az olimpia egy óriási lehetőség Magyarország számára, hogy megmutassa értékeit, és egy olyan összekovácsoló erő, amely az egész társadalomra pozitív hatással lehet. Majd a következő szavával ezt agyonütve azt mondta, hogy egyébként pedig nem támogatják a 2024-es olimpia rendezési jogát, mert arra nem tartják alkalmasnak Magyarországot. (Az elnök csenget.) Mindamellett olyan érveket hozott fel, amik ebben a relációban nem értelmezhetők.

Elnézést kérek, elnök úr, az időm lejárt. Köszönöm szépen mindenkinek a felszólalását. Arra kérem az egyelőre nem támogató képviselőket is, hogy próbálják felülírni álláspontjukat, és támogassák ezt a lehetőséget. Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps a kormánypárti padokban.)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalra július 6-án kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Budapesten megrendezendő Úszó-, Vízilabda-, Műugró-, Műúszó- és Nyíltvízi Világbajnokság megvalósításához szükséges létesítményfejlesztésről szóló 2015. évi XXXIII. törvény módosításáról szóló előterjesztés összevont vitája**. A Bánki Erik képviselő úr, Fidesz, által T/5419. számon benyújtott előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott házszabálytól eltérés szerint a nyitóbeszéd és a zárásó elhangzására összesen 15 perc, a kormány képviselőjének nyilatkozatára 5 perc, a Törvényalkotási bizottság felszólalására 6 perc, ebből a kisebbségi vélemény ismertetésére 3 perc, a képviselőcsoportok felszólalására összesen 10-10 perc, a független képviselők felszólalására 3 perc áll rendelkezésre.

Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Mielőtt megadnám a szót, kötelességem felhívni a figyelmet, hogy a vitában történő felszólalására és az esetleges zárásó ismertetésére összesen 15 perc áll rendelkezésére. Öné a szó, parancsoljon!

BÁNKI ERIK (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Egy igen rövid törvényjavaslat fekszik önök előtt, amelyhez a támogatásukat kérem. Ennek lényege alapvetően néhány olyan technikai pontosítás, amelyek a Budapesten megrendezendő úszó-, vízilabda-, műugró-, műúszó- és nyíltvízi világbajnokság megvalósításához szükséges létesítményfejlesztések megfelelő határidőben és megfelelő minőségben történő megvalósításához szükségesek.

Mint ahogy tisztelt képviselőtársaim is látták, a viszonylag rövid, mindösszesen öt paragrafust tartalmazó törvényjavaslat elsősorban az uszoda mobil

lelátórendszerének telepítésével kapcsolatos kérdéseket igyekszik szabályozni, pontosan annak érdekében, hogy egy egyébként alaphelyzetben 5 ezer fő befogadására alkalmas létesítményt, a világbajnokság idejére 14 ezer fő befogadására tegyünk alkalmassá. El szeretném mondani előljáróban, hogy minden olyan szabályozási kérdést, amely egyébként az átlagos szabályoktól eltérő módon lenne kezelve a törvényjavaslat által, Fürjes Balázs kormánybiztos úr és a kormánybiztosság a XIII. kerületi önkormányzat vezetésével leegyeztetett. Minden részletkérdésről nemcsak a XIII. kerület polgármesterét, hanem a XIII. kerületi közgyűlést is tájékoztatta, és e tekintetben bírja a javaslat a város vezetésének támogatását is.

Tehát szó sincs arról, mielőtt még a vitában ez fölmerülne majd a későbbiekben, hogy törvényi szabályozást kívánunk hozni annak érdekében, hogy egyébként egy szocialista, MSZP-s vezetésű kerület szabályozását felülírjuk, és a törvény erejénél fogva valósítunk meg olyan fejlesztési elképzeléseket, ami egyébként a város képviselőinek szándékával ellenkező volna. Azt kérem tisztelt képviselőtársaimtól, hogy támogassák ezt a javaslatot.

Felmerültek különböző kérdések a TAB ülésén, a törvényjavaslatához benyújtott, Völner Pál képviselő úr által jegyzett módosító indítványokat a magam részéről támogatom. Azt gondolom, hogy kellő garanciákat tartalmaz a törvényjavaslat arra vonatkozóan, hogy egyrészt az ideiglenes építmény a világbajnokságot követően elbontásra kerüljön, 2017. december 31-ig a javaslat szerint ezt a mobil lelátót vissza kell bontani. Illetve természetesen a belügyminiszter úr miniszteri rendeletéhez vannak kötve azok a szabályozások, amelyek a lelátó megközelítésével, használatával kapcsolatos biztonsági előírásokat tartalmazzák. Azt gondolom, miniszter úr kellő körültekintéssel tudja megfogalmazni majd azokat a szabályokat, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az idelátogató, reméljük, mindennap idelátogató 14 ezer ember biztonsága garantálva legyen.

(12.10)

Köszönöm szépen képviselőtársaimnak az eddigi támogatást is. Mindannyian tudjuk azt, hogy rendkívül kevés idő áll a rendelkezésünkre. Világosúcsot fogunk elérni azzal, ha kellő határidőre, kellő minőségben tudjuk a létesítményeket megépíteni, és világszínvonalon tudjuk az eseményt megrendezni. Azt gondolom, hogy minden adott ahhoz, hogy ezt a kellő határidőben meg tudjuk tenni, ehhez viszont szükség volt azokra az általános eljárásoktól való rendkívüli eltérésekre, amelyeket korábbi jogszabály-módosítások már tartalmaztak.

Tehát még egyszer szeretném megköszönni azoknak a képviselőtársaimnak, azoknak a frakcióknak, akik eddig is támogattak ebben bennünket. Tudom azt ígérni nekik, hogy az egyeztetések, az átláthatóság a későbbiekben is biztosított lesz. Ahogy

az előző vitában is elhangzott, a szervezőbizottságban ott ülnek azok a parlamenti frakciók, szakértők, akik arról gondoskodnak, hogy minden egyes, a rendezvényt kapcsolatos, szervezéssel kapcsolatos részletkérdést megvitathassanak, és arról a képviselőtársaimat, a frakciókat tájékoztathassák.

Tehát kérem, hogy támogassák ezt a rövid, alapvetően technikai törvényjavaslatot annak érdekében, hogy a rövid határidőket továbbra is tartani tudjuk. Köszönöm szépen a figyelmet és a türelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e most felszólalni államtitkár úr. *(Jelzésre:)* Fónagy államtitkár úré a szó, ötperces időkeretben. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Nemzetközi Úszósövetség még 2011 nyarán döntött arról, hogy a 2017-es úszóvilágbajnokságot a mexikói Guadalajarában rendezzi, a mexikói város azonban visszalépett a közelmúltban a rendezés jogától.

Magyarország, illetve Budapest időközben már elnyerte a 2017-es junior világbajnokság, illetve a 2021. évi felnőtt világbajnokság rendezési jogát. A Magyar Úszósövetség és a magyar kormány úgy döntött, hogy a visszalépés folytán megnyílt lehetőséggel élni kíván, és jelentkezik a Nemzetközi Úszósövetségnél a 2017-ben megrendezendő felnőtt vizes világbajnokság megrendezésére.

Ahhoz, hogy a rendezéshez szükséges sportlétesítmények, a korábban kijelölt ingatlanok megvalósíthatóak legyenek, rendkívül feszített munkára van szükség a beruházás összes szereplőjétől. Az Országgyűlés közel 97 százalékos többséggel fogadta el a Budapesten megrendezendő Úszó-, Vízilabda-, Műugró-, Műúszó- és Nyíltvízi Világbajnokság megvalósításához szükséges létesítményfejlesztésről szóló 2015. évi XXXIII. törvényt. A rendkívül szoros ütemterv miatt a törvény gyorsításokat és egyszerűsítéseket tartalmaz a vizes vb Dagály strandfürdő területén megvalósuló központi létesítményeinek megvalósítására.

A most tárgyalt törvényjavaslat a Dagály-törvény néhány szakaszát egészíti ki, illetve pontosítja, az építményengedélyezési eljárás zökkenőmentes lefolytatásához szükséges kiegészítéseket tartalmazza. A törvényjavaslat egyértelműsíti az ideiglenes lelátók létesítésével kapcsolatos szabályokat, még jobban kihangsúlyozva azok ideiglenes jellegét, valamint az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgató-ság által az engedélyeztetés során mérlegelendő szempontokat. Megteremti az ideiglenes lelátók létesítésével kapcsolatos engedélyezési eljárás részletes rendeleti szabályozásának feltételeit.

A javaslattal a kormány egyetért, azt támogatja, és ezt kéri a tisztelt parlamenttől is. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Vécsey László képviselő úrnak, a bizottság előadójának, hatperces időkeretben. Tessék!

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2015. június 29-i ülésén megtárgyalta a szóban forgó, Budapesten megrendezendő Úszó-, Vízilabda-, Műugró-, Műúszó- és Nyíltvízi Világbajnokság megvalósításához szükséges létesítményfejlesztésről szóló 2015. évi XXXIII. törvény módosításáról szóló T/5419. számú törvényjavaslatot. A bizottsági ülés során a tagok megtárgyalták Völner Pál képviselő úr módosító javaslatát, amely alapvetően kodifikációs pontosításokat tartalmazott. Bizottságunk ezt a javaslatot 28 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

A javaslat a Magyarországon 2017-ben megrendezendő Úszó-, Vízilabda-, Műugró-, Műúszó- és Nyíltvízi Világbajnokság előkészítése során felmerült gyakorlati kérdéseket kívánja megoldani, illetve az ehhez szükséges kiegészítéseket tartalmazza; így különösen azokat a mobil lelátóra és a mobil lelátó telepítésére, engedélyezésére vonatkozó rendelkezéseket, amelyekről már Bánki Erik képviselőtársam, illetve Fónagy államtitkár úr is beszélt.

Mindezekre tekintettel ezt a rövid törvénymódosító javaslatot a bizottság az összegző módosító javaslat és összegző jelentés tekintetében 28 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom a figyelmüket, hogy a frakcióknak 10-10 perc, a független képviselőknek összesen 3 perc áll rendelkezésükre.

Először az írásban jelentkezett képviselők felszólalása következik, ezek sorában pedig elsőként a KDNP képviselője, Simicskó István képviselő úr, államtitkár kap szót.

Parancsoljon!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A KDNP frakciója áttekintette a módosító javaslatot, és támogatja azt. Mi is úgy látjuk, hogy fontos, hogy a kormányzat minél több világveteményt rendezzen, sportversenyt rendezzen. Nyilván az a nagy társadalompolitikai célunk, hogy minden gyermek sportoljon. Ehhez kellenek világvetemények, hiszen ösztönzi a gyermekeinket, példaképeket láthatnak testközelből, ösztönzi őket arra, hogy a sportot megszeressék, és ezen keresztül is minél többen sportoljanak.

Természetesen a kormányzatnak az a feladata és kötelessége, hogy a sportolás feltételeit biztosítsa, mind létesítményekben, mind pedig különböző anyagi források biztosítása vonatkozásában. A '17-es vizes világbajnokság megrendezése valóban egy óriási lehetőség Magyarország számára, rendkívül gyorsan kell ezt a munkát elvégezni, és mi is úgy látjuk, hogy a Nemzetközi Úszósövetség, a FINA döntése Magyarország irányába rendkívül pozitív volt. Magyarország a nehéz helyzetbe jutott Nemzetközi Úszósövetséget megsegítette azzal, hogy Guadalajara visszalépett, és vállaltuk, hogy előrehozzuk a '21-es vb rendezését '17-re. Ez egy óriási kihívás, óriási feladatot jelent mindannyiunk számára, és az ehhez szükséges lépéseket meg kell tenni.

A most előttünk fekvő T/5419. törvényjavaslat az ehhez szükséges eljárások pontosítását szolgálja, amelyet a KDNP-frakció támogat. Mindannyian érdekeltek vagyunk abban, hogy sikeres világveteménynek adhassunk otthont, sikeres vizes világbajnokságnak adhassunk otthont, és természetesen azokat a nehézségeket, amelyek ezzel kapcsolatosan esetlegesen fölmerülnek, orvosoljuk. Úgyhogy a KDNP támogatja az előttünk fekvő módosító javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Szilágyi György képviselő úr, Jobbik, a következő felszólaló. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az előzőekben tárgyalt olimpiai rendezéshez kapcsolódik egyébként, hiszen ott is sokszor felmerült a kérdés, hogy van-e esélyünk olimpiát rendezni. Reálisan? Nincs. Van-e esélyünk - tettük fel pár évvel ezelőtt a kérdést - nagy nemzetközi versenyt rendezni, mint mondjuk, például a harmadik legnagyobb világvetemény, a vizes világbajnokság? Reális, amit mondtunk volna pár évvel ezelőtt, nincs.

Aztán nagyon sok ember elkezdett dolgozni azon, hogy amire azt mondtuk, hogy nincs esélyünk, az ma már valóság. Itt van előttünk a törvény, és megfeszített tempóban kell végrehajtanunk elvileg olyan törvénykezési folyamatot is, ami elősegíti a világbajnokság megrendezését. De ugyanígy feltehetjük a kérdést, van-e esélyünk labdarúgó-világbajnokságra vagy Európa-bajnokságra kijutni bármikor is. Ha '86 óta veszem figyelembe az elmúlt időszakot, akkor reálisan: nincs. Mégis alig várom a magyar-román mérkőzést, ami megint egy sorsfordító lesz, hogy hátha majd most sikerül kijutnunk.

Mert a sport ilyen. Csak ezt nagyon kevesen tudják megérteni. Aki nem sportolt, az valószínűleg nem is tudja megérteni, de én azt mondom, hogy sportembernek egyébként nemcsak a pályán lehet lenni, lehetünk az élet bármely területén, akár itt, bent a parlamentben is lehetünk sportemberek, mert aki sportember, az tudja, hogy a sport, az ilyen, ahol az

esélytelenebbnek is van esélye az esélyesebbekkel szemben. Erről szól a sport. Ez az egész sportnak a lényege. Tehát pontosan, ha kishitúségből indulunk neki bárminek, akkor persze soha nem fogunk nyerni, soha nem fogunk odaérkezni, akkor valóban Bostonok meg Párizsok fogják elvinni, mondjuk, az olimpiai rendezési jogokat, de én hadd higgyek már abban, hogy esetleg esélytelenként van nekünk is lehetőségünk.

(12.20)

És amikor lehetőségünk van, amikor megkapunk egy lehetőséget, akkor azzal a lehetőséggel viszont sportemberekként ugyanúgy élnünk kell. Így van ez a vizes vb-nél is, ahol mi azt mondjuk, hogy amíg azokat a feltételeket és eszmeiségeket szem előtt tartva, amiket a Jobbik Magyarországért Mozgalom kért - a korrupciómentesség, az átláthatóság, és hogy közösen csináljuk -, együtt tudunk dolgozni, addig támogatni fogjuk ezeket a dolgokat, mert vannak magasabb célok, mint az állandó árokásás meg a személyes ügyek. De legyünk őszinték, ha megkérdezik tőlem - ne mondják el neki, bár nem ismerem -, hogy szeretem-e Gyárfás Tamást, azt mondom, hogy nem, de szurkolok neki, és mindenben segítem. És szeretem-e a Fideszt? Nem, de szurkolok önöknek, és segítek, mert önök vannak kormányon, hogy a vizes világbajnokságot közösen próbáljuk megcsinálni. Éppen ezért ezt a módosító javaslatot is természetesen támogatni fogjuk, mint ahogy a tegnapi tárgyalás módosító javaslatot is, amiről ma már szavaztunk, a Jobbik Magyarországért Mozgalom támogatta.

Tegnap is elmondtam és ma is elmondok egy kritikát ezzel kapcsolatban. A jövőben esetleg jobban össze lehetne hangolni a szervezőbizottság, a kormány megbízott úr munkáját, és minden egyéb mást, hogy ne két törvény legyen. Mert ez elvileg egy törvény lett volna, de Kósa Lajos beadott egy törvényjavaslatot, majd ahhoz érkezett a kormány megbízott úr részéről és mások részéről is érkeztek módosító javaslatok, amelyek túlterjeszkedők voltak, ezért nem lehetett ezeket egy törvényben behozni. Most szavaztunk az első részéről, és a jövő héten szavazni fogunk a második részéről is. Megszavazzuk mind a kettőt, de lehet, hogy egyszerűbb lett volna egy kis koordinációval ezt egy törvényjavaslat keretében behozni a tisztelt Ház elé.

Nagyjából elmondták előttem, hogy az ebben szereplő módosításokban miről van szó. Hozzáteszem, a kérdéseinkre itt megfelelő válaszokat kaptunk, és úgy érezzük, hogy nincs semmi probléma ezzel a törvénnyel. Továbbra is azt kívánom, hogy normálisan, teljesen átláthatóan egy minél jobb vizes vb-t rendezzünk, hiszen a vizes vb megrendezése a kivitelezéstől kezdve a rendezésig és a lebonyolításig nagyon nagy mértékben befolyásolni fogja az olimpiai pályázatot is, tehát a kettő nem független egymástól. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik és a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kiss László képviselő úr, MSZP, a következő felszólaló.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Úgy tűnik, hogy nekem kell belerondítanom egy kicsit a nemzeti együttműködés rendszerébe, ha megengedik. A Szocialista Párt megszavazta a vizes vb rendezését, és azt kell mondjam, hogy teljes méltósággal állt és áll ki azért, hogy ez a rendezvény minél sikeresebb legyen. Mindenkiel egyetérték, akik az előző hozzászólásokban méltatták ennek az ügynek a fontosságát. Magam is azt gondolom személyesen, és az MSZP is azt gondolja, nagyon jó esélyünk van arra, hogy egy olyan világrendezvényt, egy olyan sporteseményt rendezzünk, amely a magyarság érdekét erőteljesen szolgálja.

Ugyanakkor azonban a helyzet sajnos nem az, amiről Bánki Erik képviselőtársam beszélt, ugyanis azok az egyeztetések, amelyek az eredeti törvényjavaslatnál mintaszerűen zajlottak le, a további javaslatok kapcsán már nem folytak ilyen mintaszerűen. Amikor meghallottam képviselőtársamat az egyeztetési eljárásokat lefolytatni, megkérdeztem a XIII. kerületi önkormányzat képviselőit, hogy ők mit gondolnak azokról az egyeztetésekről, amelyek képviselőtársaim szerint rendben vannak. Én tegnap még úgy tudtam, hogy nincsenek rendben, hátha este 9 óta, amikor utoljára beszéltem az érintettekkel, változott valami. Azt kell mondjam, hogy este 9 óta nem változott a XIII. kerületi önkormányzat álláspontja azokról az egyeztetésekről, amelyek az első törvény óta bevont új ingatlanlistára vonatkoznak, amelyek a rendezvény költségének a kérdéseire vonatkoznak, és amelyek Garancsi úr megbízására vonatkoznak. Ezekben mind-mind nem változott az álláspont, egyikben sem történt olyan elmozdulás, amely alapján azt lehet mondani, igaz az, hogy az egyeztetés megtörtént.

Abban az esetben, ha az azóta felmerült kérdések ügyében megnyugtató válasz születik, akkor az MSZP álláspontja biztosan igen lesz, de ez most még nincs így. Nincs így, mert nem tudjuk, hogy miért kellett emelkednie ennek a költségnek ilyen mértékben, nem tudjuk, hogy Garancsi úr hol jelent meg ebben a kérdésben, és azt sem tudjuk, hogy az újonnan bevont ingatlanok kérdésében ezeknek az indoklása mi. Hogy mi ezt nem tudjuk, az egy dolog, de ezt nem tudja például az érintett kerületi önkormányzat sem.

Nem akarnék kitérni azokra a részekre, amelyek alapján nagyon fontosnak tartjuk ennek a rendezvénynek a megrendezését, mert ebben mindenki egyetért ebben a Házban. Mi azt szeretnénk, ha konszenzussal tudna a Ház dönteni ezekben a kérdésekben, mert ezt fontosnak érezzük. De kérem önöket, hogy ne spórolják meg azokat az egyeztetéseket, amelyeket az eredeti javaslat benyújtásakor még nem spóroltak meg. Kérem, hogy menjenek végig ezen a checklistán. Ne bízzák meg a haverjaikat a kivitelezéssel, hanem tényleg az történjen, hogy ha

valóban Garancsi úr tudja a legjobb pályázatokat benyújtani, akkor egy pályázati eljárás során történjen meg ezeknek a kiválasztása. Ne történjen meg az, hogy azt érzi a kerületi önkormányzat, hogy nem vonják be egy olyan egyeztetési folyamatba, amelybe az eredeti törvényjavaslat kapcsán még bevonták. Úgy érezzük, nagyon nagy különbség van aközött, amikor önök a rendezvény megszervezéséért próbálták elnyerni mindenkinek a támogatását - akkor valóban mintaszerűen tevékenykedtek -, és az azóta eltelt idő között. Jó lenne, ha visszatérnének ehhez a dologhoz.

Nagyon egyetérték Szilágyi képviselőtársammal, aki transzparenciát kér, átláthatóságot kér ezen a rendezvényen. Én is azt gondolom, hogy ezeknek a szempontoknak kell érvényesülniük. Azt látjuk egy kicsit talán másként, hogy ezek jelen pillanatban érvényesülnek-e. Magam úgy gondolom, hogy nem érvényesülnek. Nem gondolom, hogy nem lehet visszatérni erre az útra. Nem gondolom, hogy annyira elment a megrendezés ügye, hogy nem tudnak ebből visszajönni, és nem tudnak egy jól megszervezett, átlátható, tiszta rendezvényt csinálni. De akkor ezt kell csinálni. Nem gondolom, hogy nem lehet a XIII. kerületi önkormányzattal lefolytatni azokat az egyeztetéseket, amelyeket önök korábban már sikeresen lefolytattak. De akkor ezt kell csinálni.

Kérem önöket, hogy a későbbiek során mindenképpen módosítsák ezt a fajta hiátusukat, és abban az esetben nyilván az MSZP magatartása is meg fog változni, és igennel fogunk szavazni minden olyan előterjesztésre, amelyek valóban azokat a célokat szolgálják, amelyekért mindenki küzd ebben a Házban, és amelyek megfelelnek azoknak az igényeknek - átláthatóság, tisztaság -, amelyek szerintem is nagyon fontosak ezzel kapcsolatban. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Én is köszönöm. Ikotity István képviselő úr a következő hozzászóló, LMP.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Jó lenne, ha arról beszélhetnénk, hogy Magyarország az erejét meg nem haladó és átlátható módon képes megrendezni egy világversenyt. Onnan kezdve azonban, hogy Magyarország megkapta a lehetőséget arra, hogy megrendezze a 2017-es vizes vb-t, mozgásba lendült a kormányzati gépezet, hogy egyre nagyobb ködbe burkolja a szervezést, és minél nagyobb hasznot hajtson néhány jól ismert oligarchának.

A parlament sorozatban tárgyalja a vizes vb-hez szükséges törvényjavaslatokat. A kormányoldal sorozatban ad felmentést a garanciális szabályok alól, lassan már a kivételekhez is kivételeket rendelnek. Mára teljesen egyértelmű, hogy a vb nem a sportról, nem az egyenlő feltételek melletti küzdelemről szól, hanem arról, hogy a kormány biztosítsa a számára kedves vállalkozók erőfőlényét egy olyan beruházás során, amely maradandó károkat fog okozni az országnak. Károkról pedig sajnos bőven beszélhetünk.

Beszéljünk először is azokról a természeti károkról, amelyeket az átgondolatlan beruházások okoznak. A vb helyszínének választott Dagály strand plátán- és nyárfáinak kivágása nyilvánvalóan csak a kezdet. Mi másra lehetne ugyanis számítani akkor, amikor ismét egy olyan törvénymódosítást tárgyalunk, amely nem csupán az átláthatóság szabályai alól mentesíti a beruházást, de bővíti a természeti értékek figyelmen kívül hagyását is. De nem számítanak a régészeti értékek sem, ezt is tudhatjuk már a korábban hozott módosítókból. De a várható károknak ez csak az egyik csoportja.

A természetkárosításra ugyanis teljesen követelhetlen pénzügyi feltételek mellett ad lehetőséget a kormánytöbbség. Teljesen megdöbbentő, de már alig meglepő módon a vizes vb költségei hirtelen megkét-szereződtek, és világossá vált, kik is húznak majd hasznot a beruházásból. A jelenlegi ismereteink szerint közel 50 milliárdos építkezés környékén máris feltűntek Garancsi István és Mészáros Lőrinc kapcsolatai és érdekeltiségei. A vizes vb első győztesei ezzel már meg is vannak. A verseny feltételeit a kormány határozta meg, a versenyzők a kormánytól kaptak segítséget, és a díjakat is a kormány osztotta ki.

(12.30)

Hogy a nyeremények értéke nő-e, az szintén csak a kormány döntésén múlik. Arról nem is beszélve, hogy amennyiben a nyilvánosságra került dokumentumok igazak, a szerződést úgy kötötték meg a nyertes Market Zrt.-vel, hogy a beruházásokról szóló kormányhatározat még meg sem jelent. A közzétett dokumentumok szerint ugyanis május 11-én hirdettek eredményt, és másnap már meg is kötötték a szerződést. De a kormányhatározat csak május 26-án jelent meg a Magyar Közlönyben, ami lehetővé tette volna ezt az aláírást. A beruházás alapkövetelményére pedig május 18-án került sor.

Ez a káosz jellemzi a vizes vb-vel kapcsolatos teljes jogalkotást. Annak sem örülnénk, ha ennek az alkalmatlanság lenne az oka, de erős a gyanú, hogy a homály a háttérben meghúzódó nyers érdekeknek köszönhető. Nyilván a kormány is érzi, hogy mennyire gyanús ez az egész beruházás, ezért hoztak létre egy beruházást ellenőrző testületet. Rejtélyes oknál fogva a beruházást kezdettől fogva ellenző LMP-t ebbe elfelejtették meghívni, aminél árulkodóbb jelet nem is találhatnánk. Az önök elképzelései szerint ezek szerint ugyanis csak az gyakoroljon ellenőrzést, aki eleve egyetért, akinek nincsenek fenntartásai, aki előre elfogadja az ellenőrzés eredményeit. A sportban ezt bundának hívják, és elég szomorú, hogy ezt a helyzetet éveken keresztül a rendezvény előtt már képesek előállítani. Aggasztó előjelek ezek az olimpiai pályázatot tekintve is.

Tisztelt Országgyűlés! Az átláthatatlan szabályozás, a folyamatosan emelkedő költségek, a haverok helyzetbe hozása, valamint a környezetkárosító tervek miatt az LMP eddig sem támogatta a kezdemé-

nyezést. Szerintünk egy világverseny célja nem az, hogy extraprofithoz juttassa a kormány közeli oligarchákat. Szerintünk egy vizes vb sem magyarázat arra, hogy a természeti értékeket sodorjuk veszélybe. Szerintünk nem szabad tízmilliárdokat átláthatatlan módon elkölteni. Nem biztos, hogy erre a beruházásra most és így van szüksége Magyarországnak. Az ország ezt nem engedheti meg magának.

Jó lenne persze, ha Magyarország büszke lehetne arra, hogy képes megrendezni egy világszínvonalú sportrendezvényt, jó lenne itthon örülni a sportolók sikereinek. Ezt az élményt azonban a kormány máris tönkretette, és ebben ezért nem szeretnénk partnerek lenni. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Normál szót kérő felszólalásra jelentkezett Szilágyi György képviselő úr, Jobbik. Parancsoljon! Ott az időkerete a táblán.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Kiss László szavaira szeretnék reagálni. Amiket Kiss László felvetett, azok jogos kérdések lehetnének. A problémát csak abban látom - és ezt elmondtam az előző dolognál is -, hogy dolgozni kellene. Képviselő úr, tegnap reggel 10 órára ötpárti egyeztetés volt összehívva. Mindenki megjelenhetett volna. Az ötpárti egyeztetésen megjelent a KDNP, a Fidesz és a Jobbik. Önök nem voltak ott. Ha ott lettek volna, ugyanúgy ezeket a jogos kérdéseket feltehetnék volna.

Ezért van az, hogy nekem kellett feltennem azt a kérdést, amit fel is tettem, hogy például ebben a módosító javaslatban szereplő legnagyobb beépítettségi mértéket, a terepszint alatti és a megengedett legnagyobb beépítettségi mértéket és hasonlókat egyeztetették-e a XIII. kerületi önkormányzattal. Megkérdeztem tegnap, még jegyzőkönyvben is van. Igen - ezt a választ kaptam. De ha ott lettek volna, önök is megkérdezhették volna. Ebben a kérdésben ön azt mondja, hogy ha normális válaszokat kapnak, akkor tovább dolgoznak. Dolgozni kellene, oda kellene ülni. Tíz órától délutánig folyamatosan egyeztetünk bizonyos kérdésekben, és feltettünk kérdéseket az előterjesztők és a kormány felé, és csak sejtetett kéréseket is. Megint hadd mondjak egy példát! Remélem, majd figyelembe fogják venni, amikor azt mondtuk, mi nem nagyon szeretnénk, hogy például az olimpiai pályázati bizottságban benne legyen; reméljük, majd bölcs lesz annyira a Ház elnöke, hogy Oszkó Péter ne legyen benne ebben a bizottságban. Vagy teljesítik ezt a kérést, vagy nem teljesítik. Amikor nem teljesítik, akkor ráérünk erről az egészről beszélgetni. De ha önök nem tesznek fel kérdéseket, akkor nem lehet.

Ez vonatkozik Ikotity képviselő úrra is. Nem egy ellenőrző testületben vannak benne azok az ellenzéki képviselők, hanem a szervezőbizottságban, ahol munkát kellene végezni. Munkát úgy végez az ember általában, ha valamiben hisz, ha valamilyen rendezvényért tenni akar. Én - hogy mondjak egy példát - a

Pride szervezőbizottságában nem szeretnék benne lenni, mert biztos, hogy nem tudnék egy jó lépést tenni értük, azért, hogy az a rendezvény normális legyen. Ugyanez elvárt. Munkát kellene csinálni, munkát kell végezni ebben a szervezőbizottságban. Nem kapnak érte egy fillért sem, ráadásul társadalmi munkában végzik ezt a tevékenységet, de igenis fontosnak tartjuk, hogy akár az ötleteinkkel, akár a szakértelmünkkel ott legyünk. Nem politikust ültettünk be ide, hanem egy szakértőt, egy olyan embert ültettünk be a szervezőbizottságba, aki, most nem akarok senkit megsérteni, de talán a legtöbbször volt FINA-világversenyen, mert sportolóként részt vett ezeken a világversenyeken, van tapasztalata, több nyelven beszél és szakpolitikusként lehet rá tekinteni ebben a kérdésben. Munkát végez, dolgozni ment oda. Önöknek is nyitva áll a lehetőség egyébként.

Tudja, ha van egy bizonyos szervezőbizottság, aki küzd valamiért, el kellene hinni azt is, hogy ő valóban azért küzd, hogy sikeres legyen. Adott esetben, ha valaki nem hisz abban, hogy egy rendezvényt meg akarunk vagy meg tudunk rendezni egyáltalán, ami nem egyszerű dolog... Azért is vannak ilyen hibák, amelyeket ön is mondott. Persze, vannak hibák, már csak azért is, mert az idő nagyon rövid, és nagyon rövid idő alatt kell teljesíteni olyan feladatokat, amely feladatokat más országok egyébként nem vállaltak volna el. Vagy ha arról polemizáltunk volna, amikor a FINA felajánlotta ezt a lehetőséget, hogy van-e esélyünk egyáltalán 2017-ig felépíteni az infrastruktúrát és megrendezni ezt a rendezvényt, akkor nem sportemberekként viselkedve azt kellett volna mondani így összeülve, hogy nincs, felejtjük el, nekünk ez nem fog menni. De menni fog! Mert a magyar emberek valóban, én azt mondom, kiemelkedő munkát tudnak végezni, és hiszünk ebben, hogy lehet ilyen munkát végezni.

Reméljük, hogy azokat a negatívumokat, amelyek eddig jellemezték az ilyen nagyobb beruházásokat, el tudjuk felejteni, le tudjuk nyesegetni, és inentől kezdve egy nagyon sikeres világbajnokság megrendezésén leszünk majd túl, remélhetőleg 2017-ben. Megmondom őszintén, minket abszolút nem érdekel, hogy ez egy évvel a választások előtt politikailag mit jelent adott esetben egy kormánynak vagy a Fidesznek. Nem ez számít! Felül kell tudni emelkedni pártérdekeken, egyéni érdekeken és minden egyéb érdeken ilyen események kapcsán. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kiss László képviselő úr, MSZP!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Nem gondoltam, hogy a tisztelt Ház ilyen mélységben érdeklődik az egyeztetés részletei iránt, de akár beszélhetünk erről is. Nyilvánvalóan nem arról van szó, hogy ezt a rendezvényt bizonyos parlamenti bizott-

ságok rendezik és szervezik meg. Nyilvánvalóan nem erről van szó.

Nyilvánvalóan nem is arról van szó, ilyen állítást senki nem fogalmazott meg, hogy nem folyik munka ezen a területen. Pusztán arról van szó, hogy vannak olyan kérdések, amelyekben valóban nem történt érdemi egyeztetés, és vannak olyan kérdések, amelyekben történt. Ezt el is mondtam, hogy a javaslat előkészítése kapcsán, az első törvényjavaslat kapcsán, azt kell mondanom, mintaszerű tevékenység folyt.

Én is tudok olyan ötpárti egyeztetésről, ahol gyakorlatilag az sem vett részt, aki összehívta és színté - azt mondom - csak mi voltunk jelen. De lényegtelen kérdések, mert azt gondolom, hogy egyébként más is egyeztetésnek számít, például az is, ha egy polgármester kérdez valamit, és arra választ kap nem egy 600 fős grémium előtt, vagy ha egy országgyűlési képviselő, aki konkrétan a körzet országgyűlési képviselője, kérdez valamit és arra választ kap. Nincsenek ilyen extra elvárások, hogy jegyzőkönyvezni kell azt a fajta tevékenységet. Ilyen értelemben azt kell mondanom, hogy ne essünk abba a hibába, hogy túlértékeljük a formalizált testületek munkáját, Szilágyi képviselőtársam. Nem csak az a munka, amit íróasztal mellett lehet folytatni ebben a dologban, mint ahogy nem gondolom azt, hogy az sem az. De ön is tudja, hogy nem csak ez az egyeztetés, és ön is tudja, hogy nem csak erről beszéltem.

Arról beszéltem, hogy voltak dolgok, amelyekben nem léptünk előre és voltak dolgok, amelyekben pedig előreléptünk, valóban. Abban, hogy milyen fákat vágjanak ki, a XIII. kerületi önkormányzat is azt állítja, hogy kiválóan együtt tudnak működni a szervezőkkel. Abban viszont, hogy a 20-ból hogy lett 50 milliárd forint, nem sikerült választ kapnia sem a körzet országgyűlési képviselőjének, sem bárkinek, aki ezt a kérdést feltette. Azt, hogy miért kell kijelölni előre úgymond nyerteseket ebben a történetben, arra is azt tudom mondani, hogy ebben nem sikerült választ kapni. Lehet, hogy erre van ok, nincs ezzel probléma, meg lehet ezt magyarázni, de nem sikerült választ kapni.

Abban pedig, hogy egyébként milyen ingatlanokat vonnak még be pluszban a megvalósításba, azt kell mondanom, hogy felemásra sikerült a történet. Egy-két esetben, amikor rákérdezett akár az önkormányzat, akár Hiszékeny képviselő úr, hogy ez most pont miért kell, amikor kiderült, hogy nem kell, valóban hajlandóak voltak módosítani a listán. De azt kell mondanom, hogy ebben sem sikerült megnyugtató módon végére járni a dolgoknak.

Ezért mondtam azt, hogy az MSZP nem a rendezvény megtartása ellen van. Mi támogatjuk, hogy ezt meg tudjuk tartani. Támogatjuk mindazokért a dolgokért, amiket itt mindenki elmondott a Házban, Hiszékeny képviselő úr is, én magam is elmondtam. De azt nem támogatjuk, hogy olyan módon valósuljon meg a rendezvény, amiről Szilágyi képviselőtársam beszélt. Szerinte ezek rendben vannak, hogy 20-ról 50 milliárdra nőtt egy dolog, csak így. Szerintünk

ez nincs rendben, de nyilvánvalóan gondolhatjuk ezt máshogy.

(12.40)

Abban az esetben, ha az a fajta tevékenység, amit önök egyébként az első törvénynél le tudtak folytatni mintaszerűen, továbbra is így fog folyni, akkor a Magyar Szocialista Párt biztos, hogy támogatni fogja ezt a javaslatot, de jelen pillanatban ez nem így van. Így kérek mindenkit arra, hogy ezt a fajta egyeztető tevékenységet ne spórolják meg. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szilágyi György képviselő úr 54 másodpercét fogjuk hallani.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Nem nőttek 20-ról 50 milliárd forintra, 47 milliárd forint körül lesz körülbelül ennek az egésznek a költsége. *(Gógös Zoltán: Jaj, de jó!)* Hogy önök ezt próbálják mondani, az egy dolog.

Ennél fontosabb kérdésem lenne *(Gógös Zoltán: Mi van? Bevontak az osztogatásba téged?)*, mert végre akkor hátha megtudom esetleg, hátha pluszinformációval rendelkezem önöktől. Tehát akkor most ön azt mondja, hogy Tóth József, a XIII. kerület polgármestere kiszállt a vizes vb támogatása mögül? Mert a szavaiból azt lehet kivenni, hogy akkor ezek szerint nem normálisan egyeztetnek a XIII. kerülettel. Azért lenne jó tudni, mert akkor megváltozik a helyzet. Eddig úgy tudtam, hogy mind a XIII. kerület, mind a főváros, mind a parlament bizonyos része támogatja a vizes vb megrendezését.

Ez új helyzetet teremt, ha Tóth József úgy gondolja MSZP-s polgármesterként, hogy ő kiszáll a vizes vb támogatása mögül, mert ha ezek szerint nincs vele egyeztetés, gondolom, megunja előbb-utóbb, és akkor ki fog szállni. Tehát erre várnék választ esetleg, hátha mi is tudunk akkor új információt. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Lukács Zoltán képviselő úr, MSZP.

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Érdekes hallani Szilágyi képviselő urat, hogy egész délelőtt az ellenzék ellenzékének a szerepében tetszeleg, és azt se tudja, hogyan nyalogassa a Fidesz-frakció kezét. Nyilvánvalóan érdekes ezt hallani, de mi azért ezen annyira nem csodálkozunk, mert tudjuk, hogy mi tartozik össze és mi nő össze egy idő után.

Nyilvánvaló, nem zavarja az, hogy - nem 50 milliárd, hanem 47 milliárd - 20-ról 47 milliárdra nő kettő hét alatt egy költség, ez a Jobbikot nem zavarja. Ez a 27 milliárd öt-hat új kórházi pavilon ára, ez önt nem zavarja, nyugodtan lehet. Úgy látszik, most már az se zavarja, hogy pályázat nélkül megkapja Garancsi úr ezt az 50 milliárdot. Nem tudom, bevet-

ték talán a Jobbikot ebbe a történetbe? Vagy nem tudok már másra gondolni, mert eddig önök harcosan kiálltak és oligarcháztak itt, most pedig kap Garancsi úr így 50 milliárdot zsebbe pályázat nélkül, és ön meg itt elmondja, hogy ezzel minden rendben van.

Akkor mondjuk ki: a Fidesz beállt ebben a dologban Garancsi úr mögé, a Fidesz mögé meg beállt ebben a dologban a Jobbik, és arról beszél teljesen értelmetlen módon, hogy aki egy vizes világbajnokság megrendezése esetén felhívja a figyelmet arra, hogy itt már megint lopnak, itt már megint a fideszes oligarchák kapnak pályázat nélküli tízmilliárdokat, az nem támogatja a világbajnokságot. Szerintem meg pont az támogatja a világbajnokságot, aki egyébként ezzel egyetért, és egyébként a részletekre is odafigyel.

Akkor ma az derült ki ebben a Házban, hogy a Fidesz, a Jobbik együtt Garancsi úrral itt 47 milliárdot elrak zsebre. Ez azért mindenestre tanulságos volt. Köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e még valaki szólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem. Az összevont vitát lezárom.

Megkérdezem Bánki Erik képviselő urat, kíván-e reagálni. *(Bánki Erik jelzésére:)* Jelzi, hogy igen. Maximum 10 perc 40 másodperce van. Parancsoljon!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! *(Lukács Zoltán: Mégse mentem haza!)* Szeretnék mindenképpen reagálni a vitában elhangzottakra, már csak azért is, mert ismét egy tanulságos vitán vagyunk túl.

Azt korábban is megszoktam, hogy ellenzéki képviselőtársaim egyrészt nem feltétlenül olvassák el azokat a törvényjavaslatokat, amelyekről vitázunk, másrészt, ha netán el is olvasták volna, akkor egyáltalán nem beszélnek arról.

A mostani helyzetben, azt gondolom, ugyanennek lehettünk szemtanúi: Lukács Zoltán gyakorlatilag semmi másról nem beszélt, mint az általa fantomizált beruházások körüli összefonódásokról *(Lukács Zoltán: És még haza se mentem, Erik!)*, az ön által egyébként teljesen alaptalanul összekevert beruházási költségekről.

Ebben a Házban is többször elhangzott, de a kormánybiztos maga is több fórumon elmondta, az államtitkár úr éppen a tegnapi nap folyamán itt a parlamentben adott erre választ három alkalommal is: 25 milliárd forint az uszoda építésének költsége, 47 milliárd forint a teljes beruházás utakkal, közlekedőterekkel, mindenféle egyéb infrastrukturális beruházással, megjegyzem, amelynek nagy része éppen az MSZP-s polgármester és MSZP-s többségű közgyűlés által vezetett XIII. kerületet fogja gazdagítani. *(Lukács Zoltán: Meg azt, aki felépíti!)* Ezért gondoltuk azt a kezdetektől, hogy ilyen esetben, amikor a beruházás egyébként alapvetően, szinte 100 százalékban a XIII. kerületet fogja gyarapítani és gazdagítani, akkor legalább arra veszik a fáradságot,

hogy a polgármester úrral és a képviselőkkel ők, önök maguk egyeztessenek ilyen kérdéskörökben.

Egy technikai jellegű törvényjavaslatról volt szó, ehhez képest általános politikai vitát folytattak le néhány esetben az ellenzéki képviselők. Ehhez csatlakozott Ikotity István is, és most már azt kell mondanom tényleg, képviselő úr, ha bármi felmerül a magyar parlamentben, bármilyen kérdés az úrkutatástól a Tudományos Akadémia működéséig, két dolog tud az eszükbe jutni: Paks II. és a fenntartható fejlődés, a zöldügyek.

Tisztelt Képviselő Úr! Ezekon az egyeztetéseken, amik a beruházás kapcsán történtek, fáról fára, méterről méterre lett végigegyeztetve minden, a beruházással kapcsolatos várható fejlemény a XIII. kerületi polgármester úrral. Nem hinném, hogy egyébként egy közvetlen úton megválasztott, így igen erős legitimitációval rendelkező polgármester és képviselőtestület hajlandó lett volna egy olyan programot támogatni, ami a XIII. kerületi zöldkérdéseket nem kellően járta volna körül. Azt gondolom, önök is vehetnék a fáradságot időnként, hogy részletkérdésekről tájékozódjanak, ne pedig egy ilyen politikai alapszöveget nyomjanak a parlamentben, mert egy idő után ez olyan sablonossá válik, hogy nem fogják elérni azt a hatást se, amit szeretnének vele, hogy a választóik vagy akik önökre szavaztak, értsék, hogy miről is beszélnek.

Nekem nem tisztem megvédeni a jobbikos képviselők felszólalásait, de Lukács Zoltán szavaira mindenképpen reflektálnék. Tehát a Jobbik a Jobbik ellenzéke? Nem. Azt gondolom, a mai két törvényjavaslat kapcsán, mind az olimpia, mind a vizes vb kapcsán konstruktív ellenzéki magatartást láthatunk a Jobbik részéről. *(Lukács Zoltán: Mondom, nagy a barátság!)* Az ellenzék ellenzéke éppen önök voltak, Lukács képviselő úr, az MSZP, aki viszont érthetetlen pálfordulást tanúsított az olimpiai törvény kapcsán, most pedig egy technikai törvényjavaslat esetében mindenféle korrupciós összefonódásokról beszélnek *(Lukács Zoltán: Miért nem volt pályázat?)*, amihez semmi köze nincs egy ideiglenes lelátó telepítéséről szóló törvényjavaslatnak. *(Lukács Zoltán: Miért nem volt pályázat?)* Nem probléma ez sem, megtehetik nyilvánvalóan, azt gondolom, nem idetartozik, ez nem a mai nap kérdése volt. *(Lukács Zoltán: Miért nem volt pályázat? Arról lehetne két szót?)*

Egy dolog kétségtelen tény *(Lukács Zoltán: Nem lehetne:)* ha hiszünk abban, hogy ezt a beruházást rekordidő alatt meg tudjuk valósítani, azt gondolom, az Magyarország presztízse szempontjából újabb mérföldkő lehet.

Két dátumra szeretném még felhívni a figyelmüket: 2017. augusztus, amikor lezárul a vizes vb, illetve az ehhez kapcsolódó szenior világbajnokság, és utána pedig 2017. szeptember 15., amikor pedig a Nemzetközi Olimpiai Bizottság Limában dönt a 2024-es olimpia rendezési pályázatairól. Azt gondolom, egy sikeres vizes világbajnokság nagyon nagy

mértékben tud hozzájárulni egy olimpiai pályázat sikeréhez is, ezért is kérném önöktől, hogy amennyire lehet, úgy igyekezzenek felülemelkedni a kicsinyes pártérdekeken, és tényleg össznemzeti ügyként kezeljék a vizes világbajnokság megrendezését is, mert azt gondolom, ezzel a sikerrel jelentősen tudjuk segíteni az olimpiai pályázatunk eredményességét.

Köszönöm szépen a figyelmet, és kérem, támogassák ezt a törvényjavaslatot. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalra július 6-án kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az állami vezetői juttatások csökkentésével összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. A T/5145. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perc áll rendelkezésre.

Megadom a szót Vécsey László képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Tessék!

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottság a 2015. június 25-ei ülésén megtárgyalta az állami vezetői juttatások csökkentésével összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló T/5145. számú törvényjavaslatot. A Törvényalkotási bizottság saját módosító javaslatot fogalmazott meg, amely a jogalkalmazókat segíti, tekintettel arra, hogy a központi hivatalok és a kormányhivatalok vezetőinek jogviszonyát a hatályos törvények hiányosan szabályozzák.

(12.50)

A bizottság az említett javaslatot 23 igen, 9 nem és 1 tartózkodás mellett elfogadta.

A kormány határozott célkitűzése, hogy az eddig igénybe vehető juttatások köre és mértéke csökkenjen. Ennek alapján sor került az állami vezetők és az államigazgatási szervek köztisztviselői számára biztosított juttatásokról és azok feltételeiről szóló kormányrendelet felülvizsgálatára és egy új rendeletervezet kidolgozására. Az új kormányrendelet előkészítése során az elsődleges jogalkotói cél az volt, hogy a kormányzati irányítás vagy felügyelet álló szervek vezetőinek a juttatásai ne valamely állami vezető juttatásához igazodjanak, hanem a kormány saját hatáskörében legyen jogosult e juttatások rendeleti szintű szabályozására. Ez lehetővé teszi, hogy az

állami vezetők és más vezetők esetében a juttatások differenciálására kerülhessen sor.

A törvényjavaslat célja, hogy az állami rezsi-csökkentés érdekében ezen szabályozási modell kialakításához szükséges törvényi szabályozásokat megteremtse, ennek keretében biztosítsa a szükséges törvényi felhatalmazásokat a rendeleti szintű szabályok megalkotására. Úgy vélem, hogy mindezek fontosságával talán nem nehéz egyetérteni, hiszen mindez országos érdek lenne.

A fentiekre tekintettel a bizottság az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést 23 igen, 9 nem és 1 tartózkodás mellett fogadta el. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, maximum hétperces időkeretben. Megadom a szót Gógös Zoltánnak, parancsoljon!

GÓGÖS ZOLTÁN, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! A benyújtott törvényjavaslat címe és a szándék, mondhatnám, hogy nagyjából rendben lenne, de az államtitkár úrral elég komoly vitánk volt a Törvényalkotási bizottság ülésén, hogy maga ez a szándék, illetve a korábbi kormánypárti, fideszes mondások meg a gyakorlat találkozik-e egymással. Azt láttuk itt az elmúlt időszakban, hogy fokozatosan és folyamatosan kerültek napvilágra különböző luxusutakkal kapcsolatos hírek, és miután ezek úgy napvilágra kerültek, meg sok egyéb, mindjárt azonnal fizetössé teszik majd a közérdekű adatkérést, hogy ilyenre többet ne kerüljön sor; én meg azt gondolom, hogy nem azt kellene fizetössé tenni, hanem be kellene fejezni a flancolást, ezt ott is elmondtam.

Én azt látom, hogy az az ígélet, ami a 2010-es kormányváltáskor történt, hogy olcsóbb államot akar a Fidesz, messze nem lett igaz. Az olcsóbb állam egyik helyen törekvés lett, alsóbb szinteken, a közigazgatási hivatalokban minősítettek vissza korábban vezető beosztású embereket, többek között az erdészeti szolgálatoknál - erről is beszélgettünk egyszer az államtitkár úrral egy kérdés kapcsán -, amit én rettentő módon helytelenítettem, magát az átszervezést is, meg azt is, hogy kiváló szakemberek jövedelme csökken nagyságrendekkel, ami nem szerencsés. De azt látjuk, hogy amióta demokratikus parlamenti rendszer van Magyarországon, tehát 25 év alatt még soha nem volt ennyi állami vezető.

Az, hogy ezeket az ilyen típusú kiadásokat csökkenteni akarják, az egy rendben lévő szándék, csak én meg azt is jeleztem, hogy pontosan kecskére akarnak káposztát bízni, mert az egyik legnagyobb utazó és legnagyobb pénzköltő a rendszerben pont az a miniszter, akit ezzel felruháznának, hogy majd ő eldönti a beosztottjai vagy a többi állami vezető kapcsán, hogy akkor kinek milyen költségtérítése lehet. Ráadásul azonnal meg is hazudtolta önmagát, hiszen

miután nem sikerült volna valószínűleg kétharmados törvényt elfogadtatni, hogy az országgyűlési képviselők lehessenek megyei, pontosabban regionális fejlesztési tanácsi elnökök, ezért azt találták ki, hogy innentől kezdve miniszteri biztosok lesznek. Először úgy volt, hogy ehhez majd semmilyen pluszjuttatás nem jár, majd rájöttek, hogy van egy köztük, aki nem képviselő, így nyilván kellene neki valamit adni. Neki meg is adták a helyettes államtitkári illetményt, ami, azt gondolom, úgy nagyjából elfogadható, rengeteg helyettes államtitkár van, sőt államtitkárból is nagyjából a négy-öttszöröse van, mint a korábbi kormányok idején, de azonnal megemelkedett az ebben érintett képviselők jövedelme is. Itt ugyan többen jelezték, hogy van, akinek kevesebb lett, akinek volt valami egyéb parlamenti beosztása, de azért azt ne felejtjük el, hogy a többségük átlag képviselő, az eddigi helyettes államtitkári képviselői fizetése mellé most innentől kezdve még egy 270 ezer forintos juttatásban részesül.

Úgyhogy az a probléma ezzel a törvényjavaslat-tal, és ezért is jeleztük, hogy mi nem fogjuk ezt támogatni, mert a szándék meg a gyakorlat itt is nagyon-nagyon messze van egymástól, és nem bízunk abban a végrehajtó szervezetben, amely megint istenbizonyra ígéri, hogy miután itt törvényi plafonok vannak ugyan, de majd ebből visszább vesz. Ha már így mindenképpen csökkenteni akarnak, akkor eleve a törvénybe kellett volna beírni, hogy igenis mikor kinek mennyi lehetősége lehet, és bizonyos esetekben lényegesen visszavenni azt a pénzköltést, ami jelenleg az állami szférában zajlik.

Úgyhogy ennyit kívántam kisebbségi véleményként elmondani, és nem értünk egyet azzal továbbra sem, hogy ekkora luxust enged meg magának az a kormány vagy abban az országban a kormány, ahol 4,2 millió ember pedig a napi megélhetéséért küzd. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Megkérdezem az előterjesztőt, államtitkár úr, kíván-e most szót kérni. *(L. Simon László nemet int.)* Nem kíván. Akkor folytatjuk a munkánkat.

Tájékoztatatom önöket, hogy a kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. Tájékoztatatom önöket, hogy a vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Először az írásban előre jelentkezett képviselőnek adom meg a szót, aki nem más, mint Lukács Zoltán képviselő úr, MSZP. Parancsoljon!

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Hölgyeim és Uraim! Már a vitában is elmondtuk, hogy nem tartjuk hitelesnek a Fidesznek ezt a javaslatát, ugyanis hosszú-hosszú ideje folyamatosan az olcsóbb államról beszél, hosszú-hosszú ideje azt mondja, hogy ő olcsóbban, hatékonyabban oldja meg a kormányzást, ehhez képest folyamatosan

emelkedik az állami vezetők száma, jelen pillanatban már több mint száz helyettes államtitkár, 54 államtitkár és 11 miniszter van. Csak emlékeztetném önöket, hogy a legutóbbi szocialista kormány, amikor leköszönt, ennek a fele volt az, ami állami vezetői létszámban megvolt, önök ezt a két ciklus alatt megduplázták, majd pedig most arról beszélnek, hogy olcsóbbá akarják ezt tenni.

Mi azt mondjuk, hogy egyfelől nem az illetmények és nem a fizetések csökkentésével lehetne ezt jóval olcsóbbá tenni, hanem az állami vezetők számának a csökkentésével lehetne ezt jóval olcsóbbá tenni, ugyanis az állami vezetők költségének csak egy része a jövedelem, azért az állami vezetők költsége a jövedelmen kívül még elég magas, tudjuk: gépkocsihasználat, gépkocsivezető, titkárság és a többi. Ez nem jelenik meg az ő bérköltségükben, de mindent összevetve, ha csak a bérköltséget nézzük, akkor is 2,3 milliárd, de ennek legalább a duplájával számolhatunk, ha nem többel, hogyha az ő költségeiket nézzük.

Mi azt is mondjuk, hogy attól hiteltelen ez a javaslat, mert nekünk volt február 10-én, néhány hónappal ezelőtt egy törvényjavaslatunk, amely pont a kormányzati költségek csökkentéséről szólt volna, arra vonatkozott, de önök azt vita nélkül lesöpörték az asztalról. Az a törvényjavaslat arról szólt, hogy ezt a kormánypárti vezetői álláshalmazt szüntessük meg, mert mi azt gondoljuk, hogy egyébként az a korrupció egyik megnyilvánulási formája és az egyik legnagyobb pénz, amit meg lehetne spórolni. De az Igazságügyi bizottság kormánypárti többsége tárgysorozatba sem vette ezt a javaslatot. Ez a javaslat valódi megoldást kínált volna, azzal szemben, amit a most benyújtott látszatintézkedések kínálnak.

Az a probléma, hogy önök azzal sem értettek egyet, amit mi mondtunk, ahogy a javaslatunkban is mondtuk, hogy a miniszterelnök ne adhasson államtitkári fizetésnek megfelelő megbízást a miniszterelnöki megbízottnak, mert akkor ez valóban költségcsökkentés lett volna - ezzel sem voltak hajlandóak foglalkozni. Tudjuk, hogy jelenleg is számos állami vezető miniszteri biztosként még egy fizetést kap, és az is előfordul, hogy olyan feladatot kap, amit egyébként állami vezetői beosztásához kapcsolódóan amúgy is el kellene látnia, de erre külön kap egy megbízást, külön kap egy fizetést. Ez egyébként valóban nem tartható.

Szóval, az önök törvényjavaslatát csak címében tartalmazza a költségcsökkentést. Mi úgy fogalmaztunk a vitában is, hogy kis pénz, nagy szigorúság; nagy pénz, kis szigorúság.

(13.00)

Önök azt akarják nekünk mondani, hogy ne törődjünk mi semmivel, a javaslatukat szavazzuk meg, amiben semmi más nincs, csak az van benne, hogy majd lesz egy miniszter, aki istenbizony csökkenteni fogja a költségeket, meg lesz egy kormányrendelet,

amit persze mi itt nem láthatunk és bele se szólhatunk, de mi csak higgyük el nyugodtan, hogy majd abban a kormányrendeletben önök csökkenteni fogják a költségeket.

Az a baj, hogy megint ugyanott vagyunk, hogy nem nagyon vagyunk abban a helyzetben, hogy ezt el tudjuk hinni. Ha önök valóban csökkenteni akarták volna ezeket a költségeket, akkor egyfelől támogatták volna a mi javaslatunkat, ami valódi költségcsökkentést jelentett volna, vagy ha már azt nem akarták támogatni, akkor legalább hoztak volna ide egy olyan törvényjavaslatot, amiben konkrétan le van írva és a parlament szavazhat róla, hogy ebben az ügyben mi történjen. De ebben nincs leírva semmi, csak az, hogy a parlament adjon önöknek felhatalmazást, hogy majd a saját hatáskörükben rendeleti szinten meg miniszteri szinten ezt elvégzik, és ebbe már a parlamentnek semmilyen beleszólása nem lesz. Ebből adódóan, ha most mi ezt megszavazzuk, akkor szélső esetben az is lehet, hogy növekedni fognak ezek a költségek, és ebbe se lesz a parlamentnek semmi beleszólása, mert ezzel a jogszabállyal átadta rendeleti szintre ezt a jogot, és a miniszter kezébe adta ezt a jogot.

Ezért mondtuk mi azt, hogy ha valós lenne ez a szándék, akkor ez a törvény nem erről szólna, akkor ez a törvény konkrétan tartalmazná, hogy miről van szó, de ebben a törvényben önök csak a parlament hatásköréből akarják ezt áttemelni a saját hatáskörükbe, hogy aztán beleszólás ne legyen. Ebből adódóan mi ezt a törvényt nem tudjuk támogatni. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Normál szót kérőként Novák Előd képviselő úr kap most szót, Jobbik. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A politikusbűnözés törvényesített formájának kell neveznem továbbra is a politikusi álláshalmazást, még akkor is, hogyha tudom, hogy ez sokak számára - ilyen politikusbűnözők számára természetesen - sértő, de én mégis kérem, hogy fogadják el ezt, hiszen én is elfogadom azt, tudom azt, hogy önök, akik ebbe nőttek bele, ebben szocializálódtak, hogy természetes volt a pártjukban ez a fajta politikusi álláshalmazás, ezt önök normálisnak tekintették. Mégis mi XXI. századi pártként szakítani szeretnénk az eddigi gyakorlatokkal, legyen szó akár a politikusi álláshalmazásról. *(L. Simon László: Családi álláshalmazás?)*

Lehet, hogy mi könnyebben beszéltünk, hiszen mi már parlamenten kívül alapszabályunkba emeltük ezt a fajta önkorlátozást, és nem tudom, hogy ha ma indítványoznám ezt a javaslatot, akkor akár saját közösségemen keresztül könnyen át tudnám-e ezt vinni, egy ilyen módosítást *(L. Simon László: Férfi és feleség képviselő.)*, amit sikerült ugyanakkor még parlamenten kívül. Tehát én próbálok empátiáskan

hozzáállni ehhez a kérdéshez, mégis fenntartom azt a véleményemet, hogy igenis ez a politikusbűnözés egy törvényesített formája.

Azért mondom ezt, mert nemcsak szerintem égbekiáltó társadalmi igazságtalanság, hogy valaki több helyről vesz föl főállású fizetést, hanem nem is tudja tisztességgel ellátni azt a feladatát, ami például a Miniszterelnökségben napi 10 órás munkaidőt jelentene, és ehhez képest látjuk azt, hogy van olyan, például helyettes államtitkár, aki négy helyről vett föl összesen állami főállású fizetést. Ez elfogadhatatlan, és ezen szerintem változtatni kell.

A Jobbik tudott is változtatni már ellenzékéből is, hiszen nemcsak hogy jó példával jártunk elől, de nyilvánvalóan olyan komoly társadalmi ellenállás bontakozott ki ebben az ügyben, olyan széles körű társadalmi felháborodás, aminek hatására most már az MSZP is politikusi álláshalmazásról beszél, holott nemcsak a Fideszre, az MSZP-re is jellemző volt, illetve nyilvánvalóan még lenne is, hogyha megválasztották volna több képviselőjüket polgármestereknek. De még 2010-ben is a Jobbikon kívül minden párt, beleértve az MSZP-t, az LMP-t is, juttatott ide olyan országgyűlési képviselőt, akit később engedtek, hagytak polgármesterré választani. Mi is sorra nyertük az időközi polgármester-választásokat, mégis mi komolyan mondtuk, hogy az országgyűlési képviselőség főállás.

És valahol itt kellene kezdeni az állami vezetői juttatások csökkentését, hogy jó példával járva elől az országgyűlési képviselők mondják és mutatják azt, hogy a honatyai feladatkör igenis főállás, amellet már egy kisebb település vezetése sem fér bele. Mi ezért mondtuk ki azt, hogy polgármesterei, önkormányzati képviselői tisztséget ne lehessen vállalni egy országgyűlési képviselőnek, és örülök, hogy bár kezdetben ezt a javaslatunkat lesöpörték, de később - fideszes javaslatként persze - megvalósult, és tavaly ősz óta, a legutóbbi önkormányzati választások óta mégis egy település polgármestere végre a település polgármestere, és ott nem azon a jogcímen elérhetetlen, hogy itt van az Országgyűlésben, miközben itt azért nem vesz részt a vitákon, mert arra hivatkozik, hogy a település dolgaival foglalkozik, és ki tudja, közben lehet, hogy Hawaii szigeten szürcsöli a kókuszlevet. Mert még a szavazati jogot is közben lehet gyakorolni, mert a bizottságokban nem kézfelemeléssel, hanem egyenesen két kéz felemelésével lehet szavazni, mert át lehet adni már a szavazati jogot is. Itt plenáris ülésen még nem, idáig még nem mentek el, csak odáig, hogy tömbösítve vannak a szavazások a vitáktól elkülönítve, akkor már egy percben sem lehet a szavazásokat megelőzően hozzászólni, ahogy lehetett még néhány éve. Már ezt sem képesek meghallgatni, csak a tömbösített szavazásokon hajlandóak részt venni ezek a mamelukok, akik az Országgyűlés tekintélyét is sárba tiporva idejuttatták az Országgyűlést.

Ezért volna fontos, hogy valóban ezen változtassunk, hiszen önök újabb és újabb kiskapuit teremtet-

ték meg. Például a járási és a megyei kormányhivatalok vezetői is lehetnek országgyűlési képviselők, illetve ami még a mai napig is aktuális, hogy egy országgyűlési képviselő nemcsak hogy betölthet, javadalalmazást is kaphat kormánybiztosi, miniszterelnöki biztosi, miniszterelnöki megbízotti vagy miniszteri biztosi tisztségért. Talán ez utóbbi a leggyakoribb, a miniszteri biztosi, ami egy tipikusan politikai komisszári állás a legtöbb esetben. Azt látjuk, hogy látszólag valamilyen feladatot odarendelnek; ügyvi biztos, és hány ilyen hallottunk még, hány ilyen kamuállást, hiszen ezekért gyakran pluszjavadalalmazás vagy valamiféle pluszjuttatás is járt, ilyeneket biztosítottak, és ez valóban elfogadhatatlan.

Azt pedig joggal teszi szóvá az MSZP, hogy kétszeresére nőtt az államtitkárok, helyettes államtitkárok száma. Képmutatás az, hogy csökkentenek, esetleg csökkentenek, ezt még nem látjuk e javaslatban, de esetleg csökkentenek valamilyen vezetői juttatásokat, miközben több állást és ezáltal összességében végül is mégiscsak több juttatást kaphatnak egyes, gondolom, Fidesz-szimpatizánsok, hiszen a jelenlegi általános szabályozással szemben Lázár Jánosra bízunk majd, hogy melyik állami vezető milyen juttatást fog kapni. Tehát ha mondjuk, a Központi Statisztikai Hivatal vezetője esetleg nem megfelelő számokat tesz le az asztalra, akkor elképzelhető, hogy valamilyen juttatását megvonják. Lehet, hogy ezt csak lebegtetik, lehet, hogy ezt csak úgy fogják érezni, ahogy mondjuk, a médiatörvénynél érezték sokan szerkesztők közül, hogy öncenzúrához kell folyamodjanak, mert nem egyértelmű a jogi helyzet. Most is valamiféle ilyen történik, és ezt bunkósbotként lebegtetni nem elfogadható.

Az pedig kifejezetten cinikus, hogy arra a Lázár Jánosra bízunk ennek a rendeletnek a megalkotását, akinek a botrányaitól voltak hangosak az elmúlt évek. Az általános vitában itt beszéltem már fácánholokausztól kezdve Lázár János különböző dőzsöléseiről, arról, hogy négy éjszaka alatt képes volt összehozni 2 millió forintos hotelszámlát, és hogy hol, mivel járt, mennyiért, erről még akkor sem nyilatkozik legutóbbi nyilatkozata szerint, ha bíróság kötelezi erre.

Ilyenfajta cinikusság után kétségkívül láthatóan ő lesz, aki a garanciája kellene legyen a kiadáscsökkentésnek, hiszen a jelen javaslat a címével ellentétben nem az állami vezetői juttatások csökkentéséről szól, hanem annak a lehetőségnek a megteremtéséről, hogy ezt szabályozhassa a miniszter. És hogy hogyan fogja szabályozni, az az előélete alapján minimum kétséges. Nyilvánvalóan annak a rendeletnek is ő lesz a felelőse, amiről most szól ez a javaslat, és ezért az, hogy a kormány saját hatáskörben szabályozhatja, és nem lesznek kötve az állami vezetői juttatások rendszeréhez, semmiképpen sem elfogadható.

Nem kívánom Lázár János konkrét ügyeit hozszozan ecsetelni, de azt gondolom, hogy ennyire cinikus hozzáállásuk nem lehet. Azt már láthattuk eddig is, hogy sokszor egy törvény preambuluma, esetleg

az indokolása köszönő viszonyban nincs az érdemi rendelkező résszel. De az, hogy már magának a törvényjavaslatnak a címe is egészen eltérő a tartalomtól, és állami vezetői juttatások csökkentéséről szól a cím, miközben erről nincs szó a javaslatban, sőt több tekintetben az eddigi plafont eltörölve biztosítja annak lehetőségét, hogy akár növekedést is biztosítsanak, ez elfogadhatatlan.

Nagyon örülök, hogy e javaslattal párhuzamosan az Országgyűlésről szóló törvény módosítása kapcsán elfogadták azt a jobbikos javaslatot, hogy mégse teremtsék meg egy újabb kiskapuját a politikusi álláshalmazásnak, és mégse lehessen a térségi fejlesztési tanácsokban képviselőt delegálni, minisztereket képviselhetnének, akár juttatásért is megteremtenék ennek a lehetőségét. Örülök, hogy ezt a javaslatunkat elfogadták, de azt kérem, hogy a politikusi álláshalmazás többi kiskapuját is csukják be, különös tekintettel a miniszteri biztosi tisztségekre, amivel kapcsolatban sajnos nem látunk garanciát jelen módosító javaslatokban sem. Köszönöm figyelmüket. *(Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Megálapítom, hogy nem. A vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr jelzi, hogy kíván reagálni. L. Simon László államtitkár urat illeti a szó. Tessék!

(13.10)

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy mind Kis Miklós államtitkártársammal az előterjesztői exposzéban, mind pedig én a Törvényalkotási bizottság hosszú vitájában minden szükséges információval elláttam képviselőtársaimat.

Sajnálom, hogy néhányan úgy szállnak be a vitába, hogy nem is olvassák el a törvényjavaslatot, legalábbis értelmezési problémák vannak a törvényjavaslattal kapcsolatban. Mindenesetre Novák képviselő úrtól egy kis szerénységet kérek, mert amikor ön is és a felesége is itt ülnek bent mind a ketten a parlamentben, akkor nem hiszem, hogy önnek ebben a hangnemben kellene kioktatni az egész Országgyűlést arról, hogy ki milyen állást halmaz, és engedje meg, hogy mindenki a maga idejével számoljon el és dolgozzon tisztességesen. Vannak emberek, akik hatékonyabbak, és vannak, akik egyébként nem 8 órát dolgoznak, hanem 16 órát. Úgyhogy abba kéne hagyni ezt a mocskolódást, tisztelt képviselő úr, mert túl sok értelme nincsen, és előre semmiképpen sem visz. Higgye el, hogy a mi sorainkban is sokan ülnek, akik megkérdezik, hogyan lehet, hogy férj-feleség bent ül a parlamentben, és közben három kisgyereket kellene otthon neveljenek. Egyébként nagy szere-

tettel gratulálunk képviselő úrnak, hogy három szép gyermekük van. Csak azért szeretném mondani - mert már látom, hogy föltűzte a mikrofont, és hogy személyes megtámadtatás címén majd szót fog kérni -, hogy tessék egy kicsit visszavenni, és egy törvényjavaslatnál a törvényjavaslatról érdemben beszélni, és nem arról, ami egyébként nem igaz és méltatlan, méltatlan az Országgyűléshez, méltatlan a magyar közjogi hagyományokhoz, és természetesen, én úgy érzem, hogy méltatlan az önök frakciójához is, tisztelt képviselő úr.

Az az igazság, hogy egy olyan jogi rendszert teremtetünk az elmúlt években, amelyben egyértelművé tettük, hogy azt szeretnénk, ha az országgyűlési képviselők elsősorban országgyűlési képviselők lennének, tehát nem lennének mellette polgármesterek, megyei önkormányzati elnökök és a többi. Ezt a törvényjavaslatot, illetve ezt az egész koncepciót mi dolgoztuk ki és vittük végig a Házon, én nem hiszem, hogy ennek az eredményeit is még önmagának kelle-ne vindikálnia, hiszen ezt egyértelműen a Fidesz-KDNP többsége vitte keresztül a Házon.

Ugyanakkor meg kell hogy védjek mindenkit, aki korábban egyszerre töltötte be ezt a két funkciót. Jogilag volt rá lehetőség, másrészt hasznos is volt abban a politikai szituációban egy nagyobb parlament esetében, hiszen hatékonyan tudták képviselni a városukat azok, akik polgármesterek is voltak. Természetesen láttuk azt, hogy ez abból a szempontból nem szerencsés, hogy nincsen esélyegyenlőség, hiszen vannak olyan városok, amelyeknek a polgármesterei nem tudnak itt bent ülni, ugyanez a lehetőségük nincsen meg; ez volt az egyik fontos érv. A másik pedig az, hogy ha már kevesebb az országgyűlési képviselő - 386 helyett 199 lett az országgyűlési képviselők száma -, akkor valóban hatékonyan a megnövekedett körzetekre, a nagyobb településekre vagy a nagyobb lakosságszámra tudjanak figyelni, és emellett egyéb más feladatokat ne lássanak el.

De azért mindannyian tudjuk, hogy vannak olyan területek vagy olyan állások, amelyeket be lehet tölteni, lehet egyetemi tanár, mondjuk, valaki a képviselőség mellett, publikálhat, és abból is lehet jövedelme; nyilvánvalóan, amikor az ember publikál, valamikor meg is kell írnia azt, amit publikál, az is időt visz el; lehet ügyvédi praxist is folytatni. Tehát azért azt nem lehet mondani, hogy itt a jövedelemszerzésnek az országgyűlési képviselőségen kívül más módja ne lenne egy országgyűlési képviselő számára. És ahogyan a magyar közjogi hagyományok ezt természetesen adják, országgyűlési képviselők egyszerre lehetnek kormányzati szereplők is, lehetnek államtitkárok, miniszterek, kormánybiztosok, miniszteri biztosok. Ez nem egy újdonság a magyar közjogi rendszerben, ez így volt a két világháború között is, így volt a szocializmus időszakában is, és a rendszerváltozás óta a ránk köszöntött szabadságban is ehhez a hagyományhoz ragaszkodtunk. Vannak olyan országok, ahol más a gyakorlat, ahol ilyen módon sem ér egybe a végrehajtó és a törvényhozó ha-

talom; nálunk ez a hagyomány, ez a gyakorlat. Azt kérem, fogadjuk el azt, hogy akik egyszerre, mondjuk, miniszterek, államtitkárok és országgyűlési képviselők, azok egyébként a munkájukat felelősséggel, tisztességgel és a lehető legnagyobb energiával végzik.

Én ezt csak azért mondtam el, mert a képviselő úr sem a törvényjavaslatról beszélt, hanem politikusbűnözésről, álláshalmazásról és mindenféléről hadovált, úgy, hogy egyébként a saját szemében a gerendát sem látja meg. Tehát kérem azt, hogy legyünk önkritikusak, vegyük azt tudomásul, hogy nem biztos, hogy mindenki úgy gondolkodik, mint ahogyan ön gondolkodik, és nem biztos, hogy mindenki azt látja helyesnek, amit ön lát helyesnek. Erkölcsi alapokról folyamatosan kioktatni az országgyűlési képviselőket egy olyan szituációban, amikor egyébként önnek is lenne miről elszámolnia vagy önöknek is lenne miről elszámolniuk, szerintem nem érdemes.

A javaslattal kapcsolatosan azt tudom mondani - és ezt elmondtam a Törvényalkotási bizottság ülésén is -, hogy ez a javaslat nem növeli az állami vezetői juttatásokat, hanem csökkenti az állami vezetői juttatásokat, és egyértelművé teszi azt, hogy milyen jogcímen, maximálisan mennyi jövedelmet lehet igénybe venni. És amikor arról van szó, hogy mondjuk, a miniszterelnöki megbízott legfeljebb - ezt próbáltam a Törvényalkotási bizottság ülésén is elmagyarázni, hogy ennek a „legfeljebb” szónak van egy jelentése, nem olyan bonyolult azért ez -, az, hogy valaki legfeljebb az államtitkári fizetést kaphatja meg, az azt jelenti, hogy annál többet nem kaphat, de majd a munkaadója eldönti, hogy egyébként azt a keretet ki akarja-e meríteni, vagy annál kevesebb juttatást kíván adni a kinevezett személynek. Tehát én azt gondolom, azt a szándékunkat, azt a célunkat, hogy az állami vezetőknek a juttatása átláthatóbb legyen, világosabb legyen, kellően differenciált legyen, és egyébként a miniszternek mint munkaadónak adjon kellő mozgásteret, ez a jogszabályi javaslat kellően szolgálja, ezért én arra kérem képviselőtársaimat, hogy szíveskedjenek támogatni.

Zárásul csak még annyit mondok szintén Novák képviselőtársamnak - mert látom, nagyon készül -, hogy igyekeztem mindezt úgy elmondani kellő higgadsággal, hogy ez ne legyen személyeskedés. Tehát én nem feltétlenül akarom azt, ön végezze nyugodtan a képviselői munkáját, úgyse fog egyébként változtatni ezen az egész stíluson meg ezen az egész hangnemen, az egész hozzáállásán, és ön mindig azt fogja gondolni, hogy önnek igaza van. De én azt kérem, hogy legalább néha álljon meg egy pillanatra, gondolkozzon el, és fogadja el azt, hogy vannak, akik máshogy gondolkodnak, mást tartanak helyesnek, mást tartanak iránymutatónak, és éppen ezért máshogyan akarják ezt az országot irányítani, mint ahogyan szerencsére ön nem irányíthatja.

Köszönöm szépen, elnök úr, és kérem képviselőtársaimat, hogy szíveskedjenek a javaslatot támogatni. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra későbbi ülésünkön kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Ügyrendben jelentkezett Novák Előd képviselő úr. Képviselő úr, először meg kell kérdeznem, hogy ügyrendben vagy személyes érintettség miatt kér-e szót. *(Novák Előd: Személyes érintettség miatt.)* Akkor most, minthogy napirend vége van, kettő perc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Meglehetősen férfiatlannak tartom L. Simon Lászlónak azt a hozzáállását, hogy a vitában nem vett részt és csak zárszóként reagált, sok esetben valószínűleg a hozzászólásunkra, így már arra érdemben nem nyílik módom reagálni.

Amire viszont igen, az a nemcsak férfiatlan, de meglehetősen etikátlan megszólalása, amiben azt sérelmezte, hogy én a közéletben ismertem meg szerelmemet és jelenlegi feleségemet, Dúró Dórát. Figyelmébe ajánlanám, hogy a rendszerváltás óta mindig volt férj-feleség tagja az Országgyűlésnek, volt olyan ciklus, amikor egyszerre öt házaspár tagja is volt. Figyelmébe ajánlanám azt is, hogy Orbán Viktor felesége is volt a Fidesznek egyéni és listás képviselőjelöltje is; nem önökön múlt, nem a Fideszen múlt, hogy nem lett Orbán Viktor mellett országgyűlési képviselő, hanem a választókon. Figyelmébe ajánlanám Lázár János szavait is, aki 2012-ben Handó Tünde kapcsán - aki Szájernek a felesége - azt nyilatkozta, idézem: „Nem tehetünk róla, hogy a Fideszalapítók feleségei tehetséges emberek. Miért kellene kizárni a közéletből a politikusok hozzátartozóit? Ez alapján Hillary Clinton ma nem lehetne az Egyesült Államok külügyminisztere.” - mondta ezt Lázár János, aki egyébként korábban szintén sértett volt a politikusi álláshalmazás által, a politikusbűnözés törvényesített formájaként való definiálása miatt, és emiatt ő már egyfajta bosszúként...

ELNÖK: Kérem szépen, hogy a személyes érintettséget indokolja, mert Hillary Clintont nehezen tudom a személyes érdekeltégi körben elfogadni levezető elnökként.

Kérem szépen!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Világos, elnök úr. Én arra szeretnék azért reagálni, hogy komoly kettős mérce mutatkozik meg a Fideszben. Azt pedig végképp nemtelennek tartom, hogy a három gyermek nevelését hozza ide. Igenis, mi felelősen igyekszünk gyermekeinket nevelni, úgy, hogy mind a ketten dolgozunk; sokan vannak még így az országban, hogy mind a ketten dolgoznak, és részt vesznek a gyermeknevelésben. Ön is, biztos vagyok benne, hogy tisztességgel neveli a gyermekeit, annak ellenére, hogy van állása. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Mi is mindent megteszünk. Szerencsére vagyunk olyan helyzetben, hogy mind a négy nagyszülő is be tud segíteni, de ennek

idehozása végképp nemtelen. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. L. Simon László államtitkár úr kért szót a kormány nevében. Tisztelettel kérem, minthogy a kormány nevében szól államtitkárként, ennek megfelelően fogalmazza meg véleményét.

(13.20)

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Én pusztán csak annyit szeretnék ennek a vitának a lezárásaként elmondani, hogy mi nem mondtuk azt, hogy a magyar jogrendet olyan módon kéne megváltoztatni, hogy férj és feleség ne lehessen a parlamentben. Alapvető demokratikus jogokkal menne szembe; mindenki választhat és mindenki választható, azok kivételével, akik el vannak tiltva a közügyektől. Mi csak arra hívjuk fel a figyelmet, hogy ha ez így van, és egyébként ez így rendben van - persze ezzel nem kötelező élni, mert nem kötelező egy házaspárnak mind a két tagjának egy párt listáján befutó helyre kerülni, önmagát jelöltetni -, de ha már ez így van, akkor legalább, aki ebben a helyzetben van, az ne oktasson ki másokat a parlamentben. Természetesen azok az emberek, akik házaspárként vagy testvérként itt dolgoztak és itt ültek a parlamentben, azok hasonló megnyilvánulásokat az Országgyűlésben, mint amiket Novák képviselő úr tett, nem tettek.

Úgyhogy én még egyszer mondom: nem személyeskedni akartam, az ön feleségének a munkáját is elismerem, és gratuláltam is az előbb a felszólalásomban az önök szép gyerekeihez. Tehát, képviselő úr, nemhogy etikátlan vagy férfiatlan lett volna a hozzászólásom, hanem csak arra akartam rámutatni, hogy nem mi mérünk kettős mércével, hanem éppen ön. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Na, kérem, örülök, hogy eljutottunk odáig, hogy egymás családait is tisztelik, az Országgyűlés ugyanakkor nem családi vállalkozás, tehát mindannyiukat kérem, hogy az Országgyűlés tekintélyét közösen tartsuk fenn. Ráadásul erre figyelmeztetni nekem kötelezettségem levezető elnökként. Nahát, akkor ezen is túl vagyunk, így aztán folytatjuk munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az elektronikus hírközlési szolgáltatások és infrastruktúra fejlesztésének, kiépítésének ösztönzéséről, a jogszabályi háttér akadálymentesítéséről szóló törvénymódosításokról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. A T/5051. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Mengyi Roland képviselő úrnak, a bizottság előadójának, maximum 15 perces időkeretben. Parancsoljon!

DR. MENGYI ROLAND, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Törvényalkotási bizottság megtárgyalta a T/5051. számon benyújtott, az elektronikus hírközlési szolgáltatások és infrastruktúra fejlesztésének, kiépítésének ösztönzéséről, a jogszabályi háttér akadálymentesítéséről szóló törvénymódosításokról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 26 igennel, 6 nem szavazat mellett, tartózkodás nélkül összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat a Gazdasági bizottság három pontból álló technikai, nyelvhelyességi pontosításokat tartalmazó indítványát tartalmazta.

A törvényjavaslat 2. §-ának (1) bekezdését a Törvényalkotási bizottság az MSZP jelzésére sarkalatosági záradékkal látta el, melynek szükségességéről a bizottság egyhangúlag határozott.

Kérem, tisztelt képviselőtársaim, támogassák a törvényjavaslatot, így a nemzeti infokommunikációs stratégiában és a digitális nemzeti fejlesztési programban lefektetett célkitűzéseink megvalósulását is. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e most véleményt mondani. Igen. *(L. Simon László: Nem!)* Nem! Jól értettem akkor. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretben. Tájékoztatom önöket, hogy a vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőnek adom meg a szót, aki Velez Árpád képviselő úr, az MSZP képviselője. Tessék!

VELEZ ÁRPÁD (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Parlament! A Magyar Szocialista Párt a törvényjavaslat céljával egyetért, azt támogatja, mert Magyarországnak valóban szüksége van nagy átviteli sebességű hírközlő hálózatok minél szélesebb körű elterjedésére. Köszönöm a szót. *(Taps.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm kimerítő véleményét, ami láthatóan nemcsak az ellenzék, hanem a kormánypárt padsoraiban is tapsot váltott ki. Legyen ez a továbbiakban is! Ennek nyomán Novák Előd képviselő úrnak adom meg a szót, Jobbik. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. E nagy ívű beszéd után engedjék meg, hogy

azért némi kritikát is megfogalmazzak ellenzéki képviselőként, hiszen a hangzatos célok mögött nem látjuk mindig a garanciákat. Így az összegző módosító javaslatban örömmel olvastam, amikor azt láttam, hogy a 2. §-on belüli 22/A. §-t módosítják, de amikor azt láttam, hogy itt csak nyelvhelyességi pontosításokról van szó, akkor már nem voltam elégedett. Hiszen már az általános vitában is elmondtam, hogy eléggé neccesnek tartom, hogy üzleti titkok átadásáról van szó, amit ugyan az adatvédelmi szabályoknak megfelelően rendel kezelni a törvény, de hát azért tisztában vagyunk vele, hogy a valóságban ez mit jelenthet. Itt ez esetben, ha már egy ilyen törvényi kivételt fogalmaznak meg az üzleti titkok átadásáról, akkor azért komolyabb garanciákat vártunk volna, ennek komolyabb taglalását, és ezt nem látjuk sajnos az összegző módosító javaslatban.

Sajnos inkább nyelvhelyességi, kodifikációs pontosítások fekszenek csak előttünk, pedig azért jó lett volna, ha az ingyeninternet kérdéséről is tudunk itt érdemiben beszélni. Tegnap Kara Ákos államtitkár úr válaszában megkérdejelezte tulajdonképpen azt, hogy a reklámadó bevételéből a Jobbik által javasolt alapszintű internet megvalósítható-e, miközben a másik kérdésében azt a kérdést tette fel nekünk, amire már nem volt módom válaszolni, hogy milyen internetre gondol a Jobbik: valamiféle lassú, csökkentett hozzáféréstű internetre? Tehát ha számára kérdés merült föl, hogy egyáltalán mit akarunk mi alapszintű internet címszóval bevezetni, akár e törvényjavaslatban is, akkor azt gondolom, nem teheti meg felelősen azt a kijelentését, hogy erre nem elég a reklámadó nagyságrendileg tízmilliárd forintos, illetve a jövőben most már várhatóan jóval nagyobb bevétele.

Annyit sikerült már tudomására hoznom, ha számára eddig nem lett volna világos - bár félek, hogy csak képmutatás volt ez a látszólagos tudatlanság -, hogy mi nem lassítanánk az internetet, hanem csak korlátoznánk az adatmennyiséget, ami ingyenesen elérhető. Tehát filmek hozzáférése, filmek letöltésére nem biztosítanánk ingyenes lehetőséget, ellenben például elektronikus ügyintézésre igen. És ezért mondjuk mi azt, hogy igenis megvalósítható volna, sőt maguk a mobilszolgáltatók is, amelyek így, most jelen törvényjavaslattal is és időről időre előnybe vannak hozva, ők is megvalósíthatnák egy kevés állami támogatással, aminek egyébként tekinthetjük jelen törvényjavaslatot is, és azért cserébe megvalósíthatnánk az ingyenes internetet.

Egyébként az ő érdekük is, hiszen egy korlátozott csomag használata után sokan fognak előfizetni egy nagyobb szolgáltatásra. Tehát ha bevezetjük az internet világába azokat, akik eddig azon kívül voltak - akár Orbán Viktort, akár akik, mondjuk, más okból nem ismerkedtek, nem barátkoztak meg eddig az internettel -, legtöbben egyébként - Orbán Viktorral szemben - nyilvánvalóan anyagi okokból nem jutottak oda, hogy mondjuk, internetre előfizethessenek vagy számítógépet vásárolhassanak, de mind-

egy is az ok. Egy azonban biztos: ha sokakat bevezetünk az internet világába, akkor maguknak a szolgáltatóknak is érdeke lehet ez, hiszen sokan fognak ezek után előfizetni egy nagyobb szolgáltatásra, akik nem elégednek meg havi egy-két gigabájtnyi adatforgalommal. Egyébként ezen üzletpolitika mentén már az egyik hazai mobilcég egyes hangalapú előfizetésekhez már egy fél gigabájtos internetelérést ad teljesen ingyenesen. És vannak nemzetközi példák is, például New Yorkban legutóbb tavaly ősszel látott napvilágot az a hír, hogy hogyan tudnak egy, akár 500 millió dolláros bevételre is szert tenni - 12 éves távlatban reklámbevételre - az ingyenes, teljes New Yorkot lefedő wifiszolgáltatás keretében.

Nagyon örülök annak is, hogy Tokody Marcell fővárosi képviselőnk javaslatát megfogadva a fideszes többség is megszavazta, hogy kivizsgálják azt, hogy hogyan tudnak egész Budapest területére kiterjedő ingyenes wifielérést biztosítani. Valóban jó volna, ha ráéreznének arra, amit egyébként ellenzékben éreztek, maga Nyitrai Zsolt, az önök szakpolitikusa mondta, hogy az internet a szabadság műfaja, nem azok az uralkodó trendek a világban, hogy megadóztassuk az internetet, hanem pont az, hogy sokkal inkább szabadabbá tegyük, sokkal inkább elérhetővé tegyük minden honfitársunk számára. Ugye, ezt mondta a Fidesz szakpolitikusa még 2008-ban ellenzékben, és most erről nem hajlandóak beszélni.

Én arra kérem önöket, hogy az ilyen javaslatokban, amit igenis össze lehetne kötni például az internetszolgáltatókkal való tárgyalások során is az ilyen kedvezmények törvényi juttatása során azzal, hogy teremtsék meg az ingyenes alapszintű internetet és ennek elérhetővé tételét minden magyar állampolgár számára, ez helyes és indokolt volna. Indokolt lett volna, ha a javaslatunkat, általános vitában is elmondott javaslatunkat megfogadva megpróbálják összekötni és valamiféle tárgyalásokat kezdeményezni az internetszolgáltatókkal.

Én nagyon sajnálom, hogy ezt nem látjuk, miként nem látjuk a 22/A. § (2) bekezdésében szabályozott üzleti titkok átadásának, kormányzat számára történő átadásának garanciáit sem. Ezért számunkra még kissé bizonytalan, hogy a zárószavazáson hogyan fogunk részt venni. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

(13-30)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e még valaki a felszólalás lehetőségével élni. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem. A vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e reagálni. L. Simon László államtitkár úr, tessék!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! A vita valamennyi szakaszában személyesen vettem részt,

mind a plenáris ülésen, mind a bizottsági viták során. Nagyjából ugyanazok a szereplők szólaltak fel, akik ma itt a záróvitában is. Semmilyen új szempontot nem hallottunk. Abban bízom, hogy a holnapi zárószavazáson ezt valamennyi frakció támogatni fogja, hiszen ez a törvényjavaslat egyértelműen a szélessávú internet elterjedését és minél szélesebb körben való hozzáférését biztosítja, ami szerintem nemzetstratégiai és nemzetgazdasági cél.

Úgyhogy arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, a módosításokkal egyetemben szíveskedjenek szavazatukkal támogatni a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra későbbi ülésünkön kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes szociális és gyermekvédelmi tárgyú törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. A T/5052. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perc áll rendelkezésre.

Megadom a szót Kucsák László képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Tessék!

KUCSÁK LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság a házszabály 46. §-a alapján megtárgyalta az egyes szociális és gyermekvédelmi tárgyú törvények módosításáról szóló T/5052. számú törvényjavaslatot, és ahhoz 24 igen szavazattal, 8 tartózkodás mellett, tehát ellenszavazat nélkül összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat tartalmazza egyrészt a Népjelölti bizottság indítványának szinte valamennyi pontját, tovább a Törvényalkotási bizottság saját módosító javaslatát, amely a szakbizottság irományán pontosít. A Törvényalkotási bizottság a Népjelölti bizottság módosító javaslatának 21. pontját túlterjeszkedőnek találta, így a házszabály betartása érdekében nem támogatta ezt a rendelkezést.

Az elfogadott összegző módosító javaslatból kiemelném azt a pontot, amit képviselői módosító javaslatként jómagam adtam be és nyert a Törvényalkotási bizottság ülésén is egyhangú támogatást, csakúgy egyébként, mint korábban a Népjelölti bizottság ülésén. A házi segítségnyújtás szolgáltatás esetében a térítési díj emelése az alacsony jövedelmű

és magas gondozási szükséglettel rendelkező személyekre méltánytalanul nagy terhet rótt volna, ezért a módosító javaslatom elhagyni javasolta ezeket a rendelkezéseket a törvényjavaslatból, ami meggyőződésem szerint fontos Pestszentlőrincen, Pest-szentimrén vagy az ország bármely településén.

Az összegző módosító javaslatból kiemelném még, hogy a család- és gyermekjóléti szolgálatot a polgármesteri hivattal rendelkező települések mellett a közös önkormányzati hivatal székhelye szerinti települési önkormányzat köteles biztosítani; míg a család- és gyermekjóléti központot már nem a 40 ezernél több lakosú településeken lesz kötelező működtetni, hanem minden járasszékhely településén.

Felhívom a figyelmet, hogy a járásban működő család- és gyermekjóléti központok új feladatellátásra való felkészítése, a szolgáltatói nyilvántartásba való bejegyzésre irányuló eljárások lefolytatása, valamint a szakmai együttműködés kialakítása érdekében megfelelő felkészülési idő szükséges. Így a rendelkezések hatálybalépése 2016. január 1. Az eddig az időpontig elvégzendő teendőkre tekintettel az átmeneti szabályok hatálybalépési ideje 2015. augusztus 1. A fentiekől eltérően a támogatott lakhatással összefüggő eseménykezelési feladatot előíró rendelkezés hatálybalépési ideje 2017. január 1. Az óvodai és iskolai szociális segítőtevékenység kötelező bevezetésének időpontja pedig 2018. január 1. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, maximum 7 perces időkeretben. Kiss László képviselő úr, tessék!

KISS LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ahogy el is hangzott az előzőekben, 8 tartózkodás mellett fogadta el a Törvényalkotási bizottság magát a jelentést. Igazából ezt szeretném megindokolni, hogy a vitában milyen érvek szolgálták ezt a fajta szavazatot.

Az első dolog. Azt kell mondjam, hogy a javaslat valamennyire javult a törvényalkotási eljárás során. Hiszen emlékezzünk vissza, korábban a házi segítségnyújtást érintő szabályok között nagyon fontos volt a díjazási szigorítás. Ezt egy képviselői javaslat csökkentette, illetve ennek mértékét megváltoztatta. Ezt magunk is támogattuk az eljárás során, mert azt gondoltuk, hogy a házi segítségnyújtást érintő módosítások nagyon rossz irányba mentek el. Ezek némileg változtak az eljárás során, ezeket a javaslatokat mi magunk megszavaztuk.

A házi segítségnyújtást érintő egyéb módosítások azonban nem feltétlenül segítik azokat a célokat, amelyekért maga a házi segítségnyújtás intézménye is van, az ezt érintő szabályokat nem tartjuk teljesen megfelelőnek.

A családon belüli erőszak áldozatait segítő intézkedéseknél azt tudjuk mondani, hogy szerintünk

ezek jó irányba tett, de nem elegendő lépések. Nagyon fontos módosítások is szerepelnek az előttünk lévő anyagban, ugyanakkor az új intézkedések, novumok nem jelennek meg. Azért is nagyon lényeges, hogy nem jelennek meg, mert a közelmúlt eseményei, azt tudom mondani, égető szükségként kiáltanak a gyermekvédelmi rendszer megerősítéséért, és nemcsak szavakban kell ezt megtenni, hanem tettekben is. Ezek a tettek azonban hiányoznak.

A Törvényalkotási bizottság háttéranyagából elsősorban azokat a javaslatokat támogatta az ellenzék, amelyek elhagyják a tervezett minimális díj bevezetését a házi segítségnyújtásnál, és azokat támogattuk, amelyek jobba tették ezt a javaslatot. Azt kell mondjam azonban, hogy ez teljes egészében nem volt sikeres, ez a javaslat nem vált támogathatóvá ennek ellenére sem, ezért tartózkodtunk a végszavazásnál. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e most szólni. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr jelzi, hogy a végén.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót ennek értelmében most Kovács Sándornak, a kijelölt Népjóléti bizottság előadójának.

Képviselő úr, parancsoljon!

KOVÁCS SÁNDOR, a Népjóléti bizottság előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyes szociális és gyermekvédelmi tárgyú törvények módosításáról szóló T/5052. számú törvényjavaslat részletes vitáját a Népjóléti bizottság mint kijelölt bizottság az előírtaknak megfelelően 2015. június 17-i ülésén lefolytatta és lezárta. A bizottság a törvényjavaslatot megvizsgálva megállapította, hogy az megfelel a házszabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek.

A törvényjavaslat a szociális igazgatásról és a szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény, a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény, valamint a megváltozott munkaképességű személyek ellátásáról és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény módosításait tartalmazza. A törvényjavaslatban foglalt intézkedésekkel folytatjuk azokat a lépéseket, amelyek egy igazságosabb, átláthatóbb és célzottabb szociális ellátórendszer irányába vezetnek. A szociális segítség és a személyi gondoskodás körébe tartozó tevékenységek elválnak egymástól.

A jogszerűtlenül működő szolgáltatások visszaszorítása érdekében az ellenőrző hatóságok eszköztára bővül. További hangsúlyos eleme a törvényjavaslatnak, hogy a pályázati úton, finanszírozási szerződéssel finanszírozott támogató szolgáltatás, pszichiátriai betegek és szenvedélybetegek közösségi alapellátása visszakerül az úgynevezett normatív támogatási rendszerbe.

A gyermekvédelmi törvény módosításának további célja, hogy a kapcsolati erőszak áldozatait segí-

tő ellátórendszer speciális eleme, a titkos menedékház nevesítetten megjelenítésre kerüljön a törvényben.

A megváltozott munkaképességűekről szóló törvény módosítása a megváltozott munkaképességű személyek felülvizsgálatában egyes, az öregségi nyugdíjkorhatárt öt éven belül elérő személyek mentesítését célzó változtatásokra tesz javaslatot.

A bizottság a részletes vita során megtárgyalta a benyújtott képviselői módosító javaslatokat, megvizsgálva egyben azt is, hogy azok megfelelnek-e a házszabály 42. §-ában foglalt követelményeknek. A bizottság a házszabály 45. § (5) bekezdése alapján az általam megfogalmazott módosítási szándékot magában foglaló, 27 pontból álló, részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatot nyújtott be, amely magában foglalja a támogatott képviselői módosító javaslatot is.

(13.40)

Képviselőtársaimmal szavaztunk a részletes vitáról szóló jelentés elfogadásáról. A részletes vitáról szóló jelentést 9 igen szavazattal, 5 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadtuk.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most megadom a szót Vágó Sebestyén képviselő úrnak, aki a bizottság kisebbségi véleményét ismerteti, tessék!

VÁGÓ SEBESTYÉN, a Népjóléti bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A bizottság részletes vitájában problémaként merült fel az ellenzék részéről ellenzéki módosító indítványok kapcsán, egyik részről a családsegítő szolgálatnál az első interjúról készült adminisztrációs kötelezettség kapcsán MSZP-s országgyűlési képviselő, bizottsági tag nehezményezte, és adatvédelmi aggályairól szolt a módosító indítványunkkal kapcsolatban.

Ezenkívül elég komoly vita alakult ki a bizottsági módosító indítvánnyal kapcsolatban. Én magam nehezményeztem a bizottsági ülésen azt, hogy egy elég komoly bizottsági módosító indítványról van szó, egy elég részletes és szakmailag is elég fontos módosító indítványról, komoly módosító indítványról van szó. Ehhez képest a bizottsági tagok ezt a módosító indítványt csak a bizottsági ülés előtti este ismerhették meg, tehát felkészülni sem volt rá idő elég rendszeren, sőt akár még azt is mondhatnám, hogy a gyermekjóléti és családsegítő szolgálat munkatársaival, illetve az érintettekkel való egyeztetést is ellehetetlenítette ez a hirtelen benyújtása a bizottsági módosító indítványnak, pedig az ő életüket elég komoly módon befolyásolja.

Még ha egyet is értünk azzal, hogy célszerű összevonni ezt a két szolgálatot bizonyos szakmai szempontokból, akkor sem értünk egyet ezzel az eljárásmoddall, hogy bizottsági módosító indítvány-

ként pár óra áll rendelkezésre ahhoz, hogy feldolgozzuk és érdemben nyilatkozni tudunk róla.

Másrésről pedig magában a bizottsági módosító indítványban is vannak kérdések, amelyek felmerülnek az emberben. Az egyik ilyen kérdés az volt, hogy ezt a fontos szolgálatot miért lehet akár egészségügyi, akár oktatási intézményhez integrálni, amikor profiljában egészen más szolgáltatásról, illetve más tevékenységről beszélhetünk.

Ezenkívül felmerültek finansiális kérdések is. A módosító indítványból következtetni lehet arra, hogy nőni fog az ezt a szolgálatot ellátó személyek száma, ugyanis úgy is lehet olvasni a módosító indítványt, hogy több településnek van most már kötelezettsége önállóan működtetni ezt a szolgálatot. A kérdés az volt az ellenzék részéről, hogy erre majd az önkormányzatok pluszfinanszírozást kapnak-e, hogy ezt a szolgáltatást ellássák. Erre megnyugtató választ nem kaptunk, illetve arra sem kaptunk konkrét és megnyugtató választ a bizottsági ülésen, hogy társulásban ezentúl is végezhető lesz-e ez az integrált gyermekjóléti szolgáltatás. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót, ezek közül is elsőként Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, MSZP. Tessék!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársak! A Magyar Szocialista Párt támogatja a szociális rendszer korszerűsítését, hatékonyabbá tételét, ha mindez a hozzáférés és a területi egyenlőtlenségek csökkentését erősíti, és nem érinti hátrányosan az ellátottakat.

A házi gondozás ingyenességének, illetve az ingyenesen biztosítható ellátás lehetőségének megszüntetését kifejezetten károsnak tartottuk, és üdvözljük Kucsák képviselő úr módosító javaslatát, hogy ezzel sikerült ezt a problémát kezelni, és végül is nem teszük fizetőssé ezt az alapellátást mindenki számára.

Számos technikai módosítás mutatja, hogy mennyire aggódik a kormány a közpénzek hatékony felhasználásáért; a családsegítő újabb adminisztrációs terhe. Kár, hogy ezt az aggodalmat mindig csak a szociális területen fejt ki a kormány, más területen is jó lenne, ha látnánk ezt.

A családon belüli erőszak áldozatait segítő intézkedéseket támogatjuk, és fontosnak tartjuk, hogy minél inkább segítse az áldozattá vált gyerekeket és szülőket a kormány. Ugyanakkor képviselőtársam is említette előttem, hogy ebben a törvénytervezetben nem sokkal vagyunk előrébb, és szeretnénk már azt látni, hogy a gyermekvédelmi rendszer megerősítéséért tényleg kiáll a kormány, és az áldozatok oldalára áll.

A korhatár előtt álló rokkantak felülvizsgálatának elengedése annak beismerése, hogy hatalmas kudarc a rokkantellátás átalakítása. Nemesak az érintettek számára az, hanem a kormánynak is, aki képtelen volt ezt a helyzetet - talán szerencsére - kezelni, mert jó néhányan legalább ebből mentességet fognak kapni. Sajnos eddig is több tízezer ember és család életét tették tönkre azzal, hogy beteg, rokkant embereket egészségesnek vagy egészségesebbnek nyilvánítottak, mint amilyenek, ezzel csökkentve vagy teljesen megszüntetve az ellátásukat.

Mondhatnánk úgy is, hogy sunyi megoldásnak tartjuk, hogy számos olyan rendelkezést megnyitottak az eredeti javaslatban, amelyek akkor érdemi módosítást nem tartalmaztak, most úgy tűnik, értelmet nyertek ezek a szakaszok, mert a bizottsági módosítók számos ilyen rendelkezést módosítottak immár érdemben. Csak csatlakozni tudok képviselőtársamhoz, hogy az nem működik, hogy egy ilyen törvénynél előtte való nap délután háromnegyed öt körül kaptuk meg az anyagot, és másnapra teljes joggal várja el a kormány, hogy készüljünk fel; csak egy ilyen módosítónál, egy ilyen törvénynél, úgy gondolom, lehetőséget kellene biztosítani, hogy teljesen fel tudjon az ember készülni, netán még szakmai szervezetek is hozzá tudjanak szólni.

Nem értjük, miért kellett megint kapkodni. Miért nem tudták ezeket már a javaslat benyújtásakor megfogalmazni a módosítások között? Azt sem értjük, hogy ha valami csak három év múlva lép életbe, miért ilyen körülmények között teszik be a szabályozásba, amit feltehetően még számtalanszor fognak módosítani. Szerintem jobb lenne, ha nem kapkodnánk néha ennyire, talán jobb törvények tudnának születni.

Támogatnánk a családsegítőket, a gyermekjóléti szolgálatok megerősítését, ha biztosak lennénk abban, hogy ezek a lépések pontosan azt jelentik. Azonban úgy véljük, hogy ezt sokkal komolyabb vitának kellett volna megelőznie.

Néhány kérdést azért feltennék még, ha államtitkár úr már itt van. Miért jó, hogy csak a gyermekjóléti központok kezdeményezhetnek a jövőben védelembe vételt vagy súlyosabb fokú veszélyeztetettség esetén a gyermek ideiglenes hatályú elhelyezését, nevelésbe vételét?

Miért jó, hogy családterápiás foglalkozást vagy kapcsolattartási ügyeletet a jövőben csak a központok folytathatnak? Ez miben erősíti meg a gyermekvédelem rendszerét? Megint ahelyett, hogy minél közelebb vinnék a szükséges szolgáltatásokat, és ehhez megfelelő humán erőforrást és infrastruktúrát rendelnének, inkább ezek hatékonyabb biztosíthatóságára hivatkozva csak a járasközpontokban lesznek ezek elérhetőek. Nagyon nagy problémát fog okozni, hogy megint a központosítás zajlik, mint hogy inkább afelé terelnék, hogy elérhetővé váljon minden egyes rászoruló családnak az ellátás.

Úgy gondolom, hogy nem kellett volna ennyire kapkodni. Sokkal nagyobb körben kellene ezt a tör-

vénnyt megvitatni, és talán akkor jobban is sikerülnének ezek a törvények.

Várom államtitkár úr válaszát a feltett kérdésekre. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP pad-soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Vágó Sebestyén képviselő úr a következő felszólaló, Jobbik. Tessék!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ellentétben azzal, amit a bizottsági kisebbségi véleményben elmondtam - ott ugyanis a bizottságban elhangzott ellenzéki érveket kellett ismertetnem -, ellentétben ezzel, én egyetértek azzal a módosítással, hogy a családsegítő szolgálatoknál az első interjúról is - ha le is zárul akkor az ügy - jelentést kell írni és adminisztrálni kell. Főleg nem anyagi szempontból és az anyagi ellenőrizhetőség szempontjából tartom ezt helyesnek, hanem azért, hogy ha az az család, az a kliens újra a családsegítő szolgálat látómezejébe kerül, újra klienssé válik, akkor egyfajta kórtörténetet fel tudnak állítani a kollégák, és a kollégák már nem ismeretlenként tudják újrakezdeni az ügyet, hanem ismerik az előzményeket, és tulajdonképpen folytatni tudják annak a személynek a gondozását, segítségét.

Nagyon sok minden számomra kérdéses egyébként ebben a javaslatban. Itt most főleg a bizottsági módosító indítványra gondolok.

(13.50)

Egyrésztől - amint elmondtam már a bizottsági kisebbségi véleményben is - méltatlan, hogy ilyen kevés időnk volt felkészülni. Szerintem az is méltatlan, hogy egy ilyen törvényhez egy ilyen nagyon fontos változás bizottsági módosító indítványként kerül be. Úgy gondolom, ez megért volna egy önálló törvényjavaslatot is, ugyanis a szociális szakmának egy elég jelentős részét olyan mértékben formálja és alakítja át, amit, úgy gondolom, hogy inkább ezek között a keretek között kellett volna megtárgyalnunk. Ebből is adódik az, hogy számos kérdés merül fel, és nagyon sok kérdést nyitva hagy, nem konkretizál. Ezért úgy is mondhatnám, hogy üldözési mániás tünetekre adhat okot.

A szakmával egyeztettem erről a módosítóról aznap reggel, amikor a bizottsági ülés volt, és azóta is tárgyaltunk. Az egyik legfőbb aggály az volt, hogy bár szakmailag érthető a két szolgálat összevonása, de az elmúlt öt évben még a szakmán belüliek is sajnos azt tapasztalták, hogy ha bármelyik területen - mert ez nemcsak a szociális területre jellemző - összevonás történik, akkor az leépítéssel jár együtt. Jogos a féltelmük, ugyanis ha megnézzük ezt a bizottsági módosító indítványt, illetve amikor a végén meglátjuk a teljes és komplett törvényjavaslatot, akkor ténylegesen kiolvasható belőle a létszámleépítés, de kiolvasható belőle a létszám bővítés is. Nem egyértelmű a

válasz, de nem is kaptunk rá egyértelmű választ. Illetve Nyitrai helyettes államtitkár úr elmondta, hogy leépítés nem lesz, de sok ilyen kijelentést hallottunk már összevonás előtt, hogy nem fog leépítéssel járni.

A másik aggályos dolog, amit már elmondtam, bár az eredeti törvényben is benne volt, hogy integrálható egészségügyi és oktatási intézményhez, de ha már azt mondjuk, hogy önálló intézménynek kell lennie ennek az összevont szolgáltatásnak, akkor szakmailag nem értem azt, hogy miért lenne integrálható oktatási vagy egészségügyi intézményhez.

De arra sem kaptunk konkrét választ, és államtitkár úrtól arra is várom a konkrét választ, hogy ezentúl társulásban ellátható lesz-e ez a feladat, vagy nem lesz ellátható ez a feladat. A bizottsági ülésen meghallgattam helyettes államtitkár úr választ, majd átolvastam a bizottsági jegyzőkönyvet is, számomra mégsem egyértelmű a válasz. Nemcsak a módosító indítványból, de a válaszból is lehet mind a kettőre következtetni, hogy el lehet látni társulásban, illetve nem lehet ellátni társulásban. Elég aggályosak ezek a kérdések, ezért ezekre mindenképpen szeretnék választ kapni. Habár tartalmaz jó elemeket is, de pont a kidolgozatlanosság az, ami aggodással tölt el, s nemcsak engem, hanem - még egyszer hangsúlyozom - a szakmában részt vevőket is.

Én is üdvözlöm azt a befogadott kormánypárti módosító indítványt, hogy a teljes csomagból törölték a házi segítségnyújtás kötelező térítési díját. Úgy gondolom, egy olyan réteget céloz meg ez a szolgáltatás, ahol még ha bármilyen minimális összeget is határozunk meg, nagyon súlyos következményei lehetnek egy kötelező térítési díjnak. Azt viszont most is el kell mondanom, amit az általános vitában is elmondtam, hogy januárban lépett hatályba az a rendelet, amely alapján a ponthatárok megemelkedtek. Azóta eltelt fél év, a törvény hatálybalépéséig még eltelik egy kis idő. Van egy olyan hosszú üres szakasz, és azok az emberek - vegyük csak az eredeti, a régi rendelkezést és a most hatályban lévő rendelkezést -, akik abban az öt szükségletpont intervallumban vannak, és január óta új felvételiként jelentkeztek a házi segítségnyújtásra, ellátás nélkül maradtak, pedig véleményem szerint ők már egy olyan kategóriába tartoznak, hogy ha másra nem, de legalább mentális kezelésre, mentális gondozásra, tehát valamilyen szintű házi segítségnyújtásra szükségük van.

A másik aggályos kérdés pedig az, hogy azok, akik nem a házi segítségnyújtásba fognak tartozni, hanem az alacsonyabb kategóriába, ott milyen szinten fogják szűrni azokat, akik ezt a gondozási tevékenységet végezhetik majd. Nagyon félek attól, hogy beigazolódnak az, ami már régóta tervben szerepel, hogy majd közmunkásokkal próbálják elláttatni ezt a feladatot. De tudjuk azt, hogy még a hölgyek között is, főleg Északkelet-Magyarországon kerülnek be olyan személyek a közmunkaprogramba, akiket vétek, sőt veszélyes lenne kiszolgáltatott idős emberek

közébe engedni. Úgy gondolom, ez csak abban az esetben valószínűsíthető meg, ha egy nagyon komoly szűrőn mennek keresztül azok, akik ezt a feladatot a későbbiekben elláthatják. Mert gondoljunk bele abba, hogy ténylegesen védtelen, kiszolgáltatott idős emberekhez mennek oda segítőként olyan emberek, akiket esetlegesen hátsó szándék vezérel.

Ezekre várnám államtitkár úr választát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője következik, LMP. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A sokadik szociális salátatörvény összegző módosítója az LMP szerint két darab igazán lényeges elemet tartalmaz. Egyrészt eltörlésre kerül az eredeti irományból a házi segítségnyújtás térítési díjával kapcsolatos szigorítás. Ezt az általános vitában már Czibere Károly szociális államtitkár is beharangozta. Azzal indokolta ezt, hogy „a tervezetben szereplő javaslat formája nem elég árnyalt”. Illetve még a kormánypárti frakció is jelezte, hogy ezt így nem fogja támogatni. Tehát mire a javaslat a parlament elé került, elfogyott mögötte a kormányzati támogatás, és a szociális államtitkárságnak visszakoznia kellett.

Az LMP egyetért a szigorítás eltörlésével, egyetért azzal, hogy a kormány meggondolta magát. Mi is jeleztük korábban, nem tudjuk elfogadni, hogy jelentősen szűkítsék azon rászoruló idős, beteg emberek körét, akik ingyenesen vehetik igénybe a házi segítségnyújtást. Nem értünk egyet a szigorítással, főleg azok után, hogy az év elején jelentősen megemelték a szolgáltatáshoz hozzájutás jogosultsági küszöbét. Most már csak a több szempontból is ápolásra szoruló embereknek jár a gondozás. Akik a kormány szerint kevésbé betegek, közlekedni, bevásárolni, takarítani, magukat ellátni kevésbé nem tudják, nekik nem segítenek. Sok esetben viszont nekik is szükségük van az ellátásra. Mi alapján mondják azt, hogy nekik nem jár a segítség?

A kormány az állítólagos potyautasokra vadászik, amikor ki akarja őket szorítani a házi segítségnyújtásból, akár a gondozási szükséglet pontosításának szigorításával, akár az ingyenesség megvonásával ahelyett, hogy a szolgáltatók ellenőrzésével akarná ezt elérni. Nem az idős, beteg embereket kell nyakon csípni, hanem a rendszerrel visszaélő szolgáltatókat kell büntetni. A gondozási szükséglet szigorítása vagy az ingyenesség megszüntetése igazságtalan, mert rászoruló embereket lökhet ki az ellátásból.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A másik fontos módosítás a szociális szolgáltatók alapköveit érinti. Egészen elképesztőnek tartjuk, hogy ilyen fontos módosításokat egy zárószavazás

előtti indítványban vezetnek át, még akkor is, ha nemrég már pedzegették ezeket a változtatásokat a sajtóban. Ez a hozzáállás a jogalkotási folyamat lezüllesztését, a társadalmi egyeztetések és a parlamenti vita lenézését tükrözi. Még akkor is erről van szó, ha egyébként inkább pozitív irányú lépéseket látunk. Ezeket nem az utolsó pillanatokban kellene bevárni a törvényezővegbe.

Konkrétabban: összevonják a családsegítő és a gyermekjóléti központokat, egy új integrált intézmény jönne létre. Régi szakmai vita, hogy van-e értelme a családsegítők és a gyermekjóléti központok szétválasztásának, vagy ez felesleges, és egyesülniük kellene. Mindkét megoldásra találunk kiemelkedő szakmai példákat. A tapasztalat azt mutatja, hogy ahol jó szakmai műhelyek jöttek létre és kiváló az együttműködés a fenntartó önkormányzattal is, ott a külön intézményi modellnek is van létjogosultsága.

Összességében mégsem ellenezzük az összevonást, hiszen sok helyen komoly szakmai dilemmát okoz annak megítélése, hogy egyáltalán melyik intézmény vigye az esetet, a család vagy a gyermek oldaláról közelítsék meg az adott szociális problémát. Az új egydosziés esetkezelés a kapacitások felszabadítását, a párhuzamosságok megszüntetését hozhatja el sok helyen, miközben sajnos lesznek olyan települések, ahol a különállás eddig is szakszerűen és hatékonyan működött, és ott szakmai értékek veszhetnek el az összevonás után. Lesznek ennek a módosításnak tehát veszteségei is.

A család segítésére, illetve az új család- és gyermekjóléti központok létrehozására vonatkozó feladatellátási kötelezettséget pedig úgy módosítják, hogy az kedvezhet a segítségnyújtáshoz való hozzáférésnek. Az LMP számára viszont nagy kérdés, hogy az alapszolgáltatások megerősítéséhez rendelkezésre fog-e állni a megfelelő anyagi forrás és szakmai kapacitás a településeken is. Ez a törvénymódosításból nem derül ki.

(14.00)

Ha nem egy kiérlelt folyamatban, hanem az összegző módosítóban hozzák be ezeket a kardinális változtatásokat, akkor erre nem is lehet megnyugtató választ kapni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat.

Kérdezem képviselőtársaimat, hogy az időkeret adta lehetőségeknek megfelelően kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Megkérdezem Czibere Károly államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Czibere Károly: Igen.)* Parancsoljon, államtitkár úr!

CZIBERE KÁROLY, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, el-

nök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szeretném megköszönni először is az elhangzott véleményeket és javaslatokat. Örülök neki, hogy mind a bizottsági tárgyalások során, mind a most elhangzott javaslatokban, hozzászólásokban és annak idején, az általános vitában is egyértelműen megfogalmazódott az a cél, hogy mind a gyermekjóléti, mind a gyermekvédelmi, mind a szociális szolgáltatások rendszerében fontos, hogy a jelenleginél átláthatóbb, fenntarthatóbb, igazságosabb, célzottabb és hatékonyabb rendszert alakítsunk ki. Azt gondolom, hogy az a csomag, amely most önök előtt van, ezeket a célokat kielégíti. És akkor menjünk is szerintem sorrendben a hozzászólások tekintetében.

Az első a gyermekjóléti. Igen, én magam is azt gondolom, hogy egy ilyen horderejű, a gyermekjóléti rendszer megerősítését szolgáló javaslatot magába a törvénybe kell és illik berakni. A későbbiekben ezt fogjuk is követni természetesen, ez egy egyszeri, kivételes alkalom volt, hiszen az utolsó pillanatig, az utolsó másodpercekig számítottuk a költségvetési lábát ennek a javaslatnak, hiszen az, hogy hitelesen tudjuk ezt betervezni, hogy a szociális törvényben, aztán majd a végrehajtási rendeletben megalapozott legyen, amire önök itt többen rá is kérdeztek, hogy mi van a pénzügyi konzekvenciákkal, hogy ezt hitelesen tudjuk az Országgyűlés elé tárnai, ahhoz fontos volt az, hogy a modellszámítások valamennyi településtípusra elkészüljenek időben, mert ha ezek látható módon előrevetítik azt, hogy pénzügyi szempontból is fenntartható ez a rendszer, akkor megalapozott. Nagyon sok olyan törvényjavaslatot láttunk anno a múltban, amikor a finanszírozási kérdések nem voltak így végiggondolva, fontos volt, hogy a finanszírozás is meglegyen.

Szeretném jelezni, hogy 10 százalékkal fog emelkedni a gyermekjóléti szolgálatok finanszírozása jövőre. Ezt a megszavazott költségvetési törvény tartalmazza. Tehát 460 millió forint az a többletforrás a 2016-os költségvetésben, ami a gyermekjóléti szolgálatok megerősítését szolgálja. Tehát amikor azt fölvetették, hogy összevonás, tehát leépítés, akkor ezt szeretném nagyon markánsan cáfolni. Egy: semmilyen leépítésről nincs szó. Az, ami itt az összevonás kapcsán történik, az arról szól, hogy a családdal kapcsolatban lévő családgondozók, szociális munkások tudása összeérjen. Nagyon sokszor azok a párhuzamosságok, amelyek jelenleg a rendszerben megvoltak, nem a család érdekét szolgálták. Azért kell ezt megtennünk, hogy ne véletlenszerűen történjen az együttműködés.

Elismerem, hogy nagyon sok önkormányzat már ma ezt az együttműködést teljesíti, nagyon sok önkormányzat, ahol tényleg felelősen gondolták végig a hátrányos helyzetű családok segítését, ott már nagyon szoros együttműködés alakult ki a gyermekjóléti és a családsegítők között. Mi ugyanakkor szeretnénk rendszerszintűen ezt a pozitív tapasztalatot a szabályozásba bevenni. Ezért fontos az integráció. Nincs semmilyen elvonási, leépítési vagy megtakarítási szándék. Sőt, még egyszer elmondom, 460 millió

forinttal több áll a '16-os költségvetésben a gyermekjóléti szolgálatok rendelkezésére.

Lehet társulni, ez is egy fontos kérdés volt.

A harmadik kérdés volt, hogy a megerősítés mi-
ben nyilvánul meg. Abban, hogy nincsenek tört stá-
tusok. A gyermekjóléti jelenleg szenvednek attól,
hogy tört státusok vannak, kétórás, háromórás,
négyórás kollégák. Nem, az új rendszer finanszírozá-
sa úgy van felépítve, hogy teljes állású, teljes státusú
kollégák, családgondozók dolgoznak.

A negyedik: a gyermekjóléti központok. Ugye,
48-ról 198-ra nő a számuk, alapvetően az a lényeg az
új elhatárolásban, és ezt is többen kérdezték, alapve-
tően a védelembe vételt, nevelésbe vételt, a hatósági
feladatokhoz kapcsolódó feladatokat viszik el, és a
speciális többletszolgáltatásokat biztosítják a
gyermekjóléti számára. Ezt a régóta a szakma által
nagyon sokszor jelzett problémát, hogy nincs elég
idő, kapacitás, figyelem egy-egy családgondozónak a
családokra, a gyermekekre, nagy az esetszám, ezzel
lehet kezelni. Tehát, bár ha kevés is volt a rendelke-
zésre álló idő, akkor is kérem szépen azokat, akik
véleményt mondtak, hogy gondoljuk át, hogy való-
ban azt gondoljuk, hogy a jó irányba tett lépés. A
konkrét létszámok a végrehajtási rendeletben lesz-
nek, tehát ott tovább tudunk még finomítani.

És egy fontos lépés a megerősítésben az is, hogy
július 1-jétől bérkiegészítést állapított meg a kor-
mány, és ez jelentős mértékben fogja a gyermekjóléti
szolgálatokban dolgozó munkatársainkat érinteni.
Tehát azt gondolom, hogy a megerősítésnek ez az öt
lépése, öt eleme rendkívül fontos.

A családsegítők kapcsán volt szó az anonimitás
kérdéséről. Azt gondolom, hogy ez egy félreértés, a
forgalmi naplóban eddig is kellett jelezni. Vágó Se-
bestyén képviselő úrral mélységesen egyetértek, ez
egy fontos lépés, hogy a KENYSZI-ben, az elektroni-
kus adatbázisban legyen nyoma a teljes forgalomnak.
A családsegítők munkáját ez segíteni fogja, ez nem
többbürokratizálás.

A házi segítségnyújtásra áttérve, azt gondolom,
azt, hogy a térítési díj kapcsán az álláspont kicsoda,
alapvetően megint csak a célzottságból és az igazsá-
gosságból kell hogy leszűrjük. Fontos az - és ezt az
expozeóban is elmondtam -, hogy a kormány sze-
retné hatékonyabbá tenni a házi segítségnyújtás
rendszerét. Figyelemmel leszünk azokra a munkakö-
rökre és arra a tevékenységtípusra, ahol nem a foko-
zott ápolást és gondozást igénylő munkáról van szó.
De amikor ezt végig fogjuk gondolni és ennek a szo-
ciális szolgáltatási tartalmát és a létszámgigényét és a
szakmai képesítési előírásokat meghatározzuk, akkor
nyilván ezt a differenciálást akkor is meg kell hogy
tegyük. A térítésidej-szabályozásnak is ezt le kell
követnie, de majd akkor, hogyha a normatíva is dif-
ferenciálásra kerül. Tehát azt gondolom, hogy egy
alaposabb, végiggondoltabb, végigszámoltabb verzi-
óval, de ezzel majd valamikor vissza kell jönni, ami-
kor a differenciált normatíva bevezetéséről is szót
tudunk ejteni.

A következő kérdés, amiről kevesebb szó esett, a
normatívasítás, köszönöm képviselő úrnak ennek a
felelőletét. A támogató szolgálatok és a pszichi-
átriai közösségi, szenvedélybeteg szolgáltatások
megerősítésének egy fontos lépése, hogy hosszú tá-
von fenntarthatóbb és kiszámíthatóbb legyen a mű-
ködtetésük, és az erre a célra szolgáló többlet, az
1,2 milliárd forintos többletfinanszírozás is meg fog
jelenni a jövő évi költségvetésben.

A társulásról beszéltem, igen, lehetséges.

Az egészségügyi oktatási intézményről szóló in-
tegráció ez egy zérushalmaz, nem nagyon van ilyen,
de benn hagytuk a lehetőségét. Meg fogjuk nézni a
végrehajtásban, hogy mik a tapasztalatok.

Végezetül még egyszer szeretném mindenkinek
megköszönni... Remélem, hogy nem hagytam
ki - gyorsan végignézem - fontosabb jelzést és kér-
dést. *(Iratai közt lapoz.)* Tehát még egyszer a gyer-
mekjólétihez: tehát nem visszavágásról, nem leépí-
tésről és nem központosításról van szó, és nincsenek
vesztesei, ennek egyértelmű nyertesei lesznek, ezek
pedig a hátrányos helyzetű gyermekek lesznek. Még
egyszer köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisz-
telt Országgyűlés! A határozathozatalokra későbbi
ülésünkön kerül sor.

Most soron következik **az egészségügyi alap-
ellátásról szóló előterjesztéshez benyújtott
bizottsági jelentések és az összegző módosító
javaslat vitája.** A T/4883. számú előterjesztés és az
ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a
parlament informatikai hálózaton elérhetők.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság
álláspontjának, valamint a megfogalmazott kisebb-
ségi véleménynek az ismertetésére kerül sor. Ezekre
együttesen 15 perc áll rendelkezésre, amelyből a
bizottság elnökének 8 perc az időkerete, a kisebb-
ségi véleményt előadó képviselőnek pedig 7 perc.

Most megadom a szót Vécsey László képviselő úr-
nak, a bizottság elnökének 8 percben. Parancsoljon!

(14.10)

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság
előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisz-
telt Ház! A Törvényalkotási bizottság a 2015. június
25-i ülésén megtárgyalta az egészségügyi alapellátás-
ról szóló T/4883. számú törvényjavaslatot. A bizott-
sági ülés során megtárgyaltuk a Népjóléti bizottság
21 pontos módosító javaslatát, amelyet bizottságunk
26 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 6 tartózkodás
mellett támogatott. A Törvényalkotási bizottság
saját módosításra irányuló szándékot fogalmazott
meg, amely nyelvhelyességi pontosításokat tartalma-
zott. Ezt a bizottság 32 igen szavazattal, egyhangúlag
támogatta.

A közfinanszírozott állami egészségügyi rend-
szer alapköve az alapellátás. A legtöbb orvos-beteg

találkozó itt történik, és itt történik a megelőzés, az ellátás és a gondozás, tehát az alapellátás mindhárom eleme is. Az is tény, hogy mindennek nemzetgazdasági szempontból is jelentősége van. Ha ugyanis az alapellátást erősíteni tudjuk, azzal szakrendelőink és kórházaink terhelését csökkentjük, ami pedig a betegeknek, orvosoknak és a költségvetésnek egyaránt kedvező.

Az új alapellátási törvény egy kerettörvény, egy olyan keret, amely a kapcsolódó részletszabályokkal, valamint az egészségügyi alapellátás megerősítésének a koncepciójával erősíteni fogja az alapellátási rendszert, és ennek eredményeként egy megbecsültebb, egy magasabbra értékelt rendszer felé haladunk, amely az ellátórendszer egészének érdekeit és a betegek érdekeit egyként szolgálja.

A bizottság többségének álláspontja szerint az előttünk fekvő törvényjavaslat jól szolgálja az ellátási rendszer megerősítését mint célt, erre tekintettel a bizottság az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést 26 igen szavazattal, 6 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kisebbségi véleményt Tukacs István képviselő úr ismerteti. Hét perc az időkeret, képviselő úr. Parancsoljon!

TUKACS ISTVÁN, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A bizottsági ülésen azért voltunk kénytelenek kisebbségi véleményt megfogalmazni, mert éreztük ugyan, hogy a Népjóléti bizottság által odaküldött indítványok pontosító jellegűek, de két olyan módosító indítványunk létezett a törvénnyel kapcsolatban, amely igényel néhány szót a tisztelt Házban is.

Az egyik éppen a törvény keretjellegeből fakadó módosító indítvány volt, hiszen a törvény szövege, igen helyesen egyébként, arra utal, hogy erősíteni kell a nem kötelező szűréseken való részvételt, és ebben nyilvánvalóan az alapellátásban dolgozó háziorvosok szerepét akarja kiemelni. Ugyanakkor, miután a megfogalmazás további pontosításokat ebben a tekintetben nem tartalmazott, az államtitkár úr kommunikációjából arra következtettünk, hogy itt rejlik a várólistákon és az előjegyzési listákon való előresorolás lehetősége.

Mi ezt a megoldást igazán nem tartanánk jónak, nem tartanánk jónak a várólistákkal való manipulálást, hiszen földrajzi, egyébként jövedelmi és egyéb okok miatt lennének, akik ott ragadnának a végén, lennének, akik előrébb tudnának jutni, lévén, hogy könnyebben tudnak nem kötelező szűréshez jutni, és könnyebben tudnak eljutni ezekhez. Úgy gondoljuk, hogy a háziorvos érdekeltté tétele lehet egy kulcs abban, hogy a nem kötelező szűréseken való részvétel erősítse az egészségben maradást, és ne feltétlenül a gyógyítás legyen az eszköz.

A másik módosító indítványunk egy olyan, egyébként a szakma által ismert és elvarratlan dologra utalt, amely a területi ellátási kötelezettség nélküli háziorvosok díjazásának, finanszírozásának a rendezését kívánta volna. Államtitkár úr, ebben - és ezt jeleztem a bizottsági ülésen is - persze konzultáltunk, és mindenki tudja, hogy ez az ügy egy régóta húzódó, egyébként ismert okok miatt kialakult, de létező probléma.

A módosító indítvány arra irányult, hogy ebben legyen közele és valamilyen távlatos megoldás. Államtitkár úr a szakmai képvisellettal konszenzusos alapon meghozott döntést említette ebben az ügyben. Jobbikos képviselőtársammal, aki szintén fogalmazott meg véleményt, végül is azt erősítettük, hogy ebben szükséges lenne egy valamilyen módon való lezárása vagy eldöntése ennek a sajátos praxisnak.

Végül a kisebbségi véleményben megfogalmaztuk azt is, hogy a kerettörvényi jelleg nem feltétlenül jó, hiszen a keret kitöltése, mondjuk, kormányrendeletekkel vagy egyéb intézkedésekkel azt is jelenti, hogy ezek nem lesznek kellőképpen publikusak a szakma és a politikai szereplők számára sem. Ezért azt a jelzést szeretném megismételni, hogy célszerű lenne ezeknek valamilyen módon a szakmai közegben, esetleg bizottságon vagy netán itt a Házban való szerepeltetése, rátekintés vagy egy kialakuló vita szempontjából, mert azt a megoldást, hogy a kormány ilyen típusú előterjesztéseket esetleg a honlapján véleményeztet, mondjuk, kettő napig, azt nem nagyon tartanám jónak.

Összességében azt a megállapítást egyébként, hogy az alapellátás és a háziorvosi rendszer egy alapköve az egészségügynek, természetesen értjük és tudjuk. Ennek ellenére azok a háziorvosok, akik véleményt fogalmaztak meg a beszélgetésekben, azt jelezték, hogy e törvény mellett szükség lenne a finanszírozás legalábbis alapos megvitatására, szükség lenne jó néhány olyan intézkedésre, amely átalakíthatná ezt a rendszert.

Ebben a tekintetben persze érezhető, hogy nagyon egyenetlen és nagyon területfüggő az, hogy a háziorvosok közül ki hogyan dolgozik, hiszen vannak olyan praxisok, amelyek betöltetlenek meg betölthetetlennek tűnnek, hiszen olyan vidéken vannak, olyan településeken vannak, ahol pedig lassan már a bőség zavarával küszködnek, hiszen létezik budapesti kerület, ahol a betegek egyharmadát legalább már angol nyelven kell megszólítani.

Ezeket az aggályokat fogalmaztuk meg a törvénnyel kapcsolatban, és ha elnök úr - hogy is mondjam - méltányos velem egy kicsit, nem fogalmaztuk meg a kisebbségi véleményben, de a mai nap híre alapján egyetlen mondatot hadd mondjak el. Aki kitalálta azt a hagymázos ötletet, hogy az olimpia nyereségéből kelljen egészségügyet finanszírozni, az szégyellje magát. Szégyellje magát! Ez nem játék! És ezt nem én mondom, hanem azok mondják el, akik az egészségügy szereplői, így a Semmelweis-nap előtti napokban vagy órákban. Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem Zombor Gábor államtitkár urat, hogy most kíván-e felszólalni, mert erre van lehetősége, hiszen az előterjesztőnek összesen tízperces időkeretben arra van lehetősége, hogy a vita elején is szóljon és zárszóként is válaszoljon a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Most, igen. Akkor megadom a szót államtitkár úrnak. Parancsoljon!

DR. ZOMBOR GÁBOR, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Köszönöm szépen a hozzászólásokat, mind a szakmai bizottsági üléseken, mind pedig a Törvényalkotási bizottság ülésén már beszéltünk ezekről.

Csak azért szeretnék reagálni rá, mert olyat, hogy a szűréseken való részvétel a várólistán való előrekerülést jelentse, én soha nem mondtam. *(Tukacs István közbeszól.)* Tehát az, hogy az államtitkár kommunikációjából ez következik... - amikor én erről beszéltem, akkor pontosan azt mondtam, hogy ez nem az a megoldás, amit én is a sajtóból hallottam ilyen híreket. *(Szakács László: De akkor mi?)* Tehát ott kifejezetten a szakma és az orvos- és a betegetika szabályai szerint kell eljárni, és erről biztosíthatom is képviselőtársaimat, hogy ez így lesz.

A tek nélküli házi orvosok ügyében szintén elmondtam, hogy itt az Orvosi Kamarával vagyunk tárgyalásban. Ahogy látszik a módosító javaslatból is, még azt sem szerettük volna, ha a törvény bebetonozza ezeket a számokat, hanem az is kormányrendeletben kerül meghatározásra, tehát van lehetőség a további konzultációra ebben. De még egyszer mondom, hogy ezt a kamarai véleményt alapján fogjuk a kormányrendeletben is javasolni.

(14.20)

A bizottsági vita során említettem, hogy van néhány olyan eleme a törvénynek, amelynek a kormányrendeleti részét a Népjóléti bizottság előtt szeretnénk majd ismertetni, ha erre a bizottság is igényt tart.

A finanszírozás vonatkozásában talán ez az a területe az egészségügynek, amelynek a legpozitívabb jövőképe van, hiszen folyamatosan és most már tartósan emelkedik a finanszírozás, s ha ez így marad, akkor tényleg eljutunk odáig, hogy a kitűzött célokat el tudjuk érni.

A vita további részében elhangzottakra majd akkor válaszolok. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tájékoztatom, hogy 7 perc 27 másodperc lehetősége lesz majd a zárszóban.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Népjóléti bizottság nem állított előadót.

A képviselői felszólalások következnek, az időkeretek a táblákon mindenki számára követhetőek. A vita során kétperces felszólalásra nincs lehetőség. Először az írásban előre bejelentkezett képviselői felszólalásokra kerül sor.

Elsőnek a Fidesz képviselőcsoportjából megadom a szót Molnár Ágnes képviselő asszonynak. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. MOLNÁR ÁGNES (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Úgy gondolom, hogy az alapellátási törvénytervezettel megkezdődött a rendszerszintű átalakítás, amire már régóta szükség volt a magyar egészségügyben. Azért is fontos, hogy az alapellátásban kezdődjön meg ez a rendszerszintű átalakítás, mert itt történik a legtöbb orvos-beteg találkozás, és nagyon fontos, hogy itt valósul meg a megelőzés, az ellátás és a gondozás hármas alapegysége is. És nem utolsósorban nemzetgazdasági szempontból is nagy jelentőségű az, hogy ha az alapellátásunk erősödni tud, akkor a költségesebb működtetésű szakrendelőink és kórházaink terhelését is csökkenteni tudjuk. A hatékony működéshez szakmai és finanszírozási szempontból is egy erős rendszerre van szükségünk, úgy tudjuk biztosítani a lakosság közeli kapuóri funkciót is, amit elvárunk az alapellátástól.

A T/4883. számú, alapellátásról szóló törvénytervezet több szempontból is fontos és előremutató elemeket tartalmaz: egyrészt végig áthatja a népegészségügyi szemlélet, az a szemlélet, hogy az egészség védelme, a felelős, egészség tudatos gondolkodás minden változtatásban megjelenjen. Ezen kívül több intézkedés is arra szolgál, hogy a házi orvosok szakmát végre vonzóvá tegyünk a fiatalok számára. Ne felejtsük, hogy a házi orvosoknak egy emelkedő korfája van, az egyik legfontosabb probléma ez az alapellátási rendszerben, amellyel szembe kell néznünk. A törvényben világosan felsorolva, külön-külön megtalálhatjuk a házi orvosok, a házi gyermekorvosok, a fogorvosok, a védőnők, az iskola-egészségügyi ellátás fő feladatait is, és külön rész foglalkozik a foglalkozás-egészségüggyel is.

Az említett népegészségügyi szempontok figyelembevételét jelenti az az elképzelés, amelynek az értelmében kedvezményekkel lehetne ösztönözni a szűrővizsgálatokon történő részvételt. Ennek a formáját a jövőben tervezzük kormányrendelet és miniszteri rendelet szintjén kidolgozni. Ennek a szemléletnek az erősítése érdekében történik az is, hogy a települési önkormányzatoknak az egészségfejlesztési irodákkal közösen gondoskodniuk kell a települési egészségterv kidolgozásáról és annak megvalósításáról, ebben együttműködve, a kormányhivatalokat, az alapellátást és szakellátást nyújtó egészségügyi szolgáltatókat is igénybe véve.

A házi orvosoknál nagyon fontos egy kompetenciabővülés, ami az alapellátási törvényben megjelenik, ami szerint a házi orvosoknak lehetőségük lesz a tizededik szakvizsgájuk, szakképzésük érvényesítésére, hogy azt gyakorolják, és ezt finanszírozásilag is támogatjuk. Bevezetésre került a kollegiális szakmai vezető házi orvos intézménye. A rendszer mellett szól, hogy egységessé tegyük az alapellátás működését, és hatékonyságnövekedést érjünk el ebben.

A védőnők esetében is lehetőség lesz arra, hogy egy országos szakmai védőnő működhessen. A házi orvosok számára pozitív ösztönző jelenik meg annak érdekében, hogy a betegek minél nagyobb hányada már az alapellátásban kapjon ellátást, természetesen továbbra is a teljes kivizsgálási lehetőségek biztosításával, a szakrendeléseken és a fekvőbeteg-ellátásban való részvétel érvényesítésével.

Vannak olyan rendelkezések, amelyek a praxisjog megszerzését könnyítik. A praxisjog adásvételének megkönnyítése érdekében a jövőben a finanszírozás keretében kapott összeg már a praxisjog megszerzése érdekében is felhasználható; ezenkívül fontos módosítás, hogy a kormány felhatalmazást kap arra, hogy a felvett hitelhez kamattámogatási rendszert dolgozzon ki. A rendszer fenntarthatóságához és fejlesztéséhez a költségvetés biztosítja a szükséges forrásokat. Ne felejtsük el, hogy a házi orvosi ellátásra a jövő évi költségvetésben összesen már 117 milliárd forint támogatást találunk, ez több mint 50 százalékos növekedést jelent 2010-hez képest. De mindent egybevetve a házi orvosokra, a házi gyermekorvosokra, iskolaorvosokra, védőnőkre és a területi ellátásra, tehát egyszerűen az alapellátásra összességében 2010-hez képest átlagosan 40 százalékkal több pénzt fordítunk.

Természetesen a szabályozás és a hozzá kapcsolódó költségvetés egyaránt fontos, de nem kizárólagos összetevője a sikernek. Egy rendszer csak akkor tud igazán sikeres lenni, ha a benne dolgozók is ezt akarják, és egymással együttműködve végzik a munkájukat. Ezért szükséges, hogy az alapellátásban dolgozók lássák meg a lehetőséget a mostani fejlesztési irányokban, és éljenek is ezekkel a lehetőségekkel a betegek és az ellátórendszer érdekében.

Van még egy fontos, az alapellátásra vonatkozó változás: a jövő évi adótörvények elfogadásával lehetőség nyílt a házi orvosok, a házi gyermekorvosok, a fogorvosok és a védőnői szolgálatok iparűzésiadómentességére.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy a törvényjavaslat tárgyalásakor a parlamentben és a Népjóléti bizottságban egyaránt konstruktív eszmecserékre került sor. Külön szeretném kiemelni, hogy a Népjóléti bizottság ellenszavazat nélkül fogadta el azt a bizottsági módosító javaslatot, amely a mostani összegző módosító javaslat alapját képezi. Ez az összegző módosító javaslat, amellyel, hogy a törvényjavaslatot számos helyen pontosítja, érdemi változtatásokat is tartalmaz. Engedjék meg, hogy néhány ilyen módosítást kiemeljek.

A preambulumban kiegészül a fogorvosok kapuóri szerepével és azzal, hogy a korösszetétel problémája a házi orvosokon kívül a házi gyermekorvosokat és a védőnőket is egyaránt érinti, ezért fontos és megoldandó probléma. Az alapellátás lényeges feladata az egyén egészségszervezése, a prevenció, ez is megjelenik az alapvető feladatok között. És fontos módosítás, hogy az alapellátás nyújtásához szükséges szakképesítésen túli szakvizsga használata esetén ne csak

a házi orvosoknak, hanem a házi gyermekorvosoknak, a fogorvosoknak is járjon a kiegészítő finanszírozás; egy másik kiterjesztés pedig az, hogy a kolleghiális szakmai vezető orvos házi gyermekorvos és fogorvosok esetében is kerüljön megválasztásra.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormányzat valóban prioritásként tekint az egészségügyi alapellátásra, ezért annak alapvető szabályairól önálló törvénytervezetet alkottunk.

(14.30)

Mindez a kapcsolódó részletszabályokkal, kormányrendeletekkel és miniszteri rendeletekkel, valamint a megfelelő költségvetési forrásokkal együtt mindenképpen erősíteni fogja az alapellátási rendszert, és így a betegek javát fogja szolgálni.

Ezért az alapellátásról szóló T/4883. számú javaslatot és a hozzá kapcsolódó összegző módosító javaslatot egyaránt előremutatónak és támogathatónak tartom, és erre a támogatásra kérem képviselőtársaimat is. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az MSZP képviselőcsoportjából Szakács László képviselő úr jelentkezett felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Úgy gondolom, hogy ennek a javaslatnak az általános vitájánál eléggé sok észrevételünket elmondtuk, eléggé sok kritikánkat elmondtuk. Nyújtottunk be módosító javaslatokat is. Én ezekkel több dolog miatt most nem foglalkoznék. Az egyik az, hogy Tukacs képviselőtársam ezeket már elmondta, másrészt a bizottsági vitában nagyjában-egészében lefolytatták ezt a vitát. A többség akarata mindig érvényesül, és úgy gondolom, hogy ezeket a jó javaslatokat, koncepciószintű javaslatokat újra erőből sikerült lesöpörni az asztalról.

Nem tudok én azért mindenben osztozni abban az örömben, amit itt hallok képviselőtársaimtól. Hallok olyan barokkos túlzásokat, hogy rendszerszintű átalakítás van, meg hogy megfelelő költségvetési finanszírozás van. Én úgy gondolom, hogy ezeket a túlzásokat, még akkor is, ha előírja ezt a kormányzati kommunikáció, talán egy kicsit lehetne szerényebben, illetve a valósághoz sokkal közelebb fogalmazni.

Tényleg van rendszerszintű átalakítás, csak az a baj, hogy ezt a rendszerszintű átalakítást lassan már senki sem érti. A rendszerszintű átalakításnál nekünk nem az a problémánk, hiszen tudjuk, hogy át kell alakítani, mi is látjuk, hogy át kell alakítani, nekünk nem az a problémánk, hogy ennek valaki nekiállt. Ebben mi nagyon szívesen segítünk is. Amit mi igazából látunk, az az, hogy alsó, közép- és felső szinten egyszerre indul meg egy olyan átalakítás, amit valójában sem a benne dolgozók, sem pedig az

egészségügyi szolgáltatásokat, segítséget igénybe vevők nem tudnak követni.

Alsó szinten most majd, amikor a kerettörvény alapján elkészülnek a rendeletek, akkor majd nagyjában-egészében fogják látni, hogy merrefelé mozognak az új szabályozások. Látszik, hogy a mögöttes intézmények, az OEP gőzerővel dolgozik, 10 milliárd forintot odatesznek. Madzag van, lassan már mézet is fognak rá majd csorgatni, hiszen azért ebbe a kilúgozott javaslatba, amiben látjuk, hogy azért sokkal többet gondoltak bele az elején, mint amennyi majd belekerül a végén, mondom ezt úgy, hogy a kormányrendeleteket még természetesen nem ismerjük, de azért már belecsempészték olyan félmondatokat, amelyek csalogatóak, de azért mégsem ezt várták önöktől. Nem azt várták önöktől, hogy csoportpraxisról, praxisközösségekről, ilyesmikről beszéljenek és ilyesmikről szóljon ez a törvény akkor, amikor igazából a státuskülönbségeket, az érdekek hierarchiáját gondolták inkább a résztvevők megszüntetni, illetve nyilvánvalóan sokkal több pénzt vártak egyébként önöktől azért, mert azt ígérték egészen egyszerűen. Önök mindent megígértek, csak szavazának önökre. Viszont most ebből lett egy 10 milliárd forintos olyan többletráfordítás, ami minden egyes szakértő szerint azért nagy átalakításra nem ad majd lehetőséget. Ez majd valamikor el fog kezdődni, amikor a részletszabályok is majd megismerhetővé válnak.

Február 17-ig kellett volna középszinten a megyei közösségeknek, a kórházaknak letenni egy végrehajtható javaslatot. Még mindig nem tartunk ott, hogy minden egyes megyének lenne tárgyalásra képes olyan fenntarthatósági javaslata, amelyet a kormányzat is el tud fogadni. De már legalább fölállt az összes megyei bizottság meg a fővárosi bizottság, amely figyel, hogy melyik az a kórház, amely jól gazdálkodik és melyik nem, magyarán mondván, melyiket kell megbüntetni, melyiket nem. Ennél mondtuk, hogy egy kicsit több bizalmat várna el, úgy gondolom, mind a szakma, mind pedig az igazgatás ebben a tekintetben attól a kormányzattól, amely az együttműködését kéri az annak a szakmának az átalakításokhoz, amelyben valójában kimondottan nem bíz, hiszen ezt mondta Varga Mihály miniszter úr is, hogy nem bíz a szakmában, illetve az irányítás szakszerűségében.

Ha ezt a kerettörvényt úgy fogjuk fel, hogy koncepció, ahogyan elhangzott, akkor van koncepció. De én mégis úgy gondolom, hogy ha egy koncepciót akarunk lerakni az asztalra, akkor arra egy jó konferenciát kell rendezni, és annak valamilyen záródokumentumát utána majd be lehet terjeszteni a minisztérium elé, ha valami kodifikációra abból alkalmas, akkor az nyilvánvalóan idekerülhet. Legalábbis az északi féltekén nagyjában-egészében így szokott ez történni, nem úgy, hogy először csinálunk egy törvényt, amire azt mondjuk, hogy koncepció, majd kivonjuk ezt az egészet a parlament hatásköréből, és utána rendeleti kormányzással ott alakítunk át, azt,

amit gondolunk. Mögötte az OEP komolyan dolgozik, mellette felső szinten pedig, csak hogy befejezzem, hogy miért alakítanak át mindent egy időben, április 1-jétől a felső szintű igazgatást teljes egészében átalakították. Egyelőre még a három átalakítás folyamatosan zajlik, folyamatosan mindenki keresi a saját székét, a hatáskörét és az általa ellátandó feladatokat. Ez egészen biztosan nem hatékony.

Mindezek közben kivenni az egészségügyi törvényből az alapellátási törvényt csak azért, mert nem tudják betartani a saját ígéreteiket, nem tudják harmonizálni az érdekeket, nem tudják ezt a hierarchiát megszüntetni és nem tudnak státusokat egységesíteni ebben a történetben, ahhoz képest olyan részletszabályokat hoznak, amelyek viszont minimum véleményesek.

Államtitkár úr elmondta, hogy soha nem mondott olyat, hogy a várólisták csökkenése lehetne az a kedvezmény, amely a nem kötelező szűrővizsgálatokkal jár. Gondolom, államtitkár úr, akkor rengeteg sajtóper lesz a következő időszakban, mert ezt jó pár sajtóorgánum megírta. Gondolom, akkor kért a minisztérium rengeteg sajtó-helyreigazítást, és nyilvánvalóan, ha ezt a sajtóorgánumok nem megfelelően teljesítik, akkor itt perek lesznek, hiszen úgy gondolom, hogy ez egy eléggé nagy vitát kiváltó része lesz ennek a javaslatnak.

A védőnői szolgálat újbóli medikalizálása megint egy olyan dolog, amire tényleg azt mondom, hogy egy hungarikum, egy Magyarországon jól működő olyan hálózat, ahol lehet egyébként annak az elgondolásnak előnye, ami jelenleg a tervezetben benne van, de mégis azt gondolom, hogy ha ennyi mindenben változtatunk, akkor azért arra, ami jól működik, inkább támaszkodni kellene és nem változtatni.

A háziorvosi körzetek megállapításakor az önkormányzatoknak ki kell kérni az országos módszertani intézet véleményét, csak ez a módszertani intézmény időközben megint a nagy átalakítási lázban egész egyszerűen egy főosztály lett, nincs már országos alapellátási intézet. Viszont a nagy átalakítási lázban pedig nem vették észre azt, hogy itt azért csak duplikálták ezeket a szervezeteket, hiszen az egyik engedélyezi, de az ÁNTSZ fogja majd nyilvántartani. Tehát az egyikből főosztályt csináltak, a másik pedig majd nyilvántartja. Én úgy gondolom, hogy ez a kapcsolódás ezért nem vezetett jó eredményre.

Azt pedig kifejezetten egy vékony jégnek tartom, amikor a háziorvosnál abban teremtenek érdeklőséget, hogy minél kevesebb beteget küldjön szakorvoshoz. Úgy gondolom, hogy akkor, amikor az átlagéletkor a háziorvosoknál 60-65 évnél tart, nagyjában-egészében 40 éve ők úgy gyógyítanak, hogy van mögötte kórházi háttér, akkor az ilyenfajta érdeklőség egészen biztosan más eredményt hoz, mint amit vártak.

Az iparűzési adóról már a vitában is beszéltem, ez egy kifejezetten gyáva megoldás, hogy letoljuk a kormányzati felelősséget az önkormányzatokra, és ha akarják, akkor elengedhetik az adót.

Tehát ezek miatt az észrevételek miatt nem fogjuk támogatni ezt a javaslatot. Köszönöm szépen a figyelmet. (Demeter Márta tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjából Rig Lajos képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Itt már nagyon sok kritika elhangzott. El kell hogy mondjam, hogy maga az alapellátási törvény és a törvénytervezet egy jó irányt mutat itt főleg az alapellátás területén. Úgy gondolom, hogy ez az a terület, ami egy kiugrási pont lehet itt az egészségügyi dolgozóknál mind a bérezés tekintetében, mind a finanszírozás tekintetében.

Shakács képviselőtársam azzal fejezte be, hogy ne azzal ösztönözzük a szakorvosokat pluszfinanszírozásra, hogy ne küldjük fekvőbeteg-intézménybe a beteget. De igenis kell! A fekvőbeteg-intézményeket tehermentesíteni kell. Azt a lehetőséget kell megadni a háziorvosoknak, a fogorvosoknak, a gyermekorvosoknak, hogy mögöttük legyen egy diagnosztikai háttér, hogy ne minden kis dologért egy fekvőbeteg-intézményt terheljünk. A mai magyar egészségügynek sajnos a legnagyobb rákfenéje az, hogy minden egyes olyan vizsgálatért már kórházba utalják a beteget, ami a háziorvoslásban beletartozik.

(14.40)

Ha ez a törvény életbe lép és megteremtik azokat a finanszírozási feltételeket, amelyek lehetővé teszik azoknak a háziorvosoknak a plusz szakrendelésre való jogosultságát, akik plusz szakvizsgálással rendelkeznek, tegyük fel egy belgyógyász vagy kardiológus szakvizsgálással, hogy vagy közvetlen párhuzamosan a rendelési időben, vagy rendelési időn túl végezhesen járóbeteg-szakrendelést, ez csökkenti a járóbeteg-szakrendeléseken a várakozási időt. Ez már egy pozitívum; illetve a vényköteles írásnál például, ha a diabetológus szakorvosi javaslatára nem kell már várnia a háziorvosnak, ott helyben ezeket a dolgokat meg tudja tenni.

Van azonban egy olyan dolog, amit el kell mondanom. Az utóbbi időben nagyon sok háziorvossal beszélgettem a törvénnyel kapcsolatban. Nagy százalékuk támogatja a törvényt, de elmondták az aggályukat. Az aggályuk az, amit már sajnos tudunk, és amit a képviselő asszony is elmondott, hogy nagyon kevés az orvos, nagyon sok a betöltetlen praxis, és van olyan praxis országosan, amely nem teszi vonzóvá, hogy valaki is háziorvosi munkát, praxist alakítson ki.

A második szakvizsgálással kapcsolatban elmondták, és ebben is van nagyon sok igazság, hogy nagyon sok orvos a túlterheltsége, az elfoglaltsága miatt nem tudott elmenni megújítani a tudását, vagy szinten tartó vizsgákra elmenni. Bízom benne, hogy a miniszteri rendeletekben valami kedvezményt kapnak ezek az orvosok, belgyógyászok, sebészek, kardiológusok,

gyermek-tüdőgyógyászok, intenzív szakorvosok, hogy megtehessek ezt rövidített formában, és élhessenek azzal a lehetőséggel, hogy akár egy járóbeteg-szakrendelést pár órában ők is tudjanak végezni az egyéb háziorvosi feladatuk ellátása mellett.

Az ügyeleti rendszer finanszírozásával kapcsolatban tudni kell, hogy általában a városok és a kistérségek társulás vagy kht. formájában látják el ezt. A fogorvosi ellátást tekintve sajnos a mai Magyarországon területén nagyon kevés az a város, amely hétvégi és éjszakai fogorvosi ügyeletet tud kiállítani. Ez sajnos igaz a gyermekorvosi ügyeletekre is. Vannak olyan megyék, amelyekben talán egy vagy két város tud csak gyermekorvosi ügyeletet működtetni. Ebből is látszik, hogy a rendszer humán erőforrás-hiányos ezen a két téren. Azt még hozzá kell tenni, hogy a kistérségi falvak, illetve a városok lakosságárányosan hozzájárulnak az ügyeleti rendszer vagy az alapellátási rendszer működtetéséhez. Ebből finanszírozzák a bér- és járulékköltségeket, az anyagbeszerzést, az üzemeltetési és rezsidíjakat. Ez abban az esetben lenne nagy segítség, ha a kormány ezeknek az önkormányzatoknak pluszforrást biztosítana arra, hogy ezeket a kvótákat meg tudják emelni akár 58-ról 65-70 forintra is. Így emelkedhetne maga a bérállomány mind szakorvosi, mind szakdolgozói szinten. Illetve a finanszírozásba még be tudnának plusz olyan költségeket is építeni, amelyekkel energiahatékonysági beruházásokra lehetőség lenne. Nagyon kevés sajnos az a pályázat, amely azt célozza meg, hogy önkormányzat felújítsa azokat a rendelőket, amelyeket évek óta használnak a háziorvosok. Az akadálymentesítés nagyon soknál nem is lehetséges, olyan a helyrajzi adottsága.

Az efi-irodák elszámolása most folyik, és a hároméves fenntartási időszakban, bízom benne, olyan plusz szűrővizsgálatokat tudnak ezek az irodák elvégezni, amelyekre eddig nem volt lehetőségük. Van sok olyan város, sok olyan járás az országban, amely efi-irodát nem működtet. Lehetőségként meg lehetne tenni például azt, hogy az egyes járásokból más területi járásokra átjárhassanak, szűrővizsgálatokat, egészségmegelőző, tehát preventív munkát végezzenek, ezzel könnyítve a háziorvosok és a benne dolgozók munkáját.

Úgy gondolom, hogy maga az alapellátási törvény nincs kőbe vésve, és életszerűvé kell tenni az egészet. Monitorozni kell, ezt elmondtam bizottsági ülésen is, és ha látjuk, hogy olyan akadályba ütközik ez a törvény, amelyen változtatni kell, kérem, hogy hallgassák meg a háziorvosok véleményét. Monitorozzuk másfél-két évig, és ha kell rajta változtatni, akkor igenis változtassunk rajta, hiszen így léphet előre az egészségügyi rendszer. Ha ez az alapellátási rendszer működőképes, akkor ezt a struktúrát át lehetne vinni akár a fekvőbeteg-ellátás területére is.

Sok minden mást nem szeretnék elmondani, a képviselő asszony elmondta a törvény nagy részét. Úgy gondolom, ez lehetőséget ad az orvosoknak arra, hogy itthon maradhassanak, itt vállaljanak munkát.

De ahhoz olyan bérezés szükséges, hogy ezt meg is tegyék. Ameddig a nyugati országokban sokkal csábítóbb maga a háziorvoslástan is, addig nagyon nehéz helyzetben vagyunk, de tennünk kell érte. A Jobbik Magyarországért Mozgalom ezt a törvényjavaslatot támogatni fogja. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Ikotity István képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy olyan törvényt vitatunk, amely esetében hihető a jó szándék a jogalkotó részéről, még akkor is, ha jócskán megkésett. De úgy látjuk, hogy a kivitelezés hagy kívánnivalókat maga után.

Sajnos, bőven elképzelhető, hogy a helyes célok végül rossz szabályozás áldozatául esnek. Előre kell bocsátanom: minden olyan lépést, intézkedést támogatunk, amely segítséget jelent a megroggyant egészségügynek, a benne jobbára éhbérért dolgozó szakembereknek. De kötelességünk rámutatni a hibákra és a hiányosságokra is. Félő, hogy a gyakorlatban több pontról is kiderül, hogy nem működik, vagy nem úgy működik, ahogy a jogalkotó azt elképzelte. Nem lennék meglepve, ha hamarosan újra az Országgyűlés elé kerülnének a problémás rendelkezések.

Hogy mire is gondolok, nézzük egyenként! A törvény továbbra is csak a kereteket jelöli ki, nagy helyet hagyva a későbbi rendeleti szabályozásnak. Ez mindenképpen hozzájárul a bizonytalanság fenntartásához az egész egészségügyi rendszerben. A szűrővizsgálatok szabályozása, a kihagyások esetén alkalmazható szankciók rendszere kapcsán fenntartjuk a korábbi véleményünket: nem látjuk garantálva, hogy az új rendszerben senkit sem érhet méltatlan hátrány például adminisztratív hibák vagy a rossz nyilvántartás miatt. A területi ellátási kötelezettséggel nem rendelkező háziorvosi praxisok kapcsán is marad bőven okunk az aggodalomra, félő, hogy igazságtalanul nagyra nyílik a különbség a finanszírozásban praxis és praxis között.

A konkrét hibák, aggályos pontok mellett szólni kell arról is, ami hiányzik a jogszabályokból. Nem foglalkozik a törvényjavaslat azzal, hogy az alapellátást milyen egyéb hatékonyságot növelő szolgáltatásokkal lehetne támogatni. Össze lehetne kötni a gyógytornával, a pszichológiai konzultációval, a szociális segítségnyújtással. Ez növelné az alapellátás hatékonyságát, a szakellátás terheltsége pedig csökkenne - természetesen a szakmai színvonal megtartása mellett. E szabályozás önmagában kevés ahhoz, hogy megakadályozza a fiatal háziorvosok elvándorlását, a szakma elöregedését, a szakemberhiány újratermelődését. Nem látszik, mi a kormányzat terve a már ma is hatalmas területi különbség kezelésére, a tartósan betöltetlen praxisok feltöltésére. Az idő közben egyre fogy, még ha éveket kell várunk, míg

életbe lép az orvosokat valóban hatékonyan itt marasztaló rendszer, akkor már a világ minden kincse is kevés lesz a problémák kezelésére. Az orvosok elvándorlását azonnal kezelni kellene, már most is sok éves késésben vagyunk.

Arra kérem tehát a kormánypárti képviselőtársaimat, hogy egy percre se gondolják, hogy ezzel a törvényjavaslattal minden feladatot letudtak. Egy sor problémát ismét elodáztak az alapellátásban, pedig az elmúlt évek végképp bebizonyították, hogy a rendszer állandó toldozgatása, folyamatos fércelése hosszú távon még növeli is a gondokat.

Összességében a javaslatot támogathatónak tartjuk a fenti észrevételek fenntartása mellett Csak remélni tudjuk, hogy a később megszabott részlet-szabályok végül az ésszerűséget tükrözik, és a gyakorlatban is működőképesé teszik az itt tárgyalt módosításokat. Ellenkező esetben elsőként fogjuk jelezni a problémákat és napirendre kérni a megoldásukat itt a parlamentben is.

Végül, de nem utolsósorban nyomatékosan kérjük a kormányt, ne halogassa tovább az egészségügy legnagyobb problémájának, a dolgozók alulfizettségének a rendezését. Minden elvesztegetett hónapért duplán kell majd megfizetni ugyanis. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjából Tukacs István képviselő úr következik az időkeret hátralévő részében. Parancsoljon, képviselő úr!

(14.50)

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Köszönöm szépen a szót. A korrektség kedvéért kérem csak erre a negyven-akárhány másodpercre szót.

Megtekintve azt az újságcikket, amely hivatkozási alapul szolgált ahhoz, hogy a várólistákon való előrejutást, valamint a nem kötelező szűréseket összekapcsolják, az államtitkár úrnak ilyen kijelentése ott nem szerepel. Viszont az újságírói hivatkozások az önnel folytatott beszélgetés alapján írják tovább ezt a történetet, és ez alapot adhatott nekem is arra, hogy éljek a gyanúperrel, hogy létezik ez. Örülök neki, hogy az államtitkár úr egy határozott nemmel cáfolta ezt a parlament mai ülésén.

Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban. - Dr. Zombor Gábor tapsol.)*

ELNÖK: Én is köszönöm, képviselő úr. Kérdem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom.

Most pedig megkérdem Zombor Gábor államtitkár urat, hogy a hátralévő 7 perc 27 másodperc időkeret terhére zárszót kíván-e mondani. *(Dr. Zombor Gábor jelzésére:)* Igen. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ZOMBOR GÁBOR, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen először is Tukacs képviselő úr korrektségét.

Szeretném jelezni, mivel sok érzékeny kérdést érint ez a törvény - még ha utána kormányrendeleti szintű szabályozást is jelent -, mielőtt ezt a parlament elé terjesztettük, én kikértem az Egészségügyi Tudományos Tanács etikai észrevételeit, és már csak olyan intézkedések kerültek önök elé, amelyek ezt a próbát kiállták. Ebben is, úgy gondolom, nagyon fontos lenne, és vannak nagyon jó külföldi tapasztalatok, hogy hogyan lehet a szűréseket és a prevenciót, az egészségtudatos magatartást erősíteni. Egyértelműen az etikai szempontokat figyelembe kell venni, és ebben szerintem nincs semmilyen vita köztünk.

Szakács képviselő úr a felszólalásában ugyanezeket mondta, mint az általános vitában is; sok pontatlanság volt benne, én nem szeretnék ebbe nagyon komolyan belemenni. Talán az a rendszerintű átalakítás, és itt elhangzott akár Rig Lajos képviselő úr és Ikotity képviselő úr felszólalásában is, hogy az orvoshiány és a korfa rossz állapota - tehát ami azt jelenti, hogy a házi orvosok egyharmada most már bőven nyugdíj feletti korban van - olyan intézkedéseket kell hogy generáljon, akár keretszinten, akár majd rendeleti szinten, de talán itt a törvény egyértelműbben fogalmaz, amelyek már beváltak. Csak szeretném jelezni, hogy a patikahitelprogram, ami működik, hasonló mechanizmusokkal segíti azt, hogy hogyan tudnak tulajdont szerezni a gyógyszereszek, és ennek a módszere és egyébként a kamattámogatás forrása is rendelkezésre áll, tehát ezt gyorsan be lehet vezetni.

Nagyon köszönöm Rig képviselő úr észrevételét, hiszen ténylegesen probléma, hogy a nem megszerzett kreditek miatt egy új megoldást kell találni, erre fogunk figyelni.

A rendelők felújítását az úgynevezett területfejlesztési operatív programok azért támogatják, tehát ott ez az egy olyan egészségügyi rész van, ami nem a központi EFOP-ból, hanem ezekből a területi programokból kerülhet ki. Én csak a kecskeméti számokat tudom, ott tulajdonképpen minden rendelőt fel lehet ebből újítani, tehát ezt akár más településeken is meg lehet tenni.

Van néhány olyan elem, ami a törvényben is és az eddigi intézkedésekben is szerintem nagyon pozitív: az olyan európai uniós forrásokból megvalósuló fejlesztéseket, amelyek jó irányt mutattak és jó szándékúak voltak, a központi költségvetés tovább finanszírozza, és ez törvényi megerősítést is kap. Az egészségfejlesztési irodák kapcsán elindult egy TÁMOP program, ami nem arra a sorsra jutott, hogy majd utána szépen elsorvad és kidobjuk, hanem a központi költségvetés a működést támogatja. A következő ciklus fejlesztéseiből tudunk újabb irodákat létrehozni, és a törvény pedig a funkcióját is úgy mond bebetonozza, hiszen az önkormányzatoknak ezekkel az irodákkal kell az egészségterveket elkészíteni. Ez

talán egyébként egy lényegtelen törvényi rész, azonban népegészségügyi szempontból talán az egyik legfontosabb eleme ennek a törvénynek: ha ezeket meg tudjuk csinálni, és erre létrejön az az intézményrendszer, akkor ez egy stabil és új egészségügyi rendszer lehet, ami tudja majd azokat a célokat szolgálani, amelyek szükségesek a rossz egészségi állapot miatt.

Ikotity képviselő úrnak szeretném elmondani a hatékonyságot növelő intézkedések kapcsán, hogy ezeket a praxisközösségeket ebben a működési formában kell elképzelni. Jelenleg szintén egy olyan program fut, ami már egy korábbi EU-s pályázat második eleme: jelenleg nyolcszáz praxisban több mint kétezer alapellátási dolgozóval éppen ezeket az úgymond jó megoldásokat vagy best practice-eket próbálja bevezetni a rendszerbe, és amikor nyolcszáz helyi praxisban elindul, az már rendszerszintű kísérletnek számít. Ezt több mint 3 milliárd forint értékben finanszírozza az Európai Unió.

Úgy gondolom, azok a javaslatok, amelyek elhangzottak, segítették a munkánkat. Még egyszer szeretném elmondani mind kormánypárti, mind ellenzéki képviselőtársaimnak, felajánljuk, hogy a különösen érzékeny, akár orvostikai vagy betegügyi kérdésekről szóló rendeleti szabályozást a Népjóléti bizottság előtt megtárgyaljuk, mielőtt elfogadásra kerül.

Köszönöm szépen segítő munkájukat és hozzájárulásukat. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A határozathozatalokra későbbi ülésünkön kerül sor.

Most soron következik **az egyes, a felsőoktatás szabályozására vonatkozó törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. A T/4767. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor, összességében 15 perces időkeretben, a bizottság véleményére 8 percben, a kisebbségi véleményre pedig 7 percben.

Elsőnek megadom a szót Kucsák László képviselő úrnak, a bizottság előadójának, 8 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

KUCSÁK LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tájékoztatam az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság a házszabály 46. §-a értelmében és alapján megtárgyalta a T/4767. számon benyújtott, az egyes, a felsőoktatás szabályozására vonatkozó törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 19 igen, 6 nem és 2 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat tartalmazza a Kulturális bizottság indítványának szinte valamennyi pontját, valamint a Törvényalkotási bizottság pontosító javaslatát. A technikai és nyelvhelyességi módosító javaslatokon túl az összegző módosító javaslat értelmében a létrejövő konzisztóriumok delegált tagjai le kell hogy képezzék a felsőoktatási intézmény gazdasági, társadalmi környezetét, az intézményi igényeket. A stratégiai kérdésekben hatáskörrel rendelkező konzisztórium intézménnyel való együttműködése kulcsfontosságú a felsőoktatási intézmény hatékony működéséhez, így jogos elvárás, hogy ezek a szereplők ne pusztán véleményezhessék a tagokat, hanem maguk telessenek rá javaslatot, a konzisztórium hatékony és céljának megfelelő működése érdekében ugyanis fontos, hogy megfelelő felkészültséggel és tapasztalattal rendelkező személyeket válasszanak ki e feladatra.

(15.00)

Ennek egyik garanciális eleme lehet a jelöltek nyilvánossága. Kiemelném még a közalkalmazottak negyedik fizetési fokozatának bevezetését a rendelkezések közül, amelynek feltételeit pontosan meghatározza az összegző módosító javaslat. Ehhez is kérem a támogatásukat. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kisebbségi véleményt Kiss László képviselő úr ismerteti. Parancsoljon, képviselő úr!

KISS LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ahogy az el is hangzott, nem volt egyhangú a javaslat támogatása, a nem szavazatokról szeretném elmondani, hogy milyen indokok alapján tettük meg.

Ha a nyárra való tekintettel egy kis lazaságot megengednek, engedjék meg, hogy egy példát hozzak be. Néhány napja megdöbbenem vettem észre, hogy a kedvenc tollamat a macskám rendkívüli módon összerágcsálta. Ez az összerágcsálás nem annyira tett jót a tollam működésének. Hasonlóan rágcsálják önök össze ezt a felsőoktatási törvényt, ami eredetileg sem volt olyan jó, mint az én tollam, de ez a rágcsálás nem javít ezen a dolgon. *(Derűltség.)* Nézzük ezt a mostani rágcsálást, hogy miért is nem támogatjuk!

Úgy érezzük, hogy ez a javaslat súlyosan vét az egyetemi autonómia ellen, hiszen a javaslat elfogadása esetén újra korlátozzák az egyetemek és főiskolák önrendelkezését. Emlékezzünk vissza, volt egy korábbi rágcsálásuk is ebbe a törvénybe. Akkor esküdöztek, hogy ez lesz az utolsó rágcsálás, de mégsem ez a rágcsálás a végső, úgy látszik. Most pedig egy konzisztóriumot hoznak létre, amelynek három tagját a miniszter delegálná. Úgy gondoljuk, hogy ahogy a macskának sem kéne összerágcsálni ezt a tollat, önöknek se kéne ezt a törvényt tovább rágcsálniuk.

Pontosan ezért nem értettünk egyet ezzel a javaslattal, mert azt gondoljuk, hogy a javaslat az autonómiát már megint súlyosan sérti meg. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Önnek mint előterjesztőnek lehetősége van tízperces időkeretben mind most felszólalni, a vitát megelőzően, mind válaszolni majd a vita végén a vitában elhangzottakra. Tisztelettel kérdezem, most föl kíván-e szólalni. *(Dr. Palkovics László: Nem, köszönöm.)* Nem kíván. Akkor majd a végén, mintegy zárszóként tíz perc áll majd önnek rendelkezésre.

Most a képviselői felszólalások következnek. Először az írásban előre bejelentkezett képviselőknek adok lehetőséget. Az MSZP képviselőcsoportjából Hiller István képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke jelentkezett be. Alelnök úr, az időkeret ott van fönn a táblán, kilenc perc. Öné a szó, parancsoljon!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselő asszonyok és Képviselő urak! A magyar felsőoktatásról az Országgyűlésben tárgyalni, a magyar felsőoktatás problémáiról vitatkozni és irányt mutatni, azt gondolom, aktuális és fontos ügy. Vannak olyan kérdések, amelyeket nemcsak az ellenzékre szabott kritikus jogok miatt fontos elmondani, más kérdésekben pedig érdemes fölvetni azokat az ügyeket, amelyeket nem kormánypartiként és ellenzékiként, hanem közösen, mint a magyar felsőoktatásért elkötelezettek kell hogy elmondjunk.

Azt, hogy a magyar felsőoktatásnak korszerűsítésre, modernizálásra van szüksége, a területet egy kicsit is ismerők közül senki nem vitatja. Ezért az irányokról, az elhatározott konkrétumokról kell, azt hiszem, beszélni és nem arról, hogy alapesetben a magyar felsőoktatásnak ilyenfajta korszerűsítésre szüksége van vagy nincs, ez felesleges. Mindenesetre akkor, amikor a magyar felsőoktatásról beszélünk, mégiscsak a felsőoktatásunk egészéről kell beszélni. Ezért én kimondottan rossz döntésnek tartom és a felsőoktatás számára nagyon rossz precedensnek, hogy a mai napon is tárgyaltunk már egy felsőoktatási intézményről, történetesen szavaztunk a Nemzeti Közszolgálati Egyetemről szóló törvényről. Ezt én politikailag értem, nem fogadom el, de értem.

Szakmailag azonban teljesen elfogadhatatlannak tartom, hogy bármelyik magyar felsőoktatási intézményről külön törvény születne. Mert meg kell mondjam, számos olyan szakmai, ha tetszik, nemzeti érdek tudok elmondani, amiért a Magyar Országgyűlésnek érdemes foglalkoznia a Budapesti Műszaki Egyetemmel, érdemes foglalkoznia az Eötvös Loránd Tudományegyetemmel, a Debreceni Tudományegyetemmel vagy éppen a Semmelweis Egyetemmel. Mégse gondolja azt egyikünk sem, még elfogultsággal sem, hogy külön törvényt kellene hozni az ELTE-ről, külön törvényt kellene hozni a Műegyetemről,

Szegedről, Pécsről vagy éppenséggel Debrecenről. Ez így nincsen rendben.

Nincsen rendben, hogy bármely politikai cél a magyar felsőoktatás egészéből egy intézményt kiszakít és olyasfajta, kimondottan feudális privilégiumokkal ruházza fel, ami precedensként használható. És minthogy demokráciában élünk, ennek a kormánynak is egyszer vége lesz, van, aki azt gondolja, hogy később, én azt szeretném, ha korábban; de nem is ez a lényeg, hanem mi lesz, ha egy másik kormány meg azt mondja, hogy a gazdasági területeket, a humán területeket, az informatikát vagy bármely meghatározott területét a tudományos életnek, világnak egy egyetemhez próbálja kötni. És még akkor is, ha ezt módosító indítványban így vagy úgy feloldja, egy külön törvényt szab rá? Ez éppen annak az élet veszi el, amiről fontos beszélünk, amit hol azonosan, hol hasonlóan, hol másként gondolkodva államtitkár úr is képvisel. Mert mégiscsak ön, államtitkár úr, a magyar felsőoktatásért felelős tagja a minisztériumnak, illetve a kormánynak és nem egy egyetem vagy egy érdekcsoport képviselője.

Ezért, amikor egy ugyanazon héten, egy ugyanazon napon egy egyetemről külön szavaz a Magyar Országgyűlés, majd néhány órával később a magyar felsőoktatásról szóló törvény módosításáról, akkor ezt nem lehet elhallgatni, mert egy nagyon-nagyon rossz iránynak tartom. Az általános vitában beszélünk már a törvény különböző irányairól, ezt feleleveníteni és az időt húzni fölöslegesnek tartom. A konzisztóriumokról, azok összetételéről, funkciójáról szintén még egyszer nem kívánok szólni, ez a legutóbbi alkalommal is, az expozéban is és számos szakmai vitán előfordult. Számomra nem meggyőző ennek a testületnek az a fajta szerepvállalása vagy inkább az a beállítása, ami arra a szerepvállalásra kényszeríti, miszerint az önök kormányának elképzelése szerint akkor működik jól vagy jobban a felsőoktatás, ha az állam még jobban, még precízebben, még pontosabban meg tudja mondani, hogy mit kell ott csinálni.

Szerintem ez a tudomány világában, az oktatás, a kutatás világában nem így működik. Értem, hogy a hétköznapi élet számos területén úgy gondolják, hogy az állami szerep erősítése, a központi szerep megerősítése hatékonyabbá teszi, ez egy nagyon érdekes és fontos vita - hol igen, hol nem. De hogy a felsőoktatásban az autonómia szembeállítása a központi akarat jobb érvényre juttatásával a színvonal erősítését jelentené, erre a világon sehol, de sehol nem tudnak precedenst mutatni, hogy ez így van. Ezért minden olyan irányt, amely az állam túlhatalmát mutatja a felsőoktatás intézményi irányításában és a felsőoktatás egészében, kénytelenek vagyunk nem egyszerűen a sokat hangoztatott autonómia csorbításának fölfogni.

A szlogeneknek elveszik a tartalma. Ha sokat emlegetnek valamit, a hozzá nem értők csak azért mondják, mert ezt divatos mondani, a belső tartalmát nem értik. Márpedig az autonómiának, a felső-

oktatási autonómiának van belső tartalma, nem is kormányokhoz, még csak rendszerekhez sem köthető. Ha belegondolnak, amikor a felsőoktatási autonómia kialakult, akkor kezdeti fázisában élt a Német-római Birodalom, ami emlékeim szerint durván 206 évvel ezelőtt - ki kell számolnom: 209 évvel ezelőtt - egy Bonaparte Napóleon nevű ember jótékonykodása révén megszűnt.

(15.10)

Tehát mégiscsak azt kell mondjam, hogy ez a fajta autonómiacsorbítás nem megfelelő irány. Nagyon kérem ezért, hogy a szükséges átalakítást nem vitatva, ezt gondolják végig, mert ebben a formában mi nem fogjuk tudni támogatni a felsőoktatási törvény módosítását. Hogyha más lenne benne, ami egyébként az előző gondolataimat jobban fedi, de bármely magyar felsőoktatási intézményt kiszakítanának a felsőoktatási törvényből, akkor sem szavaznánk meg, éppen azért nem, mert helytelennek tartom, és kérem, gondolják végig, mi lesz abban az esetben, hogyha bármely más felsőoktatási intézményt egy más kormány a saját céljainak megfelelően szintén kiszakítja a magyar felsőoktatás egészéből.

Ezt elmondani önök előtt és próbálni önöket a gondolkodásban jobb belátásra bírni, volt a felszólalásom célja. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az LMP képviselőcsoportjából Iktóty István képviselő úr következik felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A zárószavazás előtti vitához érkező terjedelmes felsőoktatási salátatörvény két olyan fontos területet érint, amivel mindenképpen foglalkozni szeretnék ebben a felszólalásban. Először is az alapmódosítás a felsőoktatási intézményekben néhány oktatói munkakör esetében bevezetne egy újabb, negyedik fizetési fokozatot. A zárószavazás előtti módosítókból az új fokozatba lépés feltételeit rögzítik, ugyanis ezt kihagyták az eredeti beterjesztett indítványból, hogy mit is gondol erről az LMP. Beszéltünk itt fizetési fokozatokról. Az a helyzet, hogy 2008 óta egy fillérrel sem emelkedtek az alapilletmények, és a jövő évi költségvetés szerint ez 2016-ban is így marad, vagyis belátható időn belül továbbra sem lesz béremelés a felsőoktatásban.

Hogyan néznek ki a bruttó bérek most a legalacsonyabb fizetési fokozat tekintetében? Egyetemi tanár esetében ez 437 300, egyetemi docens 306 100, egyetemi adjunktus 218 700, egyetemi tanársegéd 161 800, és sorolhatnám a többit is. Azt is látjuk, hogy a magasabb fizetési fokozatokban sem adnak érdemben magasabb bérezést. Óriási probléma ez, hiszen az oktatói, kutatói állami fizetések már egyáltalán nem versenyképesek a piaci szférával. Az általános vitában is elmondtuk azt, ez azt eredmé-

nyezi, hogy a legjobb fiatalok elmennek vállalatokhoz, cégekhez, vagy ha mégis oktatni, kutatni szeretnének, akkor külföldre költöznek, ahol ezerféle pályázat és lehetőség várja őket. Meddig akar várni a Fidesz-KDNP a tanársegédek, adjunktusok, docensek, egyetemi tanárok bérének emelésével? Addig várnak, amíg teljesen kiürülnek ezek a pályák, amikor már nem lesz kinek bért emelni? A szavakat mikor követik tettek, mikor vezetnek be a felsőoktatási életpályamodellt?

Az elfogadott jövő évi költségvetésből azt is tudjuk, hogy a felsőoktatás forrásai egyébként sem változnak, lényegében az ideai összeget költjük jövőre is egyetemekre, főiskolákra. Ebből az látszik, hogy nem fontos a tudásba, a fiatalokba, a jövőbe való befektetés. Olimpiára a kormány elköltene 3-4 ezer milliárd forintot is, míg a felsőoktatásba alig több mint 150 milliárd forintot szán a központi támogatásból.

A zárószavazás előtti módosító foglalkozik egy másik fontos területtel is, nevezetesen a konzisztóriumok bevezetésével. Az LMP álláspontja itt is világos, korábban ezt is elmondtuk, a konzisztóriumok bevezetése a legfontosabb eleme és egyben a legsúlyosabb hibája ennek a felsőoktatási salátatörvénynek. Az új testület, ahova a miniszter delegálja a tagok többségét, öt főből három személy gyakorlatilag minden gazdasági, pénzügyi és vagyoni kérdésben vétőjogot gyakorolhat. A konzisztórium egyetértése nélkül nem lehet majd gazdasági következményekkel járó döntést hozni, nem lehet érvényes, szenátus által meghozott döntéseket hozni. Konzisztórium nélkül nincs intézményfejlesztési terv, nincs kutatás-fejlesztési, innovációs stratégia, nincs költségvetés, nincs éves beszámoló, nincs vagyongazdálkodási terv, nem lehet gazdálkodó szervezetet alapítani vagy abban részesedést szerezni. Egy ilyen hosszú folyamat végére értünk ezzel, hiszen most veszik el végleg a gazdasági önállóságát az egyetemeknek. A fenntartó, a minisztérium, a kormány diktál. Amikor tíz éve az SZDSZ-es Magyar Bálint tervezte lényegében ugyanezt, a Fidesz-KDNP még élesen tiltakozott ez ellen.

A zárószavazás előtti módosító egy apró ponton csiszolna ezen a gyámsági rendszeren, hivatkoznak arra az infotörvényre, amelyet egyébként éppen most akarnak sürgősséggel módosítani és a módosítással hadat üzeni az átláthatóságnak. A jogszabály alapján a miniszter nem kikéri a különböző szervezetek véleményét a konzisztóriumba delegálható személyekről, hanem azok tesznek javaslatot a gyámsági testületbe kerülők nevére. Ennek persze semmilyen kötelező érvénye nem lesz, a kormány továbbra is azt delegál, akít akar, ezért ennek ellenére mégiscsak egy kicsit csiszoltak, egy picivel talán.

Tisztelt Ház! Vannak a felsőoktatási stratégiának és ennek a törvénymódosításnak is pozitív elemei, ahogy korábban mondtuk, de összességében mégiscsak egy újabb elszalasztott lehetőségről beszélhetünk. A tudásalapú társadalom és a tudásalapú gazdaság célkitűzése helyett ismét nagyvállalkozói

érdekcsoportok érdekeinek megfelelő döntéseket hoznak. Nem fogjuk támogatni ezt a javaslatot, salátatörvényt. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Elnézését kérem Farkas Gergely képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja frakcióigazgatójának, véletlenül kettőt emeltem a forgatókönyvben, és őneki a Kulturális bizottságban megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére háromperces időkerete van. Ha nincs kifogása ellene, akkor most adnék erre lehetőséget. Őné a szó, parancsoljon!

FARKAS GERGELY, a Kulturális bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Kisebbségi előadóként a tisztségem az, hogy a bizottsági ülésen elhangzott, az összegző javaslatot meg nem szavazó képviselők részéről elhangzott véleményeket röviden megfogalmazzam. Azért is örülök, hogy nem a Jobbik időkerete terhére kell beszélnem, mert Szabó Szabolcs képviselőtársam észrevételét is meg kell osztanom a felszólalásomban. Ő is, mint ahogy egyébként az összes többi ellenzéki képviselő többek között a konzisztóriumok létét, illetve azokkal kapcsolatos gyakorlati teendőket kritizálta. Konkrétan például ő kapásból már a konzisztórium elnevezéssel sem értett egyet, gazdasági tanácsadó testület elnevezést javasolt, illetve itt, ahogy többen felvetették, úgy érezzük, ellenzéki képviselők, hogy túl nagy jogkört kap ez a testület, éppen ezért Szabó Szabolcs azt is indítványozta, hogy ez ne egy egyetértési joggal felruházott testület, hanem mindösszesen egy tanácsadó testület legyen.

A mi jobbikos módosító javaslatunk a konzisztóriummal kapcsolatban a rektor szerepét erősítenék meg. Mi úgy vagyunk vele, hogy ha már önök keresztül szeretnék erőltetni ezt az új intézményt a felsőoktatási intézményekben, akkor legalább adjuk meg a rektornak azt a lehetőséget, hogy nagyobb beleszólási joga és hatása legyen ennek a testületnek a működésére. Mi ugyanis meghatároznánk azt, hogy ez a testület csak akkor határozatképes, hogyha azon a rektor is jelen van. Jelen pillanatban úgy szól a törvény, hogy az öt megválasztott tag közül háromnak elég jelen lennie és ebbe nem tartozik bele a rektor, ami, ha egy kicsit itt a gyakorlati megvalósulást nézzük, azért komoly problémákat is felvet, hisz tudjuk nagyon jól, hogy a rektor az, aki ott él, az intézmény mindennapjait átlátja, az intézménnyel együtt belelát annak minden ügyes-bajos dolgaiba, a másik négy tag viszont egyáltalán nem feltétel, hogy ő intézményhez köthető személy legyen. Ők ezért bérezést, jutalmazást, javadalmazást nem fognak kapni, és mégis hatalmas beleszólási lehetőségük lesz az intézmény jövőjét meghatározó döntésekkel kapcsolatban.

Mi tehát szeretnénk a módosító javaslatunkkal - és ezt kértük a bizottsági ülésen is, és erről ké-

rünk majd külön szavazást is a zárószavazáskor -, hogy legyen lehetőség a rektornak ilyen módon megerősíteni a jogkörét, sőt a rektor szavazata nélkül mi nem is szeretnénk, hogy érvényes legyen a konzisztóriumok döntési lehetősége.

Szabó Szabolcs képviselőtársunk vetette még fel az egyetemi feltétel túl szigorú mivoltát. Ő úgy gondolta, hogy elegendőnek kellene lenni kevesebb mester- és doktori képzés, szak meglétének ahhoz, hogy valamit egyetemre nyilvánítsanak. Ő ezt kezdeményezte módosító javaslatban, és majd a Jobbik időkeretének terhére pedig az átsorolással kapcsolatos javaslatunkkal és a bizottsági ülésen kialakult vitával kapcsolatban szeretnék néhány szót szólni. Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a rendelkezésre álló időkeret terhére. *(Jelzésre:)* Igen, megadom a szót a Jobbik képviselőcsoportjából Farkas Gergely képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

(15.20)

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm szépen. Az előző hozzászólásomban nem fért bele egy fontos módosító javaslatunk, amelyről ráadásul a bizottsági ülésen is komolyabb vita alakult ki, mondhatni tán, hogy a legkomolyabb vita. Ez az átsorolással kapcsolatos javaslat volt, és a legkomolyabb vita tényleg erről alakult ki. Az érdekessége, hogy az eredeti törvényjavaslatához képest a kormány is és a kormánypárti képviselők is nyújtottak be módosító javaslatot, és megtettük ezt mi is.

Nem is titkoltan a Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciájával egyetértésben nyújtottunk be egy módosító javaslatot. Az alapprobléma az átsorolások kapcsán az volt, amit már többször átbeszélünk plenáris ülésen és bizottsági üléseken is, miszerint nagyon alacsony kritériumrendszer volt megszabva arra vonatkozólag, hogy ki az, aki átke-
rülhet állami finanszírozott képzésről önköltséges képzésre, illetve fordítva, önköltséges képzésről állami finanszírozású képzésre. Elhangzott az a szám is, hogy a több mint 300 ezer egyetemi hallgató közül az elmúlt egy évben mindössze 400 ilyen átsorolásról tudunk, ami szerintem egyértelműen mutatja, hogy ez a kritériumrendszer túlságosan alacsonyan van meghatározva, hisz nem ösztönzi, nem engedi meg a mobilitást a kétfajta szak között. Márpedig tudjuk nagyon jól, hogy valaki akár a szerencséjének köszönhetően is bekerülhet államilag finanszírozott képzésre, de ez nem azt jelenti, hogy neki három vagy öt éven keresztül ott is kell maradnia, illetve lehet, hogy valaki egy rosszul sikerült érettségi miatt csak önköltséges képzésre kerül be, de ott jól teljesítve megérdemelné azt, hogy állami finanszírozású képzésre kerüljön át.

A régebbi felsőoktatási törvény 15 kreditben határozta meg azt a határt, amit két féléven keresztül minimálisan teljesíteni kellett ahhoz, hogy valaki ne kerüljön át költségtérítéses képzésre. Az önök által benyújtott javaslat ezt 20 kreditre emelte volna, majd pedig a módosító javaslatuk 18 kreditben határozta meg ezt a szintet, ami az átsorolást lehetővé tenné. Mi azt javasoltuk, hogy arányaiban a 18 kreditnél megmaradva, de mégsem konkrét kredit-számban határozzuk meg ezt az értéket, hanem az adott félévben felvett kreditek 60 százaléka legyen az, amit minimálisan teljesíteni kell. Tudjuk nagyon jól, hogy egy félévben átlagosan 30 kreditet vesznek fel a hallgatók, plusz-mínusz 3 kredit lehetséges, s ha a 30 kredites átlagnál maradunk, akkor a 18 kredit ugyanazt jelenti, mint az önök módosító javaslata. Mégis nagy különbség van a két javaslat között abból a szempontból, hogy nem mindegy, hogy valakinek 27 kreditből is 18-at kell elérni, vagy éppen 33 kreditből is 18-at kell elérni. A százalékos megoldás ezért lenne igazságosabb, mégis kiegyensúlyozottabb teljesítményre ösztönözné a diákokat. Még egyszer mondom, úgy gondoljuk, hogy ez igazságosabb megoldás lenne. És fontos még, hogy az ajánlott tantervben előírt kreditmennyiségeket értjük a viszonyítási pont alatt.

Arra szeretnénk tehát kérni az államtitkár urat és a kormánypárti képviselőket, hogy gondolják meg ezt a javaslatot, fontolják meg, hogy érdemes-e támogatni. Mondom még egyszer, mi a Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciájával is egyeztetettünk erről, ők is ezzel a javaslattal értenek egyet. Úgy gondoljuk, hogy ez egy igazságosabb rendszert eredményezne, ezért próbálunk még itt lobbizni ezért, és bízunk benne, hogy önök is nyitottak lesznek erre a változtatásra. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom. Államtitkár úr válaszolni óhajt az elhangzottakra. Tíz perc áll rendelkezésére. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Köszönöm az eddigi hozzászólásukat. Azt hiszem, hogy az elmúlt időszakban kifejezetten konstruktív vitát folytattunk, még ha minden részében nem is értünk egyet ezzel a megvalósítással, de konstruktív vitát folytattunk a magyar felsőoktatás rendszeréről.

Kiss képviselő úr azt mondta, hogy rágsáljuk a felsőoktatási törvényt. Ez egy érdekes hasonlat. Azt gondolom, hogy itt azért a rágsálásnál több mindenről van szó, hiszen ennek egy közel 80 oldalas módosító javaslata lett, ami, azt hiszem, hogy az elmúlt időszak munkáját jól leképezi.

Nagyon sok minden történt a magyar felsőoktatás rendszerében az elmúlt időszakban. 2004-2005-ben került bevezetésre a bolognai rendszer, ami akkor valószínűleg minden részletében nem került átgondolásra. Ennek aztán a következményeit láttuk folyamatosan a felsőoktatási intézményrendszer működésében, a kibocsátott diplomák értékében, és azokban a konstrukciókban, amik megjelentek. Ez a törvénymódosítás ezek jelentős részére kíván választ adni, levezetve abból a felsőoktatási stratégiából, amit a tavalyi év folyamán hosszasan egyeztetünk, s azt hiszem, hogy ennek az elemeit egyfajta közmegegyezéssel fogadtuk el.

Én sem akarnám megismételni az eddigi beszélgetésünket, hiszen a nyitónapon körülbelül ugyan-ebben a körben, de talán egy kicsit kevesebben, hosszasan beszélünk ezekről a pontokról. Csak arra a két, illetve három pontra térnek vissza, amiket a képviselő urak említettek, kifejezetten olyan módon, hogy úgy tűnik, ebben nincs köztünk egyetértés. Az egyik a konzisztórium szerepe, illetve a konzisztóriumnak az egyetemi autonómiára gyakorolt hatása. Magyarországon néha hajlamosak vagyunk más megoldásokat választani és bizonyos ügyeket úgy tekinteni, hogy ez nálunk máshogy működik. A konzisztóriumok vagy az ennek megfelelő testületek az angol és a német egyetemeken esetén pontosan az egyetemi autonómia kiteljesítését támogatják és szolgálják, és a működésük egészen hasonló ahhoz, amit a törvényben leírtunk.

A konzisztórium olyan területeken nyilvánít előzetes véleményt és gyakorol egyfajta előzetes egyetértési jogot, ami nem ütközik az egyetemi autonómiával. Nem nyilvánít arról véleményt, hogy mit kutasson, hogyan kutasson, mit oktasson, hogyan oktasson az egyetem, hanem ennek a gazdasági következményeit vizsgálja meg, tekinti át, és mondja azt, ha ebbe az irányba halad a dolog, akkor az lehet, hogy nem lesz jó, ezért kérjük, hogy ezt a szenátus fontolja meg. Az egyetem legfelsőbb döntéshozó szervezete a szenátus, tehát a szenátus véleménye lesz a döntő. Ezt véleményezi, ezzel ért egyet bizonyos területeken előzetesen a konzisztórium.

Azt hiszem, az a félelem, hogy a konzisztórium tagjai a rektor nélkül akarnak döntést hozni, nem életszerű. Ha valaki látta a gazdasági tanácsok működését, egyáltalán ilyen szervezet működését látta, az tudja, hogy az egyetem első számú vezetője, a rektor nélkül konzisztóriumot ülést nincs értelme szervezni, hiszen nem jelenik meg a rektor. A konzisztórium nem azért van, hogy a fenntartó bizonyos ügyeit a konzisztóriumon keresztül az egyetemre rákényszerítse, hanem azokat a jogosultságokat, azokat a jogosítványokat, amelyekkel a fenntartó ma is rendelkezik - és a törvényben szereplő öt területen a fenntartó rendelkezik ezekkel a jogosítványokkal -, nem akarja gyakorolni, hanem ennek a gyakorlását átengedi egy olyan testületnek, amelyben olyan szakemberek ülnek, akik az egyetemet, az egyetemen folyó képzést fontosnak tartják, és vélhető módon a

saját szakmai meggyőződésük alapján fognak ebben döntést hozni, illetve javaslatokat tenni.

A konzisztórium a különböző tapasztalatok alapján nem működik jól, ha csak tanácsadóként működik, ezért muszáj, hogy legyen valamifajta jogköre. Itt említésre került a 2004-es javaslat, amikor az akkori kormány egy hasonló testületet javasolt. Ez azonban inkább egy fenntartói tanácsot jelentett, és mi ezt a fenntartói tanácsot nem tudtuk elfogadni, hiszen az egészen más jogosultságokkal rendelkezik. A konzisztóriumnak, ennek a tanácsnak az a formája, ami a törvényben leírásra került, véleményünk szerint az egyetem érdekét fogja szolgálni.

Azokon a területeken, ahol a törvény szerint eddig egy személy, a kancellár rendelkezett bizonyos egyetértési jogosítványokkal, ez átkerül a konzisztóriumhoz. A kancellár szintén az egyetem alkalmazottja, tehát nem négy tagnak nincs jogi viszonya az egyetemmel, hanem háromnak, mert a kancellárnak és a rektornak nyilván van. Egy ilyen testület fogja ezeket a javaslatokat megmérni, és ebben javaslatot tenni. Azt hiszem, hogy a konzisztóriumok működésének a nemzetközi tapasztalatai, különösen a német tapasztalatok abszolút azt mutatják, hogy az ilyen módon felépített konzisztórium, ahol képviselői javaslatra beemeltük a konzisztórium tagok jelölésének a nyilvánosságát, és utána ezek alapján kerül fel - ez egyébként így működik máshol is - a fenntartó tagokat, ez fogja biztosítani ennek a működését.

A második elem, amit a képviselő úr említett: a 15 helyett 20 kreditpontra emelt átlag munkamennyiség-elvárás megjelenik a törvényben. Azt hiszem, abban egyetértettünk, hogy a hallgatókkal szemben ugyanúgy, mint az oktatókkal és az intézményekkel szemben, magasabb követelményt kell támasztani. Az a 35 százalékos lemorzsolódási arány, amivel most az abszolutorium megszerzése kapcsán szembesülünk, nem elfogadható. Ez egy rossz hatékonyságú dolgot jelent, ahol a hallgató is frusztrálódik, az intézmény is, és végső soron a társadalomnak sem jó, ha nem szereznek értékelhető diplomát a hallgatók. Ennek ez az egyik eleme.

Ez a szabályozás két dolgot tartalmaz. Egyrészt azt tartalmazza, hogy a két félév átlagban elvégzendő munkamennyiségnek a korábbi 15 pontos határát emeljük meg. Az első javaslatunk 20 pont volt. A 20 pont abból származott, hogy ha a hallgató csak a 15 pontos kreditmennyiséggel halad előre, akkor az átlagos 30, félévenkénti kreditet pontosan kétszer annyi idő alatt tudja megszerezni, mint amennyi félévet az intézményben el kellene töltenie.

(15.30)

Itt már az állami finanszírozás nem fog erre kiterjedni, tehát korábban szeretnénk a hallgatónak egy jelzést adni, hogy valamit kell neki tenni, tehát meg kell fontolni azt, hogy valóban ebben az ütemben akar-e haladni. Tehát ebből származik a 20 kredit, ez ebből vezethető le.

Ahogy képviselő úr említette, a 30 kredit fél-évenként, ez valóban 25-33 között változik, 60 százaléka a 30-nak megfelelően 18 pont. Itt nincs abban elvi vita köztünk, hogy sokfajta megoldás létezik erre. 18 kreditpontnak a fix rögzítését ebben a pillanatban azért javasoltuk, mert úgy tűnik, hogy ez a rendszer ebben a pillanatban kezelhetőbb. Természetesen, mint minden dolog az életben, változtatható, tehát amennyiben ennek a rendszernek látszanak olyan problémái, ahol meg tudjuk oldani azt, hogy valóban az adaptív megoldás, amit önök javasoltak, működtethető, akkor ezt is megfontoljuk. Ugyanígy egyébként, mint számos más megoldás, léteznek erre más megoldások is.

Nagyon fontos az, hogy ez a módosítás nemcsak szigorította a hallgatókkal szemben támasztott követelményeket, hanem lehetőséget is teremtett, hiszen korábban, függetlenül attól, hogy a hallgató külföldi félében vett részt, tehát Erasmuson vett részt, vagy itthon tanult, így került egybeszámításra. Itt a törvény egyértelműen a saját egyetemen végzett két félév átlagát tekinti. Ennek az az eredménye, hogy promotálni szeretnénk, támogatni szeretnénk a hallgatókat abban, hogy valóban menjenek külföldre, és végezzenek ott el egy félévet, és ez nem kerül beszámításra. Tehát ilyen értelemben a hallgatók számára ez egyértelmű könnyítés. Ettől azt várjuk, hogy valóban a külföldön eltöltött részidős tanulmányok jelentősége a jövőben növekszik.

Azt hiszem, hogy az összes többi kérdésről beszéltünk. Én még egyszer meg szeretném köszönni a képviselő hölgyeknek, uraknak a konstruktív vitákat, illetve a konstruktív megbeszéléseket. Értve azt, hogy nem értünk minden pontban egyet, ennek ellenére azt szeretném kérni, hogy ezt a törvénymódosító javaslatot fogadják el. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt képviselőtársaimat tájékoztatom, hogy a határozathozatalokra későbbi ülésünkön kerül sor.

Most soron következik **a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról, valamint az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.** A Bánki Erik és Szűcs Lajos fideszes képviselőtársaink által T/5143. számon benyújtott előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor 15 perces időkeretben, melyből a bizottsági véleményre 8 percben, a kisebbségi vélemény elhangzására pedig 7 percben van lehetőség.

A bizottság előadója Galambos Dénes képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. GALAMBOS DÉNES, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság megtárgyalta a házszabály 46. §-a alapján a T/5143. számon benyújtott, a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról, valamint az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 24 igen, 4 nem és 2 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat a Kulturális bizottság hat pontos módosító javaslatát tartalmazza. A módosító javaslat lehetővé teszi, hogy egyes olyan kivételes esetekben, amikor elsősorban a labdarúgás sportágban a sportág nemzetközi szövetsége ilyen irányú szabályozása miatt az indokolt, a sportszerződés a nemzetközi szabályok alapján gazdasági tevékenységet is magában foglaló jogviszonyt is feltételez, a szövetség a szabályzatában kivételesen rendelkezhet úgy, hogy amatőr sportolóval sportszerződés nem köthető.

A módosító javaslat az előzőeken túlmenően a sporttörvény 6. § (1a) bekezdésének elhagyását is javasolja, hiszen a sportszervezet és a sportolók közötti jogviszonyt megalapozó tagsági vagy szerződéses jogviszony nélkül garanciális jelleggel sérülhet a sportolók és a sportszervezetek joga, jogos érdeke a sportoló adott sportszervezet keretében kifejtett, szervezett sporttevékenysége során, amely garanciális viszony önmagában az igazolás, az átigazolás, a sportszervezet és a sportoló között már fennálló valamilyen jogi kapcsolatot feltételező alapjogviszony nélkül sem váltható ki.

A Törvényalkotási bizottság ülésén kibontakozott vitában nyilvánvalóan, akik ott részt vettek - és gondolok Szilágyi képviselőtársamra -, hozzá fognak szólni a mostani záróvitában. Én azt szeretném kiemelni, ami a módosítás előzőekben felsorolt indoklásán túlmenően még fontos, és ami utal a bizottsági tárgyalásra is. A két vonulat, a két irány, amely ugye az UEFA és a FIFA előírásaival összhangban történő szabályozást teszi lehetővé, erről már szoltam.

A másik irány, amiről vita bontakozott ki a Törvényalkotási bizottság ülésén, az az, ami arra utal, hogy az egyes sportszervezetek az országos sportági szakszövetségek tagjai, amelyek saját vagyoni értékű jogaikkal maguk rendelkeznek. Ugyanakkor a jelenlegi szabályozás, ahogy a törvényjavaslat indokolása is tartalmazza, az országos sportági szakszövetségek esetében is kötelezővé teszi, hogy a vagyoni értékű jogok tekintetében az egy évnél hosszabb időre kötött szerződéseket a legfőbb döntéshozó szerv, a közgyűlés hagyja jóvá.

Az országos sportági szakszövetségek közgyűlésének összehívása rendkívül körülményes, hossza-

dalmas feladat, amely a gyors üzleti döntések meghozatalát akadályozza. A javaslat szerint az országos sportági szakszövetségek esetében a vagyoni értékű jogokra vonatkozó szerződések jóváhagyására a szakszövetség ügyintéző képviselő szerve, elnöksége lenne jogosult. A vitában elhangzott az, hogy ezzel olyan túlhatalmat biztosít - idézőjelben - a törvényjavaslat módosításával, hogy az elnökség tulajdonképpen ezáltal - ahogyan fogalmazott képviselőtársam - gyakorlatilag a sportkorrupciót alapozza meg. Én ezzel nem értek egyet. Azt gondolom, hogy az elnökség - ugye roppant triviális, egyszerű mondatokkal kezdve -, az elnökség is a közgyűlés kontrollja alatt áll. Nyilvánvaló, hogy az elnökség tevékenységét az éves beszámolók során értékelni kell, ennek során ki kell térni arra, hogy milyen döntéseket hozott a vagyoni értékű jogok tekintetében, és ami még nagyon fontos, és amit az indokollással egyetértően én is támogatok, hogy valóban, egy egyesület komplett, teljes közgyűlésének az összehívása olyan időigénnyel járhat, ami ugyan nem teszi indokolatlanná azt, hogy demokratikus szabályokat betartva és ellenőrzési szabályokat figyelemmel kísérve és szintén betartva ezzel a kérdéssel foglalkozzunk, én mégis azt gondolom, hogy nagyobb indokoltsága van annak, hogy ezeket a döntéseket az elnökség tudja meghozni.

Nem győztek meg engem a képviselőtársaim a törvényalkotási bizottsági vitában, így az elmondottak alapján is és betervezve a Törvényalkotási bizottságnak a javaslatát, kérem, hogy támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kisebbségi véleményt Szilágyi György képviselő úr ismerteti. Megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Először is ugye, a törvényjavaslatot miért nyújtották be; mi is jónak tartottuk az amatőr sportolói szerződések rendezését. Ennek az elsődleges oka az volt, és itt már a törvényjavaslat benyújtásánál az általános és a részletes indoklás némileg ellentmondott egymásnak, hogy sem a FIFA, sem az UEFA nem ismeri el - egyébként véleményem szerint nagyon helyesen - az amatőr sportolói szerződéseket a labdarúgás világában, és ugye az általános indoklásban pedig önöknél az szerepelt, hogy a FIFA és az UEFA előírásaival összhangban lehessen megkötni majd ezeket a szerződéseket, majd a részletes indoklásban leírják, hogy ugye a FIFA és az UEFA ezeket nem is ismeri el. Tehát itt már volt ellentmondás. Én azt mondom, hogy mi azt támogattuk volna, és azt támogatnánk most is, hogy ne különböztessük meg egyébként a labdarúgást más sportágaktól, az amatőr sportolói szerződések felett az idő véleményem szerint eljárt. Itt fiatal játékosoknak és fiatal sportolóknak - és mondom még egyszer: vonatkoztassunk el a labda-

rúgástól - kiszolgáltatót helyzetet teremthet akár csak egy évre is az, ha ők amatőr sportolói szerződéssel rendelkeznek.

Persze én megértem a másik oldalt is, ahol azok az egyesületek, amelyek az utánpótlásra nagy hangsúlyt fektetnek, azok az egyesületek valamilyen nevelési költséget szeretnének kapni, mondjuk, egy-egy játékos után, akit évekig neveltek, évekig biztosították a fejlődését, tárgyi és minden egyéb humán erőforrást biztosítottak, hogy a későbbiek folyamán, amikor esetleg ebből a játékosból, mondjuk, profi játékos válik, ebből valamilyen összeget vissza tudnának kapni nevelési költség címén, akkor pedig ők kerülnek nehéz helyzetbe.

(15.40)

Volt már erre példa, tehát arra, hogy kitaláljunk valamit a nevelési költségek rendszerének Magyarországon való bevezetésére, amivel biztosított lenne az utánpótlás-nevelő egyesületeknek az, ha később egy játékos ők úgy neveltek, úgy képezték, hogy abból profi játékos, profi sportoló lett, akkor ők is valamilyen szinten részesüljenek belőle, ebben abszolút partnerek lennénk.

De az, hogy meghagyjuk az egyesületeknél, a sportági szakszövetségeknél, amelyik úgy gondolja, hogy kötelezővé teszi, hogy amatőr sportolói szerződést kössön és lehetősége lesz rá, szerintem semmiiben nem különbözik, mint a labdarúgástól. Nem kellene megengedni sem a kézilabdában, sem másol, hogy ezzel esetleg akár gyerekek fejlődését is meggátolják csupán azért, hogy egy tehetséges gyermeket, mondjuk, aki már nem tud fejlődni egy adott egyesületnél és úgy gondolja, hogy egy másik egyesületnél tudna, odakössék magukhoz azért, mert van amatőr sportolói szerződés. Tehát ezzel sem értünk egyet. Azzal igen, hogy változtassunk az amatőr sportolói szerződések rendszerén, tehát ez is egy előrelépés, hogy talán a labdarúgásban nem lesz. Tudom, hogy ez egyébként elég nagy terhet jelentett az egyesületeknek is, akiknek évről évre több százezer szerződést kellett szinte megkötniük és megújítaniuk, ez nem volt egy jó rendszer, de azt mondom, hogy ki szélesíthetnénk.

Amivel viszont nagyon nagy problémánk van, az itt elhangzott már, az pedig az, hogy megadnánk a lehetőséget arra, hogy a vagyoni értékű jogokat, hirdetési, reklámközvetítési jogokat ne a közgyűlés hagyja jóvá, amikor szerződést kötnek, hanem az elnökség.

Itt elhangzott az előbb képviselőtársamnál a kulcsmondat, hogy azt mondta, hogy az elnökség a közgyűlés kontrollja alatt áll. Így van. És most ezzel a törvénnyel pont ezt a kontrollt kívánjuk megszüntetni, tehát ezzel a törvénnyel pont az jön létre, hogy az ilyen szerződések esetében az elnökség ne álljon a közgyűlés kontrollja alatt. Tehát egy elnökség tud kötni úgy is szerződést, hogy a közgyűlés nem hagyja jóvá.

Arra hivatkozni, hogy a közgyűlés összehívása a sportági szakszövetségeknél milyen nehéz, nehézségekbe ütközik, szerintem ez nem a legjobb indok, hiszen semmiben nem különbözik egy egyesület közgyűlésének összehívása, mint egy sportági szakszövetség közgyűlésének összehívása. Ugyanazok a jogok vonatkoznak rájuk, ugyanazok a köteleességek, ugyanúgy kell összehívni, ugyanúgy kell megtartani, ugyanazok a szabályok rendelkeznek mind a kettőről.

Egy egyesületnél meghagyjuk ezt a lehetőséget, tehát egy egyesületnél nem köthetnek szerződést ilyen jogokra, csak a közgyűlés jóváhagyásával, egy sportági szakszövetségnél pedig kivesszük ezt a lehetőséget a közgyűlés hatásköréből. Nem jó! Tehát nem szeretnénk, hogy az egyesületeknél is kivegyűk, azt szeretnénk, hogy maradjon meg, hogy közgyűlési határozattal, közgyűlési felhatalmazással lehessen csak ilyen fontos szerződéseket megkötni, és erre is hoztam föl több példát.

Igen, említettem a sajnós Magyarországon egyre nagyobb mértékben megjelenő sportkorrupciót, amely sportkorrupciót jó lenne, ha már itt csírájában, az elején megpróbálnánk elfojtani, és valóban azok a pénzek, amiket a sportra szán a kormány, azok a közpénzek, amik a sportra érkeznek, valóban a sportra is fordítódnának. Tehát szüntessük meg, próbáljunk meg gátat állítani a sportkorrupció minél nagyobb mértékű terjedésének, éppen ezért nem jó az, ha itt most egy átláthatatlan... - hiszen elvileg el lehet tüntetni szerződéseket, hiszen a közgyűlés nem is fog tudni róla.

Ugye, úgy áll föl, hogy van egy sportági szakszövetség, ehhez a sportági szakszövetséghez tartoznak egyesületek, ezeket az egyesületeket ezek a vagyoni jogok érinteni fogják. Mondtam példát, gondoljanak csak bele! A Magyar Labdarúgó Szövetség annak idején szinte fillérékért odaadta egy Bodnár György nevezetű úriembernek a közvetítési jogokat. Ezeket a közvetítési jogokat, amikor odaadta a Magyar Labdarúgó Szövetség elnöke és elnöksége ennek az úriembernek, akkor utána a labdarúgáshoz tartozó egyesületek évtizedekig nyögték ennek a döntésnek az ódiúmát, hiszen ők részesültek volna a közvetítési díjából, az NB I-es labdarúgó mérkőzések közvetítési díjából, de nem tudtak miből részesülni, mert annak idején az elnökség szinte ingyen odaajándékozta valakinek, akinek egyébként, ha jól tudom, még mindig le kell játszani a reklámjait az NB I-es mérkőzésekkel kapcsolatosan. Lehet, hogy azóta már megszűnt, de lehet, hogy most vége lesz.

Ezért tartom én veszélyesnek, és éppen ezért a Jobbik Magyarországiért Mozgalom nem is fogja tudni támogatni, nem is támogattuk a módosító javaslatokat semmilyen formában, és nem is fogjuk tudni támogatni a törvényt sem. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most Bánki Erik képviselő úrnak mint előterjesztőnek van

lehetősége arra, hogy a vita előtt felszólaljon. Parancsoljon, képviselő úr!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem kívánom túl hosszúra nyújtani a mondandómat, hiszen úgy látom, ma sportos nap van, éppen ez a harmadik olyan előterjesztés, ami valamilyen módon a sporthoz kapcsolódik. Ezt már az általános vita szakaszában is elmondtam, hogy alapvetően azok a módosítások, amelyeket ez a törvényjavaslat tartalmaz, szövetségek irányából érkeztek.

A törvényjavaslat 1. §-a elsősorban a labdarúgást érinti, ez kétségtelen, de minden más sportágban is előkerült már ez a probléma, hiszen az amatőr labdarúgók helyzetét valamilyen módon rendezni kell. Ahogy Szilágyi képviselőtársam is elmondta, egy csomó visszaélés volt a korábbi időszakban ezekkel az amatőr szerződésekkel, hiszen amíg hosszabb időre szólt, addig megkötötte a gyerekek, az igazolt gyerekek átigazolásának lehetőségét, és ezzel gyakran a pályafutásukat is nehezítette.

Amióta egyéves amatőr szerződések vannak, azóta pedig iszonyú adminisztrációs terhet jelent a kluboknak. Összességében több mint 300 ezer amatőr sportolói szerződés van. Ennek a kétharmada a labdarúgásban, tehát gyakorlatilag július 1-jei fordulónappal 200 ezer amatőr szerződést kell újraírni minden évben, ami azt jelenti, hogy utánpótlás-akadémiánként 300-400-500 szerződésről beszélünk, ami valójában nehezen teljesíthető akár formailag is. Arról nem is beszélek, hogy a labdarúgás két nemzetközi szervezete - az UEFA és a FIFA - el sem ismeri az amatőr szerződést mint egy életképes és fennálló jogviszonyt. Azzal messzemenőkéig egyetértek, hogy szabályozni kéne valamilyen rendszerben az utánpótlás-játékosok adásvételét.

Nagyon bízom abban, hogy rövidesen ezen a területen is talán úttörőként a Magyar Labdarúgó Szövetség el tud fogadni nyár végére egy olyan konstrukciót, ami a nevelési költségtérítési rendszer szabályozásával átlátható és világos piacot teremt az utánpótlás-nevelés terén; elismeri azokat a költségeket, amelyeket az utánpótlás-nevelő egyesületek, alapítványok, illetve akadémiák a gyermekek nevelése, képzése terén tettek; és a gyerekek átigazolásánál vagy a fiatal játékosok, illetve versenyzők átigazolásánál az a csapat, aki a korábbi képzés, nevelés hasznait fogja élvezni, annak értelemszerűen ezért a korábbi időszak költségeit meg kell térítenie. Hiszen a játékos, aki kiteljesedik vagy az a versenyző, aki profi versenyzővé válik az adott klubnál, igen jelentős értéket fog képviselni.

Tehát nagyon remélem, hogy ezt a későbbiekben, már idén ősszel tudjuk majd szabályozni. A 3. §-a ugyanennek a törvényjavaslatnak, amelyet képviselőtársam kifogásolt, azt gondolom, hogy erről vitatkoztunk már az általános vita részében is. Én magam előterjesztőként azt el tudtam volna akkor is fogadni, hogy terjesszük ki, ne csak a sportági szakszövetség-

gek, hanem adott esetben az egyesületek is élhesse- nek azzal a lehetőséggel, hogy ne kelljen minden vagyoni értékű jogot érintő kérdés szabályozásához vagy szerződés megkötéséhez összehívni a taggyűlést vagy a közgyűlést, hanem utólagos beszámolási köte- lezettséggel lehessen kezelni ezeket a kérdéseket.

Aki volt már, vett már részt sportegyesület, sportági szakszövetség vezetésében, az pontosan tudja, hogy főleg egy országos szakszövetségnél egy közgyűlés összehívása milyen nehézségekbe ütközik, milyen távolságról kell összehívni a küldötteket, ami gyakorlatilag nem egyszerű feladat. Azt gondolom, hogy egy elnökség, aki önmagát komolyan veszi és azt a mandátumot, amit a közgyűléstől kapott, komolyan veszi, nem mer megtenni olyan lépést, nem mer megkötni olyan szerződést, ami nincs összhang- ban azzal a felhatalmazással, amit az egyesület köz- gyűlésétől vagy taggyűlésétől kapott.

(15-50)

Utólag nyilvánvalóan be kell számolnia, hiszen minden évben rendes közgyűlést kell tartaniuk a sportági szakszövetségeknek is, ahol az előző pénzügyi év döntéseivel el kell számolniuk, köztük egyébként ezekkel a vagyoni értékű jogokat érintő szerző- désekkel is, amelyekről a törvény szól.

Valóban voltak korábban problémás esetek, én azt gondolom, hogy sokat fejlődött már ezen a téren a képviseleti rendszer valamennyi sportág területén, tehát bízom abban, hogy ezzel a felhatalmazással élni és nem visszaélni fognak ezek a sportági szakszövet- ségi elnökségek. Azt gondolom tehát, hogy semmi- képpen sem lesz ettől a szabályozástól átláthatatlan a rendszer, szerintem az adminisztrációs tehercsök- kentések mellett a működés terén is könnyítést je- lent, de nem jelenti azt, hogy bármilyen felügyeleti jogkör megvonásával könnyebbé, lazábbá és kezelhe- tetlenebbé válna a rendszer. Ezért kérem képviselő- társaimat, hogy támogassák a törvényjavaslat elfo- gadását.

A benyújtott módosító indítványokról szólva a két ellenzéki módosító indítványt tartalmilag sem tudom támogatni; a Fidesz képviselőjének a módosi- tó indítványát viszont el tudom fogadni, és támoga- tom is. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kor- mánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. 4 perc 20 másodperc időkeret áll majd rendelkezésre a zárszó elmondására.

Megkérdezem Simicskó István államtitkár urat, hogy kíván-e a kormány nevében felszólalni. *(Dr. Simicskó István jelzésére:)* Igen, kíván. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. A módosításnak, a sporttörvény módosításának két iránya, két eleme van: az egyik az

amatőr sportolói szerződésekre vonatkozó, a másik pedig az elnökség, a sportági szakszövetségek elnök- ségének, illetve a közgyűlésnek a hatáskörét érinti.

A módosító javaslatokat áttekintettük, és a mó- dosítások céljával alapvetően egyetértünk, azonban az előző alkalommal is kifejtettem, hogy akkor tud- juk támogatni a módosításokat, hogyha ebben to- vábbra is megmarad a lehetősége az amatőr sporto- lói szerződések megkötésének. Nyilván látva azt a problémát, amely egy komoly adminisztrációs teher a szövetségek részére, elsősorban az MLSZ részére, ezt a terhet mi szeretnénk csökkenteni, és természe- tesen támogatjuk azt, hogy a hazai szövetségi eljárá- sok és szabályok összhangba kerüljenek a nemzetkö- zi gyakorlattal. Mi úgy látjuk, hogy Simon Róbert képviselő úr módosító javaslata ennek a célnak kivá- lóan megfelel, és ilyen módon ezt a módosító javasla- tot tudjuk is támogatni a kormányzat részéről. Azt látjuk, hogy azok az esetleges aggodalmak, amelyek felmerültek esetlegesen átláthatósági problémákra utalva, változatlanul megmaradnak az átláthatóság követelményei, hiszen az elnökség minden egyes döntésével elszámol a közgyűlésnek, és hogy az el- nökség, a sportági szakszövetség elnöksége milyen keretek között dolgozhat, milyen lehetőségei vannak, azt természetesen továbbra is a közgyűlés határozza meg. Úgy látjuk, hogy ez a módosítás mindenképpen lehetőséget ad arra, hogy gyorsabb döntéseket lehes- sen hozni.

Azokat a módosító javaslatokat, amelyek egyéb- ként például a civil törvénynek a tartalmával szem- bemennek, nem tudjuk támogatni. Simon Róbert képviselő úr módosítóját viszont a kormányzat tá- mogatja. Köszönöm szépen, elnök úr, a lehetőséget. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisz- telt Országgyűlés! Tájékoztatom képviselőtársai- mat, hogy a kijelölt Kulturális bizottság nem állí- tott előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek. A vita során kétperces felszólalásra nincs lehetőség. Elsőnek az írásban bejelentkezett képviselőnek, mégpedig Szilágyi György képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportjából adok szót. Parancsoljon, kép- viselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A kisebbségi véleményben elmond- tam a kifogásaimat a törvénnyel kapcsolatosan, azt nem ismételtném meg, inkább arra reagálnék, ami itt elhangzott Bánki Erik részéről.

Ha önök és a Magyar Labdarúgó Szövetség mint az egyik legnagyobb sportági szakszövetség Magyar- országon és a legtöbb igazolt sportolóval rendelkező sportági szakszövetség, valóban úttörő szerepet vál- lal abban, hogy valamilyen módon a nevelési költsé- gek rendszerét átdolgozzuk, és kidolgozzunk egy olyan normát, amit más sportágakban is lehet al- kalmazni, teljes mértékben nyitottak vagyunk erre a

kérdésre, és egy ilyen jellegű törvényjavaslatot támogatni is fogunk tudni. Természetesen akkor csak ötletként felhívnám a figyelmet arra, hogy magán az egyesületi nevelési költségen kívül jó lenne valamilyen szinten rendezni az edzők jutalmazását, hiszen nagyon fontos szerepet töltenek be az utánpótlás-edzők egy-egy játékos nevelésének az érdekében; jó lenne, ha ők is valamilyen, akár anyagi megbecsülést is kaphatnának akkor, hogyha olyan játékosokat nevelnek ki, akikből jó játékos vagy profi sportoló lesz, ráadásul egy szemléletváltást is elindíthatna ez az edzők körében. Gondolom, képviselőtársaimnak nem kell mondani, hogy az utánpótlás-nevelésben még mindig nehéz az edzőket átállítani arra, hogy teljesen mindegy, hogy serdülő 4-ben adott esetben bajnokságot nyernek vagy nem nyernek bajnokságot, tehát hogy nem csapatban kellene gondolkodni, hanem inkább az egyéni képzéseket kellene előtérbe helyezni a gyerekeknél. Sajnos még mindig eredményorientált, talán túlságosan eredményorientált a magyar labdarúgás utánpótlásképzése, míg ezt Nyugaton már teljesen másképp csinálják.

*(Mirkóczki Ádámot a jegyzői székben
Schmuck Erzsébet váltja fel.)*

Esetleg egy ilyen átalakított rendszerben talán fel lehetne építeni azt a játékosmegfigyelő rendszert, ami szerintem nagyon hiányzik Magyarországról, és ami nagyon jól működött egyébként a 80-as évek környékén, amikor is egyesületek, komoly egyesületek egész hálózatot működtettek Magyarország területén, ahol ezek a játékosmegfigyelők járták az alacsonyabb osztályú mérkőzéseket, és próbálták felfedezni azokat a tehetségeket, akik egyébként nem juthattak volna el, mondjuk, valamelyik budapesti egyesülethez, mert akár az életvitelük, vagy maga, ahova születtek, amiatt hátrányt szenvedtek azzal kapcsolatosan, hogy egy kis faluból nem tudtak volna felutazni Budapestre. Ezek a játékosmegfigyelők valóban betöltötték azt az űrt, ami a nagy klubok, a magyarországi nagyobb klubok és kisebb klubok között volt, de ez sajnos megszűnt Magyarországon, és ez szerintem jó lehetne. Ebben tehát valóban partnerek tudunk lenni.

Azt viszont nem szeretnénk, tehát ezért is mondtam mindig félve ezt, hogy az egyesület közgyűlése és a sportági szakszövetség közgyűlése ugyanolyan gondokkal jár, hogyha ezt gondnak nevezzük, amikor összehívjuk, tehát nem szeretnénk, hogy ebbe belekapaszkodva az egyesületeknél is megszüntessük ezt a részt. Nem, mi azt szeretnénk, hogy sehol ne adjuk meg ezt a lehetőséget, úgyhogy ebben viszont nem lennénk partnerek. Sajnos azért nem, mert itt is elhangzott, hogy a közgyűlés meghatalmazza az elnökséget, és akkor a közgyűlési felhatalmazással működik az elnökség, de sajnos tudunk negatív példákat mondani. Mert megint azt mondom, hogy persze nem sportági szakszövetség, de ugyanúgy működik a Paralimpiai Bizottság, és azért

nem hiszem, hogy a Paralimpiai Bizottság elnökségét a közgyűlés azokra a dolgokra, amelyek az elmúlt időszakban kiderültek, meghatalmazta volna. Nem hiszem, hogy a közgyűlés felhatalmazást adott volna az elnöknek vagy akár az alelnöknek arra, hogy 3 millió forintot elköltsön a Paralimpiai Bizottság pénzből az elnök saját hitelének a törlesztésére; vagy hogy hozzájárultak volna ahhoz, hogy mondjuk, az elnök saját kisbuszát bérelje a Paralimpiai Bizottság, majd a szerződéssel ellentétesen ne kössön rá cascót, majd amikor ellopták, akkor a dupláját fizessék ki, mint ami a rendőrségi jelentésben volt. Van tehát tehát sajnos olyan példák, amelyek visszautnak, és hozzáteszem: a Paralimpiai Bizottságnál azért is fontos ez a dolog, mert ha nincs ekkora médiaérdeklődés, hogyha nem foglalkozott volna ennyit ezzel az ügygel a média, akkor nekem meggyőződésem, hogy úgy, ahogy van, elsikálták volna, mert vagy megfélemlítették volna a közgyűlési tagokat, hiszen függenek valamilyen formában az elnökségtől, vagy pedig különböző trükkökkel a beszámolóiban úgy intézték volna, amikor a közgyűlésnek beszámolnak, mondjuk, a gazdasági beszámolóiban, hogy eltűntették volna ezeket a tételeket, és tételelesen azért egy közgyűlés, valljuk be, arra nem alkalmas, hogy teljesen tételelesen, mélyen belemenjen minden egyes költségbe, minden egyes ilyen dologba.

Ezért fontos az, hogy a szerződésekről, az ilyen komoly vagyoni értékű szerződésekről egy közgyűlés felelősen tud dönteni. Pont a tegnapi nap folyamán, amikor a vizes vb-ről tárgyaltunk, és az egyik módosító javaslatról vitatkoztunk, mondta el itt Kósa Lajos, hogy ők mindenképpen szeretnék a FINA-tól megszerezni - és most ezért harcolnak és ezen dolgoznak - a közvetítési jogokat, hogy azokat az MTVA tudja a vizes vb-vel kapcsolatosan működtetni, merthogy ő is látja, hogy ez mekkora érték akár reklámcélból, tehát Magyarország imázsának építése szempontjából, és valószínűleg üzleti szempontból is egy komoly vagyoni értékű jog ez.

(16.00)

Tehát ilyen vagyoni értékű jogokat, ilyen reklámszerződéseket és különböző közvetítési szerződéseket ne adjunk oda, és ne lehessen ezt egyértelműen csak az elnökség hatáskörébe utalni, főleg akkor, hogyha esetleg ez az elnökség nem felelősen gazdálkodik, nem felelősen, a saját sportolójának az érdekében működik, hanem az önös érdekeit is előtérbe helyezi. Mint mondtam, erre voltak példák. Tehát ezért nem tudjuk támogatni.

De még egyszer mondom, annak nagyon örülök, ha a Magyar Labdarúgó Szövetség úttörő szerepet vállalna és valóban az amatőr sportolói szerződéseket és az egész nevelési költség rendszerét valamilyen rövid időn belül tudnánk esetleg rendezni. Ennek szerintem mind a szülők, mind a sportolók örülnének. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Most megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak a zárszóra. Parancsoljon, képviselő úr!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tekintettel arra, hogy a vita szakaszában érdemi, új információk, vélemények nem merültek föl, nincs mit tovább értékelni. Egy dolgot szeretnék mindenképpen azért kiemelni, illetve egy dologra válaszolni, Szilágyi György képviselő úr felvetette, az a Magyar Paralimpiai Bizottság elnökségének a működése.

(Az elnöki széklet Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ne vonjunk párhuzamot, tisztelt képviselő úr, a törvényjavaslat által kezelt, egyébként vagyoni értékű jogok, tehát reklámszerződések és egyéb vagyoni értékű jogok kezelésével, hosszú távú, egy éven túl nyúló szerződésekről beszélünk, és itt kapna, csak ebben az esetben kapna felhatalmazást az elnökség arra, hogy közgyűlés összehívása nélkül is tudjon szerződéseket kötni. A Magyar Paralimpiai Bizottság esetében nyilvánvalóan nem ilyen vagyoni értékű jogokról, reklámszerződésekről, hirdetési szerződésekről vagy közvetítési jogokról volt szó, hanem egy normál egyesületi elnökségi működés keretében születtek meg azok a döntések, amelyeket a tagság megkifogásolt. Ennek meg is lett a következménye.

Azt gondolom, hogy ez a példa éppen azt mutatja, hogy nem lehet elrugaszkodni és elszakadni egy szövetség elnökének vagy egy elnökségének a tagság, a taggyűlés véleményétől, mert annak minden esetben következményei lesznek. Én ezt mondtam a felvezetőmben, amikor arra utaltam, hogy azért az elmúlt 15-20 évben fejlődött annyit a sportvezetés kultúrája Magyarországon, hogy ma már ne visszaéljenek, hanem éljenek az ilyen adminisztrációs és működési teherbeli könnyítésekkel, mint amit ez a törvényjavaslat tartalmaz. Én ezért kérem azt képviselőtársaimtól, hogy támogassák ennek a törvényjavaslatnak az elfogadását.

Elnök úr, köszönöm szépen az időkeretet és a képviselőtársaim figyelmét. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. A zárzó elhangzása után a határozathozatalokra majd későbbi ülésünkön kerül sor.

Most soron következik a **fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény, valamint a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló 2004. évi XXXIV. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző mó-**

dosító javaslat vitája. A T/4820. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Galambos Dénesnek, a bizottság előadójának.

DR. GALAMBOS DÉNES, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottság 2015. június 25-i ülésén megtárgyalta a fogyasztóvédelemről szóló törvény, valamint a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló törvény módosításáról szóló T/4820. számú törvényjavaslatot.

A bizottsági ülés során a tagok megtárgyalták a Gazdasági bizottság egyponos és a Törvényalkotási bizottság 1. és 2. hivatkozási számú kormánypárti módosító javaslatát. A fent említett törvények módosításának célja a fogyasztói jogviták alternatív rendezését szabályozó 2013/11/EU irányelv átültetése a magyar jogba és a jogharmonizáció megteremtése. Ezáltal a békéltető testületek minden európai uniós országban azonos keretek között működnek majd.

Jelenleg a fogyasztóvédelemről szóló törvény szabályozza a hazai békéltető testületek működését, eljárásának főbb kérdéseit, valamint rögzíti a vállalkozások általi tájékoztatásra vonatkozó kötelezettségeket. Erre figyelemmel az új szabályozást a fogyasztóvédelmi törvény módosításával szükséges átvezetni, szem előtt tartva, hogy Magyarország Alaptörvényének M) cikkében meghatározásra került, hogy Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit, Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait.

Meghatározásra kerül az általános együttműködési kötelezettség a törvényben, amely kétirányú a békéltető testülettel szemben. Egyrészt a vitával érintett cég köteles válasziratot küldeni a fogyasztó álláspontjának megalapozottságára és az ügy érdemére vonatkozóan. Emellett a vállalkozásnak biztosítania kell a meghallgatáson olyan személy részvételét, akit feljogosíthat az egyezségkötésre az eljárásban, hiszen a bizottság a felek együttes jelenléte esetén kísérli meg az egyezség létrehozását.

A törvény indokolása egy részletes táblázatban utal arra és egy részletes kimutatást tartalmaz, hogy miért van jelentősége a fogyasztóvédelmi törvénnyel kapcsolatos szabályozás módosításának. Nem kívánom felsorolni, hiszen az indokolás tartalmazza, de az a tendencia, amely ebből kiderül, annyit jelent, hogy a 2006. évi 3542 ügyszám után 2014-ben 10 210 olyan ügy került a békéltető testületek elé, amelyekben szükséges az érdemi változás is.

Tekintettel arra, hogy a korábbi szankciórendszer a fogyasztóvédelmi törvényben nem tette lehetővé, hogy érdemi cselekvésre kényszerüljenek azok a termék-előállítók, amelyek a fogyasztói csoportok

széles körét érintik - a bútortól kezdve bármilyen fogyasztási cikkre gondolunk -, ezért indokolt volt az, hogy nemcsak az uniós szabályozás, hanem abból következően egy szigorítás lépjen életbe, hogy igenis pénzbírság terhével is sújthatóak legyenek azok a vállalkozások. Újdonságként, és erre szeretném felhívni a figyelmet, hogy a kkv-szektorban is van felelőssége természetesen, hiszen a kis- és közepes vállalkozások is termék-előállítók, az ő esetükre is kiterjed a törvénymódosítás azzal, hogy kötelesek az érdemi választ megadni a békéltető testület ülése előtt, és kötelesek arra a nyilatkozatra, amely megoldja a kérdést, megfelelő személyt delegálni. Ha nem tesznek ennek eleget, akkor 15 ezer forinttól kezdődően növekedő mértékű bírságban részesíthetők.

Azt gondolom, hogy a fogyasztói panaszok elhúzódásának megakadályozására is alkalmas ez a törvénymódosítás, ezért kérem, hogy a Törvényalkotási bizottság javaslatával egyetértve támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Kérdezem Kara Ákos államtitkár urat, kíván-e most hozzászólni. *(Kara Ákos: A végén.)* Majd a végén. Köszönöm.

A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót, így most a képviselői felszólalások következnek. Elsőként Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak adom meg a szót.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! El kell hogy mondjuk, hogy nem sokban tudunk eltérni attól, amit még a vita általános szakaszában fogalmaztunk meg, hiszen azt látjuk, hogy a módosító indítványok közül, amelyek benyújtásra kerültek, három végül is nyelvhelyességi, illetve helyesírási pontosítást tartalmaz. Egy esetben alakulhatna ki, ott sem nagyobb szakmai vita, hanem érintőleges, az ügyben, hogy amikor az érintett vállalkozás székhelye vagy telephelye nem a területileg illetékes békéltető testületet működtető kamara szerinti megyében van bejegyezve, akkor mi történik. Ez esetben is illene elősegíteni azt, hogy a tárgyalás, megegyezés minél hamarabb és minél könnyebben létrejöjjön, de hozzá kell tennünk, hogy tulajdonképpen egy EU-implementációs kísérlet-sorozat végén, amiről itt szó van, a békéltető testületek tevékenységének amúgy jogos támogatása végén mégiscsak azt látjuk, hogy az alapkérdések nem kerülnek tisztázásra, miszerint ezek a békéltető testületek hogyan, miből, milyen forrásnövekmény mentén lesznek képesek hatékonyabban teljesíteni a rájuk kiszabott feladatokat, mint korábban volt tapasztalható.

Azt is látnunk kell, hogy ezzel a szankcióval való fenyegetés vagy fenyegetettség önmagában még sok, a szürkegazdaság szélén mocorgó vállalkozást nem fog rábírní a megegyezésre, másokat nyilvánvalóan fog. Tehát alapvetően jó irányba indul el a kezdeményezés, ezt ne vitassuk.

Azt látjuk ugyanakkor, hogy a teljes fogyasztóvédelmi terület háttérbe szorítása figyelhető meg ebben a kormányzati ciklusban.

(16.10)

Nem először ismétljük el, hogy az előző négyéves periódusban önálló bizottsága volt ennek a területnek. A Fogyasztóvédelmi bizottság egy új plénumhoz képest mindenképpen jól működött, voltak szakmai meghallgatásai, voltak olyan ajánlásai, amelyek amúgy visszaköszönnék egyes jobban sikerült törvényjavaslatokban is. Most azt látjuk, hogy mióta ez a terület beolvasztásra került a Gazdasági bizottságba, viszonylag kevés fogyasztóvédelmi jellegű törvényjavaslat, módosítás, határozati javaslat kerül elénk, pedig azt is figyelembe kell vennünk, hogy a beavatkozásra érdemes területek száma enyhén szőlva megnőtt, elég csak a fogyasztói csoportokat említenünk, ahol lehet, hogy újakat már nem lehet létrehozni, de a korábbiak még mindig a továbbiakban is kifoszthatják a magyar állampolgárokat.

Elég csak az időségek rendszerszintű átverésére, az úgynevezett termékbemutatókra gondolnunk, ahol bár a jelzéseinket már vette a kormányzat, tehát néminemű beavatkozási kísérlet történt, de azért még mindig ott tartunk, hogy a Jobbik budapesti képviselőinek kellett személyesen kiszállniuk több ilyen úgynevezett termékbemutatóra, értesíteni a hatóságokat, és megállítani azt a szabad rablást, ami ott folyik, idős emberek, ártatlan emberek kifosztását, átverését. Tehát amíg ezt egy fővárosi ellenzéki képviselőnek kell valamilyen úton-módon megakadályozni, addig - azt hiszem - elmondható, hogy a felügyeleti rendszer még nincs rendbe téve teljesen, és ez az amúgy teljesen fölösleges intézmény, mint az időségek átverő termékbemutatók legalizált szisztémája legalábbis megkérdőjelezhető, be kellene avatkozniuk.

Beszélhetnénk nagyon sokáig most a tisztességes versenyről is, hogy ez mennyiben valósul meg Magyarországon, különféle állami transzferek mennyiben torzítják magát a versenyt, állításom szerint nagymértékben. Hogy egyetlen példát említsek: az úgynevezett élelmiszerlánc-felügyeleti díj esetében megfigyelhető az, hogy külföldi vállalkozások, amelyekre elvileg kiszabta a jogalkotó ezt az adótípust, ügyes portfóliórendezéssel - tehát a cégbirodalmuk ügyes leszeletelésével és szétdarabolásával - majdnem hogy tökéletesen el tudják kerülni ezt az adófajtát, amelynek célja pedig az lenne, hogy a közteherviselésbe vonja be az érintett vállalkozásokat, amelynek nyomait nem látjuk.

Azt is látjuk, hogy miközben a békéltető testületek kötelesek fenntartani internetes honlapot meghatározott adattartalommal, egyebekkel, nagyon jó irányba indulunk el, egy olyan irányba, ami végre ezt a XX. századi törvényhozási színvonalat, már ami az információtechnológiát és fogyasztóvédelmi ügyeket illeti, egy kicsit elmozdítja a XXI. század felé. Azt

szeretnénk még látni, hogy milyen erőforrástömeget kapnak a békéltető testületek ehhez. Tehát ez az intézményrendszer milyen típusú pluszforrásokból gazdálkodhat, és az egész széles körben vett fogyasztóvédelem területe mégiscsak hogyan részesül legalább azokból a bevételekből, amit fogyasztóvédelmi visszaélésekből szed be a magyar állam, vagy a felügyeleti rendszeren keresztül csorognak be ilyen pénzek a költségvetésbe. Mi azt mondjuk, hogy ha ezen bejövő pénzeknek csak 10 százalékát ezen rendszer javítására fordítanák, akkor nagyon hatékonyan elejét lehetne venni a későbbi visszaélés-sorozatoknak, de sem a költségvetésben nem láttuk ennek érdemi nyomát - benyújtott módosító javaslataink ellenére, hiszen lesöpörték azokat -, sem pedig a kormányzati cselekvésben nem látszik annak nyoma, hogy ilyen nagyságrendű összegtömeget támogathat meg a fogyasztóvédelem területét, ezen belül pedig a békéltető testületek tevékenységét. Márpedig elvárható lenne, hogy ne csak új feladatokat szabjon meg a jogalkotó számukra, hanem az ehhez szükséges forrásokat is rendelje ide.

Éppen ezért összefoglalva elmondhatom, hogy támogatható az, ami előttünk fekszik, bár csak részterületeket rendez; nagyon fájdalmas az, hogy nemcsak Budapest és nemcsak magyar ötletek mentén rendezik ezeket, hanem bizony itt azért külső kényszer is van ebben a rendszerben; és elmondható, hogy nagyon sok egyéb területen kellene beavatkozni. Tehát arra biztatom, arra ösztökélem a kormányzatot, hogy a közeljövőben számos fogyasztóvédelmi típusú kezdeményezéssel álljon elénk.

Mi a magunk részéről partnerek leszünk minden jobbító módosító javaslat keresztülvitelében. De ehhez önk is kellene, az kell, hogy a fogyasztóvédelmi terület ne legyen ennyire elhanyagolva, legalább azt a figyelmet szenteljék neki, mint az előző négyéves saját ciklusukban. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Másodszor tárgyaljuk a fogyasztóvédelmi törvény módosítását. Mint első alkalommal kifejtettük, a módosítás nagyon is időszerű, fő irányai támogathatók. Időszerű, mert tudjuk, látjuk, hogy a vásárlók, fogyasztók egyre inkább kiszolgáltatottak, több kontinensen átutazó, végeláthatatlan beszállítói lánc során elkészített áruk kerülnek az üzletek polcaira, a bevásárlókosárba; már ha egyáltalán üzletben és nem az interneten vásárol az ember. Az eladó és a vevő közötti távolság földrajzilag és a lehetőségek terén is példátlanul megnőtt, ezért mindenképpen indokolt és helyénvaló a fogyasztók mozgásterének bővítése, a fogyasztóvédelem erősítése.

A módosítás alapvető iránya is helyes, legalábbis az volt, amikor először a plenáris ülés elé került a

téma. Mindenképpen pozitívnak értékeltük első olvasatban a fogyasztóvédelmi vita békéltetési jelentőségének növelését, azt a módosítást, hogy szankcionálhatók a vitarendezésben nem részt vevő vagy rosszhiszeműen eljáró vállalatok. Ez nemcsak azért volt erénye az előterjesztésnek, mert magát a fogyasztóvédelmi békéltetést teszi hatékonyabbá, egyben az igazságszolgáltatást, a bíróságokat is tehermentesíti. A polgári és büntetőperек többségéhez képest ezek többnyire csip-csup ügyek, így nem vagy kevésbé rabolják a bírók és a bíróságok idejét. Ha csak egy kicsit is, de gyorsulhat az igazságszolgáltatás Magyarországon. És ha ironizálni akarnék, akkor azt mondhatnám: pozitívum, hogy az emberek és a vállalkozások végre valami értékelhető szolgáltatást kapnak a Kereskedelmi és Iparkamarától, ez a testület hivatott ugyanis a viták lebonyolítására.

Szóvá tettük természetesen a javaslat hibáit is, leginkább azt, hogy az online vásárlások mind a budapesti kamarához tartoznak. Egy soproni, pécsi, békéscsabai vagy nyíregyházi vásárlónak ez több mint kellemetlenség. Szorgalmaztuk, hogy a kisvállalkozások is kapják meg a fogyasztók jogi státusát, ami megkönnyítené a dolgukat, például, ha közműcégekkel keverednek vitába. Ez sajnos egyáltalán nem megy ritkaságszámba. A kormányoldal a kv-szektornak ezt a jogos kérését most sem akarta meghallgatni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nagy kár, hogy mire elértünk az összegző módosító vitájához, a javaslat erényei tovább koptak. A kormányoldal tett két tétova lépést előre, majd egy nagyot hátra. A technikai és pontosító módosításokon kívül egyetlen érdemi változást láthatunk, ez pedig erősen rontja az amúgy is árnyalt összképet. Miről is van szó? Amennyiben a fogyasztói jogvitában érintett vállalkozás székhelye vagy telephelye nem a területileg illetékes békéltető testületet működtető kamara megyéjében van bejegyezve, akkor a most előírt együttműködési kötelezettség máris csorbul. Miközben ez a törvénymódosítás egyetlen újdonsága, ez lehet az egyetlen igazi előrelépés benne. Ilyen esetekben, amikor a vállalkozás nem az értékesítés helye szerinti megyében van bejegyezve, akkor ugyanis marad a levelezgetés a felek között, tehát nem kerül sor valódi tárgyalásra, békéltetésre. Nem kell messzire mennünk, hogy lássuk, ez is nagyon is valódi veszély. Úgy látszik, a nagyvállalatok az utolsó pillanatban sikerrel lobbiztak a módosítások felpuhításáért.

Tisztelt Országgyűlés! Az LMP, ha rossz szájjal is, de meg fogja szavazni az előterjesztést. De óriási csalódás, hogy a kormányoldal akkor sem képes érdemi cselekvésre az emberekért és a kisvállalkozásokért, amikor pontosan tudja, látja, hogy kellene. Csalódást keltő ez a hezitálás a kormányoldalon, be kellene végre látni, nem lehet egyszerre a fogyasztókat és a nagyvállalati lobbikat szolgálni.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik és az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Józsa István képviselő úrnak.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A fogyasztóvédelem területén Magyarországon 1999 óta működnek úgynevezett békéltető testületek - bár ez nem csak úgynevezett, mert a hivatalos nevük is ez - a fővárosi és a megyei kereskedelmi és iparkamarák mellett. Ezeknek a feladata a fogyasztók és a vállalkozások közötti viták ingyenes és gyors rendezése.

A békéltető testületek által elkerülhető a fogyasztók számára a költséges bírósági út, és nem szükséges a fogyasztóknak polgári peres vagy nem peres eljárást kezdeményezni ahhoz, hogy megoldódjon a vállalkozásokkal, szolgáltatásokkal, kereskedelmi egységekkel fennálló vitájuk.

A javaslat célja az európai uniós irányelvek átültetése 2015. július 5-éig; helyesbíték: 2015. július 9-éig. *(Nevetve:)* Még van plusz négy napja a kormánynak, hogy ez hatályba is lépjen. Ennek értelmében az irányelv átültetése érdekében meg kell teremteni az alternatív vitarendezési fórumok működésének jogi kereteit; ezzel együtt új követelményeket állapít meg az irányelv a békéltető testületekre és a vállalkozásokra vonatkozóan is.

(16.20)

Az előterjesztett javaslat összhangban van Magyarország Alaptörvényének M) cikkével, amely kimondja, hogy Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Ez önmagában egy nagyon szép mondas, nagyon boldogok lennénk, ha a kormány tényleg ezt tenné és nem a piacgazdasággal ellentétes lépéseket tenne. Ha úgy tetszik, ez egy üdítő kivétel, hogy egy uniós jogszabály átültetése kapcsán biztosítani kívánja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Továbbá kimondja az Alaptörvény, hogy Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben és védi a fogyasztók jogait.

Ha így nézzük, kicsit különös az, ami már elhangzott, hogy a békéltető testületek kormányzati támogatása 2010-ben 375 millió forint volt, legalábbis ennyi állt rendelkezésre, a 2014. évi adat viszont már csak 360 millió forint, 2015-re pedig 316 millió forintot tartalmaz a költségvetés. Ez a rendelkezésre álló forrás nem elegendő a békéltető testületek működésére és a tudásuk fejlesztéséhez törvényben előírt képzésre sem. Tehát ha önök komolyan akarják venni a saját előterjesztésüket a módosításokkal együtt, javasolom, hogy azt is vegyék figyelembe, ami módosító indítványként jött be. Akkor az első lépés az, hogy ennek a működésnek az anyagi fedezetét biztosítják, különös tekintettel arra, hogy a kormány büszkén jelenti, hogy 200 milliárd forinttal többet szedett be az Adó- és Vámhivatal az online pénztárgépek működésének eredményeként, ami tényleg egy üdvözlendő dolog, vagy sikeresnek tekinthető az EKÁER, az elektronikus áru fuvarozási

ellenőrzés bevezetése. Tehát olyan bevételei is rendelkezésre állnak a kormánynak, ami egy innováció eredménye. Ebből egy másfajta innovációra a fogyasztóvédelem területén igazán érdemes lenne áldozni.

A jól működő alternatív eljárások arra ösztönzik a fogyasztókat, hogy megoldásokat keressenek a termékek vásárlása és a szolgáltatások igénybevétele során felmerülő problémáikra, ne tűrjék el szó nélkül az őket ért károkozásokat, sérelmeket. A fogyasztók szerencsére egyre nagyobb bizalommal fordulnak a hazai békéltető testületekhez, amelyek ügyszáma jelentősen nőtt. A békéltető testületek éves esetszáma az elmúlt években átlagosan 20 százalékkal növekedett, ami valószínűleg nemcsak annak köszönhető, hogy több a probléma, hanem annak is, hogy többen fordulnak hozzájuk bizalommal. 2006-ban ez még 3500 ügyet jelentett, 2014-ben már több mint 10 ezer lezárt esetről adnak képet a beszámolók.

Érdekes még elmondani a kormány, illetve általában a kormányzati többség hozzáállását a fogyasztóvédelem fontosságához. Míg korábban eseti bizottság, majd állandó bizottság foglalkozott a fogyasztóvédelem kérdéseivel, tehát 2010-ig lényegében folyamatosan működő eseti bizottság volt, 2010 és '14 között az Országgyűlésnek volt állandó fogyasztóvédelmi bizottsága, addig a jelenlegi '14-18-as ciklusban a kormány korábbi ígéreteivel ellentétben nem kapott nagyobb hangsúlyt a terület, és nincs a magyar parlamentben jelenleg a fogyasztói társadalommal foglalkozó állandó bizottság. Ezt sérelmezzük, hiányoljuk.

Ha önök meg akarnak felelni ennek a kihívásnak, amit egyrészt az élet diktál, másrészt az Európai Unió most adaptálandó jogrendje is megkövetel, akkor két lépést mindenképpen meg kell tenniük. Helyre kell állítani a fogyasztóvédelmi bizottságot a magyar parlamentben, ezzel is jelezve, hogy kellő súlyt kívánnak helyezni erre a területre, másrészt a forrásokat biztosítani kell a békéltető testületek munkájának fejlesztésére. Egy olyan jellegű küldetést is be kell tölteni, ami a békéltető testületek munkájának megismertetését jelenti. Minél szélesebb fogyasztói rétegek tudjanak arról, hogy van egy ilyen lehetőségük és bátran, bizalommal forduljanak a békéltető testületekhez.

Biztos vagyok benne, hogy ennek utána preventív hatása is lesz és ilyen tekintetben helyes az előterjesztésnek az a része, amely a vállalkozásokat kötelezi arra, hogy ebben megfelelő súllyal vegyenek részt, ne pöckölhessék le magukról a békéltető testület jogintézményét. Tehát ha ez a három feltétel, aminek egy része most a jogszabályalkotással teljesíthető, a parlamenti állandó bizottság létrehozása akár a ciklus félidejében is megteremthető - szerintem jövő évtől, hisz annyiféle házzabály-módosítást végighajtottak már itt, hogy igazán egy ilyen gesztusértékű lépést tehetnének -, akkor mindezek azt eredményezhetnék, hogy a prevenció is nő.

Tehát azok a nemkívánatos esetek, amelyeknek napról napra tanúi lehetünk a fogyasztókkal szemben, megelőzhetőek, az egész kereskedelmi, vállalkozási működés komolysága növekedhet azáltal, hogy nem próbálkoznak meg kétes értékű, kétes hírű vállalkozások a fogyasztók átverésével, mert tudják, hogy rövid úton elkapják őket. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Most Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak adom meg a szót.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Az a szerencsés helyzet állt elő, hogy csupa olyan ellenzéki felvetés hangzott el, ami támogatható. Támogatható például annak a kérdésnek a rendezése, hogy ha a magyar kisvállalkozó szembekerül valóban közműcéggel vagy nagyobb szolgáltatóval, és ott jogvita támad, akkor ez a magyar kis- és közepes méretű vállalkozás kezelhető-e fogyasztóként. Ismerünk olyan jogelveket, amelyek szerint igen, alapvetően igen, mégis tisztázásra szorul, hogy fogyasztóvédelmi szempontból ez minden esetben érvényesül-e. Az eljárások során érvényesül-e ez a lehetőség és meg tudjuk-e könnyíteni a magyar kisvállalkozások életét azáltal, hogy a lehető legszelebbebbre tárjuk ezt a kaput?

Azt is támogatnunk kell, hogy adott esetben egy állandó bizottság foglalkozzon ezekkel a kérdésekkel. Ez egy teljesen jó, jogos, releváns felvetés, semmi kivetnivalót nem látunk abban, ha a következő hónapokban, vagy akár csak egy fél év múlva kerül sor hasonlóra. Gondolják ezt végig, hiszen az az egyéves kísérlet, amit a fogyasztóvédelmi bizottság máshova történő beolvasztásával elvégeztek, egyértelműen kudarcot vallott.

De a legfontosabb, amire biztatnánk önöket, az az, hogy a fogyasztóvédelmi jellegű ügyekből az államkasszába befolyó bírságok, egyéb pénzüsszegek legalább 10 százalékát csoportosítsák erre a területre. Látható, hogy miközben a különböző e-típusú szabályozásokból százmilliárdos nagyságrend az az összeg, amely pluszban folyt be az államkasszába, továbbra is van egy ezermilliárdos nagyságú áfarés. Van tehát egy ezermilliárdos nagyságrendű különbözet mindezek mellett a között a befizetett adómenyiség között, amely ténylegesen realizálható, és a között, ami a gazdasági mutatószámokból elvileg kellene hogy következzen. Nyilvánvaló tehát, hogy itt is van még egy forrástömeg, amihez lehetne nyúlni, ha ezt a rést sikerülne csökkenteni. Van egy már bejövő százmilliárdos nagyságrend, ami különböző fejlesztések révén bejött, elvárható lenne tehát, hogy ennek vagy az idevágó részének legalább a 10 százalékát a fogyasztóvédelmi rendszer megerősítésére fordítsák. Már csak azért is, mert ezen befektetett forintok már e kormányzati ciklus végéig is több forintot tudnának hozni, mint amennyit önök ide csorgatnak.

Arra biztatjuk tehát önöket, hogy fogadják meg ezeket a jobbító módosító javaslatokat, hiszen az

értelmük az, hogy a fogyasztók, vásárlók érdekeinek védelme mellett már ebben a költségvetési ciklusban is számtalan forintot spóroljunk meg Magyarországnak. Hozzáteszem, ezek nagyon sokszor olyan forintok, amelyeket nemzetközi hálózatok indokolatlanul visznek el és szivattyúznak ki az országból, amit egész egyszerűen nem hagyhatunk ennyiben. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

(16.30)

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, valaki kíván-e még hozzászólni a vitához. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt. Kérdezem államtitkár urat, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Igen, öné a szó.

KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt szeretném megköszönni az iménti, illetve a korábbi vitafázisokban elmondott véleményüket, észrevételeiket. Azt szeretném megerősíteni, hogy azokat a módosító javaslatokat, amelyek a Törvényalkotási bizottság által itt szerepelnek, természetesen támogatjuk. Hiszen olyan javaslatokról van szó, amelyeket támogatni kell; nyilván itt nem a nyelvhelyességi módosításokról beszélünk.

Ha megengedik nekem, a hozzászóló képviselőtársak észrevételeire reagálnék. Hiszen úgy vettem észre, hogy a Törvényalkotási bizottság módosítása kapcsán több olyan észrevételek tettek, amelyek valóban a területhez kötődő kérdések lehetnek. Az első, amit a jobbikos, illetve egy másik ellenzéki képviselő által is felvetett a forrásra vonatkozóan. Ugye, az a kérdés, hogy a békéltető testületek rendelkeznek-e azzal a forrással, amivel az elkövetkező időszaknak, illetve a következő esztendőnek nekivághhatnak azzal a biztos tudattal, hogy hitük, szakmai tudásuk, vállalásuk, emberi és szakmai tudásuk alapján el tudják-e a feladataikat látni. Azt mondtam az általános vita során és most is azt szeretném megerősíteni, hogy nekem az a meglátásom, hogy azzal a költségvetésben szereplő összeggel nyugodtan nekivághhatnak a békéltető testületek a következő esztendőnek is, illetve az év hátralévő részének.

Hiszen gondoljanak csak bele, nekünk is pontosan ez a célunk. Ha most erősítjük a békéltető testületeket, akkor a vásárlói jogokat, a fogyasztói jogokat erősítjük pont a békéltető testületek által. Nekünk is az a célunk, hogy ezek a testületek ezt a munkát el tudják végezni megfelelő hozzáértéssel és megfelelő időbeli pontossággal. Nyilván, ha úgy látszik, hogy valamilyen ok folytán nem tudják ezt a rendelkezésre álló forrásból megoldani, akkor mi magunk is adott esetben léphetünk. De én nem látom ennek veszélyét ebben az esztendőben, illetve a következő esztendőben, ezért tettük azt a javaslatot a költségvetés kapcsán.

Ami elhangzott a Jobbik részéről és a kormánypártok részéről is a korábbi vitaszakaszokban, azt szeretném megerősíteni kormányzati oldalról, illetve

az államtitkárságom oldaláról. Valóban, a termékbemutatók kapcsán készülünk, mert magam is azt szeretném, hogy a termékbemutatókkal kapcsolatban lépjünk egyet. Ha szabad, az ezzel foglalkozó képviselőtársaim figyelmét felhívnám arra, hogy tulajdonképpen ez egy macska-egér harc, hiszen mindig vannak a hatóság részéről lépések, mindig vannak kormányzati beavatkozások. Biztosan vannak budapesti ellenzéki párthoz köthető személyek, de nagyon sok ember van Magyarországon, aki hivatalánál fogva vagy akár valamilyen más civil szervezetben sokat tett azért, hogy ne használják ki azokat az idős embereket, akik ilyen termékbemutatókon részt vesznek.

Szóval, aki ezzel a területtel foglalkozik, az tudja, hogy nagyon sokszor változtatják az alakot, formát, a módot, ahogyan próbálják az időseket kihasználni. Nyilván az a jogszabályjavaslat, ami a kormánypártok részéről is, ahogy látom, fogalmazódik, gondolom, arra szolgál, és ilyen szempontból teljes mértékben egyezik államtitkárságunk, minisztériumunk véleményével, hogy lehetőség szerint minden illet próbáljunk kizárni és védjük meg az időseket, védjük meg azokat, akiket megpróbálnak kihasználni ilyen értelemben, néha egyébként, azt kell mondanom, egészen elképesztő módon. De akik ezzel a területtel foglalkoznak, azok tudják, hogy egészen elképesztő jelenségek vannak.

Nem értek egyet azzal a megállapítással, hogy a fogyasztóvédelem általában háttérbe szorul. Hiszen ha belegondolnak, a mostani jogszabály-módosítással, amiről tárgyalunk, ami éppen arról szól, hogy egy egyébként is erősödő testület, egy egyébként is növekvő ügyszám, ami lefordítva azt jelenti, hogy egyre nagyobb bizalommal fordulnak a vásárlók, családok, fogyasztók a békéltető testületek felé, őket fogjuk tudni megerősíteni. Tehát azt gondolom, ilyen értelemben a fogyasztóvédelem semmiképpen nem szorul háttérbe. Sőt, azt kell mondanom, hogy pont azok a témafelvetések, amit magam is előhoztam itt az imént, illetve az általános vita során és a korábbi vitaszakaszokban, azt jelzik, hogy szeretnénk ezt a kérdést megerősíteni a közvélemény előtt.

Emlékezhettek rá, például a szén-monoxid-mérők tekintetében huszáros lépésre szántuk magunkat, hiszen rövid időn belül kétszer álltunk neki a piac megtisztításának, ha szabad ezt a kifejezést használni, tehát az olyan készülékek kiszorításának a piacról, amelyek családokat, életet veszélyeztetnek. Azt gondolom, ez is jó döntés volt.

(A jegyzői székben dr. Tiba Istvánt Földi László váltja fel.)

Az általános vita során elmondtam, jobbikos képviselőtársunk beszélt róla, és magam is megerősíttem, hogy lépni kell az internet világában, az internet segítségével, akár a békéltető testületek kapcsán. Ha nagy összefüggésben néznénk a dolgot, valóban arról

van szó, hogy a vásárlók, fogyasztók mind nagyobb számban tudjanak arról, hogy most nyílik egy lehetőség számukra. Az elmúlt hetekben azt ígértem, és valóban tettünk is ezért. A békéltető testületek, illetve a megyei kereskedelmi és iparkamarák felé fordultunk, és segítséget kértünk, hogy mind a vállalkozások, mind pedig a vásárlók, fogyasztók oldaláról hívják fel arra a figyelmet, hogy szélesedik az a lehetőség, ahol a vásárlói jogokat lehet és kell is védeni.

Z. Kárpát Dániel képviselőtársammal egyetértetek, magam is elmondtam a békéltető testületnek, illetve a Győr-Moson-Sopron megyei kamarának is, ha szabad konkrét példát mondani, hogy sokkal inkább kellene az internetes felületet használni. Javasoltuk számukra, hogy próbálják meg ezt a világot egy jobb, modernebb, elérhetőbb, nyitottabb formában megoldani. Azt gondolom, mind költséghatékonyság, mind az egyszerűség és praktikusság kapcsán ebben a dologban lépni kell. Az ígéretet tartottam, tartottuk, amit az általános vita során tettünk. Az elmúlt hetekben kezdtük meg és ezekben a napokban fejezzük be az országjárást a békéltető testületeknél. Az államtitkárság minden békéltető testülettel leült az országban. Végigbeszéltük, végigbeszéljük még a hátralévő állomásokon, hogy pontosan milyen módon kellene például akár a kifelé való kommunikációt javítani, az emberek számára milyen javaslatokat tudunk tenni. Persze, aztán magukon a békéltető testületeken múlik, hogy ők élnek-e ezzel. Tehát ezen a javaslaton mindenképpen érdemes gondolkodni olyan értelemben persze, hogy mindenkinek tenni kell a dolgát. Mi ilyen értelemben teszünk a dolgunkat.

Jegyző asszony az LMP képviselőtársam az azt a megállapítást tette, hogy időszerű a dolog. Természetesen, magam is így gondolom. Ez egy időszerű javaslat volt. Valóban egyetértetek, emlékezhettek rá, az általános vita során utaltam arra, hogy abban az időszakban, ahol csak tudtam, beszéltem róla, hogy valóban az interneten történő vásárlás témája tekintetében kell további védelmet, garanciát hozni. Nagyon remélem, ha rajtam múlik, a következő ülészen egy javaslat lesz itt a Házban, itt a parlamentben, hogy tudjunk erről beszélni.

Továbbra is azt mondom, egy másik témára áttérve, kedves jegyző asszony, hogy valami tévedés, félreértés is lehet a törvényjavaslat LMP által történő értelmezése kapcsán. Hiszen a nagyvállalatok tekintetében éppen benne maradt, éppen benne van, éppen megerősítettük a telephely, székhely dolgával. Pont azok a nagyvállalatok, amelyek országos hálózattal rendelkeznek, elektronikai termékeket forgalmazó cégek nemhogy kijebb kerültek volna az ellenőrzésen, hanem éppen beljebb kerültek az ellenőrzési körön. Tehát éppen beljebb húztuk őket ebben a kérdésben. És pont az, amit szinte minden ellenzéki képviselő fölvetett, azt mondom, jogos aggodalomként, és mi is a kormánypártok részéről jogos aggodalommal tekintettünk a kis- és középvállalkozások, tehát a legkisebb magyar vállalkozások tekintetében.

Jegyző asszonyomnak mondom, pont azért módosítottuk végül bizonyos tekintetben, nehogy ellehetlenítsünk egy-két fős magyar vállalkozásokat, kis üzleteket, amikor arra köteleznénk, mondjuk, egy debreceni üzlet vezetőjét, hogy utazzon el Győrbe, ha éppen ott indít egy ottani fogyasztó. Akkor a debreceni üzletét be kellene csukni arra a napra, amikor éppen elutazik a békéltető testülethez Győrbe, hogy végig tudja járni ezt az utat, ezt a procedúrát. Pont az ő érdekükben nyitja meg végül a Törvényalkotási bizottság módosítása azt, hogy mégiscsak egy írásos anyaggal is tudja rendezni, illetve tudja igazolni adott esetben a dolgát.

(16.40)

De az életszerűsége egyébként azt diktálja a dolognak, hogy sokkal több lesz a személyes eljárás, sokkal több lesz, amikor részt kell hogy vegyen az üzletet működtető vállalkozás a békéltető testület tárgyalásán, hiszen alapvetően persze az az életszerű, hogy a vásárló, illetve az üzletet működtető cég, vállalkozás nyilván földrajzilag egy közeli székhelyen van. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Tehát azt kell mondanom, hogy próbáltuk egy olyan kompromisszumban megtalálni azt a módot, lehetőséget, ami a nagyokat szorítja, a kicsik számára pedig valamilyen újabb pluszterhet, felesleges terhet nem jelent.

És elnök úr, ha megengedi, még egyetlenegy dologra szeretnék utalni az MSZP-s képviselőtársunk hozzászólása kapcsán. Ha megengedik, továbbra is azt tudom mondani, hogy bátran bizalommal forduljanak a békéltető testületek felé, a békéltető testületek fogják tudni végezni azt a munkát, el fogják tudni látni azt a feladatot, amelyet most meg fogunk tudni erősíteni. A vásárlók érdekét védi ez a törvényjavaslat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra későbbi ülésünkön kerül majd sor.

Most soron következik **a nemzeti akkreditálás rendszerének átalakításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.** A Szatmáry Kristóf, Cseresnyés Péter és Vas Imre képviselők által benyújtott T/5142. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor. Ennek értelmében megadom a szót Vécsey Lászlónak, a bizottság előadójának.

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2015. június 25-ei ülésén megtárgyalta a nemzeti akkreditálás rendszerének

átalakításáról szóló T/5142. számú törvényjavaslatot. A bizottsági ülés során megtárgyaltuk a Gazdasági bizottság 1. és 2. pontban foglalt módosító javaslatát és a Törvényalkotási bizottság saját módosító javaslatát, melyek meghatározó része az eljárási jogfolytonosság kérdését rendezzi. Ez egyébként kiemelt kérdésként, problémaként jelentkezett a bizottság tárgyalásai során. A bizottságunk 25 igen szavazattal, 10 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett támogatta a módosításra irányuló szándékot.

Egyértelmű, hogy az új szabályok szerint az akkreditációs eljárások Magyarországon lényegesen olcsóbbak és gyorsabbak lesznek. Hadd említsem meg, hogy például az igazgatási szolgáltatási díjak az esetek jelentős részében törlésre kerülnek, például a változásbejelentéshez kapcsolódó igazgatási szolgáltatási díjak köre jelentős mértékben szűkülni fog.

Az éves felülvizsgálati díj is meg fog szűnni, ami több tízezer forintjába került a cégeknek. Az eljárási idő több hónappal, akár fél évvel is rövidebb lesz, rövidebb lehet, mint korábban. Az eddigi joggyakorlat számos magyar vállalkozás működését és nemzetközi versenyképességét veszélyeztette, mert versenybe került az akkreditációjuk, és emiatt a nemzetközi piaci pozíciójuk megrendült. Rengeteg panasszal szembesülhettünk. Kiemelkedően problémás területeknek bizonyultak például a titoktartási kötelezettségek területe vagy a panaszosok személyiségi jogának a védelme. Jól érzékelhetően túrhetetlen állapotok alakultak ki ezen a területen, amin a magyar gazdaság versenyképességének javítása és a magyar vállalkozók elvárásainak való megfelelés érdekében feltétlenül módosítani, javítani szükséges.

Az elmondottakra tekintettel, az elmondottakat figyelembe véve, a bizottság mindent mérlegre téve az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést 25 igen szavazattal, 10 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett fogadta el. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most a bizottsági kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak.

SZILÁGYI GYÖRGY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Maga a törvényjavaslat, ami elénk került és amit Szatmáry Kristóf nyújtott be, közel két oldal, ráadásul ha elolvassuk, akkor látjuk, hogy milyen két oldalról van szó. Ehhez képest azok a módosító javaslatok, amelyek bejöttek, azt lehet mondani, hogy azt a törvényjavaslatot, amit Szatmáry Kristóf benyújtott, jobba tették ugyan, tehát sokkal részletesebben írják le az akkreditálási rendszer átalakítását, tehát itt már meghatározzák az akkreditáló szerv feladatait a törvénymódosításban; meghatározzák az akkreditálási eljárás rendszerét, hogy hogyan történjen; meghatározzák többek között a módosító javaslatok az akkreditált szervezet és a természetes személy

felügyeleti vizsgálatára vonatkozó szabályokat. Tehát azt kell mondani, hogy valóban, ahhoz a javaslatához képest, és sorolhatnák a külföldi akkreditált státus elismerésétől kezdve egy csomó mindent, ahhoz képest, amit Szatmáry Kristóf benyújtott egyéni képviselői indítványként, ez sokkal jobb, tehát a módosítások sokkal jobbá tették a törvényjavaslatot, de csak a törvényjavaslatot, hiszen a Jobbik Magyarországért Mozgalom egyáltalán nem ért egyet azzal a formával, ahogy az akkreditálási rendszert önök meg kívánják változtatni. És nem is csak azért nem értünk egyet vele, mert az akkreditálási rendszert kívánják megváltoztatni, hanem azért, mert ezzel a változtatással véleményünk szerint veszélybe sodorják Magyarországon az akkreditált laboratóriumokat és minden egyéb más, ehhez kapcsolódó intézményt.

Ha ezt nekünk nem hiszik el, engedjék meg, hogy csak egyetlenegy példát hozzak. Majd Kepli képviselőtársam egyébként több példát is fel fog sorolni. Hogy egyetlenegy példát mondjak, dr. Nagy Gábor címzetes egyetemi docens, főtanácsos, a Bűnügyi Szakértői és Kutatóintézet igazgatója a következő véleményt mondja. „A törvényjavaslat véleményezésében, annak hatásai között javasolom megemlíteni, hogy az akkreditáció hiányában ellehetetlenül a rendőrség bűnügyi nyomozati munkája, ezen keresztül az igazságszolgáltatás is, mivel a bűnügyi célú DNS-vizsgálatokat a jogszabály szerint csak és kizárólag akkreditált laboratóriumban lehet végezni.” Tehát itt nemcsak piaci szereplőkről van szó, hanem igenis szó van akár a magyar rendőrségről, szó van akár a honvédségről vagy olyan intézményekről is, amelyek nem a piacon működnek, és nem csak piaci szereplőkről van szó.

Tehát még egyszer mondom: mi nem értünk egyet. 2016. január 1-jétől gondok lesznek; ez meggyőződésünk, hogy gondok lesznek, hiszen nem lesz megfelelő az átállás, ezért nem is támogattuk a törvényjavaslatot sem. És egyébként még egyszer mondom, a módosító javaslatok valóban jobbá tették ezt a törvényt, de ez a törvény úgy, ahogy van, nem jó, még módosító javaslatokkal együtt sem a mi véleményünk szerint. De Kepli Lajos képviselőtársam bővebben ki fogja fejteni a véleményünket, és el fogja mondani azokat a részleteket is, hogy milyen gondjaink maradtak továbbra is szakmailag is ezzel az egész javaslattal. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Megkérdezem az előterjesztőt, Cseresnyés Péter urat, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Most nem. Kérdezem, a kormány részéről Tállai András államtitkár úr kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Öné a szó, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A hazai vállalkozások versenyképességének növelése elsődleges nemzetgazdasági

érdek. Ezt elsősorban megfelelő, minél világosabb, a vállalkozások életébe csak a legszükségesebb mértékben beavatkozó szabályozással tudja a jogalkotás segíteni. Ezt szolgálják a kormány bürokráciacsökkentő lépései.

A nemzeti akkreditálás jelenlegi formájában nem segíti elő a vállalkozások működését, sőt sokszor akadályozza azt. Több olyan nemzetközi és magyar vállalkozásról tudunk, amely 2013 óta nem tudja megszerezni bizonyos területeken az akkreditációt, holott nemzetközileg is jelentős és nagy múltú, megfelelőségi értékelésű vállalkozásról van szó.

A nemzeti akkreditálás rendszerének átalakításáról szóló indítvány és a hozzá benyújtott módosító javaslatok hatásos garanciákat tartalmaznak arra nézve, hogy az akkreditálási eljárás olcsóbb és rövidebb legyen. Az eljárási határidők több hónappal rövidülnek csak a törvény erejénél fogva. Az akkreditálási eljárás két hónappal, a felügyeleti vizsgálati eljárás közel egy hónappal rövidül.

(16.50)

A jogorvoslati rendszer átalakításával további hónapokkal fog rövidülni az az időtartam, amelyet követően a vállalkozás elkezdheti az akkreditált tevékenységét. A kormány a végrehajtási rendeletek megalkotása során tovább fogja csökkenteni a jelenlegi adminisztrációs terheket. A módosító javaslatok megfelelően biztosítják azt, hogy az eljárások a Nemzeti Akkreditáló Testület megszűnésével és az új akkreditáló szerv megalakulásával folytatódjanak, és a kormány is mindent megtesz annak érdekében, hogy az új akkreditáló szerv nemzetközi elismerése gyors és zökkenőmentes legyen.

A törvényjavaslat nemcsak az eljárások rövidüléséhez, de a hozzákapcsolódó költségek jelentős csökkentéséhez, egyes esetekben eltörléséhez járul hozzá. A törvényjavaslat szerint nem kell a jövőben a gazdálkodó szervezet adataiban bekövetkezett változásért igazgatási szolgáltatási díjat fizetni, ahogy nem kell az évente kötelező felügyeleti vizsgálatért sem fizetni. Ez százezres nagyságrendű megtakarítást eredményez önmagában. Meg fog szűnni például az a tarthatatlan helyzet, hogy az egy területen akkreditált kvv tulajdonosváltás esetén, önmagában e tény bejelentése miatt akár 150 ezer forintot kell hogy fizessen. Ez nem jelent költséget a jövőben a vállalkozásnak.

Tisztelt Országgyűlés! A Nemzeti Akkreditáló Testület több mint hatszáz vállalkozást vagy hitelesítési tevékenységgel foglalkozó magánszemélyt akkreditál. Ezzel a törvénnyel, a közeljövőben elfogandó végrehajtási rendeletekkel és díjrendelettel az ő sikerességük és nemzetközi versenyképességük növelésének irányába teszünk jelentős lépést. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót, így most a képviselői felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Velez Árpád képviselő úrnak.

VELEZ ÁRPÁD (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Ez a törvény szokás szerint képviselői önálló indítványként jött be, nulla társadalmi egyeztetéssel - erről már az előző vitában is szóltunk -, ami meglepetést nem okozott. Látszólag ugyan a TAB-ra bekerült módosítások alapján beszéltek bizonyos emberekkel a piacon, gondolom, ezért is kellett módosítani ezt a javaslatot, bár a tökéletességét még nem érezzük.

A NAT jogutód nélküli megszűnésével Magyarország tagsága az európai akkreditálási együttműködésben automatikusan megszűnik. Arra nem kapunk választ, hogyan gondolják, hogy ne szűnjön meg ez a tagság. Mennyi idő elteltével lesz Magyarországnak újra tagsága az európai akkreditálási együttműködésben? Milyen hátrányokkal jár, ha Magyarországnak nem lesz képviselője? Tállai államtitkár úr az előbb említette, a kormány mindent megtesz annak érdekében, hogy ez megoldódjon. A „mindent megtesz” nem értelmezhető számomra, konkrétumokat szeretnénk hallani. A testület által akkreditált szervezetek vizsgálati eredményeit és tanúsítványait mindazon országok akkreditáló testületei és más hatóságai elismerik, ahova az exportunk 98 százaléka irányul. Mi lesz ezekkel a szervezetekkel?

A jelenleg akkreditált státusszal rendelkező 628 szervezet közül 207-nek, vagyis több mint harmadának az éves felüyeleti vizsgálatát 2015. augusztus-december hónapokban kellene elrendelni, amit a NAT a törvényjavaslat szerint már nem tehet meg. Ebből adódóan e szervezetek éves felüyeleti vizsgálata nem történhet meg határidőben, és így az akkreditált státusuk fenntartása kérdésessé válik. Mindezek alapján kérdezem, hogy mi lesz a 207 szervezet sorsa.

Ez a kaotikus helyzet mindaddig fennmarad, amíg az új szerv nem szerzi meg az európai kölcsönös elismerési megállapodások aláírói státusát. Ismereteink szerint ez alsó hangon két év. Mi lesz a következő két évben? Ez is egy kérdés, amire szeretnék választ kapni. Ez egyúttal azt is jelenti, hogy ennek az időszaknak a végére előbb vagy utóbb minden, jelenleg a NAT által akkreditált szervezet elveszíti a minősítését, amely alapján az EU-ban, illetőleg nemzetközi szinten is elfogadott tanúsítványokat állíthat ki.

Szilágyi képviselőtársam elmondta, hogy a rendőrség bűnügyi és nyomozati munkája, ezen keresztül az igazságszolgáltatás is ellehetetlenül. Ezt nem ismételném meg. 2016. január 1-jétől az üveg-házhatású gázok kibocsátásáról készült jelentéseket sem hitelesíthetik majd hazai akkreditált hitelesítők. Közel kétszáz üzemeltetőnek akkreditált külföldi hitelesítők szolgáltatásait kell igénybe venni, ami a többszöröse a magyar áraknak.

Vécsey képviselőtársammal nincs vitám. Bizonyára rosszul működik a jelenlegi rendszer, de azt nem tudom értelmezni, hogy miért nem a jelenlegi rendszerhez vagy a NAT-hoz adtak be módosítókat, miért kellett ezt az egész struktúrát ilyen mértékben felrúgni. Amíg nem kapunk megoldást és válaszokat a kérdéseinkre, addig sajnos nem tudjuk támogatni ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az összegző módosító javaslat alapján ugyanúgy nem tudjuk támogatni - ahogy már Szilágyi György képviselőtársam elmondta - ezt a törvényjavaslatot, mint ahogy az eredeti javaslatot sem állt szándékunkban támogatni.

Az, hogy Szatmáry Kristóf képviselő úr önálló indítványként bekerült a parlament elé egy ilyen horderejű javaslat, amely a teljes magyar akkreditálás rendszerét megváltoztatja és új alapokra helyezi, már az is elég nehezen emészthető volt számunkra, azonban ezzel a javaslat társadalmi egyeztetését kerültk ki. Az azonban, hogy összegző módosító javaslatként idetesznek elénk egy teljesen új törvényt, amely már nem az akkreditálásról szóló törvény módosítása, hanem egy új alapokra helyezett, komplett akkreditálásról szóló törvény, értelmező rendelkezésekkel és minden olyan kellekkel, ami a kodifikáció szerint egy törvénynek meg kell hogy legyen, az viszont a parlament kikerülése. Tehát nemcsak a társadalmi egyeztetést, hanem a parlamenti vitát is elkerülték, hiszen itt már egy meglehetősen szűkös időkeretben kell véleményeznünk azt a komplett törvényjavaslatot, amelynek minimum egy általános vita dukálna, előtte pedig egy részletes társadalmi egyeztetés ahhoz, hogy megfelelően véleményezni lehessen.

Nyilvánvaló, hogy valamiféle hátsó szándék motiválta ezt a törvényjavaslatot, másképpen nem kellett volna ilyen - hogy úgy mondjam - sunyi módon végigvinni az egész eljárást mind a parlamenten, mind pedig a társadalmi egyeztetés folyamatán; illetve ott nem vitték végig, mert nem volt ilyen. Ezt az eljárást az elmúlt öt évben már sokszor minősítettük, azt, hogy miért hoznak önök önálló képviselői indítványként fontos, nagy horderejű törvényeket a parlament elé. Így nyilvánvalóan gyorsabban keresztül lehet vinni, és - ahogy már mondtam - a társadalmi egyeztetést is ki lehet kerülni, de ettől a törvényjavaslat még lehetne jó, akár még támogatható is lehetne, mert ez az eljárásjogi része, amit egészen csapnivalónak és elítélendőnek tartunk.

De tartalmilag sem látunk semmiféle bizonyítékot arra, hogy a Nemzeti Akkreditáló Testület megszűnésével a magyar akkreditáció akadálymentesen fennmarad és működni fog, hogy nem lépnek fel problémák 2016. január 1-je után a nemzeti akkredi-

tálás rendszerében. Hiszen ahogy képviselőtársaimtól már elhangzott, az élet legkülönbözőbb területein működnek ma Magyarországon akkreditált szervezetek, az igazságügyi laboratóriumtól a környezetvédelmi mérőszervezeteken át az élelmiszer-vizsgáló hatóságokig, és mindezen akár kormányzati szervezetek, hatóságok, akár a versenyszférában tevékenykedő vállalatok egész egyszerűen bizonytalanná váltak abban, hogy 2016. január 1-jét követően milyen rendszerben, milyen akkreditációval tudják végezni a tevékenységüket.

Annak, hogy az európai akkreditáló testületi tagságát elveszíti Magyarország, nem lesz olyan szervezete, amelyik ebben a testületben tag lenne, az lesz a következménye, hogy a nemzetközi piacokon is tevékenykedő cégek vagy nemzetközi vizsgálatokat is végző kormányzati vagy nem kormányzati szervezetek nem fognak tudni külföldön is elismert módon hitelesen mérni vagy akkreditálási tevékenységet végezni. Anélkül nem támogathatjuk a törvényt, hogy ezekre a kérdésekre, erre a kérdéscsoportra nem kapunk választ. Márpedig az eddigi vitában erre semmiféle érdemi válasz nem érkezett, és semmiféle jelet nem látunk arra, hogy a későbbiekben erre egyáltalán tudnának válaszolni.

A múltkor Szatmáry Kristóf képviselő úr felolvastott egy levelet, amely támogatja azt a kezdeményezést, amit ő a parlament elé tárt, hogy a Nemzeti Akkreditáló Testületet megszüntessék, merthogy milyen rosszul is működik a Nemzeti Akkreditáló Testület. Lehet, hogy rosszul működik, sőt aláírom, hogy rosszul működik, mert nyilván minden szervezetnek vannak hibái, így hát lehet kisebb vagy nagyobb hibája a Nemzeti Akkreditáló Testületnek is. De ha ez így van, akkor mi annak a módja, hogy ezt kiküszöböljük? Az, hogy átalakítjuk azt a szervezetet, amely már húsz éve működik, és amely tekintélyt vívott ki magának a nemzetközi szinten is.

(17.00)

Először megpróbáljuk átalakítani, és ha ez semmiképpen nem megy, mert olyan gyökeres hibái vagy fogyatékoságai vannak, hogy azt törvénymódosítással, a jogkörök megváltoztatásával nem lehet orvosolni, akkor megszüntetjük, és létrehozunk helyette egy újat, akár egy kormányzati felügyelet alá tartozó szervezetet; ez egy teljesen normális dolog volna. De miért várják el tőlünk azt, hogy támogassuk azt a javaslatot, amit önök mindenféle előzetes ötpárti vagy akárhánypárti egyeztetés nélkül, önálló képviselői indítványként behoznak? Nem tájékoztatnak minket sem a céljairól, sem a háttéréről, megpróbálják keresztülvinni minél gyorsabban a parlamenten, még így a rendkívüli nyári ülészakban keresztülvinni, és majd 2016. január 1-jétől hatályba is léptetni.

Így megtehetik önök nyilvánvalóan, bár kétharmaduk nincs, de ez nem is szükséges, egyszerű többséggel ezt a törvényt el tudják fogadtatni, meg-

van hozzá a szükséges létszámuk, azonban az ellenzék támogatását ne várják el hozzá, mert nem tudunk olyasmire asszisztálni, aminek a részleteit nem ismerjük. Tehát nem fogunk kitölteni egy biankó csekket úgy, hogy önök majd a későbbiekben fogják ráírni, hogy mi is lesz az az új nemzeti akkreditáló szervezet, hogyan fog működni, mik lesznek a jogosítványai, milyen feltételekkel lehet a tagjává válni, és egyáltalán a felügyelete hogyan fog működni.

Több kérdést tisztáz ez az összegző módosító javaslat, valóban néhány olyan homályos kérdést feltár, amire mi kíváncsiak voltunk, de még mindig jó néhány olyan homályos részlet marad - és ezek a lényegi részek -, amelyek alapvetően meghatároznák, hogy fog-e Magyarországon működni 2016. január 1-jétől ez a rendszer vagy nem fog működni. Így ezért nem fogjuk tudni a zárószavazáson sem az összegző módosító javaslatot, sem pedig a törvényjavaslat zárószavazását támogatni. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Józsa István képviselő úrnak.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Talán még nem késő, hogy észhez térjenek, ugyanis próbálok az önök jogásznyelvén fogalmazni: jogszabály általi súlyos károkozás esete forog fenn azáltal, amit most önök művelnek. Nemcsak a Nemzeti Akkreditáló Testület - ami mögött 20 éves múlt van - megszüntetése, hanem a károkozás a több mint 600, NAT által akkreditált testület oldalán is jelentkezik, és a több mint 200, még ez évben akkreditálandó vagy a közeljövőben akkreditálandó cég oldalán. Tehát önök előbb rombolnak, és meg se próbálnak javítani.

Ez egy olyan terület, ahol lassú építkezés van. Megfelelően felkészült szervezettel kell rendelkezni, és nem az önök kénye-kedve szerint rángatott elismerő testületek által kell elismertetni, hogy az új testület megfelel mindannak, aminek jelenleg már megfelel a Nemzeti Akkreditáló Testület.

Azt mondja Tállai államtitkár úr meg Vécsey képviselő úr is, hogy gyorsabb lesz meg olcsóbb lesz az akkreditálási munka. Tudják, erről az a felirat jut eszembe, ami az egyik cég reklámjában ki volt írva, hogy: „Mi jól, gyorsan és olcsón dolgozunk. Tessék eldönteni, hogy ebből a háromból melyik kettőt választják, mert egyszerre csak kettő teljesíthető.” Tehát ha gyorsan és olcsón, az nem jó; ha jól és olcsón, akkor viszont nem gyors. Ezt azért tudni kell a minőségi munkáról, hogy ha nagy erőt kell rá koncentrálni, akkor az többleterőforrást igényel, tehát a költsége is magasabb. Önök ezt nemigen tudják megmondani, hogy a három kritériumból most varázsütésre valaki mind a háromnak eleget tegyen, mert az egyszerűen a minőségi munka színvonalának és szervezésének ellentmond. Azzal sincsenek tisztában, hogy milyen sok kapcsolódása van a Nemzeti Akkreditáló Testület megszüntetésének. Egy példát Szilágyi kép-

viselő úr mondott, ami a rendőrség bűnüldöző munkájához kapcsolódik, de számtalan illet lehetne mondani.

Tehát én azt javaslom önöknek, még nem késő, hogy vonják vissza ezt a javaslatot. Ez egy elhamarkodott képviselői önálló indítvány volt, szakemberek a minisztérium részvételével próbáltak rajta javítani, de az a lépés javíthatatlan, hogy önök megszüntetik a Nemzeti Akkreditáló Testületet. Ezt tessék visszavonni, és a szakemberekkel közösen egy folyamatos működést biztosító reformtörvényt hozzanak ide a parlament elé, ami teljesíti azokat a célokat, amelyeket megfogalmazott Vécsey képviselő úr, mert azokkal általában egyet lehet érteni. Elemzi a konkrét problémákat a jelenleg minden jogosítvánnyal rendelkező Nemzeti Akkreditáló Testület munkájában, hogy amivel még nem rendelkezik, azt könnyebb kiegészíteni, mint tarra vágni, és megvárni, amíg három év alatt új sarjad belőle; arról a költségnövekedésről nem is beszélve, ami itt elhangzott, hogy a szlovák akkreditáló testület megcsinálja ezt, négyszer annyi költségért. Ott euróban számolnak, tudják, hogy Magyarországon kényszerhelyzet alakul ki, ha önök megszüntetik a Nemzeti Akkreditáló Testületet, és a kényszerhelyzetben lévő magyar vállalkozásoknak négyszer annyiért megadják azt az európai szintű akkreditációt, amit most hazai keretek között a Nemzeti Akkreditáló Testület teljesíteni tud.

Tehát, képviselőtársaim, azt kérem, hogy jöjjön meg a józan eszük, ilyen károkozást, ilyen súlyos károkozást jogszabály által ne kövessenek el! Biztos van az európai jognak olyan része, ami ezt orvosolni tudja. Ez vissza fog ugrani önökhöz vagy a jogszabály, vagy a cégek részéről. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót... *(Dr. Bárándy Gergely jelzésére:)* Akkor Keppli Lajos képviselő úrnak adom meg a szót.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Azt szerettem volna még elmondani, hogy milyen hatása lehet ennek a gyakorlatban olyan területen, mint mondjuk, a környezeti kármentesítés területe, ahogy az Illatos út és más példák esetén most a hetekben, hónapokban napvilágra került. Hogyan zajlik le egy ilyen kármentesítési folyamat, amikor is, teszem azt, európai uniós pénzből szeretnénk elvégezni egy környezetvédelmi kármentesítést?

Nyilvánvaló, hogy a közbeszerzés kiírásakor feltehető, hogy olyan akkreditált szervezet végezze el akár a mintavételt, akár a hulladék elszállítását, akár ártalmatlanítását, akár az európai akkreditáló testület által jóváhagyott akkreditációval rendelkezik, hiszen ellenkező esetben nem érvényes a közbeszerzés, illetve a kiírás nem lehet érvényes, hiszen európai uniós forrásokból kerül elvégzésre a kármentesítés. Tehát már itt megakadhatnak ezek a folyamatok, és akkor két lehetősége van a magyar vállalkozásoknak, ha ezek után is részt akarnak venni ilyen kár-

mentesítési feladatokban. Nyilvánvalóan vannak olyan multinacionális cégek, hulladékkezelő és más kármentesítéssel foglalkozó cégek Magyarországon, amelyek eleve külföldi szervezettel akkreditáltatták magukat, és mivel az Európai Unión belül vagyunk, minden olyan szervezet akkreditációját kötelesek elfogadni a magyar hatóságok is, amely az európai akkreditáló testület tagja.

Ezért egy külföldi akkreditáló cég fogja hitelesíteni a magyar vállalkozásokat, ez esetben piacvesztés lesz a magyar akkreditáció előtt, hiszen mire megalkulna az a kormányzati irányítású magyar akkreditáló testület, amely elvégezhetné ezt a hitelesítést, addigra már nem lesz kit hitelesíteni, hiszen a piacnak folyamatosan mennie kell, a munkának mennie kell, nem állhat meg, ezért a cégek valószínűleg - ahogy már itt elhangzott Józsa képviselő úrtól is - akár szlovák, akár más környező országok cégeivel fogják akkreditáltatni magukat. Tehát ez a veszély is fennáll. A másik pedig az, hogy a kisebb vállalkozások, akik ezt nem teszik meg, kiesnek ezeknek a pályázatoknak vagy ezeknek a közbeszerzéseknek a lehetőségéből, és nem juthatnak hozzá ezekhez a munkákhoz, ezekhez a forrásokhoz.

Egyik sem pozitív jövőkép a számukra, ezért ebben a tíz másodpercben még egyszer felkérném a kormányt, hogy gondolja át ezt a javaslatot, és mivel egyéni képviselői indítvány, a képviselő úrra hasson oda, hogy vonja vissza, és gondolják át jobban ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Bárándy Gergely képviselő úr mégis csak jelentkezett. Megadom a szót önnek.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen. Egészen röviden csak a jogalkotás oldaláról szeretnék két gondolatot elmondani, amit a Törvényalkotási bizottság ülésén bővebben kifejtettem.

Először is emlékeztetnék arra, hogy az Alkotmánybíróság nem először mondja azt ki és hívja fel a figyelmet, hogy nem szerencsés, sőt sok esetben nem alaptörvénytörvényes, nem alkotmányos, ha a jogalanyok széles körét érintő módosító javaslatokat képviselői önálló indítvány formájában terjesztik elő, ugyanis ezzel - ahogy a képviselőtársaim is mondták - kikerülnek a vitát.

(17.10)

Azt azonban kifejezetten felháborítóan tartom, hogy egy nyúlfarknyi szöveghez később egy annak a terjedelmét többszörösen meghaladó módosító javaslatot nyújtanak be, amivel gyakorlatilag kikerülnek a parlamenti vitát. Ezzel kapcsolatban két probléma lehet: vagy az elején fogalmuk sem volt, hogyan kívánják átalakítani, ez is rossz, de az még rosszabb, hogyha tudták, csak éppen a parlamenti érdemi vitát szerették volna ezzel elkerülni.

Ez a javaslat tehát nemcsak tartalmi szempontból nem támogatható, hanem olyan jogalkotási problémák vannak vele, ami önmagában nem teszi lehetővé azt, hogy támogassuk. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni esetleg a vitához. (Nincs jelzés.) Nem látok jelentkezőt, így a vitát lezárom.

Megkérdezem Cseresnyés Péter urat, hogy kíván-e hozzászólni előterjesztőként. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó, képviselő úr.

CSERESNYÉS PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném megköszönni a véleményeket, a kritikákat, annak ellenére, hogy természetesen azokkal nem értünk egyet, és az aggodalmakban nem osztozunk. Ezzel a nemzeti akkreditálás rendszerének átalakításáról szóló javaslattal kapcsolatban engedjék meg, hogy most előterjesztőként foglaljam össze, hogy milyen módosító javaslatok érkeztek, és mi erről az előterjesztői álláspont.

A törvényjavaslatra azért volt szükség, mert az Akkreditáló Testület működésével kapcsolatban számos kifogás, panasz érkezett a vállalkozói szférából azzal, hogy túl lassúnak és drágának tartották az eljárásokat. Az összegző javaslat bemutatása előtt, amelyet az előterjesztők támogatnak, azonban hadd jegyezzem meg, hogy a bizottsági jelentés alapján a javaslat megfelel a határozati házszabály 44. § (1) bekezdésének, tehát megfelel az Alaptörvényből eredő tartalmi és formai követelményeknek, illeszkedik a jogrendszer egységébe, megfelel a nemzetközi és európai uniós jognak és megfelel a jogalkotás szakmai követelményeinek; efelől tehát nyugodtak lehetünk.

A törvényjavaslatához eredetileg Bánki Erik képviselőtársam nyújtott be módosító indítványt, ezt a Gazdasági bizottság T/5142/3. indítványa kiegészítette, majd a Törvényalkotási bizottság T/5142/6. összegző módosító indítványa további fontos szakaszokat illesztett a törvényjavaslatához. A javaslat véleményem szerint egy fontos, bürokráciacsökkentő lépés, amely biztosítja, hogy a Nemzeti Akkreditáló Testület felszámolása kiszámítható környezetben és eljárásrendben tudjon lefolyni; ez talán válasz a kétségekre.

Ennek érdekében az összegző indítvány rögzíti azokat az eljárási szabályokat és határidőket, amelyek az akkreditálás gyorsabb és folyamatos ellátását garantálják. Jogtechnikailag az összegző javaslat ezt úgy végzi el, hogy a Bánki Erik, valamint a Gazdasági bizottság által benyújtott módosító indítványokban foglaltakat tovább pontosítja, a felhatalmazó rendelkezést és a jogharmonizációs záradékot módosítja, valamint a hatályba léptető rendelkezés kiigazítását végzi el. A javaslat tartalmában definiálja az akkreditálást és a megfelelőségi értékelést, pontosan meghatározza az akkreditáló szerv feladatait, leírja az akkreditálási eljárás lépéseit és rögzíti elveit, amelyek

közül a pártatlanságot és a gyors, egyszerű eljárás alapelvét emelném ki. Ezek voltak azok az elvek, amelyek az eddigi működés során sajnálatos módon nem valósultak meg sokak véleménye szerint, ezért van szükség az akkreditálás rendszerének átalakítására.

A javaslat részletezi továbbá az akkreditált szervezet és természetes személy felügyeleti vizsgálatának részletszabályait, a külföldi akkreditált státus elismerésének szabályait, valamint az akkreditált és természetes személyek nyilvántartását. A módosító javaslat rögzíti, hogy a törvényjavaslat néhány rendelkezés kivételével, ahol biztosítani kell az átmenetet, a kihirdetést követő napon hatályba lép. Ezen a ponton szeretném jelezni, hogy az akkreditálás folyamatossága nem kerül veszélybe, ugyanis az összegző javaslat alapján a törvényben szerepelni fog, hogy 2016. január 1-jétől az új akkreditáló szerv veszi át az Akkreditáló Testület tevékenységét. Az összegző javaslat elvégzi az uniós jogharmonizációval kapcsolatos feladatokat is.

Összegzésképpen hadd mondjam el, hogy a módosító javaslatok meghatározó része az eljárási jogfolytonosság kérdését is rendezi. A törvényjavaslatnak köszönhetően az akkreditációs eljárások Magyarországon lényegesen olcsóbbak és gyorsabbak lesznek, mint ahogy államtitkár úr ezt említette is. Az igazgatási szolgáltatási díjak az esetek jelentős részében törlésre kerülnek, például a változásbejelentéshez kapcsolódó igazgatási szolgáltatási díjak köre fog jelentős mértékben szűkülni, ezek meg is fognak szűnni. Erre azért van szükség, mert például a jelenlegi jogszabály szerint még akkor is igazgatási szolgáltatási díjat, súlyos tízezreket kellett fizetni, ha egy akkreditált tevékenységet végző szervezet személyzetében változás történt. Az éves felülvizsgálati díj is meg fog szűnni, ami több tízezer forintjába került a cégeknek és szintén egy értelmetlen teher volt.

Az eljárási idő több hónappal, akár fél évvel is rövidebb lesz, mint korábban. Az eddigi joggyakorlat számos magyar vállalkozás működését és nemzetközi versenyképességét veszélyeztette, mert veszélybe került az akkreditációjuk, és emiatt a nemzetközi piaci pozíciójuk is megrendült. Az egyik legnagyobb nemzetközi akkreditációval foglalkozó laboratórium - és itt válaszolok is Józsa István felvetésére; talán ez a lassú építkezés őszintén jó, miszerintünk nem *(Dr. Józsa István: Pont fordítva!)* -, a minősítő szervezet hazai akkreditációja meglepő módon 2013. december óta nem tudott befejeződni, mert a jelenlegi jogi szabályozási körülmények közepette, illetve a jelenlegi Akkreditációs Testület működési hatékonytalansága következtében az akkreditációját nem tudták máig lezárni. Egyértelmű, hogy tűrhetetlen állapotok alakultak ki ezen a területen, amin a magyar gazdaság versenyképességének javítása és a magyar vállalkozók elvárásainak való megfelelés érdekében feltétlenül módosítani és javítani szükséges.

A fentiekre tekintettel kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslatot.

Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A határozathozatalokra későbbi ülésünkön kerül sor.

Most soron következik az **Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. A Magyarországi nemzetiségek bizottsága által benyújtott T/5033. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Salacz Lászlónak, a bizottság előadójának.

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság a házszabály 46. §-a alapján megtárgyalta a T/5033. számon benyújtott, az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 32 igen, 3 nem és 1 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat csupán az Igazságügyi bizottság egyponos indítványát tartalmazza. A módosítás célja az országgyűlési képviselőkre vonatkozó szigorú összeférhetlenségi szabályok szükségtelen enyhítésére vonatkozó javaslat törlése, így országgyűlési képviselő a jövőben sem tölthet be tagságot, tisztséget a térségi fejlesztési tanácsban sem.

Ehhez kérem támogatásukat. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az előterjesztők nevében megadom a szót Fuzik János szlovák nemzetiségi szószólónak, aki anyanyelvén fogja ismertetni felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja. Mielőtt megadnám a szót, felhívom a figyelmét, hogy összesen 10 perc áll rendelkezésre mind a zárszóra is a végén. Öné a szó.

FUZIK JÁNOS, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának elnöke: Köszönöm a szót. Vážený pán predseda! Vážené Národné zhromaždenie! Pozdravujem Vás vo svojom slovenskom materinskom jazyku v mene parlamentného Výboru pre národnosti v Maďarsku a ku koncu dlhého dňa prajem všetkým nám úspešné rokovanie!

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Anyanyelvemen, szlovák anyanyelvemen köszöntöm önöket a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében, és hosszú napunk vége felé közeledve eredményes tanácskozást kívánok mindnyájunknak.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága, mint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény módosításáról T/5033. számon benyújtott bizottsági önálló indítvány előterjesztője, megelégedéssel nyugtázhatta, hogy amint azt Salacz László képviselő úrtól is hallhattuk, a Törvényalkotási bizottság az ösz-

szegző módosító javaslatról és az összegző jelentésről szóló döntését közel 90 százalékos támogatással hozta meg.

(17.20)

Pedig az egész történet számunkra, nemzetiségi szószólók számára nem indult ilyen ígéretesnek. Mint a tárgyalta törvény dátumozása is mutatja, az Országgyűlés megreformálását szolgáló jogszabály még 2012-ben született, de az országgyűlési képviselők javadalmazására, a képviselőcsoportok működési feltételeinek biztosítására vonatkozó rendelkezései csak az új, csökkentett létszámú parlament megalakulásával, 2014. május 6-án léptek hatályba. Akkorra már az is bizonyossá vált, hogy a magyarországi nemzetiségeknek nem maguk választotta képviselői, hanem kizárólag szószólói lesznek az ország Házában.

Az Országgyűlésről szóló új törvény egyik fontos célja az volt, hogy megteremtse a főállású képviselőiséget, azt, hogy az országgyűlési képviselők - kevés kivételtől eltekintve - főként a törvényalkotási munkának szenteljék az idejüket. Ennek érdekében szigorú összeférhetlenségi szabályok is vonatkoznak rájuk. A főállású szószóló státusánál ez a törekvés már kevesebb sikerrel járt, bár az összeférhetlenségi szabályok esetünkben talán még szigorúbbak. Munkánk során nagyon hamar rá kellett döbbenünk arra, hogy teljesen indokolatlanul szorultunk hátrányos helyzetbe. A még ma is hatályos jogszabály szerint a nemzetiségi szószólót és munkatársait például nem illeti meg az irodahasználat joga az Országgyűlés Irodaházában. Az Országgyűlés Hivatalának rugalmassága ezt a képtelen konfliktust feloldotta ugyan, de az irodák működtetésével kapcsolatos kiadások fedezetét már nem tudta biztosítani nekünk, ezt ugyanis az Országgyűlésről szóló törvény 38. alcíme garantálja a képviselőcsoportok és a független képviselők számára, ami azonban a nemzetiségi szószólókra nem vonatkozik.

Ugyanez a helyzet a képviselői tevékenységgel járó kiadások biztosítására szolgáló kerettel is, amelyre a nemzetiségi szószólók nem jogosultak, pedig választókerületük az egész ország, nemzetiségi közösségeiket az anyaországaikban és szélesebb, nemzetközi szinten is képviselik. Már az első évünk során nemegyszer tettünk hasznos diplomáciai szolgálatot Magyarországnak vagy az Országgyűlésnek, akár az Interparlamentáris Unió keretében is. Jómagam például éppen holnap tárgyalok ilyen ügyben Szlovákiában, a pozsonyi parlamentben.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága a szószólókat ért hátrányos megkülönböztetés megszüntetése érdekében már 2014. november 12-ei ülésén tárgyalta egy törvénymódosító javaslat tervezetét, amely úgynevezett rövid változatként az Országgyűlésről szóló törvény 38. alcímének független képviselőkre vonatkozó rendelkezéseit a nemzetiségi szószólókra is kiterjesztette volna. Nem egészen egy hónappal később, december 9-én az Igazságügyi bizottság benyújtotta törvénymódosító javaslatát, amely az

addigi keretösszegek meghagyásával ésszerűbbé kívánta tenni az országgyűlési képviselők, valamint képviselőcsoportok és részben a nemzetiségi szószólók juttatásaira vonatkozó szabályokat. A mi eredeti javaslatunk ebbe nem fért bele, az előzetes egyeztetésből is kimaradtak a szószólók, amit a Házbizottság ülésén nehezményeztem is. Ugyanakkor megerősítést kaptunk abban a tekintetben, hogy az igényeink megalapozottak, és a kérdést tavasszal rendezni kell.

Az Igazságügyi bizottság törvénymódosító javaslatának zárószavazását az Országgyűlés december 16-ai ülésén elnapolták. A Magyarországi nemzetiségek bizottsága ennek a javaslatnak a gerincét beépítette az úgynevezett hosszú változatába, s mindkettőről - a rövidekről és a hosszúkról - már április 8-ai ülésén tárgyalt először. Bizottságunk első ízben május 20-án nyújtotta be rövid törvénymódosító javaslatát, majd további egyeztetéseket és mérlegeléseket követően azt visszavonta, és június 2-án a hosszabb változatot nyújtotta be ismét. Ez fekszik most T/5033. számmal az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény módosításáról beterjesztett törvényjavaslatként a tisztelt Ház előtt.

Az élet úgy hozta, hogy ezt a törvényjavaslatot tulajdonképpen két plenáris ülés általános vitája is formálta. A decemberi sajtóvireshangok és közhangulat nyomán kimaradt belőle az a neurálgikus pont, hogy a képviselők és szószólók üzemanyagkártyájával autópálya-matrica is vásárolható. A bizottsági indítványunkról tartott június 10-ei általános vitában a legtöbb kritikát törvényjavaslatunk 2. §-a kapta, mely szerint a képviselő térségi fejlesztési tanácsban tagsági megbízatást, elnöki, alelnöki tisztséget láthat el. Ennek elhagyására két országgyűlési képviselő, Balla György és Novák Előd azonos tartalmú képviselői módosító indítványt nyújtott be. Bizottságunk ezt előterjesztőként támogatta, ahogyan az Igazságügyi bizottság azonos tartalmú, részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát is. Ezt a Törvényalkotási bizottság is ellenszavazat nélkül, egyetlen tartózkodással fogadta el.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmondottak után bizom abban, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottságának immár letisztult törvénymódosító javaslatát, amely a nemzetiségi szószólók, az országgyűlési képviselők és képviselőcsoportok érdekeit, valamint az Országgyűlés méltóságát egyaránt szolgálja véleményünk szerint, a tisztelt Ház a sarkalatos törvények által megkövetelt támogatással el fogja fogadni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket! (Taps.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kormány képviselője jelezte, hogy nem kíván hozzászólni a vitához.

A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót, így most a képviselői felszólalások következhetnek. Bárándy Gergely képviselő úrnak adom meg a szót elsőnek.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisz-

telt Képviselőtársaim! Nem szeretném ismételni azokat az érveket, amelyeket az általános vitában elmondtam, de azokat az érveket továbbra is fenntartjuk. Ha önök úgy gondolják, hogy az önök szavazói ezt várják el önöktől, hát, az önök lelke rajta, majd elszámolnak feléjük velem. Azt viszont szeretném nyomatékosítani és kiemelni a vitának ebben a szakaszában is, hogy a szószólókra vonatkozó rendelkezések módosítását mi is támogattuk, és támogatnánk is, erre adtunk be módosító javaslatokat - én őszintén sajnálom, hogy nem támogatta ezt az Országgyűlés. Ez gyakorlatilag arról szólt, hogy ahogy a szószóló új fogalmazott, az úgynevezett rövid változat tartalma kerüljön elfogadásra az Országgyűlésben, az a változat, amelyik egyébként nem a parlamenti pártokat hozza anyagi szempontból jobb helyzetbe, nem az egyes képviselőket hozza anyagi szempontból kedvezőbb és jobb helyzetbe, hanem kifejezetten és kizárólagosan a szószólókra vonatkozik, és azokat az egyébként jogos felvetéseket, amelyeket a szószóló új megfogalmazott, azokat a hiányosságokat pótolja, illetve korrigálja az országgyűlési törvényben.

Én őszintén sajnálom, hogy a Háznak nem volt annyi bölcsessége, hogy jelen pillanatban nem terjeszt elő egyébként a pártok és a képviselők számára egy, a jelenleginél kedvezőbb szabályozási rendszert, hanem megmarad annál, hogy a szószólók kapják meg azokat a juttatásokat, amelyek egyébként, ha úgy tekintjük, akkor erkölcsi szempontból szintén járnak nekik, ha a képviselőknek járnak ugyanezek a juttatások.

Ami a bizottsági vitát érinti - hiszen én azt gondolom, hogy ebben a vitaszakaszban elsősorban erre kell koncentrálni, legalábbis a Házsabály szerint -, egy módosító javaslatot nyújtottak be a kormánypárti képviselők, amely valóban a térségi fejlesztési tanácsokban vállalt, illetve betöltött tagságot, elnökséget, alelnökséget zárja ki országgyűlési képviselők esetében.

(17.30)

Nagyon furcsa helyzeteket tud az élet produkálni, így ez is egy ilyen, nevezetesen, hogy a módosító javaslatot mindegyik politikai párt támogatja, mi is támogatjuk egyébként, ennek ellenére egy komolyabb vita alakult ki a bizottsági ülésen is ezzel kapcsolatban, ezzel összefüggésben, és szeretnék ezeknek a lényegi pontjaira jelen pillanatban is a rendelkezésre álló időben rávilágítani.

Az a probléma ugyanis, hogy természetesen támogatjuk azt, hogy ez az összeférhetetlenség megmaradjon ugyanúgy, ahogy most jelenleg a hatályos törvények alapján ez fennáll. Azonban azt is látni kell, hogy megint a Fidesznek sikerült kijátszania a jogszabályi környezetet és a jogszabály adta kereteket, ugyanis Lázár János nem sokkal azelőtt, hogy ezt a döntést egyébként a bizottság meghozta, ugyanígy a térségi fejlesztési tanácsok koordinálására ki-

nevezett miniszteri biztosokat, és ezek a miniszteri biztosok érdekes módon egy kivétellel csak országgyűlési képviselők lettek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezt hívják úgy, hogy a hatályos jogszabályokat a kormány meg nem engedhető módon kijátssza. Kijátssza azért, mert egyrészt Lázár János azt mondta akkor, hogy ez nem jelent majd pluszpénzt az érintett képviselők számára, majd egy vagy két héttel később módosította ezt a rendeletet, és mégis helyettes államtitkári fizetést állapított meg a kinevezett képviselők számára.

Lehet, hogy tud az élet olyan furcsaságot produkálni, hogy ez bizonyos képviselők esetén valódi jövedelemnövekedést nem fog eredményezni, mert mondjuk, aki az Országgyűlés jegyzője, hiszen van ilyen kinevezett is - ez is érdekes, hogy tud az Országgyűlésnek egyébként tisztségviselője lenni, és közben miniszteri biztosi feladatokat ellátni -, mindenesetre ez a képviselő lehet, hogy 10-20 ezer forinttal kevesebbet fog keresni. De a többsége a képviselőknél, aki mondjuk, nem tölt be parlamenti tisztséget és nem tölt be, mondjuk, egy bizottságban elnöki vagy alelnöki funkciót, ott bizony valóságosan is több mint 200 ezer forinttal megemeli a fizetését ennek a képviselőnek. Tehát az, hogy tudnak ellenpéldát mondani, nem azt jelenti, hogy egyébként a rendszer önmagában nem egy magasabb fizetést biztosít a képviselőknél.

Ugyanakkor én azt gondolom, hogy mivel nem most jöttünk le a falvédőről, ezért pontosan tudjuk azt, hogy elsősorban valószínűleg ezeknek a képviselőknél nem az az elsődlegesen fontos szempont, hogy még keresnek-e pár forinttal többet vagy nem, hanem az, hogy egyébként a politikai befolyást illetően ők lesznek a meghatározó figurái ezeknek a térségi fejlesztési tanácsoknak. Ők lesznek azok, akik a miniszter utasításait odaviszik, akik a miniszterhez közvetlenül be vannak kötve, és gyakorlatilag praktikusán biztos, hogy úgy fog kinézni a történet, hogy ők adják majd meg az ukázt a fejlesztési tanács elnökének, hogy mit és hogyan kell dönteni. Ismerjük ezt a gyakorlatot, a Fidesznek ezt a gyakorlatát, pontosan tudjuk, hogy ez így fog történni, és pontosan tudjuk azt, hogy ennek a lényege ez, és nem az, hogy egyébként a képviselő többet keres-e vagy sem. Bár meg kell hogy jegyezzem, hogy a mai viszonyok mellett megint egy olyan munkakört teremteni, ahol országgyűlési képviselők ismét valami pluszjuttatáshoz juthatnak, természetesen csak a kormánypárti, a fideszes képviselők, nem helyes.

Magyarán szólva, támogatjuk ezt a javaslatot, de hozzáteszem azt is, hogy egyébként ezt önök már réges-régen kijátsszották, és csak azért hajlandóak beemelni az országgyűlési törvénybe, illetve kihagyni a módosítási javaslatukból, mert egyébként jött egy szeniális ötlet, hogy ezt másként is meg tudják oldani, és célt tudnak érni anélkül, hogy ebből nagyobb társadalmi botrány keletkezne. Ettől függetlenül ez a terv és ez a módszer pontosan ugyanaz, mintha benne hagyták volna a törvényben, és lehetővé tették volna, összeférhetővé tették volna a két pozíciót.

Végül azt szeretném megemlíteni, hogy örülök, hogy itt van Novák Előd képviselőtársam, a múltkori vitában nem volt itt, elég sokat idéztem tőle, ugyanis az ő véleménye a módosítás vonatkozásában gyökeresen ellentétes volt még néhány hónappal ezelőtt, mint amit a pártja most képvisel. Ezeket a szó szerinti idézeteket nyilván nem kell visszaidézni ismételtten, Novák Előd nyilvánvalóan ismeri a saját szavait, úgyhogy reklámot nem kívánok ennél többet csinálni, csak amennyit nagyon muszáj neki. *(Dr. Staudt Gábor közbeszól.)* De egy biztos, hogy jó lenne, hogyha például Novák képviselő úr is elmondaná azt, hogy hogyan tudja a korábbi szavait összeegyeztetni a régiekkel, és hogyan tudja majd a támogatását adni ehhez a javaslatához, ami előttünk fekszik.

Egyébként szeretném azt is megemlíteni, mielőtt bárki így próbálna kibújni a jobbkios képviselőcsoportból az ellentmondás magyarázatakor a csapdából, hogy Novák képviselő úr nemcsak erre a módosító javaslatra mondta azt, hogy nem jó, hanem még sok minden másra is, amit egyébként ez a javaslat lehetővé tesz. Tehát az ő kritikája nem maradt meg ennél a módosító javaslatnál. Úgyhogy kíváncsian várom Novák képviselő úr véleményét e törvényjavaslat vonatkozásában.

Mi az elmondott okokból nem fogjuk tudni támogatni. A módosító javaslatokat megszavazzuk, mert egy rosszat kevésbé rosszra tesz, de még egyszer mondom, aljas húzásnak tartom azt, hogy kijátsszotta a kormányoldal ezt a kártyát. Köszönöm szépen. *(Demeter Márta tapsol.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Novák Előd képviselő úrnak.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Bárándy Gergely szavai némileg provokatívnak tűnhetnek *(Dr. Staudt Gábor: Azok is voltak!)*, vagy fogalmazhatok úgy is, hogy felkérő keringőre. Nagyon örültem neki, hogy múltkor ilyen hosszan idézett, nem hiúsági okokból, hanem azért, mert elmondta azokat a gondolataimat, amivel ma is teljesen egészében egyetértek, amelyeket azonban különböző okok miatt valóban nem mondtam el a vitában. Elsősorban azért, mert ebben a javaslatban nincsenek benne azok a vérlázító javaslatok, amelyek a korábbiakban benne voltak, és amelyeket korábban joggal kritizáltam, és úgy tűnik, nem is eredménytelenül, hiszen ebben a javaslatban igenis a két legfelháborítóbb dolog nem szerepel.

Az egyik, ami széles körben ismert, ez az ingyenes autópálya-használat volt a képviselők számára; de a másik sem szerepel most e javaslatban, ez pedig, ami akkor nem volt annyira közismert, de valóban kritika tárgyává tettem múltkor is ebben az éjszakai vitában, egyedüli tiltakozó felszólalóként - hiszen egyébként akkor egy, a mostanihoz képest valóban vérlázító javaslatnál az MSZP képviselői egyetlenegy szót sem emeltek a javaslattal szemben, ezt azért tegyük hozzá. Tehát a másik ilyen felháborító ügy a képviselők ingyenes parkolásának a biztosítása volt

szerte az országban. (Dr. Bárándy Gergely: Ez jobbkios javaslat volt!) Ez szintén nem szerepel ebben a javaslatban, míg a korábbi eredeti javaslat szövegében szerepelt, hogy mobiltelefonnal gyakorlatilag korlátlanul lehet parkolást fizetni.

Én ezért azt mondom, hogy ez a javaslat és az előző ég és föld, de kétségkívül a jelenlegiben is lehet kifogást találni, és ha a korábbi beszédemet, mondandóimat elővesszük, akkor valóban lehetne még találni olyan, meg nem nyitott rendelkezéseket, amelyeket egyébként a jelenleg hatályos rendelkezésben, tehát nem e törvényjavaslatban, hanem a jelenleg hatályos rendelkezésben kifogás tárgyává tettem. Ilyen értelemben akár lehetne újabb önálló indítványt is benyújtani akár önnek, akár bárkinek. Én megtettem azt, amit itt akkor senki nem tett meg, hogy ezeket a kritikákat elmondtam. Ezért azt gondolom, hogy most számon kérni, hogy nem ismétlem meg azokat, szerintem felesleges, de a véleményemet tartom azokhoz.

Viszont a házszabályt betartva itt most ahhoz tudok hozzászólni, ami előttünk fekszik, méghozzá előttünk fekszik módosító javaslatként e törvényjavaslat kapcsán. Azt tudom mondani, hogy nagyon büszke vagyok arra, hogy egy módosító javaslatomat elfogadták, nemcsak az illetékes bizottság, hanem maga Balla György is, aki formailag engem megelőzően, de valójában a javaslatom mentén nyújtotta be ezt, hiszen a Jobbik már előzetesen jelezte a Fidesz számára, hogy ezt a rendelkezést nem tudjuk elfogadni. Úgy tűnik, hogy a Fidesznek egy ilyen kényes területen azért számít az, hogy a Jobbik mit nem tud elfogadni, és ezért örülök, hogy a 2. § törlésére vonatkozó javaslatomat megfogadták.

Ebben a politikusi álláshalmazás egy újabb kiskapuját nyitnák ki vagy nyitották volna ki - talán most már múlt időben beszélhetünk lassan - azzal, hogy a miniszteri biztosokhoz hasonló miniszteri megbízatást adna a térségi fejlesztési tanácsokban. Ezúttal például miniszteri képviseletet láthatnának el a honatyák a térségi fejlesztési tanácsokban.

Ez elfogadhatatlan, irtam a hivatalos indokolásban, de való igaz, hogy elfogadhatatlan az a megkerülése is ennek a javaslatnak, hogy bár látszólag ennek nem biztosítanak teret a jövőben, de más títussal, például miniszteri biztosként ugyanezeket a feladatokat elláthatják. És ráadásul ezt lényegében egy időben nyújtotta be Lázár János; ez olyan nyílt, cinikus kijátszása, egyfajta üzenet is nekünk, képviselőknek, hogy akármilyen törvényt fogadtunk is itt el, neki megvan a mozgásteret arra miniszterként, elvileg csak végrehajtó hatalom képviselőjeként, de mégis úgy tűnik, hogy egyfajta nálunk is fontosabb döntéshozóként, hogy a mi döntésünkkel szemben és azt kijátszva ugyanazt a feladatkört, akár ugyanazt a juttatást miniszteri biztosként biztosítsa.

(17.40)

Miért teheti ezt meg? Azért, mert a politikusi álláshalmazás legtöbb lehetőségének, legáltalánosabb

formáinak, a politikusbűnözés törvényesített formáinak - ami általában abban nyilvánult meg, hogy egy országgyűlési képviselő egyszerre polgármester - sikerült véget vetni a Jobbik nyomására, és annak köszönhetően, hogy jó példával jártunk elől az elmúlt években, az elmúlt ciklusban, azonban vannak még olyan lehetőségek, amelyeket a Jobbik nem tart elfogadhatónak; voltak is ezzel kapcsolatban már törvénymódosító javaslataink, melyeket a Fidesz sajnos leszavazott, ez pedig az, hogy a kormánybiztosi, miniszterelnöki biztosi, miniszterelnöki megbízotti vagy miniszteri biztosi - talán ebből van a legtöbb - tisztséget ne tölthesse be országgyűlési képviselő. Mert mi komolyan gondoljuk azt, hogy egy országgyűlési képviselő lássa el tisztességgel a feladatát, az egy főállás, amellel nem lehet más, akár mellékállást, kisebb megbízatást sem betölteni, nem melleleg pedig valóban komoly pófátlanság, és társadalmi feszültséget is szít, hogy egy országgyűlési képviselő nem éri be az országgyűlési képviselői fizetésével, hanem emellé még, mondjuk, miniszteri biztosi juttatásokat is felvesz több százezer forint értékben, hiszen bizony erre is láthatunk példát.

Kétségkívül láthatunk olyan példákat is, hogy egy miniszteri biztos csak valamiféle titulusként használja, mondjuk, az ütiyi biztosi és még nem tudom, milyen titulusokat, de sajnos sokan élnek is azokkal a juttatásokkal, amelyek ezekkel a tisztségekkel járnak. Ezért szeretnénk mi becsukni a politikusi álláshalmazás maradék, még néhány meglévő kiskapuját, ahogy ezt meg tudtuk tenni a korábbi években a legáltalánosabb esetekben.

Azért merem azt mondani, hogy ez a Jobbik sikere, hiszen nemcsak hogy amikor ezt a javaslatot mi nyújtottuk be elsőként, akkor lesöpörték, és utána nyújtotta be csak a Fidesz ezt úgymond sajátjaként; ilyenre láthatunk sok példát. De azért is, mert mi ezt nemcsak javasoltuk, hanem jó példával élen jártunk, a mentelmi joghoz hasonlóan, és még mondhatnék néhány ilyen példát, hogy a Jobbik hogyan tud a jó példával ellenzékéből is sikereket elérni. Mert mi voltunk az egyedüli párt, amelyik az előző ciklusban, nekünk első ciklusunkban, de mi már ezt korábban alapszabályba foglaltuk, hogy ha országgyűlési képviselők leszünk, nem leszünk mellette polgármesterek vagy önkormányzati képviselők. Minden más pártnak, még az LMP-nek és az MSZP-nek is volt olyan országgyűlési képviselője az előző ciklusban, akit ide bejuttatott, majd később polgármester lett, de az országgyűlési honatyai mandátumáról nem mondott le, és ez szerintünk nem elfogadható.

Természetesen ez a legáltalánosabb a Fidesz körében volt a politikai erőviszonyok miatt az elmúlt négy évben, de korábban az MSZP sem változtatott ezen, amikor kormányon volt.

Ezért én azt gondolom, hogy hiteltelen az, ha most az MSZP azzal érvel, hogy a politikusi álláshalmazásnak véget kell venni, hiszen ők is csúcsra járatják, csúcsra járatják volna az előző ciklusban is, ha a balatonöszödi lelepleződésük miatt és még sok egyéb miatt nem bukták volna el oly csúfosan a vá-

lasztást szerte az országban, beleértve az önkormányzati választásokat is.

Ezért azt gondolom, hiteltelenek ezek a fajta kritikák, míg a Jobbik részéről abszolút hiteles, hiszen mi jó példával élén járva, önkorlátozással élve már alapszabályunkban megtiltottuk azt, ami, higgyék el - tudom, önöknél most sok érdeket sért, ezért gyakran felháborodnak személyeskedő támadásokkal reagálva erre a felvetésemre, de higgyék el -, nekünk sem volt egyszerű; nyilvánvalóan senkinek nem egyszerű bármilyen önkorlátozást meglépni, de mi mégis meg tudtuk lépni ezt, amire önök, úgy tűnik, hogy képtelenek. Képtelenek a mai napig megemészteni azt, amit mégis a Fidesz vezetése lenyomott a mamelukok torkán is, mert látták, hogy ezt a stratégiai lépést meg kell lépni, különben az egész kormányzást is elbukhatják.

Én ezért bízom benne, hogy előbb-utóbb azért végre megemészti, elfogadják azt, hogy most már csak országgyűlési képviselők, és örüljenek addig, amíg még egyáltalán országgyűlési képviselők. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Jelzésre:)* Igen. Bárándy Gergely képviselő úr a szó.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm, elnök úr, egészen röviden. Úgy látszik, Novák képviselőtársam mégse emlékszik a saját felszólalására, amit korábban tett, ugyanis nemcsak ezt kifogásolta, hanem - sorolom önnek - kifogásolta ön a nagyobb lakást is, a frakciókeret átcsoportosíthatóságát, azt, hogy át lehet ezt vinni a következő ciklusra; ez mind benne maradt a törvényben, képviselő úr! Olvassa el a korábbi felszólalását, komoly kritikát fogalmazott meg ezekkel kapcsolatban. Érdekes, hogy most meg meg kívánja szavazni.

A másik: tisztelt képviselő úr, olvassa el az Igazságügyi bizottság jegyzőkönyvét. Azt, hogy ingyen lehessen parkolni a képviselőknek, nem vagyok benne biztos, hogy Apáti képviselő úr vagy Szávay képviselő úr a Jobbik színében javasolta ezt, de valamelyik a kettőjük közül, úgyhogy ez egy jobbikos javaslat volt. Örülök, hogy kikerült a javaslatból. Köszönöm. *(Demeter Márta tapsol.)*

ELNÖK: Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. *(Jelzésre:)* Novák Előd képviselő urat illeti a szó.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Bárándy képviselő úr, én vállalom minden korábbi szavamat, nem-hogy vállalom az akkor elhangzottakat, de egyet is értek azokkal a kritikákkal is, amelyeket akár még be is lehet nyújtani. *(Dr. Bárándy Gergely közbeszól.)* Én azt gondolom, ennek volt most realitása, és nagyon örülök, hogy legalább egy javaslatomat elfogadták.

Téved, hogy én arra készülök, hogy megszavazom. Én személy szerint nem fogom megszavazni ezt

a törvény, mert én még így sem értek ezzel egyet, viszont az biztos, hogy ég és föld a korábbi javaslat, és ez pont a Jobbiknak köszönhető *(Dr. Bárándy Gergely: 90 százalékban ugyanaz!)*, mert mi voltunk az, akinek a frakciójából egyedül kritika fogalmazódott meg a korábbi, valóban vérlázító, valóban széles körű társadalmi felháborodást kiváltó javaslattal szemben.

Valóban lehet, hogy Apáti István képviselőtársamnak - mert nem Szávay István volt - volt egy ilyen szerencsétlen, általa azóta egyébként megbánt és visszavont, szóban hirtelen előterjesztett javaslata még a bizottsági ülésen, azonban ez nem volt a Jobbik hivatalos álláspontja, és most már neki sem az álláspontja.

Ami viszont a lényeg, hogy a mi javaslatunkra változott meg a jelenlegi törvényjavaslat most és korábban is, és erre igenis büszkék vagyunk, hogy jó példát tudunk mutatni. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Ha nincs további hozzászólási szándék, akkor a vitát lezárom. *(Közbeszólások a Jobbik és az MSZP soraiban.)* A vitát lezártam, tisztelt képviselő urak, ha lehetséges, és megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e még hozzászólni. *(Jelzésre:)* 1 perc 44 másodperc áll rendelkezésre Fuzik János nemzetiségi szószólónak.

FUZIK JÁNOS, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának elnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. A tárgyaló törvénymódosító javaslat előterjesztője, a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében szeretnék köszönetet mondani minden képviselőnek, aki az általános vita során építő jelleggel szólott hozzá a módosító javaslatunkhoz, ugyanúgy az Igazságügyi és a Törvényalkotási bizottságnak ezen a területen végzett munkájáért. Én valóban bízom abban - ahogy az általános vita során is elmondtam, és bizottságunk ezt komolyan gondolta -, hogy ezzel a törvénymódosító javaslattal valóban szolgálatot teszünk a magyar Országgyűlésnek a képviselőcsoportok, a képviselők és természetesen a nemzetiségi szószólók működése tekintetében.

Külön köszönet azért, hogy tulajdonképpen a kulturált vitában az országgyűlési képviselők a Magyarországi nemzetiségek bizottságát és az azt alkotó szószólókat törvényalkotó partnereknek tekintették. Bízunk abban, hogy a javaslatot is elfogadják. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A határozathozatalokra későbbi időpontban kerül majd sor.

Most soron következik **az Európai Közjogi Szervezet létrehozásáról és alapokmányáról szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/5290. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elősként megadom a szót Répássy Róbert úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! 1995-ben alakult meg az Európai Közjogi Központ, amely 2007-ben nemzetközi jogi értelemben szerződés-kötési jogalanyisággal rendelkező nemzetközi szervezetté alakulva már Európai Közjogi Szervezet néven folytatta az 1995-ben megkezdett munkáját.

A központ jogutódjának számító Európai Közjogi Szervezet célja a nemzeti jogrendszerekkel, összehasonlító és európai közjoggal, emberi jogokkal, környezetvédelmi joggal és demokratikus intézményekkel kapcsolatos ismeretanyag és jogi tudás fejlesztése és terjesztése. Ennek keretében képzési programokat szervez, tanulmányokat készít, tanácsadói tevékenységet végez és részt vesz a hasonló jellegű és tárgyban kapcsolódó nemzetközi intézmények munkájában. Ezenfelül a harmadik világbeli országokban és a fejlődő demokráciákban is segíti a demokratikus átalakulást, segít a közjogi szervezetrendszer felépítésében és megteremtésében.

A görög kezdeményezésre létrejött szervezet 17 éves működése során számos témában végzett elemző és jogi összehasonlító munkákat az intézmények kialakítása, az oktatás átszervezése és a környezetvédelmi szabályozás terén, úgy a mediterrán államokban, mint a Balkán, Afrika, valamint Ázsia számos országában.

(17.50)

A szervezet alapokmányát már tíz ország erősítette meg, így az uniós tagállamok közül Görögország, Ciprus, Olaszország, Románia, ezen felül Szerbia, Moldova, Örményország, Grúzia, Bosznia-Hercegovina és Albánia. Az államokon kívül tagja az igazgatóságnak az Európa Tanács és az Európai Unió Bizottsága. A részes országok és a nemzetközi szervezetek képviselői mellett számtalan intézmény és állami szerv, így egyetemek, bíróságok és más hatóságok, minisztériumok, korrupcióellenes intézmények is részt vesznek a szervezet működésében. A szervezet célja ismeretek létrehozása és terjesztése a tágran értelmezett közjog területén - ideértve többek között a nemzeti, az összehasonlító és az európai jogot, az emberi jogokat, a környezetvédelmi jogot is -, valamint az európai értékek közjogon keresztül történő előmozdítása világszerte.

Ennek érdekében a szervezet tudományos, kutatási, oktatási, képzési, nevelési, intézményépítő és egyéb tevékenységet szervez és támogat, továbbá segítséget nyújt az Európában és világszerte működő demokratikus intézményeknek. A szervezet előmozdítja az együttműködést más nemzetközi intézményekkel, szervezetekkel, testületekkel, különösen az Egyesült Nemzetek rendszerén belül működő szervezetekkel. A szervezet kapcsolatokat létesíthet más intézményekkel és programokkal, ideértve az egyetemeket, kutatóközpontokat, minisztériumokat, önkormányzatokat, parlamenteket, bíróságokat is.

Tehát fokozottan előmozdítja az intézményközi és nemzetközi együttműködést.

Kiemelendő, hogy a csatlakozással Magyarországnak nem keletkezik pénzügyi kötelezettsége a szervezet felé, mert ilyen kötelezettség csak a külön részvételi megállapodás aláírásával merülne fel, amelyet Magyarország egyelőre nem szándékozik aláírni. Ez egyben azt is jelenti, hogy addig hazánknak szavazati joga sem lesz a szervezet intézményeiben, és csak megfigyelőként vesz részt az üléseken és a közgyűlésen. Ez a megfigyelői státus azonban kiváló alkalmat jelent arra, hogy Magyarország megvizsgálhassa, érdemes lesz-e a részvételi megállapodás megkötésével vállalni, hogy anyagilag is támogatja a szervezet munkáját, az abban történő komolyabb szerepvállalás érdekében.

A csatlakozás törvényi szintű megerősítésére a hatályos nemzetközi szerződés-kötési rend alapján azért van szükség, mert a csatlakozással elfogadandó egyezmény a tartalmát tekintve törvényhozási tárgykörbe tartozik. A kihirdetendő egyezmény ugyanis meghatározza a szervezet jogállását, a szervezet teljes körű nemzetközi jogi személyiséggel, valamint a feladatainak gyakorlásához és céljai teljesítéséhez szükséges jogképességgel rendelkezik. Tevékenységét, irányítását és személyi állományát politikai megfontolástól mentesen alakítja ki. A szervezet a rá vonatkozó, az ENSZ szervezethez hasonló diplomáciai mentességet is élvez. A törvényjavaslat ezenfelül rendelkezik a szervezet alapvető belső működési szabályairól is.

Tisztelt Ház! Kérem önöket, hogy a T/5290. számú törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most a képviselői felszólalások következnek. Elsőként a vezérszónoki kör következik. Megadom a szót Csenger-Zalán Zsoltnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

CSENGER-ZALÁN ZSOLT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat azoknak a technikai jellegű határozatoknak a sorába tartozik, amellyel becikkelyezésre kerülnek nemzetközi egyezmények. Államtitkár úr nagyon részletesen elmondta, hogy az Európai Közjogi Szervezetnek, a *European Public Law Organization*nek vagy EPLO-nak – rövidítve - mi is a története, illetve mi a célja. Én aláhúznám azt, hogy ez egy jogi, jogszakmai szervezet, és az elsődleges cél az, hogy a megfelelő, különböző nemzeti jogokat vizsgálja, a demokrácia intézményeit vizsgálja, illetve jogösszehasonlítást végezzen, amit a jogászoknak talán nem kell mondani, hogy ez mennyire fontos terület a nemzetközi jogban.

Én annyit tennék még talán hozzá, hogy jelenleg 14 ország a tagja, és a korábbiak, vagy akik már ratifikálták, azokon kívül Franciaország, Észtország,

Azerbajdzsán és Ukrajna csatlakozott ehhez a kezdeményezéshez, ehhez a szervezethez, de ők még nem ratifikálták.

Azt kell hogy mondjam, és azt még egyszer aláhúznám, hogy ez pénzbe jelenleg nem kerül, viszont a megfigyelői státusz azokat a jogokat, lehetőségeket mindenképpen kinyitja Magyarország előtt, hogy ebben a fontos szervezetben részt vegyen, ennek a munkáját figyelemmel kísérje. A Fidesz-frakció támogatja a törvényjavaslatot.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Demeter Mártának, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DEMETER MÁRTA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Közjogi Szervezet egy 2007-ben görög kezdeményezésre létrejött nemzetközi kormányközi szervezet, amelynek célja ismeretek létrehozása és terjesztése a tágran értelmezett közjog területén. Itt nem mondanám el részletesen, Répássy államtitkár úr már ismertette, valamint célja az európai értékek közjogon keresztül történő előmozdítása világszerte. Ennek érdekében a szervezet tudományos, kutatási, oktatási, képzési, nevelési, intézményépítő és egyéb tevékenységeket szervez és támogat, továbbá segítséget nyújt az Európában és világszerte működő demokratikus intézményeknek.

A szervezet jogelődje a Görög Köztársaság joga szerint 1995-ben megalakult Európai Közjogi Központ. A létrehozásáról és alkotmányáról szóló egyezményt 2004-ben írták alá, és 2007-ben lépett hatályba, eddig tíz ország ratifikálta: Görögország, Ciprus, Olaszország, Szerbia, Moldova, Örményország, Grúzia, Románia, Bosznia-Hercegovina és Albánia. A szervezet székhelye Athénban található, de a világ számos pontján rendelkezik irodákkal, így Görögországban, Romániában és Moldovában, míg Belgiumban, Bosznia-Hercegovinában, Ukrajnában és Szlovákiában, továbbá Iránban, Mexikóban, Nicaraguában regionális irodájuk található, programalapú iroda pedig Törökországban, Szerbiában és Örményországban van.

Céljaik teljesítéséhez és tevékenységeik végzéséhez a szervezet rendelkezik minden olyan teljes körű jogosítvánnyal, amely bármely nemzetközi jogi személyiséggel bíró szervezetet megillet. A tagállamok területén az Európai Közjogi Szervezet, annak tisztviselői és munkatársai az Egyesült Nemzetek kiváltságairól és mentességeiről szóló egyezményben biztosított kiváltságokat és mentességeket élvezik.

Magyarországnak az egyezményhez csatlakozással nem keletkezik támogatási kötelezettsége, az ugyanis csak a külön részvételi megállapodás megkötésével lép életbe, ugyanakkor szavazati joga sem lesz, megfigyelőként viszont részt vehet az üléseken és a közgyűléseken is. Az MSZP a törvényjavaslat elfogadását támogatni fogja. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Vejkey Imrének, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Közjogi Szervezet, vagyis az EPLO görög kezdeményezésre jött létre, nemzetközi kormányközi szervezet, melynek célját már több felszólalótól hallhattuk, hogy a közjogi tudás fejlesztése és terjesztése, a nemzetközi és európai közjog, az emberi jogok, a környezetvédelem és a demokratikus intézmények területén mindezek fejlesztése.

Az EPLO alapokmányáról és létrehozásáról szóló egyezményt a mai napig tíz ország ratifikálta, ezek főként dél-európai és kelet-európai országok, mint ahogy az már szintén elhangzott. Az EPLO az európai közjogi fejlesztéshez köthető kutatásokat végez, illetve ilyen típusú kutatásokat támogat, konzultációkat folytat, jog-összehasonlítást végez, javaslatokat tesz, részt vesz a tevékenységhez kapcsolódó nemzetközi együttműködésben.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Projekttevékenysége a mediterrán országokra, a Balkánra, a Közel-Keletre, Közép- és Dél-Ázsiára, Afrikára, Latin-Amerikára, valamint a fejlődő kis szigetországokra összpontosul.

(18.00)

Az EPLO igazgatótanácsának jelenleg 14 ország a tagja, ezen kívül az Európai Bizottság, az Európa Tanács, több nemzeti hatóság, valamint 64 egyetem és intézet. Hazánknak az egyezményhez való csatlakozása nem keletkeztet támogatási kötelezettséget, ugyanis az egyezmény rendelkezései csak külön részvételi megállapodás megkötésével lépnek hatályba. Nyilván szavazati jogunk is majd ehhez igazodik, megfigyelőként azonban részt vehetünk az EPLO ülésein és közgyűlésein.

Az egyezmény a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény 2. § a) pontja szerinti nemzetközi szerződésnek minősül, így az egyezményre az Nsztv. előírásai irányadóak. Az Nsztv. 7. § (1) bekezdése 6. pontjára és (3) bekezdése b) pontjára való tekintettel a nemzetközi szerződés kötelező hatályának elismerésére akkor kerülhet sor, ha a szerződés szövegének ismeretében a Magyar Országgyűlés erre felhatalmazást ad.

Kérem, támogassák az Európai Közjogi Szervezet létrehozásáról és alapokmányáról szóló egyezmény kihirdetéséről szóló T/5290. számú törvényjavaslatot.

A KDNP parlamenti frakciója támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vejkey képviselő úr. Megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Nem a legfajsúlyosabb napirendi pont, ami előttünk fekszik. Nagyon sokan az előttem felszólalók közül elmondták nagyjából a lényegét, egy nemzetközi szervezethez való csatlakozásunkról szól. Én ennek részleteit, mármint hogy milyen előnyünk származik abból, hogy ehhez csatlakozunk, pontosan nem látom. Nem találtam tanulmányokat, amelyek mélységeiben érintették volna a témát, és ettől a szervezettől elérhetőek lettek volna. De természetesen lehet, hogy ez csak azt jelenti, hogy itt a nagy törvényjavaslat-dömpingben nem tudtunk elég mélyre ásni.

Ettől függetlenül támogatjuk a javaslatot, bár várjuk a konkrét eredményeket, hogy mit lehet elérni a szervezetben betöltött tagságunktól. Illetőleg, és ez egy fontos pont, nem tagság abban a tekintetben, hogy támogatási kötelezettségünk, tehát fizetési kötelezettségünk nem származik ebből, hála istennek, mondhatnánk. Hiszen amikor olvastam az alapokmányt, és ez megelőzte az indokolás elolvasását, akkor felmerült bennem, hogy mennyibe fog ez kerülni. Tudjuk, hogy az ilyen nemzetközi szervezetekben nagyon komoly tagdíjak szoktak röpködni, és most nem hoznék példákat, hogy melyik szervezetben mennyit kell fizetni. De így, hogy egy megfigyelői státusba lép be Magyarország, ehhez kéri a kormány az Országgyűlés támogatását, úgy gondolom, nem veszítünk azzal, ha ott vagyunk, nem veszítünk azzal, ha legalább megfigyelőként részt tudunk venni ennek a szervezetnek a működésében.

Bár hozzáteszem azt, hogy a mostani görög csőd közeli vagy talán már technikailag a csődöt is elért állapotban érdekes, hogy mondjuk, egy athéni központtal milyen formában tud működni ez a szervezet. Annál is jobb, hogy Magyarország nem lesz tagja, csak megfigyelő státusban lesz tagja pontosabban ennek a szervezetnek, mert ez jogutódja lesz a korábbi, itt már elmondott, 1995-ben megalakult Európai Közjogi Központnak. Úgy rendelkezik a 21. cikk, hogy a részes felek kötelesek elfogadni a kötelezettségeket, miszerint részvételi megállapodásuknak megfelelően egyrésztől támogatják a szervezetet, illetőleg az átveszi a jogelőd jogait, kötelezettségeit, kedvezményeit, vagyonát, érdekeltségeit.

Tehát azt kell mondjam, hogy azért ez megfelelő garanciának tűnik, hogy egyelőre csak megfigyelőként veszünk részt. Bár tudom, hogy önmagában egy teljes jogú tagság sem jelentené azt, hogy ha mondjuk, a jogelőd szervezetnek valamiféle tartozása vagy olyan körülményei vannak, amihez nehéz lenne a nevünket adni, mármint anyagilag gondolom, mindenesetre azért most a görög állapotokat figyelembe véve, ha egy teljes jogú tagságot kellene megszavaznunk, akkor ennek a jogelőd szervezetnek egy alaposabb átvilágítását javasolnám. Mert a görögök részé-

ről néhányszor előkerült már az, hogy bizonyos adatokat nem megfelelően továbbítottak, akár Brüsszel részére vagy a nemzetközi közösség részére.

De hogy ne húzzam sokáig a mondandómat, így, ebben a formában tudjuk támogatni az előterjesztést, és várjuk a jövőben a kormány részéről, hogy bebizonyítsák, a megfigyelői tagságunknak konkrétan milyen előnyei lesznek. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom, és megkérdem az előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Répássy Róbert: Nem.)* Államtitkár úr jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény, továbbá egyes más törvények módosításáról szóló előterjesztés kivételes eljárásban történő összevont vitája.** Az előterjesztés T/5404. számon, az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként megadom a szót Répássy Róbert úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a törvényjavaslat előterjesztőjének. 15 perces időkeret áll rendelkezésére.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Négy évvel ezelőtt terjesztette az Országgyűlés elé a kormány az információs önrendelkezési jogról szóló törvény tervezetét.

Az akkori jogalkotás célja három forrásból fakadt. Elsőként említendő ezek közül a nem sokkal korábban elfogadott Alaptörvényben alapvető jogként rögzített jogok, azaz a személyes adatok védelméhez, valamint a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez fűződő jog tartalmi, intézményi és szervezeti garanciáinak megállapítása. Másodsorban: fontos célja volt az uniós jogi előírásoknak való megfelelés, az uniós jogfejlődés naprakész nyomon követése. Harmadrészt, az akkori törvényjavaslat a korábban több törvényben elhelyezkedő előírások egybefoglalásával, azoknak a megváltozott életviszonyokhoz és jogi környezethez való igazításával a joggyakorlatban felmerült problémák, hiányosságok megoldását is szolgálta.

Négy év elteltével megállapíthatjuk, hogy ezen alapvető törekvések tekintetében a törvény kiállta az idő próbáját. A személyes adatok kezelése terén a magyar szabályozás továbbra is kiemelkedően magas szintű védelmet biztosít az érintettek részére. Ezt a védelmet a sarkalatos szabályozással létrehozott

Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság a gyakorlatban is következetesen és magas színvonalon biztosítja. Hasonlóképp a bíróságok is az alapjogok messzemenőig való tiszteletben tartásával és érvényesítésével járnak el a személyes adatot vagy közérdekű adatot érintő ügyekben.

Ami pedig a szabályozást illeti, talán elengedő csak arra utalnom, hogy 2012-ben a magyar jogrendszer megújításával kapcsolatos viták feszült, félreértésektől és félreértelmezésektől sem mentes időszakában a Velencei Bizottság a törvényről készített átfogó véleményében arra a végkövetkeztetésre jutott, hogy a törvény a maga egészében összhangban áll mind az európai, mind a nemzetközi adatvédelmi sztenderdekkel.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ezek után a bevezető szavak után, kérem, engedjék meg, hogy rátérjek arra, mi a jelenleg önök előtt fekvő törvényjavaslat indoka, miért szükséges annak az Országgyűlés által még a mostani ülészakban való megtárgyalása. Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvény átfogó felülvizsgálatának még nem jött el az ideje. Egyrészt, mivel a törvény a magyar jogrendszer szilárd és jól működő elemének bizonyult, másrészt, mivel ezt az átfogó áttekintést és módosítást az uniós jog fejleményei várhatóan belátható időn belül elkerülhetetlenné teszik.

Mindezen körülmények között is kötelezettsége a jogszabály-előkészítőnek, így kiemelten az igazságügyi tárca, hogy a jogfejlődés legújabb eredményeit és az életviszonyok változásait, valamint a jogalkalmazási tapasztalatokat figyelemmel kísérfje.

(18.10)

A törvényjavaslat öt különböző szabályozási cél és indok alapján kerül előterjesztésre. Elsőként: a jogalkotásnak teljesíteni kell azokat a kötelezettségeket, amelyeket rá nézve az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény rendelkezéseinek tartalmát kibontó, azokból jogalkotási követelményeket levezető határozatai írnak elő. Másodsorban, a személyes adatok védelme terén indokolt alkalmazni azokat az innovatív megoldásokat, amelyek az érintettek jogainak védelmét a hatályos szabályozáshoz képest is nagyobb mértékben tudják garantálni.

Harmadrészt: célszerű biztosítani a személyes adatot kezelő szervezetek részére azon lehetőségeket, amelyek a személyes adatok védelmének teljes biztosítása mellett nyújtanak módot a fejlett informatikai megoldások és nemzetközivé vált jogviszonyok által szükségessé tett adatkezelési műveletek lefolytatására. Negyedikként társul mindehhez az a jogalkalmazói tapasztalat, amelyet az Adatvédelmi Hatóság működésének három és fél évében összegyűjtött, és amely a törvényi előírások kismértékű módosítását indokolja. Végezetül a törvényjavaslat figyelembe veszi azokat a közérdekű adatok megismerésével kapcsolatban a joggyakorlatban felmerült kérdéseket, amelyek a részletesebb szabályozás igényét támasztják.

Tisztelt Képviselőtársaim! Elsőként említettem az alkotmánybírósági határozatnak való megfelelés szükségességét. Az Alkotmánybíróság ez év februári döntése azt a kötelezettséget róta az Országgyűlésre, hogy a közérdekű, illetve a közérdekből nyilvános adat minősítése esetén biztosítsa, hogy e nyilvánosságkorlátozással szemben a közérdekű adatok megismeréséhez való alapvető jogot közvetlenül az adatminősítés tartalmi felülvizsgálatát jelentő eljárás útján érvényesíteni lehessen.

Az Alkotmánybíróság által elvárt szabályozásnak garantálnia kell, hogy a közügyek megismerésének és megvitatásának szabadságát a visszaélésszerű minősítés ne gátolhassa, de egyidejűleg azt is, hogy a minősítéssel védett alapvető érdekek - így Magyarország alkotmányos rendje, külső és belső biztonsága - ne kerüljenek veszélybe.

A megfelelő szabályozási modell kidolgozása érdekében az Igazságügyi Minisztérium egyeztetéseket folytatott a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatósággal. Ezen egyeztetések eredményeként a megalkotandó szabályozás a hatályos törvényben már létező eljárást, a titokfelügyeleti hatósági eljárást veszi alapul, annak feltételeit és rendjét alakítja át, bővíti ki akként, hogy a minősítés közvetlen és független felülvizsgálatát lehetővé tegye.

Ezt a kontrollfunkciót a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság, illetve a határozatainak felülvizsgálatára jogosult bíróságok a hatályos előírások alapján is gyakorolhatják ugyan, ám erre csak a hatóság saját kezdeményezésére kerülhet sor. A törvényjavaslat alapvető újdonsága tehát az, hogy a közérdekű adat kiadására irányuló per szabályait kiegészíti.

Ha az adatigénylő valamely közérdekű adathoz azért nem kapott hozzáférést, mert az egyben minősített adat is, a közérdekű adat megismerése iránt indított perben a bíróság kötelezően kezdeményezi a hatóság titokfelügyeleti hatósági eljárásának megindítását.

A Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság a törvényjavaslat szerint, eljárásának eredményétől függően jogsértés esetén a minősített adat minősítési szintjének, illetve érvényességi idejének a jogszabályoknak megfelelő megváltoztatására vagy a minősítés megszüntetésére hívja fel, ha pedig a minősítés jogszerűnek bizonyult, ennek tényét állapítja meg.

A kérdés súlya és az alkotmánybírósági döntésnek való mielőbbi megfelelés indokolja, hogy az új szabályozás elfogadásáról az Országgyűlés még ebben az ülészakban döntést hozzon, és az a törvény kihirdetését követően a lehető leghamarabb hatályba is lépjen.

Tisztelt Országgyűlés! A javaslat a magyar jogban már azelőtt törekszik megalkotni az adatvédelmi incidensek nyilvántartására vonatkozó szabályokat, mielőtt azok a közeljövőben megalkotásra kerülő új, európai uniós adatvédelmi követelmények között uniós jogi kötelezettségként is megjelennek. Ezen szabályok az adatkezelő kötelezettségévé teszik, hogy

a személyes adatok jogellenes kezelésének vagy feloldozásának, az adatvédelmi incidensnek a bekövetkeztét regisztrálja, függetlenül attól, hogy az incidens szándékos vagy gondatlan magatartás vagy külső körülmény hatására következik-e be. E nyilvántartás célja, hogy egyrészt az incidensek bekövetkeztéről, azok hatásairól az adatkezelő, az érintett kérelmére tájékoztatást adjon, továbbá hogy az adatkezelőnek az adatvédelmi incidensekkel kapcsolatos tevékenységét a Nemzeti Adatvédelmi és Információs szabadság Hatóság ellenőrizhesse, és szükség esetén a további adatvédelmi incidensek megelőzése érdekében javaslatokkal élhessen.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat a magyar jogban is meghonosítja az Európai Unió több országában is sikerrel alkalmazott, úgynevezett kötelező szervezeti szabályozás jogintézményét. E jogi eszköz az adatkezelők számára lehetővé teszi személyes adatoknak a külföldre történő továbbítását abban az esetben is, ha harmadik ország egésze tekintetében a személyes adatok kellő szintű védelme nem állapítható meg.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslatnak célja a jogalkalmazói tapasztalatokból fakadó módosítási igények kezelése is. Ezen tapasztalatok közül a kormány kiemelt jelentőséget tulajdonít a Nemzeti Adatvédelmi és Információs szabadság Hatóság által jelzett javaslatoknak, különösen azoknak, amelyek az alapjogok hatékonyabb védelmének elősegítését szolgálják. Ennek megfelelően a törvényjavaslat több ponton módosítja a Nemzeti Adatvédelmi és Információs szabadság Hatóság által folytatott eljárások szabályait, annak érdekében, hogy tágabb mozgásteret és differenciáltabb eszköztárat biztosítson a jogsértésekkel szembeni fellépéshez.

Ezen módosítások közül kiemelendő, hogy a hatóság a jövőben a jogsértés súlyához és a jogsértőnek a jogsértéssel kapcsolatos magatartásához az eddigieknél még jobban igazodó jogkövetkezmények alkalmazására lesz jogosult. Így az enyhe fokú és az adatkezelő által orvosolt jogsértések esetén a javaslat lehetővé teszi, hogy a hatóság csupán a jogsértés tényét állapítsa meg, a súlyos jogsértések esetén azonban a jövőben a hatóság az eddigi, legfeljebb 10 millió forintos bírság helyett akár 20 millió forintos bírságot is kiszabhat.

Tisztelt Ház! A jogalkalmazói tapasztalatok nemcsak az alapvető jog jogosultjai részéről, hanem azok kötelezettje oldalán is felmerülnek és azok a jogalkotó által szintúgy megfontolandóak. A közérdekű és a közérdekből nyilvános adatok megismeréséhez és terjesztéséhez fűződő alapvető jog kötelezettjei közfeladatot ellátó szervek.

Az információs szabadság érvényesülésének egyik garanciája a közérdekű adat megismerése iránti igény benyújtásának lehetősége. A hatályos törvényi rendelkezések részletesen tartalmazzák ezen igény benyújtásának és teljesítésének feltételeit. A jogalkalmazási tapasztalatok azonban rámutattak, hogy egyes esetekben a hatályos rendelkezések nem kellően rugalmasak, így az adatkezelőre olyan többletterheket rónak, amelyek mind alapfeladataik ellátását,

mind a közérdekű adatok megismerése iránti igények maradéktalan teljesítését akadályozhatják.

Ezért a közérdekűadat-igénylések egyes eseteiben, amelyek olyan adatokra vonatkoznak, amelyek vitathatatlanul közérdekű vagy közérdekből nyilvános adatoknak minősülnek és azok az adatkezelők kezelésében vannak, az igény teljesítése azonban túlmutat egy egyszerű műveleten, például az adatokat tartalmazó adathordozóról történő másolatot kell készíteni, ezekre nézve a javaslat előírásokat tartalmaz.

Idesorolhatók még olyan igénylések, amelyek során pusztán annak megállapítása és az adatkezelő részéről érdemi munkaerőforrás ráfordítását igényli, hogy az igényelt adatok rendelkezésre állnak-e és azok közérdekű vagy közérdekből nyilvános adatként megismerhetőek-e. Azon igénylések is idetartoznak, amelyek megfelelő teljesítéséhez nagyszámú adathordozó vagy adatbázis áttekintése és a kért adatok összegyűjtése szükséges.

Mindezekre tekintettel a javaslat a hatályos szabályokat kiegészítve egyrészt az adatigénylés teljesítésére vonatkozó határidőt egy alkalommal 15 nappal meghosszabbíthatóvá teszi, másrészt lehetővé teszi, hogy az adatigénylés teljesítését az adatkezelő ilyen esetekben az ezzel kapcsolatban felmerült költségek előzetes megtérítésének feltételeihez kösse.

(18.20)

A javaslat továbbá - az adatkezelők szükségtelen többletterheit megelőzendő - lehetővé teszi, hogy az adatkezelő az azonos adatigénylőtől származó és azonos adatkörre vonatkozó ismételt egy éven belüli adatigénylés teljesítésének kötelezettsége alól mentesüljön.

Az Európai Unió jogából fakadó kötelezettség, hogy ha valamely tagállamhoz a birtokában lévő, valamely uniós intézménytől származó dokumentum megismerése iránt bárki kérelmet nyújt be, az a tagállam, amelyhez a kérelmet benyújtották, köteles az érintett uniós intézménnyel konzultálni. A törvényjavaslat ezért megteremti ezen kötelezettség teljesítésének a közérdekű adatigénylés keretébe illeszkedő részletszabályait.

Tisztelt Ház! A panaszokról és a közérdekű bejelentésekről szóló törvény módosítása a nem azonosítható személy által tett panaszok és bejelentések kezelésének rendjét egységesíti, átdolgozva és egyszerűsítve téve az ezzel kapcsolatos szabályokat.

A szerzői jogról szóló törvény módosítása, a szerző személyéhez fűződő jogai és a közérdekű adatnak minősülő mű megismeréséhez fűződő közérdek közötti egyensúly törvényi biztosítása érdekében meghatározza az ezen speciális esetre vonatkozó eljárási szabályokat. Itt szeretném felhívni figyelmüket a hatályos törvény 27. § (2) bekezdés h) pontjára, amely szerint a közérdekű adatok megismerése a szellemi tulajdonhoz fűződő jogra tekintettel most is korlátozható.

A bíróságok elnevezéséről, székhelyéről és illetékességi területének meghatározásáról szóló törvény módosítása jogtechnikai jellegű, a területszerzési változásoknak a törvényi szabályokba való átvezetését szolgálja.

Tisztelt Ház! Egyrészt kérem önöket, hogy támogassák a törvényjavaslatot, másrészt pedig kérem önöket, hogy a vita során a törvényjavaslatához kapcsolódó észrevételeiket tárgyilagosan osszák meg velünk, ezt követően pedig a módosító javaslatokról is szívesen nyilatkozom, mint ahogyan a bizottsági ülés során is tettem. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Répássy államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Mindezekre 15 perc áll rendelkezésükre.

Elsőként megadom a szót Salacz László képviselő úrnak, a Törvényalkotási bizottság előadójának, legfeljebb nyolcperces időkeretben.

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság a tegnapi napon a házszabály 61. §-a alapján kivételes eljárás keretében megtárgyalta a T/5404. számon benyújtott, az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény, továbbá egyes más törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 17 igen szavazat és 6 nem szavazat mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

A Törvényalkotási bizottság az Adatvédelmi Hatóság elnökének javaslatára nyújtotta be a saját indítványát, amely módosítás egyértelművé teszi, hogy anonim adatigénylő esetén az adatszolgáltató nem köteles eleget tenni a kérésnek, ugyanakkor dönthet úgy is, hogy adatot szolgáltat. Felhívom képviselőtársaim figyelmét, hogy így a rendelkezés tökéletes összhangban van a tromsói egyezmény 4. cikkével. Ezért is kérem a támogatásukat. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kisebbségi vélemény ismertetésére mindösszesen hét perc áll rendelkezésükre. Ezt Bárándy Gergely és Staudt Gábor képviselő urak megosztják egymás között. Elsőként megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, MSZP.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, nem véletlenül jegyezte meg államtitkár úr felszólalása végén azt, hogy tárgyilagos hozzászólásokat szeretne. Nyilvánvalóan a bizottsági vitára utalt, és a bizottsági vita tapasztalatai alapján mondta ezt el, ugyanis az országgyűlési kép-

viselők, akik az ellenzéki pártok soraiból megszólaltak a bizottsági vitában, mind körülbelül azt a nézetüket hangoztatták, hogy ez nem más, mint az állami korrupció eltussolására tett kísérlet, az állami korrupció eltussolására szolgáló újabb eszközt kívánnak elfogadtatni a parlamenttel.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az ön megjegyzésére reagálva és visszautalva a bizottsági ülésre azt tudom mondani, hogy amikor ilyen kérést fogalmaznak meg, akkor valószínűleg önök is érzik, hogy alapvetően nem a leírt részletszabályok azok, amik a legjobban zavarják az embert egy ilyen előterjesztésnél, hanem az, hogy egyrészt - és ez a bizottsági ülésen szintén elhangzott - megint jó esély van arra, hogy személyre szabott jogalkotást szeretnének önök megvalósítani, legalábbis az előterjesztés egyes rendelkezéseivel kapcsolatban, másrészt pedig hogy e törvény benyújtásának a motivációja pontosan az, amit az előbb idéztem, és amit minden politikai párt az ellenzék soraiból, aki felszólalt, megfogalmazott.

Ugyanis felmerült a vitában, hogy ha már ügyis lekésték az időpontot, tehát alkotmányos mulasztásban vannak, akkor miért nem jóval előbb terjesztették elő ezt a javaslatot, vagy ha már ügyis késedelemben estek, miért nem a következő parlamenti ülésen terjesztik elő, miért kell ezt két nap alatt kivételes eljárásban elfogadtatni. Hacsak azért nem, mondták az ellenzéki képviselők nagyjából szintén egyöntetűen, mert a Századvég Intézet most kapott egy olyan jogerős bírósági ítéletet, amely szerint ki kell adnia azokat az iratokat, amelyek elkészítéséért ők súlyos állami milliárdokat, tíz-száz millió forintokat kaptak. Valószínűleg majd ebbe akarnak belekapaszkodni, de meg fogjuk látni, mit hoz az élet, hogy nem kívánják mégsem kiadni ezeket az iratokat. Ez egy jogértelmezési vita lesz, hogy a jogerős ítélet akkor is végre kell-e hajtani, ha az Országgyűlés egy ilyen módosító javaslatot elfogad. Mindazonáltal ez a motiváció az ellenzék soraiban meglehetősen nagy viszatetszést keltett.

Ugyancsak a NAIH elnöke fogalmazott meg három pontban problémákat. Az ellenzéki pártok szintén pontosan ebben a három pontban látták a problémákat, még ha az érvrendszer bizonyos vonatkozásban el is tért a NAIH elnökének a véleményétől.

Végül szeretném kiemelni, hogy a kormánypárti képviselők körülbelül úgy kezelték ezt az előterjesztést, mintha egy könyvtári kölcsönzésről lenne szó, és a kikölcsönzött könyvről szeretne valaki másolatot kapni. Magyarán szólva, azzal próbáltak érvelni, hogy ha valaki szolgáltatást vesz igénybe, akkor fizesse meg a munka ellenértékét. Azt viszont nem vették figyelembe a bizottsági vita során, hogy itt nem egyfajta szolgáltatásról van szó, hanem egy alapjog érvényesítéséről és egy alapjog érvényesíthetőségéről, ezért az ellenzék álláspontja szerint nem alaptörvényszerű ez a javaslat, más szóval: alkotmányellenes.

A további véleményeket Staudt képviselőtársam fogja ismertetni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Staudt Gábor képviselő úré a szó.

DR. STAUDT GÁBOR, a Törvényalkotási bizottsági kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Valóban, egy nagyon heves vita bontakozott ki a Törvényalkotási bizottság előtt, s ez néhol jogi érveket is tartalmazott, amelyekre a válasz időnként nehéz volt a kormányzat részéről - megmondom őszintén -, és néhol olyan érvek is elhangzottak, egészen a személyeskedésig elmenve, hogy ki a jogász, ki a nem jogász, miért, mit és hogyan gondolunk a jogi érvekről kormánypárti és ellenzéki oldalról, amelyek elég érdekessé tették a vitát.

A rendes hozzászólásomban majd ki fogok térni a részletekre, azt viszont mindenképpen el kell mondani - ami a vitában is elhangzott -, hogy két dologról van szó: egyrészt a közpénzekről és a közadatokhoz való hozzáférésről, másrészt pedig arról a 2015/4-es alkotmánybírószági határozatról, amely valóban mulasztásos alkotmányvétséget állapított meg, és 2015. május 31-ig kellett volna az Országgyűlésnek eleget tennie ennek a mulasztásnak. Láthatjuk, hogy ezt semmiképpen nem tette meg az Országgyűlés.

Ennél a résznél el kell mondani, nagyon furcsa, hogy nem egy rendes eljárás keretében - készülve erre a döntésre, hogy az Alkotmánybíróság döntésének meg kell felelni - terjesztette be a törvényt a tisztelt kormány. Nem is lett volna baj, ha az adatminősítések tartalmi felülvizsgálatát érintő kérdésekben jön be ez a javaslat, amit egyébként az Alkotmánybíróság nagyon helyesen megfogalmazott.

(18.30)

Ha erről vitatkoznánk, és május 31-e előtt vitatkoznánk erről legfőképpen, akkor az ellenzék nyugodt szívvel támogathatná, de úgy tűnik, hogy a Századvég érdekében vagy sérelmére, vagy a Századvég tanulmányaival kapcsolatosan a jogerős bírósági döntés nagyobb úr, mint az Alkotmánybíróság döntése. Azt látjuk ugyanis, hogy ennek következtében rögtön be tudják hozni. Szerintem csak az volt a kérdés, és azt keresték meg, amikor előkészítették ezt a javaslatot, hogy mihez lehet úgy hozzácsapni, hogy ne legyen annyira zűrös és ne legyen annyira büdös az egész előterjesztés. Ezért két dolgot összetoltak, és el lehet mondani azt, hogy bizony egy alkotmánybírószági döntésnek meg kell felelni. A másik esetben viszont behozták ezeket az elfogadhatatlan rendelkezéseket. Már csak azt várom egyébként, hogy szeptemberben, októberben majd egy interpelláció vagy egyéb írásbeli, szóbeli kérdésnél megkapjuk, hogy ezt a törvényt nem támogattuk, amely a minősített adatokra milyen kiváló rendelkezéseket állapított meg.

De itt arról van szó, hogy közpénzekből írt tanulmányok további korlátozását szeretnék megteremteni, illetve arra hivatkozva, hogy visszaélészerűen lehet közérdekű adatokat kérni, ezeknek a díját emelni fogják.

A továbbiakat elmondom a rendes hozzászólásomban. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom a figyelmüket, hogy a frakciónak 30-30 perc, a független képviselőknek összesen 8 perc áll rendelkezésükre.

A felszólalások első körében a vezérszónokok ismertetik a frakciók álláspontját, képviselőcsoportonként 15 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Tuzson Bence képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

TUZSON BENCE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Úgy gondolom, hogy egy fontos jogszabály ez, amely előttünk áll. Egy fontos jogszabály, mert maga a jogterület is fontos Magyarországon, talán 1990 óta, és azt gondolom, az egyik legjobban kidolgozott jogterületről is beszélünk a tekintetben, hogy Magyarország élen jár az adatvédelemben. A magyarországi adatvédelmi szabályok, egyébként összességében a személyiségi joghoz tartozó szabályok nagyon fejlettek, és ennek megfelelően fontos az, hogy ha hozzányúlunk egy ilyen szabályrendszerhez, akkor mindig körültekintéssel járjunk el a kezelésében.

Amikor van egy alkotmánybírószági határozat, és az kötelez minket valamire, nagyon jó alkalom ez arra, hogy kisebb módosításokat hajtsunk végre ezen a szabályozáson, de ténykérdés az, hogy végül is nem túl régi jogszabályról beszélünk, ezért annak tapasztalatai még nem indokolják, hogy általános következtetéseket vonjunk le az alkalmazásából. Fontosnak és nagyon jó technikai megoldásnak tartom, ahogy az Alkotmánybíróság határozatát végrehajtja ilyenformán az Országgyűlés, és egyfajta felülvizsgálati eljárás keretében a minősített adatok megismerhetőségét, illetve annak felülvizsgálatát, hogy a minősítés megfelelő volt-e, egy bírósági eljárásban a későbbiek során lehetővé fogja tenni a jogalkalmazó számára. Ez, azt gondolom, egy fontos változás, hiszen sok kritika érte a jogalkalmazást e tekintetben, és bizonyos kapukat meg tud nyitni, illetve világosabbá tudja tenni a jogalkalmazást minden olyan területen, ami ilyen szempontból az adatokhoz, az adatok megismeréséhez, az adatok nyilvánosságához kapcsolódik.

Nyilván ennek a törvénycsomagnak a legfontosabb és a vitára leginkább okot adó eleme, amire már képviselőtársaim utaltak előbb, az a költségtérítéssel kapcsolatos szabályozás. Arról van szó, hogy ha valaki nagyobb terjedelemben kíván bizonyos adatokat igénybe venni, akkor egyfajta költségtérítést kell fizetnie. Meg szeretném jegyezni: az, hogy valamilyen jogért, a jogérvényesítésért fizetni kell, nem egyedül a magyar joggyakorlatban, hiszen ha valaki Magyarországon bírósághoz kíván fordulni, akkor ez sem ingyen történik, abban az esetben is az eljárási illetékeket vagy később a költségeket a pervesztes

félnek a polgári per esetében a pervesztesség arányában fizetnie kell. Ennek megfelelően nagyon fontos az, hogy ha az államigazgatást valamilyen formában leterheli az a kérelem, amelyet előterjesztenek, és az aránytalanul nagy terhelést jelent az államigazgatás számára, akkor fontoljuk meg, hogy vajon milyen formában lehet ezt a költséget visszakapni. Itt most nem arról van szó, hogy az államigazgatásnak, az államnak valahonnan van pénze, ez tulajdonképpen nekünk, magyar állampolgároknak a pénze, a mi adónkból adtuk össze ezt a pénzüsszeget, és ennek megfelelően ebből folyik ez az eljárás, azaz ennek a felhasználásával fogja egyébként kifizetni az államigazgatás ennek a költségét. Ez az egyik oldala ennek a dolognak.

A másik oldala viszont az, hogy az államigazgatási szerveknek, az összes közigazgatási szervnek a működése szempontjából bizony komoly terhelést jelenthet egy-egy adatigénylés, hiszen az alapfeladataik ellátásáról van szó. Akik kapcsolatban álltak már önkormányzatokkal és önkormányzati szervekkel, azok pontosan tudják, hogy egy-egy adatigénylés, amikor az nagyszámú adatra vonatkozik, milyen leterhelést jelent.

Biztos önök is találkoztak azzal, hogy vannak notórius adatigénylők, akik tulajdonképpen olyan adatokat igényelnek, amelyek a tartalmuk alapján nem feltétlenül a széles nyilvánosság által megismerhető adatok, vagy nem feltétlenül van egyáltalán ilyen típusú adat azokban az adatokban, amelyeket igényelnek. Ilyen szempontból is olyan adatokról beszélünk, amelyek közadatok, tehát megismerhető adatok, az adat mennyisége azonban komoly problémát okoz ezeknek a szerveknek. A választókerületben, Dunakeszin is volt erre jó pár példa, voltak egyes személyek, ezek elsősorban magánszemélyek, akik anélkül, hogy ezeket az adatokat a későbbiek során bármire használták volna, olyan mennyiségű adatot kértek, ami akár napokra több ember munkáját lekötötte egy adott szervezetben. Tehát amiről most beszélünk, azok nem hipotetikus dolgok, nem arról van szó, hogy ezek nem történnek meg, hanem ezek az államigazgatásban, a közigazgatási gyakorlatban naponta vagy elég gyakran megtörténő események.

Nyilván arra kell szorítani az állampolgárokat, hogy minden jogot annak a jogszerűsége mentén a rendeltetésének megfelelően gyakorolják, s erről szól ez a jogszabály, erről szól ez a jogi szabályozás. Nem mindegy tehát, hogy amikor van egymással konkuráló két jogterület, egyrészt a közérdekű adatok megismeréséhez fűződő jog, másrészt az, hogy ezek az államigazgatási szervek az állampolgárok érdekében az alaptevékenységüket el tudják látni, azok hogyan tudnak érvényesülni. Nyilván ennek csak az ésszerű korlátját szabad felállítani, és nem véletlen az, hogy e mögé még szükséges, hogy megszülessen egy kormányrendelet is, tehát egy rendeleti szintű szabályozás is legyen. Természetesen ennek a folyamatos kontrollja mentén, mert ahogy az állampolgárok, akik igénybe vesznek adatokat, érvényesíthetik a

jogaikat, de ezzel a jogérvényesítéssel nem élhetnek vissza, úgy nyilván államigazgatási oldalról sem élhet vissza az államigazgatás ezeknek a jogoknak az érvényesítésével.

Nagyon fontos szabályok ezek, és azt gondolom, hogy ez egy előrelépés ezen a jogterületen, mert folyamatos és állandó problémáról beszélünk. Nem arról van szó tehát, hogy korlátok közé lehessen szorítani egyes tanulmányok megismerhetőségét, amelyek megismeréséhez egyébként közérdek, tehát a köznek érdeke fűződik, vagy adott esetben egy bírósági ítélet megismerhetőségét - bár hozzáteszem, hogy a meghozott ítélet más, mint amikor most megalkotunk egy jogszabályt, és ezután születnek meg bizonyos ítéletek, tehát a kettő között e tekintetben különbség van -, tehát nem arról van szó, hogy ezeknek a megismerhetőségét valamilyen formában korlátok közé lehessen szorítani, hanem arról van szó, hogyha ezeknek a megismerése tényleg aránytalan terhet jelent az államigazgatási szerv számára. Például össze kell szedni jó pár adatot, mert azok többféle adathordozón, többféle helyen vannak, ezeket valamilyen formában rendezetten kell odaadni, nyilván nem követelhető meg az államigazgatástól, és eddig sem volt megkövetelhető az, hogy új adat létrehozására legyen kötelezve, tehát olyan statisztikák kimutatására például, amik következnek az adatokból, de egyébként nem állnak rendelkezésre. De maga a gyűjtés és az adatok összeszedése is okozhat komoly fejfájást, komoly problémát az államigazgatás számára és komoly leterhelést az állami szervek számára.

Azt gondolom, hogy ez egy méltányolható igény, tekintettel arra, hogy mint említettem, a joggyakorlatban, a jogérvényesítés szempontjából máshol is van olyan, hogy valamilyen díjat, költséget meg kell térítenie az állampolgárnak. E tekintetben tehát ez korlátozást semmiképpen sem fog jelenteni.

Hozzáteszem, hogy ebben a jogszabályban van egy másik nagyon fontos rendelkezés is, ez a szerzői jogokkal kapcsolatos rendelkezés, itt szintén egymással konkuráló jogterületekről beszélünk. A szerzői jogi kérdések, azt gondolom, Magyarországon mindig is fontosak voltak, és jól is kezelte általában a jogalkotó, ennek a védelme mind büntetőjogi, mind polgári jogi oldalon is elég komoly és jól megalkotott jogszabályokon alapul.

(18.40)

Ennek megfelelően egy kiskaput kell e tekintetben bezárni, hiszen abban az esetben, ha közérdekű-adat-igénylésen keresztül olyan dolgot meg lehet csinálni, amit egyébként a szerzői jogi szabályok tiltanának, akkor ez komoly problémát jelentene a tekintetben, hogy a szerzői jogok hogyan érvényesüljenek. Ezt a két jogterületet kell egymással összehangolni akként, hogy a közérdekű adatok nyilvánossága biztosítható legyen az egyik oldalról, a másik oldalról pedig megvalósulhasson a szerzői jogok védelme.

Azt gondolom, hogy ebben a jogszabálytervezetben, amely most előttünk szerepel, ebben a javaslatban egy nagyon jó megoldás van. Hiszen ez lehetővé teszi ezeknek az adatoknak a megismerését az adatigénylő számára, tehát maga átolvashatja, megnézheti az adatokat, akár jegyzeteket is készíthet róla, ugyanakkor lehetővé teszi azt, hogy a szerzői jogok védelme teljeskörűen érvényesüljön, azaz olyan mennyiségű másolat, ami már megsértené kifejezetten a szerzői jogra vonatkozó szabályokat, olyan módon kikerülve ezek az anyagok máshova, amik szerzői jogi sérelemmel járnának, nem valósulnak meg. Tehát ennek megfelelően szerintem jól, helyesen kezeli ezt a kérdést, megismerhetővé teszi az adatot, megismerése mellett pedig azt is lehetővé teszi, hogy megvédje a szerzői jog jogosultját.

A másik oldalon, visszautalva az előbbi szabályra, azt is lehetővé teszi és afelé szorítja egyébként az állampolgárokat, hogy mindenki, aki a jogával él, ezt a jogát jogszerűen gyakorolja, vagy amennyiben egyébként olyan mennyiségű adatot kér, ami ennek megfelelően egy másik területen jelent problémát - ami szintén állampolgári jog, tehát hogy az államigazgatás megfelelően lássa el tevékenységét, és az alapfeladatait ellássa és azt ne veszélyeztesse -, ennek költsége megtérítését követeli meg attól a szervezettől, aki ilyen típusú adatot igényel.

Azt gondolom, hogy ennek megfelelően ez a jogszabály-módosítás egy kerekén összerakott jogszabály-módosítás. Jó az, hogy azt a vékony mezsgyét, amin e tekintetben járunk, mert valóban egy vékony mezsgyén járunk, azt ennek megfelelően kezeli ez a jogszabály, és úgy gondolom, hogy jól kezeli ez a jogszabály. Azt gondolom, hogy ez mindenki által támogatható. A Fidesz-frakció ezt a javaslatot ennek megfelelően támogatni is fogja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Tuzson Bence képviselő úr. Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, az MSZP vezérszónokának.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Elnök Úr! Kezdem egy olyan mondattal, hogy az én meglátásom szerint ez a törvényjavaslat nem más, mint a közérdekű adatokkal való mutyizás törvénye. Innentől kezdve azonban, tisztelt képviselőtársaim, ahogy államtitkár úr kérte, tárgyyszerű leszek. Tárgyszerű leszek, de ebből is nyilvánvalóvá válik majd, hogy tarthatatlan és a meglátásom szerint alaptörvény-ellenes a most előttünk fekvő törvényjavaslat.

Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvény ugyanis alapvető jogokat korlátoz. Ilyennek tekintjük a tervezet 23. §-át, amely megengedné az adatkezelőknek, hogy szerzői jogvédelem alá eső közérdekű adatok, például tanulmányok - lásd Századvég - megtekintésének a lehetővé tételével, vagyis a tényleges hozzáférés biztosítása nélkül teljesítsék az adatkéréseket. A tör-

vényjavaslat jelentősen szélesíti az adatkezelők arra vonatkozó lehetőségét is, hogy visszatartsák a szerintük közhatalmi döntések meghozatalára irányuló úgynevezett döntés-előkészítő adatokat.

A javaslat 17. §-ának (4) bekezdése ugyanis megengedi a jövőbeni döntés megalapozását szolgáló adatok kiadásának megtagadását, amit azért tekintünk jelentős visszalépésnek, mert az adatkezelő közhatalmi szervek bármikor hivatkozhatnak arra, hogy valamely adat visszatartása a jövőben meghozandó döntéshez szükséges. Az információszabadság-törvény módosításának alapvető feladata lett volna az, hogy az Alkotmánybíróság 4/2015. számú határozatának megfelelően megteremtse az állami titkosítás, vagyis a közérdekű adatok minősítése elleni hatékony jogorvoslatot. A polgárok azonban továbbra sem kérhetik közvetlenül a bíróságtól a titkosított adatok felülvizsgálatát.

A leginkább aggasztó korlátozást azonban a törvényjavaslat 5. §-ának (4), (8) és (9) bekezdései valószínűsítik meg. Erre utalt egyébként Tuzson képviselőtársam és beszélt viszonylag hosszán erről. Ezek a rendelkezések lehetővé tennék, hogy a közérdekű adatokat kezelő szervek az adatot igénylőkkel fizetessék meg az adatigénylés teljesítésével összefüggő munkaerő-ráfordítás költségét. Erre akkor nyitnának lehetőséget, ha az adatigénylés teljesítése a közérdekű adatot kezelő szerv alaptervékenységének ellátásához szükséges munkaerőforrás aránytalan mértékű igénybevetelével jár. A polgárok nincsenek, nem is lehetnek tisztában a közérdekű adatokat kezelő szervek dolgozóinak a fizetésével, így a szervek munkaerő-ráfordítási költségeit sem ismerhetik. A törvényjavaslat adós marad e fogalmak meghatározásával, ahogy egyetlen más jogszabályi rendelkezés sem tartalmazza a szükséges definíciókat.

A tervezett rendelkezések arra hatalmazzák fel az adatkezelőket, hogy előre nem megismerhető, ennek megfelelően az adatigénylés pillanatában nem is kalkulálható mértékű költségek viselésére kötelezzék az adatigénylő polgárokat. A törvényjavaslat teljes egészében az adatkezelő szervre bízna a munkaerő-ráfordítás mértékének meghatározását, továbbá annak eldöntésében is szabad kezét adna az adatkezelőnek, hogy mi minősül az adatkezelő szerv munkaerőforrása aránytalan igénybevetelésének. Emiatt az adatkezelők bármilyen magas összegű költség-térítésre kötelezhetnék az adatigénylőket, akiknek semmilyen eszközük nem lenne annak ellenőrzésére, hogy az adatkérésük teljesítése valóban aránytalan terhet jelentett-e az adatkezelőknek, és ténylegesen az adatkezelők által megjelölt összegű költségeket idézett-e elő. Számos, a dolgozóinak kimagasló fizetést nyújtó állami intézmény és vállalat is megtalálható a közérdekű adatot kezelő szervek között. A törvényt módosítás hatására ezek az adatkezelők önkényesen eljárva akár sok millió forintos költségtérítést is felszámolhatnának a hozzájuk forduló adatkérőknek.

Magyarország Alaptörvénye VI. cikkének (2) bekezdése - és itt szintén Tuzson képviselő úr felszola-

lására utalok - alapvető jogként határozza meg a közérdekű adatok megismerését és terjesztését. Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése értelmében alapvető jog - megint idézem - „más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható”. Hol ez az alapvető jog, tisztelt képviselőtársaim, tisztelt államtitkár úr, aminek az érdekében önök korlátozzák ezt? Ugyanis a közérdekű adatokat kezelő szervek munkaerőforrásának a védelme egyáltalán nem alapvető jog, és nem is olyan alkotmányos érték, amire tekintettel a közérdekű adatok megismerhetőségének a korlátozása megengedhető lenne.

A tervezett rendelkezések bizonytalan tartalmú jogfogalmakat iktatnának az információszabadságtörvénybe, amelynek emiatt önkényes jogértelmezését tennék lehetővé. Emiatt a közérdekű adatokhoz történő hozzáférés alapvető jogának tervezett korlátozása az arányosság követelményét sem állja ki. Megjegyzem azt is, ha már a praktikumnál tartunk, tisztelt képviselőtársaim, hogy 25 évig minden kormány tudta kezelni ezt a problémát, 25 éven keresztül minden kormány eleget tudott tenni a közérdekűadat-kezelésnek, még azoknak is, amelyek adott esetben valóban ostoba kérdéseket vagy fölösleges kérdéseket fogalmaztak meg. Azt gondolom, hogy ha ilyen nagy probléma ez, akkor ez egyet jelez, hogy annyi a korrupciógyanús ügyük önöknek, hogy egyszerűen nem győzik a közérdekűadat-igényléseket teljesíteni. De talán ez még nem egy olyan jellegű alkotmányos probléma vagy egy olyan alkotmányos érték, aminek az érdekében megengedhető volna az alapjog korlátozása, és főleg nem olyan, ami egyébként ezt alkotmányossá tenné.

A tervezett rendelkezések egyébként arra adnának lehetőséget az adatkezelőnek, hogy határozatlan tartalmú korlátozó rendelkezések önkényes alkalmazásával leküzdhetetlen akadályt gördítsenek közérdekű adatok megismerésének az útjába.

(18.50)

Emiatt a tervezett rendelkezések törvényerőre emelésével az állam nem szolgálja polgárait, hanem visszaél hatalmával. Úgy gondoljuk, hogy a kormány akkor cselekedne helyesen, ha az átláthatóság visszaszorítása helyett növelné az úgynevezett proaktív információszabadságot, azaz kérés nélkül elektronikusan közzétenne a működéséről tájékoztató adatokat. Számos esetben rámutattunk olyan külföldi példákra, amikor ezt különösebb anyagi terhek nélkül, egyszerűen sikerült megvalósítani. Ez a megoldás nemcsak az állam átláthatóságát javítaná, de jelentősen csökkentené az adatigénylések számát is.

Az előzményekről engedjenek meg még pár mondatot, bár itt az ülésen többször hangzott már el utalás ezekre. A törvényjavaslat a kormány 2015. évi őszi ülészakának 3. pontjában szerepel júniusi be-

nyújtással és októberi elfogadással. Már önmagában érdekes, hogy június 15-éig, az Országgyűlésnek megküldött törvényalkotási program benyújtása idején az előterjesztő igazságügyi tárca még nem értékelte kivételes eljárásban elfogadandó törvényjavaslatként ezt a terméket. A sietségre pedig lett volna ok, méghozzá elég, az Alkotmánybíróság is – többször idéztük ezt a határozatot - már a 4/2015. számú határozatában leszögezte: a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jog alaptalan és így szükségtelen korlátozásának elkerülése, egy adat nyilvánosságának minősítéssel való korlátozása esetén az adatminősítés felett olyan közvetlenül kezdeményezhető, érdemi kontrollt kell biztosítani, amely alkalmas arra, hogy annak során ne csupán a minősítés formai és eljárási követelményeinek megtartását ellenőrizzék, hanem a minősítés tartalmi indokoltságát, megalapozottságát, a nyilvánosságkorlátozás szükségességét és arányosságát is érdemben felülvizsgálják. És ahogy többször történt utalás erre is, ennek a kötelezettségnek 2015. május 31-éig kellett volna eleget tenni.

Több mint meglepő, tisztelt államtitkár úr, hogy Trócsányi László igazságügy-miniszter, volt alkotmánybíró nem iparkodott eleget tenni ennek a kötelezettségnek azzal, hogy az alkotmánybírósági határozatnak megfelelő előterjesztéssel áll a kormány és a parlament elé.

Ami viszont a tartalmi kritikát illeti, visszatérve a határozatra, az, hogy a törvényjavaslat az Alkotmánybíróság határozatának nem tesz eleget. Ha a közérdekű adat megismerése iránti igény teljesítését az adatkezelő azért tagadja meg, mert az igénylő által kért adat minősített adat, akkor a hatályos szabályok alapján az adatigénylést jogszerűen tagadják meg. Az Alkotmánybíróság határozatából az következik, hogy érdemben meg kell vizsgálni, hogy jogszerűen minősítették-e titoknak az adatot, és van-e ok a nyilvánosság korlátozására.

A törvényjavaslat létrehoz egy eljárást a minősített adat felülvizsgálatára. Ha az adatot igénylő az adatigénylése megtagadása miatt bírósághoz fordul, a bíróság fogja kezdeményezni az Adatvédelmi és Információszabadság Hatóságnál a titokfelüveleti eljárást. Ez praktikusan a Szijjártó Péter törvénytelen eljárására szabott új rendszer lesz. Szijjártó Péter úgy tagadta meg a minisztériuma köztisztviselőire vonatkozó közérdekű adatok kiadását, hogy az adatigénylés benyújtását követően a kért adatokat minősítette, a bíróság pedig nem tehetett mást, mint elutasította az adatigénylést. Ez is a hatalommal való visszaélésnek az egyik formája, ugye?

A most benyújtott törvényjavaslat ugyan lehetővé teszi a titok felülvizsgálatát, de annak ellenére, hogy a felülvizsgálatra az adatigényléssel összefüggésben kerül sor, az adatigénylőnek az eljárásban semmiféle szerepet nem szán. Az adatigénylő nem ügyfél, vagyis egyetlen ügyféli joggal sem élhet. Nyilvánvaló, hogy az adatigénylő számára nem a minősített adat megismerését, hanem eljárási jogainak gyakorlását, például a nyilatkozattételhez való jogot,

a jogorvoslathoz való jogot biztosítani kellett volna. Én örültem volna, hogyha a NAIH elnöke ennek a dolognak egy picit nagyobb hangot ad a Törvényalkotási bizottság ülésén - esetleg majd később.

Igen furcsa a törvényjavaslat 17. §-ának az egyik szövegcserés módosítása, ez így szól: az infotörvény 27. § (6) bekezdésében a „ha az adat” szövegrész helyébe „ha az adat további jövőbeli döntés megalapozását is szolgálja, vagy az adat” szöveg lép. Az indoklás megpróbálja megmagyarázni a megmagyarázhatatlant, arra hivatkozik, hogy abban az esetben, ha a közfeladatot ellátó szerv feladat- és hatáskörébe tartozó döntés meghozatalára irányuló eljárás során készített vagy rögzített, a döntés megalapozását szolgáló adat olyan adatösszesség része, amelynek egyes elemei tekintetében döntés született, de más elemei még további döntés tárgyai lesznek, csak ez utóbbi adatok nem lesznek tíz évig nyilvánosak.

Mondjuk, világítsuk ezt meg egy életszerű példával, tisztelt képviselőtársaim! A kormány úgy dönt egy előterjesztés alapján, mondjuk, hogy aktuálisak legyünk, hogy az úszó-világbajnokságra ilyen és ilyen feltételek mellett ideiglenes lelátók épülnek 2017-ben, a döntés megszületett, tehát az adat megismerése már nem lenne korlátozott. Azonban arról is szól az előterjesztés, hogy ezeket az ideiglenes lelátókat majd felhasználják mondjuk, nyolc év múlva, szintén vízisport-fesztiválon, így az összes adat döntéshozó adat lesz, és így tíz évig nem nyilvános. Így már, azt gondolom, lényegesen világosabb, hogy miről van szó. Csak gratulálni lehet ehhez a kreativitáshoz, tisztelt képviselőtársaim, persze ezt negatív és pejoratív értelemben gondolom és mondom.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezek alapján ezt a javaslatot nemhogy támogatni nem lehet, de a leghatározottabban fel kell szólalni az ellen, hogy az Országgyűlés ezt a javaslatot elfogadja. Csak ismételnem tudom azt, amivel a bevezetőt kezdtem, hogy ez nem más, mint a közérdekű adatokkal való mutyizásnak a törvénye, amelyik megpróbál egy olyan szabályrendszert kialakítani, hogy lehetőség szerint az állami visszaélések vonatkozásában minél nehezebb legyen a közérdekű adatokat megszerezni, kikérni magánszemélyek részére vagy akár egy társadalmi szervezet részére. A törvényjavaslatban egyetlen olyan rendelkezés sincsen, amely a közérdekű adatok megismerését és terjesztését könnyebbé tenné vagy garanciákkal megerősítené, csak olyan javaslat szerepel benne, ami nehezebbé teszi, megnehezíti vagy egyenesen ellehetetleníti a közérdekű adatoknak a megismerését.

Még egyszer szeretném hangsúlyozni: a javaslat elfogadhatatlan, alaptörvény-ellenes, és ezért a Magyar Szocialista Párt frakciója biztosan nem fogja támogatni.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bárándy képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Vejkey Imre képviselő úr, Kereszténydemokrata Néppárt.

DR. VEJKEY IMRE a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság Elnöke! A T/5404. számú törvényjavaslat célja az információs önrendelkezési jogról és információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény hatálybalépését követő jogalkalmazási tapasztalatokra, továbbá az Alkotmánybíróság vonatkozó határozatára, valamint hazánkban az európai uniós tagságból fakadó kötelezettségeire figyelemmel a személyes adatok védelmére, továbbá a közérdekű nyilvános adatok megismerésére vonatkozó törvényi szabályok továbbfejlesztésére, valamint arra, hogy olyan módosításokat hajtsunk végre, amelyek alapjogok védelmének garanciáit tovább erősítik, továbbá az adatkezelők érdekeit is megfelelően figyelembe veszik. *(Sic!)* A törvényjavaslat a magyar jogban új jogintézményként megteremti az Európai Unió több országában már alkalmazott, az Európai Unió tagállamai adatvédelmi felügyelő hatóságait tömörítő úgynevezett 22. cikkely szerinti munkacsoport által részleteiben is kidolgozott jogintézményt, a Binding Corporate Rules, azaz a BCR alapjait.

(19.00)

A törvényjavaslat definiálja továbbá az adatvédelmi incidens fogalmát, melynek körébe tartozik minden olyan jogellenes adatkezelési vagy jogellenes adatfeldolgozási művelet, függetlenül attól, hogy a jogellenesség szándékos vagy gondatlan magatartás következménye volt-e, vagy esetleges külső behatás, illetve technikai hibán alapult-e.

A törvényjavaslat továbbá a közérdekű adatok megismerése iránti igényhez kapcsolódó eljárási szabályokat, így különösen az igénylés meghosszabbításának és megtagadásának feltételeit is módosítja, valamint az igény teljesítéséért megállapítható költségtérítésre vonatkozó szabályokat is alkot.

A közérdekűadat-igénylések egyes esetekben olyan adatokra vonatkoznak, melyek vitathatatlanul közérdekű vagy közérdekből nyilvános adatnak minősülnek, továbbá azok az adatkezelő kezelésében vannak, azonban az igény teljesítése túlmutat az egyszerű műveleten.

Idesorolhatók azok az igénylések, melyek során pusztán annak megállapítása is az adatkezelő részéről érdemi munkaerő ráfordítását igényli, hogy az igényelt adatok rendelkezésre állnak-e és azok közérdekű vagy közérdekből nyilvános adatként megismerhetők-e, de azon igénylések is idetartoznak, melyek megfelelő teljesítéséhez nagyszámú adathordozó vagy adatbázis áttekintése és a kért adatok leválogatása szükséges.

A szabályozás ezen kiegészítése nem érinti azon adatvédelmi jogalkalmazási gyakorlat helytállóságát, mely szerint a közfeladatot ellátó szerv nem köteles új, minőségileg más adatot előállítani.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezekre tekintettel a törvényjavaslat a hatályos szabályokat kiegészíti.

szítve jogkövetkezményeket fűz azon esetekhez is, melyek során az adatigénylés teljesítése a közfeladatot ellátó szerv alaptevékenységének ellátásához szükséges munkaerőforrás aránytalan mértékű igénybevételével járna. Ezen jogkövetkezmények egyrészt az adatigénylés teljesítésére vonatkozó határidő egy alkalommal 15 nappal történő meghosszabbításának lehetőségét biztosítják az adatkezelő részére, másrészt pedig lehetővé teszik, hogy az adatigénylés teljesítését azzal kapcsolatban felmerült költségek előzetes megtérítésének feltételéhez kösse.

A költségtérítés mértékéről az adatigénylőt előre kell tájékoztatni a törvényjavaslat szerint. E tájékoztatás ismeretében az adatigénylő saját választása szerint fenntarthatja korábbi igénylését vagy attól elállhat, vagy módosított tartalmú adatigénylést is benyújthat. Abban az esetben, ha a költségekről való tájékoztatást követően a törvényben meghatározott határidőn belül az adatigénylő nem nyilatkozik, az adatkezelő az igény teljesítésére nem köteles.

A törvényjavaslat továbbá az adatkezelők szükségtelen többletterheit megelőzendő lehetővé teszi, hogy az adatkezelő az azonos adatigénylőtől származó, azonos adatkörre vonatkozó ismételt, egy éven belüli adatigénylés teljesítésének kötelezettsége alól mentesüljön. A rendelkezés érdemben nem érinti az információs szabadság érvényesülését, hiszen az első adatigénylésre az adatkezelőnek érdemben választ kell adnia, és a jogorvoslati út az adatigénylés megtagadása vagy a válaszadás elmulasztása esetén is a továbbiakban nyitva áll.

A törvényjavaslat egyértelművé teszi azt is, hogy a hatóság hivatalból bármely esetben jogosult adatvédelmi eljárást indítani, azon esetekben azonban, mikor valószínűsíthető a személyes adatok jogellenes kezelése és a jogellenes adatkezelés, a személyek széles körét érinti vagy nagy érdeksérelmet, vagy kárveszélyt idézhet elő, az eljárás megindítása kötelező.

A törvényjavaslat a fentiekén túl bővíti azon esetek körét, amikor a hatóság a határozatát nyilvánosságra hozhatja annak érdekében, hogy a határozat általános preventív jellege érvényesüljön.

A törvényjavaslat az infotörvény szabályai közé helyezi a kötelező szervezeti szabályozás jóváhagyására irányuló eljárással kapcsolatos rendelkezéseket. Ennek indoka az, hogy a javaslat garanciális elemként rögzíti azt, miszerint a kötelező szervezeti szabályozás alapján harmadik országba személyes adat kizárólag abban az esetben továbbítható, ha a kötelező szervezeti szabályozást a hatóság jóváhagyta. A kötelező szervezeti szabályozás jóváhagyása iránti eljárás hatósági eljárás, melyre a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény, vagyis a Ket. rendelkezéseit kell irányadónak tekinteni, továbbá az eljárás lefolytatásáért igazgatási szolgáltatási díjat kell leróni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján kérem, támogassák az információs önrendelkezési jogról és az információs szabadságról szóló 2011. évi

CXII. törvény, továbbá egyes más törvények módosításáról szóló T/5404. számú törvényjavaslatot. A KDNP parlamenti frakciója támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vejkey képviselő úr. Most megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, a Jobbik vezérszónokának.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Nem csodálkozom, hogy Trócsányi László miniszter úr most nincs jelen, ugyanúgy, ahogy itt volt a végrehajtásról szóló törvény módosításánál, és elmondta azt, hogy az előterjesztés, amit a Ház fog tárgyalni, egy ötpárti egyeztetést követően született - most egy másik dolog, hogy ki milyen szinten képviseltette magát a minisztériumban, mi egyébként ott voltunk és a javaslatainkat megfogalmaztuk -, és elmondta azt is, büszkén elővezette, hogy mik azok a pontok, amelyeket ő előremutatónak tart. Azt hiszem, hogy jelzésértékű, hogy most nincs itt miniszter úr, és megmondom őszintén, azt is csodálom, hogy egyáltalán a nevére vette a javaslatot, és nem csak egy képviselői önálló indítványként terjesztették be, úgy, ahogy az már elég sokszor megtörtént.

Hogy miért mondom ezt? Azért, mert a miniszter úrtól az utóbbi időben komolyabban előkészített, korrektebb javaslatokat láthattunk, és teljesen egyértelmű, hogy amikor ő ezt a javaslatot előterjeszti, akkor a kormány ráruházott vagy ráoktrojált feladatot teljesíti. Valószínűleg nem arról van szó, hogy az igazságügyi tárcánál megszületik egy ilyen javaslat és ezzel teljes mértékben egyet tudnának érteni. Ebben a tekintetben minden tiszteletem Répássy államtitkár úré, aki próbálja védeni a mundér becsületét mint jó államtitkár, és megpróbál szakmai érveket felhozni az előttünk fekvő javaslatra, ami, valljuk be, igen nehéz.

Én úgy gondolom, hogy az adatvédelem nem azt jelenti, hogy a közadatokat minden módon és minden erejükkel megvédik attól, hogy megismerhessék az emberek vagy akár az ellenzéki képviselők. Ha az adatvédelem ezt jelenti, akkor álljunk meg ezen az úton.

A felszólalásomat két részre osztanám. Nagyon fontos, hogy itt egyrészt a titokfelüveleti eljárások, minősítések kérdéskörében van egy szabályozás a javaslatban. Ez részben még jónak is mondható vagy némi előrelépést jelent. Ez persze az Alkotmánybíróság döntésének köszönhető. Tehát ha úgy gondoljuk, hogy ez azért született, mert a kormány belátta, hogy a jelenlegi szabályozás nem jó, akkor tévedünk. Tehát egyrészt erre szeretnék kitérni, és utána a közadatok megismerhetőségét, az információs szabadságra vonatkozó módosuló javaslatok tárgyalását szeretném megejteni, de először a minősített adatokkal kapcsolatos elemzésbe bocsátkoznék bele.

Amikor a közadatok megismerhetőségéről beszélünk, akkor egy fontos szempont, és nemcsak

ebből a tekintetből, de a közadatokhoz való hozzáférést leginkább az tudja akadályozni, hogyha minősítik ezeket az adatokat. Ahogy Bárándy Gergely képviselőtársam elmondta, történt itt olyan a Külügyminisztérium háza táján, hogy utána minősítették, hogy ezeket kérték. Azt hiszem, ez a pofátlanság netovábbja, engedjék meg, hogy így fogalmazzak, teljesen átlátszó, és kilóg nemcsak a lóláb, hanem a ló is, ahogy szokták mondani.

(19.10)

Egy másik köre az elmúlt 25 évben tapasztalt minősítések, amikor azt láthattuk - és ez kormányoktól független volt -, hogy egyes bűnöket el lehetett úgy palástolni, hogy minősítették ezeket az adatokat, és ezután már szinte senki és szinte soha nem férhetett hozzá ezekhez. Lehetne itt sorolni napestig az olajügyeket, a Gripen-ügyet és akár az ügynökaktákat is, amelyek gyakorlatilag ma sem megismerhetők. Tehát ez egy negyed évszázados bűne a mindenkori parlamenteknek és a mindenkori kormányoknak, hogy a titkosítást, mai szóval a minősítést úgy használták fel, hogy nagy részben a saját bűneiket titkolják el. Persze, vannak olyan tárgykörök, amikor ez indokolt, de sok esetben ezek a minősítések túlmutattak ezen.

2009-ben elfogadta az akkori parlament azt a kétharmados törvényt, amely a minősített adatokról szól, és nem véletlenül akkor fogadta el, hiszen látták, hogy több párt és több új párt is bekerülhet a parlamentbe; be is került, de legfőképpen, én úgy gondolom, a Jobbik erejétől és attól féltek, hogy mi lesz akkor, ha valaki ezeknek a titkos adatoknak, most már minősített adatoknak a végére szeretne járni vagy a minősítést fel szeretné oldani.

Ezt mindenképpen meg akarták akadályozni. Egyrészt úgy, hogy ha valaki minősített adatokhoz hozzájut, akkor annak komoly büntetéssel kelljen szembenéznie akkor is, ha a minősítés indokolatlannak tűnik, de ha formálisan az minősített, akkor súlyosabb büntetéseket helyeztek kilátásba a 2009-es törvénymódosítással - ez az egyik fele. A másik bosszantó fele a dolognak vagy még bosszantóbb fele a dolognak az, hogy akkor módosult és a Btk. 266. §-ában ma is úgy szerepel, hogy a minősített adatokkal való visszaélés bűncselekménye tulajdonképpen csak úgy elkövethető, vagy hogy pontosabb legyek, a büntetőeljárás csak akkor indítható meg, ha a feljelentést a minősítő, tehát a titokgazda teszi meg.

Mit jelent ez? Azt, ha valaki tudomást szerez, mondjuk, egy ellenzéki képviselő egy teljesen nyilvánvaló minősített adattal való visszaélésről, hiába tesz feljelentést, ha a minősítő ezt nem teszi meg, akkor nem fog semmi sem történni. Nagyon sok ügyben láthattuk az elmúlt években, hogy amint kormánypárti képviselők, mondjuk, kijönnek a Nemzetbiztonsági bizottság üléséről, elmondanak egy olyan információt, ami teljesen egyértelmű, hogy minősített adattal való visszaélés, ezt nyugodtan megtehetik, hiszen senki, még az az ellenzéki képviselő

sem tehet feljelentést, aki a bizottsági ülésen ott ült, és tökéletesen tudja, hogy minősített adatról van szó. A minősítő, aki nyilván a kormány rendszerében keresendő, vagy valamely miniszter, vagy az alatta lévő szervek vezetője, nem fog feljelentést tenni.

Na most, ez egy olyan arcátlanság önmagában, ami olyan rendszert képez, hogy tulajdonképpen itt a minősített adatokkal kapcsolatosan az irányba nem lehet semmit tenni, hogy ezek nyilvánosságra kerüljenek, és ráadásul, ha kormánypárti képviselők akár, mondjuk, az ellenzék irányába politikai vagy jogi lépésként nyilvánosságra hoznak valami ilyesmi adatot, akár félrevezetően, akkor nem lehet velük szemben eljárni; ez óriási probléma.

Egyébként az, hogy a NAIH elnöke fel tud lépni és titokfelügyeleti hatósági eljárást tud kezdeményezni - és ennek a szabályai kerülnek most kifejtésre bizonyos tekintetben, illetve a közérdekűadatigénylés során egy hivatalból meginduló eljárásról beszélünk -, itt titokfelügyeleti eljárás megindulhat, persze jó dolog, de nem elégséges. Nem elégséges, hiszen így sincs másnak joga arra, hogy bírósághoz forduljon vagy a minősítés feloldása irányába bármit tegyen. Persze, annak is lehetne örülni, hogy a NAIH elnöke tud bármit tenni.

Tehát azért általában nem láthattuk azt, hogy a legtöbb esetben komoly minősített adatok tekintetében bírósághoz fordult volna a mindenkori elnök. Ez egy-két kisebb esetben lehet, hogy előfordult, de rendszert megrengető módon erre nem került sor. Ez probléma, amit egyszer majd ki kell küszöbölni, és hogy a törvény ezeket beemeli, tulajdonképpen csak egy minimális előrelépés, és ahogy elmondtam, ez is az Alkotmánybíróság határozatán alapul.

A másik fele a javaslatnak, ami viszont valóban felháborító, az az, hogy hogyan próbálják a közadatok, azokat az információkat ellehetetleníteni, amelyekhez hozzá kellene hogy férjenek az állampolgárok vagy az ellenzéki képviselők. És nemcsak az országgyűlési képviselőkről beszélünk, hanem sok esetben önkormányzati képviselőkről, akik bizonyos adatokért folyamodnak a polgármesterhez vagy az adatkezelőhöz, és a jövőben bizony ők nehezebben tudnak ezekhez az adatokhoz hozzáférni.

A bizottsági ülésen idéztem is ezt - megteszem újra - a múlt héten elfogadott törvényből, amely egy EU-s irányelvet épít be a magyar jogba. Itt kivételesen jó irányú módosításról volt szó, és igaz, hogy a közadatok újrahasznosításáról szól, de egyértelműen az általános indoklásban szerepel. Idézném és kihangsúlyoznám, hogy az újrahasznosítás még, hogy mondjam, egy távolabbi kategória, mint a közvetlen megismerhetőség: „A rendelkezésre bocsátásért felszámítható díjak mértéke fő szabály szerint nem haladhatja meg a rendelkezésre bocsátás határkölttségét, azaz a rendelkezésre bocsátással közvetlen összefüggésben felmerült költségek mértékét. Az adat előállítását is fedező díj megállapítása csak kivételes esetben lehetséges.”

Ennek a múlt héten nagyon örültünk, hogy elfogadásra került, most, ezen a héten meg behoznak

sürgősséggel egy olyan javaslatot, ami teljességgel elfogadhatatlan, és olyan kaput nyit ki, hogy majd olyan díjakat lehet kérni a különböző adatfeldolgozó-sokért vagy kifizettetni azoknak az alkalmazottaknak, közalkalmazottaknak a költségét, akik ezen dolgoznak, ami elfogadhatatlan. Azért elfogadhatatlan, mert közpénzekről beszélünk, közadatokról beszélünk, és nehogy már annak kelljen megfizetni, aki ezt megpróbálja kikérni. 40-50 ezres településeken megtörtént, önkormányzati képviselőink elmondták és elküldték nekem, hogy 80-100 oldalas anyagokért már fel voltak háborodva, és azt mondták, hogy ez az egész hivatali munkáját megátalja.

Az is megjelent a sajtóban, hogy Kocsis Mátéék például azt számolták ki - nem tudom, hogy jött ki -, hogy négy év alatt 111 millió forintot költöttek közérdekű adatok megválaszolására, ilyen adatkérési igényekre. Na most, ebből 31 millió forint volt állítólag a villany, a fűtés, az internet. Tehát ilyeneket is át akarunk hárítani? Mert ezen elv alapján akkor majd mindent a közérdekű adatot kérők fognak fizetni, azt is, hogy mondjuk, széket kell venni annak, aki ezeket az adatokat egyébként szolgáltatja vagy azt, hogy éppen ő internettel rendelkező számítógép előtt ülhet. Úgy gondolom, a megfelelő megoldás az lenne úgy általánosságban is, ha minél több adat kerülne fel az internetre, internetes honlapokra akár az önkormányzatok, akár az állami szervek esetében, és akkor mindenki kikereshetné azt, amit ő éppen megszeretne tekinteni.

Tehát nem elfogadható érvelés az, amit a kormánypárti képviselők előadtak itt is és a Törvényalkotási bizottságban is, hogy akkora munka összegyűjteni innen-onnan az adatokat. Balla képviselőtársunk egy olyan példát is mondott - felolvasott egy levelet, nem tudjuk, honnan jutott hozzá -, hogy ha valaki különböző területekről mindenféle adatokat kér, de kezdjük ott, hogy csak azok az adatok kérhetőek ki, amelyek az adott adatkezelőnél rendelkezésre állnak. Tehát itt nem arról van szó, hogy valaki ír a miniszterelnöknek egy levelet, és mondjuk, az utolsó önkormányzatnál kezelt adatokra is kíváncsi, ennél ezért lássuk jogilag egyértelműbben a rendszert. Hozzáteszem és ez is elhangzott itt, ha új adat előállítás kerülne szóba, akkor azt vissza lehet utasítani. Tehát itt nem új adatok előállításáról van szó. Nyugodtan azt az adattömeget oda lehet adni az igénylőnek, és ezeket majd ő ki fogja válogatni. Pont ezért lenne megfelelő, hogy mondjuk, digitálisan feldolgozható formátumban - ami a múlt héten elfogadott törvényben szerepelt - legyenek kiadhatók ezek az adatok.

Az idő rövideje miatt, mert itt nagyon sok érdekes dolgot tartalmaz a törvény, például a „jövőbeli döntés megalapozása” zseniális, tehát bármire lehet azt mondani, hogy jövőbeli döntés megalapozásáról szól, szinte bármire. Azt kell mondjam, az önkormányzatját ismerte olyan terület, amit ne lehetne belevonni, és utána persze majd lehet erről vitatkozni, hogy így van, nem így van, de ez már egy elhúzó-dó jogi vita lesz.

És a 23. § esetében az államtitkár úr azt mondta, hogy szerzői jogi rész, utalás most is van.

(19.20)

Ez igaz; lehet, hogy baj, hogy van, hozzáteszem. De egyébként ez az utalás valószínűleg nem akadályozta meg, sőt tudjuk, hogy nem akadályozta meg a bíróságot, hogy a Századvég tanulmányait kiadhatónak, jogerősen is kiadhatónak állapítsa meg, és úgy tűnik, hogy akkor ezért törvényt is kell módosítani.

Én szembemegyek azzal az elvvel, hogy ha közpénzből több százmillió forintot vagy akár több millió forintot - mert itt nagyobb cégek esetén összvo-lumenben több milliárd forintról van szó - tanulmányokban letesznek az asztalra, ezt a kormány, az állam fel akarja használni, akkor a szerzői jogok, én úgy gondolom, legalábbis át kellene hogy szálljanak az államra, a kormányra. Egy munkát megrendeltek, egy munkát elvégeztek, és ezután, ha kifizették érte a megfelelő összeget, akkor nehogy utána még ő mindenféle szerzői jogra hivatkozzon! Ez így nem megy. Akkor ingyenes legyen ez a tanulmány, vagy ne kérjen érte annyi pénzt, tartsuk titokban, az állam használja föl, ennek lehet értelme, de szerzői jogi dolgokról beszélni mélységeiben, olyan ügyekben, amikor közpénzt fizetünk ki azért, hogy valaki ezeket a tanulmányokat elkészítse, ez, fenntartom továbbra is, hogy ez egy perverzítés. Ha a törvény erre lehetőséget ad, vagy ha államtitkár úr elmondja, hogy eddig milyen mélységben lehetett - és ne azt a h) pontot, ha jól emlékszem, h) pontot mondja el, hogy igen, ez benne van -, de hogy ez mélységeiben hogyan gátolta meg a közérdekű adatokhoz való hozzáférést, és ha ez tényleg meggátolta, akkor inkább szedjük ki, de a jövőben, úgy gondolom, ha közpénzből fizetünk valamit, akkor az legyen megismerhető, és ami még ennél is fontosabb, legyen ez hasznos egy tanulmány, és merjék önök is felvállalni, hogy erre fizettek ki komoly pénzeket. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, és köszönöm államtitkár úrnak is, hogy nem él a soron kívüli felszólalás lehetőségével; megvárja Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt, az LMP vezérszónokát.

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az igazság sosem árt, ha a szándék helyes - mondta Mahátma Gandhi; viszont előbb vagy utóbb mindig árt azoknak, akik rossz szándékkal kerülnek a nyilvánosságba, tehetjük rögtön hozzá.

Magyarországon évről évre riasztó számsorokat, közvélemény-kutatási adatokat olvashatunk. Ezek a demokráciából való széles körű kiábrándulást, a fásultságot és a cinizmust tükrözik, azt a meggyőződést, hogy az ország vezetői egyáltalán nem az emberek mindennapjaival, gondjaikkal megoldásával foglalkoznak, hanem szinte kizárólag a saját hasznukkal. Sajnos rögtön hozzá kell tenni, hogy teljesen érthető

sokak csalódottsága, kiábrándultsága, merthogy addig elképzelhetetlen a jó kormányzás, a jó demokrácia, amíg nem a közügyekről, a közérdekről szólnak a viták és a döntések. A közügyek pedig, mint a névből is kiolvasható, mindenkire tartoznak. Az ország bajainak leküzdése ott kezdődik, hogy a kormányzati intézkedések és a kapcsolódó háttérinformációk nyilvánosak. Minden megismerhető, ami érinti az embereket, minden közpénzforint elköltése nyilvános.

A választások során az ország vezetésére az emberek négy évre képviselőket kérnek föl, de a kormányzás nem jelenti azt, hogy a kormányra kerülők önkényesen bármit megtehetnek; sajnos ma ezt elég gyakran tapasztaljuk. A választott politikusok sosem voltak angyalok, de mára beláthatatlan távolságra kerültek ettől. A jelek szerint minden eddiginél nagyobb mértékben dézsmálják a rájuk bízott közös javakat, ezért a legelső lépés, hogy az állam és az államot irányítók minden lépése megismerhető, ellenőrizhető legyen, kötöttségek, kifogások, mondvacsinált akadályok nélkül, bárki számára. Amíg ez az alapfeltétel nem adott, addig hiába is álmodnánk magasabb fizetésekről, őszinte kormányról, jobb életéről Magyarországon.

A Fidesz, amelynek a szocialisták nyolc éve után ölébe hullott az ország, nem nevezhető az átláthatóság bajnokának. Még a korábbi kormányok elszámoltatása is elmaradt, arról pedig hallani sem akarnak, hogy nekik kelljen be- és elszámolni tetteikkel és a pénzzel. Elég, ha a magyar történelem legnagyobb beruházására, a 6000 milliárd forintnál is drágább paksi bővítésre gondolunk. Minden érdemi részletet titkosítottak. Egy titkos paktum döntené el az ország jövőjét a következő legalább ötven évre. De a hétköznapiakban is tapasztaljuk, hogy léptenyomon akadályozzák a közérdekű adatok megismerhetőségét. Az utolsó pillanatig elnyújtott, hiányos, cenzúrázott adatszolgáltatás volt a szabály és nem a kivétel az elmúlt öt év során.

Természetesen nem a kormány az egyetlen titkolózó testület. A gyakorlat leszívargott és ma már az államigazgatásban és az önkormányzatoknál is jellemző, hogy próbálják korlátozni az információszerezést. Ha a perek, a jogi csúrés-csavarás végén valamit már nem tudnak tovább titkolni, akkor rendre ki is derül, hogy nem véletlenül takargatják az ügyeket. Sorra kapjuk őket rajta, hogy éppen azt a pénzt talicskazzák haza, amiből a fizetéseket vagy az életszínvonalat kellene emelni Magyarországon. Úgy tűnik, ez kezd kellemetlenné válni a Fidesz számára, így hát hoznak egy törvénymódosítást, hogy még hatékonyabban leplezhessék a lenyúlást.

Erről, a kormány, az állami szervek és az önkormányzatok üzelmeit védeni hivatott jogszabályról vitatkozunk ma. Kell-e egyáltalán vitatkozni róla? Hiszen már első ránézésre nyilvánvaló, hogy mire szolgál az a felháborító módosítás, amit valamiért nagy sürgősséggel hoztak ide a parlament elé. Kell, mert nem hagyhatjuk szó nélkül ezt a tisztességtelenséget, úgyhogy szeretném a legjobban kifogásol-

ható javaslatokat röviden áttekinteni. Ezek közül egy is elég lenne ahhoz, hogy az LMP elutasítsa az előterjesztést, de így, csokorba szedve látszik, hogy az előterjesztés a szöges ellentéte mindannak, amit a demokráciáról, az állam szerepéről és a polgárok jogairól gondolunk.

Először is, korlátozza azon adatok megismerhetőségét, amelyek a döntés-előkészítést szolgálják. Első hallásra ez ártatlan kis módosítás - de hogy melyik adatok szolgálják a döntések előkészítését, azt az adatkezelő mondja meg. Nemcsak jelenleg folyamatban lévő, hanem jövőbeni döntésekre is lehet hivatkozni, azaz, mivel az államigazgatásban minden adat döntés, minden adat döntések előkészítését szolgálhatja, ez a kifogás tíz éven át lényegében minden információval kapcsolatosan előhúzható. Itt is érdemes Paks II.-re gondolni. A kormánydöntések előkészítő anyagait arra hivatkozva titkosítják, hogy későbbi döntések előkészítését szolgálják. Ezt a védekezést akarják jogilag körülbástyázni és kiterjeszteni szinte minden fontos információra.

Brutálisan kiterjesztik, megemelik az adatkérés költségeit. Az adatkezelő szervezetek önkényesen határozhatnak arról, hogy például mennyi munkakerő-ráfordítást számláznak ki az adatkérő állampolgároknak. Ez ellen ugyan bíróságon lehet jogorvoslatot kérni, de ez nem segítség, hogyha a díjat előre be kell fizetni. Az igazság a Fidesz világában drága dolog, a jelek szerint csak a tehetősek kiváltsága lesz a kormány ellenőrzése. Arról nem is beszélve, hogy a bírósági eljárás adott esetben úgy elnyújtja az ügyet, mint a rétestésztát. Az idővesztés pedig nagyon sokszor épp elég is, hogy a rossz intézkedések megtörténjenek, vagy épp visszafordíthatatlanná váljanak; ez elvi szinten is elfogadhatatlan. A nyilvánosság biztosítása ugyanis az állami szervek alapfeladatainak része. Amit az adatkérők igényelnek, pont olyan információ, mint amit egy rendes belső ellenőrzésnél számon lehet, számon kellene kérni. Ezek kiadásáért díjat felszámítani nagy arcátlanság.

Ugyanígy aggályos, amit a szerzői jog alá tartozó adatok megismerhetőségével csinálna a kormánypárt. Erre hivatkozva ugyanis megtagadható az információ kiadása, és csak betekintést biztosíthatnának az adatkezelő szervek. Ezt a rendelkezést olvasva azonnal a Századvégre és kormány közeli vagy épp önkormányzat közeli tanácsadókra gondolhatunk. Erre hivatkozva megakadályozható lenne, hogy nyilván kiváló, de legalábbis drága tanácsaik nyilvánosságra kerüljenek. Mi azt mondjuk, hogy aki közpénzre, állami megrendelésre pályázik, az igenis vállalja a nyilvánosságot.

A törvénymódosítás értelmében az adatkezelőnek nem kell ezentúl megválaszolnia az anonim, név nélkül beadott adatigényléseket. Képzeljük el csak egy pillanatra, hogy mivel járhat mindez egy kisebb településen! A Fidesz alkotta függőségi viszonyok közepette vajon ki mer majd névvel, címmel érdeklődni az önkormányzat viselt dolgai iránt? Azonnal érthető, hogy ez a passzus az információszabadság komoly gátja lesz a gyakorlatban.

A törvénymódosítás indoklása azt állítja, hogy hatékonyan megszünteti a mulasztásos alkotmány-sértést, amire az Alkotmánybíróság kötelezi a jogalkotót. Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársaim! Ez a módosítás nem jelent megoldást az Alkotmánybíróság által februárban jelzett problémára.

(19.30)

Az adatok minősítését felülvizsgáló eljárások ugyanis továbbra is hivatalból folynak majd. Azokban az érdeklődő állampolgár nem lesz egyenrangú ügyfél. A Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság eljárása ilyen esetekben nem változik érdemben. Tehát a törvénymódosítás előterjesztése álláspontunk szerint a minimumot sem teljesíti. Nem orvosolja az alkotmányellenes helyzetet.

A törvényjavaslatnak ez az öt óriási hibája minden kisebb előrelépést, pozitívumot lenulláz. Összességében ez a módosítás egy súlyos visszalépés. Újabb lépés a Fidesz által megálmodott világ felé, ahol ellenőrzés nélkül kormányozhatnak, az állampolgárok pedig örüljenek, ha a döntések rájuk vonatkozó részét időben megismerhetik. Az elmúlt években sajnos láttuk, hová vezet mindez: offshore-cégekhez folyó százmilliárdokhoz, haverokra testre szabott törvényhozáshoz, titkos trafikmutyihoz, földpályázatokhoz és paksi anyagokhoz. Ez a titkolózás teszi lehetővé jelenleg is és a módosítás értelmében még inkább, hogy a közpénz néhány embert elképzeltetlenül gazdaggá tegyen. Eközben az ország túlnyomó többsége nem jön ki vagy csak küszködik a havi fizetéséből.

Az első lépés a fizetések és az életszínvonal emelkedése felé, hogy megakadályozzuk a közpénzek pazarlását és lenyúlását. Ehhez viszont tudnunk kell, mi és miért történik a kormányzatnál, az államigazgatásban. Éppen ezért a Lehet Más a Politika élesen elutasítja a most tárgyalt törvénymódosítást, és erre biztatom képviselőtársaimat is. Köszönöm a figyelmet. *(Dr. Józsa István és dr. Bárándy Gergely tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, Schmuck Erzsébet képviselő asszony. Soron kívül megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Rendes felszólalásra jelentkeztem, gondolom, hogy akkor ennek megfelelő időkeretben fogok szólni.

ELNÖK: Igen. Tessék!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Kifejezetten azért jelentkeztem, vállalva azt is, hogy lehet, hogy így hosszabb lesz a vita, mert szeretnék önöknek válaszolni a többé-kevésbé tárgyilagos hozzászólásaikra, nem csak a zárszóban. Ezért azokat a kritikákat, amiket elmondtak, nagyjából csoportosítva szeretném megválaszolni.

Részben Schmuck Erzsébet is érintette a döntés-előkészítő adatokkal kapcsolatos módosításokat. Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak szeretném a figyelmét arra is felhívni, amit kritikaként fogalmazott meg a javaslattal szemben, tudniillik, hogy most is az adatkezelő határozza meg, hogy mi is a döntés-előkészítő irat. Tehát valóban, amikor egy adatigényléssel fordulnak az állami szervhez, akkor az állami szerv jelezheti, nyilatkozhat úgy, hogy ez egy döntés-előkészítő irat. Csakhogy ezt az állítását bíróság előtt meg kell tudni védenie. Nyilvánvalóan most is, a hatályos törvény szerint is a döntés-előkészítő irattal kapcsolatban kifogásolhatja az adatigénylő, hogy valótlán ez az állítás, és ha ezt nem tudja megvédeni az adatkezelő, akkor nyilvánvalóan ki kell adni ezt az adatot. Nem is értem ezt a kritikát, mert ez a hatályos szabályozás kritikája, nem a törvényjavaslaté.

A hatályos szabályozásból is levezethető az az értelmezés, hogy ha egy adat két döntéshez is szükséges, és csak az egyik döntés született meg, akkor a törvényi fő szabály a másik döntés tekintetében is alkalmazható. Ez csak egy egyértelműsítő módosítás, ami az újabb döntésre vonatkozik. Nyilvánvalóan nem minden adat szolgálja a döntés megalapozását, sem egy, sem több döntés megalapozását, a jövőbeli döntést, amelyhez kötődik az adat, az adatkezelőnek meg kell tudni jelölni, és akár bíróság előtt meg kell tudni védeni ezt az álláspontját.

Több kritika érte az adatigénylésért fizetendő költségterítést. Tisztelt Képviselőtársaim! A munkaerőforrás igénybevételének felszámítása csak annak aránytalan mértéke esetén lesz lehetséges. Tehát az aránytalan mértékű költség megtérítésére kötelezhető az adatigénylő, és ebben az esetben is érvényesül a fő szabály. Tehát az aránytalan mértéket az adatkezelőnek kell bizonyítania, ahogy eddig is minden elemet a költségterítés indokoltsága tekintetében. Tehát amikor most, jelenleg költségterítést számítanak fel, akkor ezt is meg kell tudnia védeni bíróság előtt az adatkezelőnek.

Az, hogy valóban aránytalan munkaerőráfordításról van-e szó és hogy ennek mi a valós igény, szintén bírósági vita esetén le kell tudni vezetnie az adatbirtokosnak, az adatkezelőnek, ahogy naponta polgári perek százaiban is a bíróság dönt a költség valós tartalmáról. Az anonimizálás, kitarakás adott esetben jelentős és komoly felkészültséget igénylő munka lehet, egyes dokumentumok minden oldalán szerepel több személyes adat. Az adatok előkeresésének munkaerőigénye nem bagatellizálható, az adatigénylések sokszor évekkal korábbi adatokra vonatkoznak.

Az elektronizálás érdekében a kormány rendkívül sokat tett, az ügyiratok elektronikus kézbesítése és az adatbázisok elektronizálása tekintetében, de a még mindig papír alapú vagy a korábbiakban így kezelt, tehát papír alapú dokumentumok tekintetében is el kell járnia az adatkezelőnek, adott esetben a papír alapú adatokat is ki kell gyűjtenie. Tehát nem lehet pusztán csak az elektronizálással megoldani az adatigénylés teljesítését. Ne felejtjük el azt

sem, hogy az adatigénylések nemcsak a legnagyobb állami intézményeket érinthetik, hanem valóban az önkormányzatokat is, amelyeknek meg jóval kevesebb erőforrásuk van erre a feladatra.

Szeretnék kitérni a szerzői művel kapcsolatos kritikájukra. Először is, az adatigénylőnek természetesen és a szerzői mű szerzőjének is vannak jogai. Ezek összhangjának a biztosítása a jogalkotó célja. Erre a hatályos törvény is utal, hogy a szellemi tulajdonhoz fűződő jogok alapján a közérdekű adatigénylés korlátozható. A közérdekű adat nyilvánossága nem sérül. A javaslat szerint az adat megismerhető lesz. Tehát a szerzői mű is megismerhető lesz, arról az adatigénylő be is számolhat a nyilvánosság előtt. A szerzőnek joga van a név feltüntetéséhez, az idézés szabályainak betartásához, a mű egységének védelméhez. A másolat kiadása esetén nem annak a veszélye áll fenn, hogy az eredeti szerző még másnak is eladná a közpénzből készült tanulmányt, hanem hogy a tanulmány más által kerülne gazdasági célú felhasználásra. Ezért védi a szerzői művet a szerzői jogi törvény.

Az anonim és ismételt adatigénylések ügyében is kritikák hangzottak el, a legutolsó kritika éppen Schmuck Erzsébet jegyző asszonytól. Schmuck Erzsébet jegyző asszony azt mondta, mintegy - hogy is mondjam csak - nagy meglepetést keltő módon, hogy nem kell megválaszolni a javaslat elfogadása után az anonim adatkérést. Kinek kellene megválaszolni az anonim adatkérést? Kinek küldjék el a választ, ha az adatkérés anonim?

Tisztelt Képviselőtársaim! Az adatigénylő egyes minimális adatainak megadása eddig is szükségszerű volt, hiszen valakinek valamely elérhetőségére meg kell küldeni az igényelt adatokat. Az EU tagállamainak többségében is ugyanez a szabályozás, legalább a nevet és az elérhetőséget meg kell adni. Még inkább elengedhetetlen az adatigénylő adatainak kezelése, ha költségtérítés megfizetése szükséges. Az adatigénylővel való kooperációhoz, tehát például a pontosításhoz, az adatigény pontosításához vagy a határidő meghosszabbításához elengedhetetlen ez, és a jogorvoslattal sem tud élni, aki nem adott meg nevet és elérhetőséget. Csak nevet és elérhetőségi adatot követel meg a szabályozás és semmi mást. Az ismételt adatigénylésre csak akkor nem kell választ adni, ha az azonos igénylőtől származik. Ezért is szükséges egyébként az adatok megadása. Ha a korábbi adatigénylést az adatkezelő elutasította, azzal szemben az adatigénylő bírósághoz fordulhatott. Ilyen esetekben sem indokolt a minden tekintetben azonos adatigénylés ismételt kezelése.

(19.40)

Tisztelt Képviselőtársaim! A titokfelüveleti eljárással kapcsolatban is fogalmazódtak meg kritikák. A legfőbb kritika tulajdonképpen úgy foglalható össze, hogy nem szünteti meg az Alkotmánybíróság által feltárt mulasztást a javaslat.

Ezzel szemben az álláspontunk az, hogy a javaslat elfogadása esetén a kötelező, független intézmény általi tartalmi felülvizsgálat biztosított lesz a javaslat szerinti szabályozási modellben. Azon szervek foglalkoznak eljárással, amelyeknek a legtöbb tapasztalatuk van ebben, mármint a minősítésben, a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság, valamint a bíróság.

Egyéb alkotmányossági kifogásokat én nehezen tudok értelmezni, ha nem jelölik meg azt, hogy önök szerint az Alaptörvény mely pontja sérülne.

Tisztelt Képviselőtársaim! Végezetül arra hívom fel a figyelmet - ezt egyébként a bizottsági ülésen is megtettem -, hogy a közérdekűadat-igénylés a jövőben is kettős kontroll alatt áll, egyrészt a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatósághoz lehet fordulni panaszokkal, amennyiben a közérdekű adatok igénylése során az adatigénylő úgy ítéli meg, hogy neki sérülnek az információszabadsághoz fűződő jogai, és ennél még erősebb talán, hogy ugyanígy a bírósághoz fordulhatnak. Tehát a törvényjavaslat semmilyen változást nem hoz abban a rendben, hogy a közérdekű adatokat kezelő szerv és az adatigénylő közötti jogvitát végül is a bíróság fogja feloldani, és a bíróság kötelezheti a közérdekű adatot birtokló szervezetet arra, hogy kiadja ezeket a közérdekű adatokat.

Képviselőtársaim, az nem jelenti a közérdekű adatok megismeréséhez fűződő jog csorbulását, ha húszezer oldalas adatigények - mert ilyenek is előfordulnak - vagy olyan adatigények, amelyeknek a kigyűjtése kétheti munkába kerül, legalább egy részét meg kell téríteni. Nem igaz az, hogy a javaslat szerint ez egy szolgáltatás megtérítése lenne, bár megjegyzem, hogy a közigazgatási szolgáltatások megtérítése egy általános gyakorlat az államigazgatásban.

Ezzel kívántam röviden válaszolni a vitában elhangzott érvekre. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, Jobbik.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. A téma fontosságára való tekintettel válaszolnék az államtitkár úr felvetéseire, és köszönöm, hogy nem a zárszóban mondta el ezeket - államtitkár úr ebben a tekintetben mindig úriember szokott lenni, más államtitkároknak is példaként szoktuk állítani -, mert így tudunk erre válaszolni.

De a lényegre térve: az Alaptörvény 6. cikkének (2) bekezdése szól a közérdekű adatok megismerhetőségéről, tehát teljesen egyértelmű, hogy ez a jog egy alapjog, egy alkotmányos alapjog. Na már most, ha alkotmányos alapjog, akkor viszont az Alaptörvény 1. cikk (3) bekezdése teljesen egyértelműen kimondja, hogy csak szükséges és arányos mértékben korlátozható egy másik alapjognak az érvényesülés okán, és az alapvető lényegét ez nem érintheti a jognak. Tehát az a gond, és ezért tartjuk alapvetően alaptörvény-ellenesnek, hiszen ha díjat, előre nehe-

zen kiszámítható, sok esetben teljesen kiszámíthatatlan díjat számítanak fel, vagy adott esetben olyan magas díjat számítanak fel, hogy mondjuk, ki kell fizetni egyheti bérét egy jól fizetett közalkalmazottnak, köztisztviselőnek, akkor ez bizony az alapjog érvényesülését akadályozza, és az alaptörvény-ellenesség itt érhető tetten.

Ezt azért mondtam el egyébként, mert itt lehet azt mondani, hogy sok oldal, húszezer oldal, egy hétig dolgoznak rajta, én a gyakorlatban ezt, ha hiszi, ha nem, nem tudom elképzelni. Mert ha nyilvánosságra hoznák ezeket az adatokat - ahogy sok esetben kötelező, de mégsem teszik meg -, és mondjuk, feltennék az internetre, akkor azt mondhatnák, hogy minden ott van, keressék ki. Tehát az egész polémia megszűnne csak azzal, ha sok esetben eleget tennének az adatkezelők a kötelezettségüknek, vagy a jövőben - idézőjelben - jól kiszűrnének az adatkérőkkel, és mindent felpakolnának, ami közérdekű információ, és azt lehetne mondani, hogy keressék ki maguk, minden fönt van, össze lehet válogatni.

De egyébként ez az összeválogatás, leválogatás azért csalóka, mert ahol új adatot kell létrehozni, vagy egy új adatbázis létrehozása a kérés célja, ott ezt meg lehet tagadni. Márpedig, ha nem új adatbázisról van szó, akkor én tényleg nem tudom elképzelni, hogy mire lehet felszámolni annyi pénzt, vagy min lehet egy hétig dolgozni, akkor elég nagy baj, ha annyi közadat van - és nem került fel a világhálóra -, hogy ezeknek a feldolgozása ennyi időt vesz el. Ezért mondtam azt a példát, ami a VIII. kerületből van, de sok esetben megtörténhet, hogy villany-, fűtés-, internetszámla, ilyeneket próbálnak beleszámolni abba a költségbe, ami a közérdekű adatokhoz való hozzáférésnél jelentkezik. Tehát szerintem az abszurd, hogy itt ilyen fűtés- vagy villanyszámlákról beszéljünk, de szerintem ezt államtitkár úr talán elismeri.

A másik, amire még reagálni szeretnék, a szerzői jogok. Én fenntartom azt, hogy ha az állam közpénzből fizet egy tanulmányért, akkor kvázi az legyen az államé, mint ahogy, ha megrendel egy szobrot, és kirakja, akkor a szellemi alkotáshoz fűző jogok ebben az esetben részben átszállnak a megrendelőre. Nem szeretnék most belemenni a jogi szabályozásba, de államtitkár úr elkezdte pedzegetni a lényegét, és ezt föl is írtam magamnak: valóban a névjog, az idézés joga, a mű egységének az elve megmarad, de itt nem erről van szó. Nyilvánvalóan, ha mondjuk, egy szobrászművész elkészít egy alkotást, az valamelyik kerület vagy a főváros tulajdonába kerül, kirakja, attól még az az ő szellemi terméke, az ő szerzői joga erre vonatkozik abban a tekintetben, hogy nem lehet azt mondani, hogy egy másik személy készítette azt az alkotást, ez igaz, de ettől még ez nem a megismerhetőségre és nem az adatokhoz való hozzáférhetőségre vonatkozik.

Államtitkár úr azt is mondta, hogy más által kerülne gazdasági felhasználásra. Itt ezt azért nem tudom értelmezni, mert ha egy tanulmány az állam részére készül - egyrésztől azt értem, hogy a szerző neve feltüntetésre kerül, az idézés joga, a mű egység-

ge, ez rendben van, ezt adjuk is meg neki -, hogy tudja ezt valaki gazdaságilag felhasználni? Kiadja saját néven? Ez bűncselekmény. Gazdasági hasznot realizál? Ez is bűncselekmény, főleg, ha profitorientált módon történik. Ha viszont az állam részére teljesített tanulmányról van szó, akkor nyilvánvalóan az valószínűleg az állami működéshez és az állami rendszer jobbá tételéhez vagy előkészítéséhez járul hozzá. Ebben a tekintetben én nehezen látom felhasználhatónak a gazdasági életben.

Úgyhogy azt kell mondjam, hogy ezekkel a kiegészítésekkel, azon kívül, hogy valóban a névhez való jog, hogy valakinek feltüntessék a nevét, ez természetesen megilleti a szerzőt, de az egyéb jogok át kell hogy szálljanak. Ha ma ez nem így van, akkor ezt meg kell változtatni. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszönöm szépen Józsa képviselő úrnak a félhangosan tett megjegyzését, hogy elfelejtettem jelezni, hogy kétperces felszólalásokra van lehetőség, frakciónként egy képviselő, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő - ha van a teremben - a fennmaradt időkeretek terhére beszélhet. De kétpercest nem látok, így megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, MSZP.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Én is reagálni szeretnék arra, amit államtitkár úr elmondott, és ahogy Staudt képviselő úr, én is azzal kezdem, hogy abszolút értékelem azt, hogy a vitában szóval föl, és így érdemi vitára nyílik lehetőség; valóban jó lenne, ha államtitkár társai példát vennének erről a magatartásról.

Staudt képviselő úr elmondta már egy részét annak, amit én is szerettem volna, de valóban meg tudom erősíteni, hogy az Alaptörvény 6. cikk (2) bekezdése - amire én is hivatkoztam a felszólalásomban -, illetve az 1. cikk (3) bekezdése valóban arról szól, hogy más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható csak alapjog.

(19.50)

Pontosan ezt jelöltük meg. S ha megengedi államtitkár úr, azt is megmondom, hogy én elsősorban a törvényjavaslat 5. § (4), (8) és (9) bekezdései vonatkozásában látom ezt megsértve, hogy egész konkrétan legyenek. S azt is elmondtam az első felszólalásomban, hogy önök nem tudnak ezzel az alapjoggal szembeállítani másik alapjogot. Önök azt mondják érvként, hogy a munkaerőforrás védelme érdekében szükséges ez. Csak, államtitkár úr, tegye meg, hogy megjelöli azt az alapjogot, ahol nevesítve van a munkaerőforrás védelme! Pontosán az a mi kifogásunk, hogy ennek érdekében nem korlátozható ez az alap-

jog, hiszen az nem egy alapvető jog, amiről önök beszélnek, és nem is olyan alkotmányos érték, amire tekintettel egy másik alapjog korlátozható lenne.

Azaz az Alaptörvény rendelkezései alapján egészen egyértelműen meghatározható, hogy melyik paragrafus sérti az Alaptörvény mely szakaszát, és miért alkotmányellenes ez az előterjesztés. Nem lehet a praktikumot szembeállítani alapvető jogokkal, mert önök most ezt teszik. Azt mondják, hogy sok a munka, ezért praktikus lenne egy ilyen szabály alkalmazása. De ez nem jogi érv! S ha ön, államtitkár úr, konkrétumot akar, akkor azt gondolom, hogy ezt most mind a ketten, Staudt képviselő úr is és én is egész konkrétan meghatároztuk.

Van még egy alapvető problémám ezzel a javaslattal, és itt utalnék arra, amiről államtitkár úr beszélt. Én elhiszem, és az embernek, főleg jogászként, nyilván van fantáziája ahhoz, hogy kitaláljon valamit, és ahhoz megfelelő, egyébként elfogadható indokokat keressen. Ez megint csak egy újdonság itt a magyar parlamentben, mert az eddigi közjogi módosítások túlnyomó többségénél még arra se vette a fáradságot az előterjesztő vagy a kormány, hogy jogalkotói szempontból elfogadható érveket keressen egy rendelkezés mellé, hanem körülbelül annyi volt az érvelés, hogy mert csak, mert én így akarom. Itt legalább államtitkár úr próbál bizonyos érveket melletteenni.

De ha megnézzük az egész javaslatot, és ha egy mondatot kell kiemelni, akkor az a lényeg, tisztelt államtitkár úr, hogy a törvényjavaslatban egyetlen olyan rendelkezés sincs, amely a közérdekű adatok megismerését és terjesztését könnyebbé tenné vagy garanciákkal megerősítené. Ezzel szemben viszont sok olyan része van ennek a javaslatnak, amelyik megnehezíti a közérdekű adatokhoz való hozzájutást. Ezeket a lehetőségeket vonják meg az igénylőktől. Koncepcionálisan ez a legnagyobb problémája ennek a javaslatnak. Olyan irányba tolja el a szabályozást, ami az állam számára kedvező, az adatigénylő számára pedig kedvezőtlen - így is fogalmazhatok -; amellett, hogy ez tényszerűen alkotmányellenes vagy alaptörvény-ellenes, koncepcionálisan ez a legnagyobb gond ezzel.

Azt is szeretném kiemelni, hogy valóban érdekes a szerzői jogokkal való összevetés. Először is az sem alkotmányos alapjog, hanem egy enyhébb jog. Maximum a tulajdonhoz való jogot lehet idevonni. Abban egyetértek Staudt képviselőtársammal, hogy amikor a szerző megír valamit és azt áruba bocsátja - akár az államnak, akár egy könyvkiadónak adja el ezt a szellemi terméket -, akkor ezzel már egy bizonyos pontig kikerül az ő rendelkezése alól. Természetesen azok a szerzői jogok, amelyek arról szólnak, hogy a plágium továbbra sem megengedhető, magyarázatra szólva, hogy az ő szellemi terméke mellé minden esetben feltüntetésre kerüljön, hogy az az ő szellemi terméke, ez minden esetben megilleti a szerzőt. De ha az államnak ezt értékesíti, akkor én azt gondolom, ezzel természetesen azt is vállalja, hogy ez a szellemi termék innentől kezdve ilyen

szempontból kikerül az ő rendelkezési köréből. Szerintem ez nem egy olyan tulajdon, mint bármi más, ez egy egészen speciális, ezért természetesen egészen speciális szabályok is vonatkoznak a szerzői jogra. Ha meg olyan adatokat tartalmaz egy ilyen, mondjuk, katonai titkokat, akkor természetesen megvan a lehetőség arra, hogy ezt minősített adattá nyilvánítsa a titokgazda. Megjegyzem, hogy például Svédországban minden olyan adat, ami az államhoz bekerül - legyen az magánlevél, legyen az tanulmány, legyen az bármi -, az automatikusan nyilvános, és mindenki számára elérhető.

Legvégül, tisztelt államtitkár úr, az az érdekesége ennek a javaslatnak és az ehhez kapcsolódó élethelyzetnek - én is utaltam rá a vezérszónoki felszólalásomban, és úgy tűnik, e tekintetben egyet gondolunk Staudt képviselőtársammal -, hogy van olyan megoldás, amely ezt a problémát tudná kezelni, még hozzá alkotmányosan tudná kezelni. Ezért emeltem ki azt, hogy az átláthatóság visszaszorítása helyett növelné az ügynevezett proaktív információszabadságot az, ha kérés nélkül, elektronikusan közlétenné a működéséről szóló tájékoztató adatokat egy kormányzati szerv. Ha egy olyan jogszabályt terjesztenének elő, amely ezen adatok vonatkozásában legalább a jövőben eleve nyilvánossá tenné az illető adatot, mondjuk, azt az adatot, hogy mennyi pénz költözik el, nem tudom, például gépkocsivásárlásra vagy -fenntartásra az egyes minisztériumok, akkor ezt nem kellene kikérni közérdekű adat-igénylés formájában, hanem egész egyszerűen letölthető lenne az internetről. Azt gondolom, hogy inkább ebbe az irányba kellene elmozdulni ahelyett, hogy azért, mert valami gyakorlati problémát okoz, korlátozzák az adatigénylő jogosultságait.

S ebben a felszólalásomban még szót sem ejtettem arról, hogy a mi meglátásunk szerint ennél lényegesen elítélendőbb hátsó szándékok vezérlik a jogalkotót, amikor ezt a törvényjavaslatot betervezi. Most a jó szándékot feltételezve mondtam el ebben a felszólalásban a gondolataimat. Azt gondolom, mivel alkotmányos lehetőség ebbe az irányba nem adott, a másik irányba viszont adott, és ez a gyakorlati problémákra is megoldást kínál, az lenne a szerencsés, ha a kormány is megfontolná ezt, visszavonná ezt a javaslatot, és elindulnánk abba a másik irányba, amit szerintem mindannyian tudnánk támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bárándy képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, LMP.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Képviselőtársaim majdnem mindenre válaszoltak Répássy úr felvetései közül. Egyetlenegy maradt a levegőben, az anonim, név nélkül beadott adatigénylések.

Fordítva is meg lehet közelíteni: eddig nyilván létezett egy ilyen gyakorlat, mert ha nem létezett volna, akkor nem kellett volna a törvényt ennek ér-

telmében módosítani. Én nem tudom a konkrétumokat, a szakértőink vetették fel ezt, de feltételezem, ha ezt módosították, akkor ez létezett, és megvannak a különböző módozatok arra, hogy ilyen esetben miképpen kell azokra a kérdésekre válaszolni; kifüggeszteni az önkormányzat falára, nem tudom, postafiók... De ez valószínűleg létezett. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Kettő percre megadom a szót Józsa István képviselő úrnak, MSZP.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Szeretném megerősíteni Bárándy Gergely képviselőtársam megállapítását, hogy néha már kezd parlamenti vitára emlékeztetni a kormány hozzáállása a mai napirendi pont tárgyalásakor, és megerősíteni, hogy Répássy Róbert képviselő úr, államtitkár úr nem gyáva. Teszem ezt azért, mert tegnap a levezető elnök megrótt, miközben Kósa Lajos többször kihasználta azt a lehetőséget, hogy nem szólt hozzá a vitához, viszont zárszóként olyan aljas dolgokat mondott, amelyek hatására kénytelen voltam közbevetni, hogy gyáva, mert nem vállalja a vitát, hanem mint a fociban, amikor elment a csatár, utána rúg egy jó nagyot.

Tehát megerősítem, hogy Répássy képviselő úr nem gyáva, viszont akik ezt az előterjesztést megrendelték, azok igenis gyávák. Ugyanis az egész törvényjavaslat arra irányul, amit Bárándy Gergely már kifejtett - elnézést, hogy a becenevén említem, de hát fiatal korára tekintettel, azt hiszem, ez még nem annyira dehonesztáló -, hogy az egész változási irány abba megy, hogy minél nehezebb legyen hozzájutni a közérdekű adatokhoz, minél nehezebb legyen azokat megismerni, és nem a transzparencia irányába hat, hogy minél könnyebben meg lehessen ismerni. Államtitkár úr említette, hogy micsoda munka anonimizálni egy-egy szerződést vagy anyagot. Mi lenne, ha a digitális technika felhasználásával rögtön az adat vagy dokumentum készülésekor kvázi kitakarásra, kiszűrésre kerülne az az adat, amelyek az adatvédelem alá tartoznának, és attól kezdve egy gombnyomással kikerülnek a dokumentumból, és ezt követően, a készülést követően nyilvánosságra is hozhatók?

(20.00)

Ha egy ilyen javaslatot hozna ide, akkor elhinnénk a jó szándékot, hogy önök a közérdekű adatok megismerhetőségét akarják. Köszönöm. *(Dr. Bárándy Gergely tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő hozzászóló Józsa István képviselő úr, MSZP.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr a házszabály adta lehetőséget. Az előbb a vita forgatagához szóltam hozzá, most az előterjesztés tartalmához szeretnék egy-két kiegészítést tenni.

Valahogy azt jegyeztem fel magamnak, hogy a közpénz közjő. Tehát, ha közpénzből az állam készített olyan tanulmányokat, aminek valami haszna van, akkor az szolgálja a közjót. Akkor az legyen megismerhető. Ez a közpénznek és az állam működésének véleményem szerint a logikája. Volt is egy ilyen megközelítés az alapkutatások szintjén, hogy néhány jeles felfedező tudományos munkának tekintette a saját munkáját, és szándékosan nem szabadalmaztatta, hogy ha ő kapott támogatást a kutatások végzéséhez, akkor az szolgálja közvetlen a közjót, sőt azt hiszem, hogy bizonyos akadémiai kutatásoknál ez követelmény is, hogy nem használható fel saját célra, és nem használható fel szabadalmakhoz.

Tehát azt a tendenciát érzékelve ebben az előterjesztésben, amit aztán a szóbeli előadásában ön itt meg is erősített, hogy majd a bíróság előtt kell megvédeni ezt-azt, ez azt jelenti, hogy az akadálypálya egyre nehezebbé válik. Ugyanis, amikor nincs normatív ára még csak irányvonalak szintjén se, hogy mi lehet egy közérdekű adatnak az ára, az, amit a dolgozó ráfordít, és közvetlenül hozzájárul az átadhatósághoz vagy esetleg az, amennyiért az állam megrendelte, és mint szellemi termék, az ő birtokába jutott... Mert hát azért szellemi terméknek nagyon furcsa dolgok is napvilágot láttak, vagy legalábbis forogtak itt a sajtóban a NAV kiltási botrány idején, hogy X, nem akarom megnevezni, hogy melyik kormány közeli kutatóintézetnél meg kell rendelni x milliárd forintért egy tanulmányt, és akkor majd nem lesz probléma az általánosforgalmiadó-bevallás értelmezésével. Állítólag ezen buktak ki az amerikaiak vagy valamelyik amerikai cég, hogy hát túlzottan összeállt a kép, hogy mi miért van.

Persze az, hogy egy kutatóintézetnél beszalad árbevétel, az a számviteli törvény szabályai szerint természetesen látható, viszont, hogy mi a tanulmány tárgya, hogy az tényleg arányban van-e, vagy nincs túlzott aránytalanság, az viszont feltehetően ilyen esetben közérdekű adat lehet. Tehát amit a költségek felbecsülhetetlenségére mondott államtitkár úr, az a digitális korban valószínűleg jobban kordában tartható. Egy javaslatot már mondtam, hogy rögtön a dokumentum készítésekor kerüljenek megjelölésre azok az információk, amelyek mondjuk, egy későbbi nyilvánosságra kerüléskor vagy kikéréskor kitakarással kerülhetnek, de ugyanez a másolási költségek redukálását is jelentheti, hogy nem nyomtatott formában, hanem digitális adathordozóval adják át a kívánt adatot.

Még egy kitérő, kétszer is említette, hogy majd a bíróság előtt kell megvédeni például azt, hogy az a költség, amit felszámítanak egy-egy adatért, az mennyire reális vagy mennyire nem. De gondoljon bele, ugyanis az egész alkotmányos garancia a közérdekű adatok elérhetőségéről végül is azt jelenti, hogy ne jelentsen semmilyen pressziót egy adatigénylőnek ez a folyamat. Most pedig, ha normatíva nélkül igényel, az bármilyen költséget jelenthet, ez elfogadhatatlan. Köszönöm, elnök úr. *(Dr. Bárándy Gergely tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Tuzson Bence képviselő úrnak, Fidesz.

TUZSON BENCE (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Egy-két dologra szeretnék én is reagálni, mert azt gondolom, hogy talán jogdíjas vitát kezdtünk el egyes kérdésekben, és talán el is ment objektívabb irányba a vita, úgyhogy azt gondolom, hogy ez mindannyiunk számára pozitív, hiszen ha egy jogszabályról vitatkozunk, akkor csak akkor tudunk róla vitatkozni megfelelően, ha objektív módon és nem pedig szubjektív elemekkel megtűzdelve vitatkozunk róla.

Alapvető fontosságúnak tartom azt, hogy minden ilyen jogszabály, illetve ez a jogszabály és ez a jogszabály-módosítás is, egyrészt tekintettel arra, hogy van egy felhatalmazás benne, ami arra vonatkozik, hogy rendeletet alkosson a kormány, alkotmánybírósági kontroll alatt is áll, másrészt viszont minden egyes intézmény, ami ebben a jogszabályban szerepel, bírósági kontroll alatt áll, és egyébként erre még egy külön hivatalunk is van, ami szintén egy kettős kontroll alapján kontrollálja az itteni jogok érvényesülését. Tehát nem arról van szó, hogy önmagában valaki meghatároz valamit, és az kontroll nélkül megy tovább a későbbiekben, hanem abban az esetben, ha a jogosult, tehát aki igényli az adatot, úgy értékeli, hogy a joga nem érvényesül megfelelően, akkor alkotmányos garanciák mellé kettős biztosíték mellett tudja a jogát érvényesíteni. Ez egy speciális eset egyébként, amikor a bírósági eljárás mellett egy egyéb kontroll is érvényesül ezekben az eljárásokban.

Tehát meg kell állapítani azt a nagyon fontos tény, hogy itt nem arról van szó, hogy mondjuk, az adatgazda e tekintetben maga állapítana meg bizonyos szabályokat és bizonyos dolgokat, amit egyébként a későbbiekben senki nem kontrollálna, hanem minden ilyen döntését meg kell tudni védenie a bíróság előtt. De hozzáteszem, hogy ez nemcsak ezen a jogterületen van így, hanem más jogterületeken is, ami az államigazgatást összességében illeti, minden döntést, döntés-előkészítést meg kell tudni védeni a későbbiekben a bíróság előtt, és ott is érvényesül a bírósági kontroll.

Tehát nem arról van szó, hogy mondjuk, bármilyen államigazgatási ügyben az államigazgatási szerv maga csak úgy döntene a saját kútfejéből, hanem ezt a döntését meg kell tudni védeni több fórumon még. Tehát bírósági fórumon, ugye, első körben a közigazgatási bírászkodás keretében meg kell tudni védeni ezt a rendelkezést.

Ami a jogok konkurálásáról illeti, azért azt is meg kell jegyezni, hogy mondjuk, amikor arról beszélünk, hogy melyik jog melyikkel konkurál, akkor az Alaptörvénynek a XXIV. cikkére is szeretnék utalni, ami azért azt kimondja, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. Tehát van az alkotmányban meghatározott olyan szabály, és nem arról beszélünk, hogy mondjuk, a munkavállalóknak a jogai megsérülnek, mert

többet kell dolgozniuk, hanem van az intézménynek egy alkotmányban meghatározott szerepe, az államigazgatási intézménynek, és abban az esetben, ha valaki a jogaival visszaél, és megsérül ez az alapvető jog, mert a szerv nem tudja megfelelően ellátni a feladatát, abban az esetben ez a két jog egymással ilyen formában konkurál. Ezt az egyensúlyt kell akként helyrebillenteni, hogy maga a szerv is képes legyen ellátni a feladatát, és egyébként ne sérüljön meg a másik alapvető jog, tehát az a jog, hogy egyébként ő a közérdekű adatokhoz hozzáférhet. Tehát így kell tekinteni ezt a jogszabályt összességében, és ennek a finomhangolását kell valamilyen formában megteremteni.

Mert valós az a probléma, és itt elhangzott az a kérdés, hogy nem tudja elképzelni képviselőtársam azt, hogy egyébként embereknek a munkáját több napra letölti egy adatigénylés, de igen, önkormányzatoknál is, egész kis önkormányzattól a nagy önkormányzatig, előfordulnak olyan esetek, hogy egyébként látszólag indokolatlan, de egyébként jogszerű adatkérések lekötnek munkavállalókat akár több napra. Olyan mennyiségű erőforrást emésztnek fel, ami egyébként a másik oldalon ennek a társadalmi hasznosságát megkérdőjelezi. Tehát veszélyeztetni tudják vagy képesek veszélyeztetni egy intézménynek az alapvető működési elemét.

(20.10)

Ezt a kettőt kell valamilyen formában egyensúlyba hozni. Erről szól ez a jogszabály. Nem véletlen egyrészt a határidő kérdése, másrészt pedig az, hogy a költségtérítés rendszerét ilyen formában kontrollált módon vezeti be a jogalkotó annak megfelelően, hogy ezt természetesen bírósági úton még a későbbiekben meg lehet támadni. Tehát ha valaki ezt megkérdőjelezi, akkor egyrészt lesz egy kormányrendelet még emellett, másrészt pedig tovább lehet menni a bírósági úton. Tehát a későbbiekben meg lehet nézni, hogy egyébként megfelelő volt-e ez a döntés, vagy nem volt megfelelő. Mert ez is ugyanolyan döntés, amit mérlegel a hatóság, de nem önkényesen teszi, ennek megfelelően alkotmányos, egyébként független bírászkodás áll föllette, amely a későbbiek során kontrollálja ezt a döntést, vagy akár meg is változtathatja.

Tehát amikor arról beszélünk, hogy valamilyen hatóság valamilyen döntést hoz, ezek a döntések sohasem önmagában való döntések, mindig az államigazgatás mögött ott áll egy másik szerv, e tekintetben a bíróság, vagy itt most van egy speciális esetünk, egy másik hivatalunk is, amely ilyen formában kontrollálja ezeket a döntéseket, és ennek megfelelően változnak meg később a döntések. Ez egyébként a gyakorlatban elő is fordul. Ténylegesen az a helyzet, hogy megváltoznak ezek a döntések, hiszen egyes esetekben, amikor akármelyik állami szerv valamilyen adatot nem ad ki, mert így is és úgy is minősít, vagy valamilyen más döntést hoz, a későbbiekben

megváltoztatja ezeket a bíróság. Ennek nap mint nap tanúi vagyunk. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Tuzson Bence képviselő úr. Megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, Jobbik.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Már nem szerettem volna hozzászólni, de Tuzson képviselőtársam megihletett. Őszinte csodálattal hallgattam, amit mondott. Voltak olyan részek, amik tényleg fantasztikusak. Ön azt mondja, a két alapjogot úgy állítjuk egymással szembe, hogy ha valaki spekulatív céllal túl sok adatot kér ki és ez nagyon leköti a hivatalt, akkor másoknak, akik ügyet intéznek, majd nem jut ügyintéző, akkor az ő tisztességes eljárásához való joguk sérül. Azért nem biztos, hogy ez az Alkotmánybíróságon megállná a helyét. *(Dr. Bárándy Gergely: Necces erősen!)* Ezt azért tisztázzuk. Itt nem két alapjog egymás mellé állításáról van szó. Ha erről van szó, és nem tudja az adott hivatal ellátni a feladatát, mert a feladata a közadatok kiadása is, akkor fel kell venni még egy munkatér, vagy még kettőt. Tehát a kettő nem állítható egymással szembe. *(Tuzson Bence: Nem ez az alapfeladata!)* De ugyanúgy feladata a közadatokhoz való hozzáférést megteremteni. Az, hogy most alapvetően engedélyek kiadásával foglalkozik, ugyanúgy feladata bizonyos és alkotmányos feladata, hogy kiadja ezeket az adatokat.

Értem a logikát, hogy ne terheljük le túlságosan ezeket a szegény hivatalokat, vannak notórius adatkérők ezek szerint, akik visszaélészerűen igényelnek adatokat. Biztos van egy-két eset, de nem ez a túlnyomó gyakorlat. Ezért javasoltam, hogy rakják fel az internetre. Ez ilyen egyszerű. Ha eltelik elég év és felrakom most is és jövőre is, meg azután is, és már tíz évre visszamenőleg fel lesz rakva az internetre, akkor azt lehet mondani, hogy ott van az interneten. Megértem, ha azokat a kötelezettségeiket nem teljesítik, hogy hozzák nyilvánosságra az adatokat, mert egyébként higgyék el, lehet, hogy önök nem tapasztalták ezt, én sajnos igen sok esetben, hogy olyan adatokat sem raknak fel az internetre, amit egyébként fel kellene. Számtalan esetben fordultam jómagam is és önkormányzati képviselőnk is olyan adatról, amit, mondjuk, a törvény szerint nyilvánosságra kellett volna hozni. Tehát nemcsak hogy közadat és betekintést kell engedni, hanem fel kellett volna rakni az internetre. Ezt nem tették meg, és ezért kellett egy kérvényt beadni és utána adott esetben pereskedni.

Tehát rossz irányba indulunk el. Használjuk ki a digitális kor vívmányait! Nem tegnap találták ki az internetet egyébként. Tehát már 5-10 évre visszamenőleg is fenn kellene lenniük ezeknek az adatoknak. Ez rossz gyakorlat, ha azt próbáljuk megteremteni, hogy majd eldöntik, mit raknak fel, mit nem raknak fel, mi a döntés-előkészítés, mi nem, mennyibe kerül, hogy kiadják. Ezek ugyanúgy gátak. Ezek ugyan-

úgy gátak és bár nem szeretnék európai uniós jogi példákat hozni erre, de ebben az esetben a lényeg az, hogy az európai jogfejlődésben ismertek azok a szabályozások, hogy formálisan valami megfelel a jognak, de egyébként gátolja annak a megfelelő módon való végrehajtását. Gátolja, hiszen olyan akadályokat gördítenek, hogy akkor még egy fellebbezést kell írni, el kell menni bíróságra, ügyvédet kell fogadni, pluszpénzt bele kell feccölni, és a végén lehet, hogy megkapja ezeket az adatokat.

Ha valaki ezt az eljárást végigfolytatja, végigpereskedi, akkor lehet, hogy megkaphatja, de ezt egy átlag állampolgár nem fogja megtenni, inkább legyint egyet, és azt mondja, hogy akkor inkább hagyjuk az egészet. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Több jelentkezőt nem látok a képernyőn. Megkérdezem, hogy kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem.

Tisztelt Országgyűlés! Az összevont vitát lezárom, és megadom a szót az előterjesztőnek, Répássy Róbert államtitkár úrnak. Tízperces időkeret áll a rendelkezésére.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-
umi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Örülök annak, hogy többé-kevésbé, inkább többé, mint kevésbé tárgyilagos vitát tudunk folytatni erről a törvényjavaslatról. Igyekszem, hogy most sem a politikai vágyaikra válaszoljak, de azért egy mondatot hadd mondhassak.

Józsa képviselő úrral teljesen egyetértek abban, hogy például az állami szervek által megrendelt szerzői művek a közjót szolgálják, ezért az lenne célszerű, hogy ezeket a szerzői műveket meg lehessen ismerni. De éppen az önök kormányzásának egyik kirívó példája volt bizonyos Ron Werbernek a tanulmánya, amit először egyébként a döntés-előkészítő iratra való hivatkozással nem adtak ki, utána pedig ellenzéki képviselőnek, többek között jómagamnak is betekintést engedélyeztek ebbe a szerzői műbe. Tehát önök pontosan úgy jártak el, amit *(Dr. Staudt Gábor: Mint ti!)* most kifogásolt, és amit egyébként a hatályos szabályozásból le lehet vezetni. Valóban én is kifogásoltam annak idején, de a hatályos szabályozás is az, hogy a szerzői műveknek van bizonyos védeltsége, bizonyos része nem ismerhető meg.

Visszatérve azokra a kritikákra, amelyeket halottam, még néhány szóban szeretnék ezekre válaszolni. Először is önök úgy fogalmaztak, hogy a közérdekű adatok megismeréséhez fűződő joggal szemben csak egy másik alapvető jog védelme állítható, és csak ez alapján lehetne korlátozni a közérdekű adatok megismeréséhez fűződő jogot. De, kedves képviselőtársaim, most is vannak korlátozások a törvényben! Most is azt mondja a törvény, hogy például a döntés-előkészítő irat nem ismerhető meg. Most is azt mondja a törvény, hogy például a fénymásolásért fizetni kell. Tehát most is vannak olyan korlátozások

(Dr. Bárándy Gergely: Az sem biztos, hogy alkotmányos!), amelyek egyébként közvetlenül nem vezethetők vissza, mondjuk, egy másik alapvető jogra, de mondjuk úgy, hogy a józan észre legalább visszavezethető az, hogy a fénymásolás költségét fizetni kell. (Dr. Józsa István: Digitális korban?) A digitalizálásról is van véleményem, és ennek a vitának egy nagyon fontos eleme, hogy amikor mi közérdekű adatokról és egyáltalán adatokról beszélünk és a törvény adatokról beszél, akkor - ezt pontosítjuk - önök meg iratokról beszélnek általában.

Az irat és az adat nem ugyanaz. A törvény szerint nem az irat nyilvános, persze ideértve azt az esetet, amikor az egész irat közérdekű adat, akkor természetesen maga az egész irat nyilvános, de nem mindig ez a helyzet. Pont az a lényege ennek az egész problémának, hogy a közigazgatás iratokkal, aktákkal, ügyekkel dolgozik, az adatigénylő pedig egy bizonyos adatot vagy több adatot kér ki. Ezért az iratokból ki kell választani a közérdekű adatot, vagy abból ki kell gyűjteni a közérdekű adatot. Az irat automatikusan nem lehet nyilvános. Természetesen, mondom, előállhat az a helyzet, hogy az egész irat nyilvános, de nem mindig ez a helyzet, és egy komoly munkaerő-igényes munka során kell megállapítani, hogy az iratból mi az, ami közérdekű adat, és pontosan hogyan kell teljesíteni az adatigénylő kérését.

Nagyon egyszerű lenne a helyzet, amit többen ajánlgattak. Nagyon egyszerű lenne a helyzet, ha azt mondaná a törvény, hogy bizonyos állami szervek iratait, egyszerűen fogalmazva, egy az egyben nyilvánosságra kell hozni, fel kell tenni a honlapra.

(20.20)

Vannak ilyen iratok, tehát vannak ilyen iratok, amelyeket nyilvánosságra kell hozni, és van is ilyen, úgynevezett különleges közzétételi kötelezettség vagy közzétételi listák vannak, ahol nyilvánosságra kell hozni bizonyos szerződéseket vagy a szerződések alapvető adatait. Tehát ezt a hatályos törvény ismeri, de mégis, a valós helyzet az, hogy az irat és az adat nem esik egybe, ezért kell az adattal dolgozni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A közöttünk fennálló vita ellenére is változatlanul az az álláspontunk, amit itt Tuzson Bence képviselő úr eléggé plasztikusan kifejtett, hogy ahogyan eddig is, úgy a jövőben is a közérdekűadat-igényléssel kapcsolatos vita, tehát az az alapvető kérdés, hogy vajon köteles-e kiadni az állami szerv az adatot, vagy az adatigénylő kérelmét teljesíteni kell-e vagy sem, hogyha ebben úgy érzi az adatigénylő, hogy korlátozzák a közérdekű információhoz fűződő jogát, akkor természetesen bírósághoz mehet, vagy előtte igénybe veheti az adatvédelmi hivatalnak a közbenjárását vagy eljárását. Nem lehet tehát másként megoldani, ez egy olyan konfliktus, ami mindig is okozhat jogvitákat, és erre a jogvitára a fennálló szabályokat inkább bővíti ez a törvény, hiszen a titokfelüveleti eljárás tekintetében megteremt egy újabb jogorvoslati lehetőséget vagy egy újabb hatékony jogorvoslati lehetőséget arra, hogy

végül is hozzáférhessen az állampolgár az őt valóban megillető közérdekű adatokhoz.

Tehát nem változik az alapvető rend, az alapvető rend szerint a közérdekű adatokat ki kell adni, de ennek az előállítás, a közérdekűadat-igénylés teljesítése igazgatási költségekkel jár, ezeknek az igazgatási költségeknek egy részét kívánja megtéríteni ez a javaslat, úgy, ahogyan egyébként eddig is fizetnie kellett egy részét az adatigénylőnek. És nyilván sohasem lesz olyan közérdekűadat-igénylés, amelyben viszonylag egyszerűen teljesíthető az adatigénylő kérése, és azért pénzt kérnének. Tehát hogyha például elektronikusan megvan az adat, akkor elektronikusan nem fognak érte kérni költségtérítést.

A törvényjavaslat felhatalmazza a kormányt, hogy hozzon egy ilyen kormányrendeletet, amely ezeket a költségeket meghatározza, tehát nem lesz abban a helyzetben az adatigénylő, hogy ne ismerné, milyen költségeket lehet vele szemben érvényesíteni. Ezt a kormányrendeletet - ahogyan Tuzson Bence elmondta - alkotmánybírói kontrollnak lehet alávetni, és természetesen ennek a kormányrendeletnek az alkalmazása is okot adhat bírósághoz fordulásra, bírósági kontrollra vagy az Adatvédelmi Hatóság közbenjárására.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat vitája során megint csak szeretnék hivatkozni arra, hogy az alaptörvényünk szerint a törvényekről, a jogszabályokról azt kell feltételezni, hogy azok jóhiszemű és a józan észnek megfelelő, erkölcsös célt szolgálnak - kérem, hogy vegyék figyelembe ezt. Engem a vita nem ingatott meg abban, hogy ez a törvényjavaslat erkölcsös célokat szolgál, és alapvetően jóhiszemű a kormány, amikor a törvényjavaslatot önök elé terjesztette. Kérem, támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Répássy Róbert államtitkár úr.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra július 6-án kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és az Egyesült Nemzetek Gyermekalapja között az Egyesült Nemzetek Gyermekalapja Globális Szolgáltató Központjának létrehozásáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/5348. sorszámon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Mikola István úrnak, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeret áll a rendelkezésére.

DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az Egyesült Nemzetek Gyermekalapja, az UNICEF döntést hozott arról, hogy hatékonysága növelése érde-

kében egyes feladatok ellátását a New York-i központból kiszervezve globális szolgáltató központot hoz létre. Az ENSZ Gyermekalapja a nemzetközi programok finanszírozásához szükséges fedezetet a kormányok önkéntesen nyújtott hozzájárulásaiból, a vállalatok és magánszemélyek adományáiból nyeri, nem részesül az ENSZ költségvetéséből.

Magyarország a Fülöp-szigetek, Kenya, Csehország, Dánia, Malajzia mellett szerepelt az UNICEF többéves vizsgálódásai alapján kiválasztott lehetséges helyszínek szűkített listáján. A központ létrehozására kiírt meghívásos pályázat kapcsán 2014 októberében az ENSZ Gyermekalap küldöttsége Budapestre érkezett előzetes helyszíni tájékoztató céljából. A magyar fél és az UNICEF közötti megbeszélések eredményeként a magyar kormány tavaly decemberben megküldte a teljes pályázati anyagot az ENSZ Gyermekalapjának. 2015 februárjában Anthony Lake, az UNICEF végrehajtó igazgatója a Magyarország által benyújtott anyagot értékelve és az ország komparatív előnyeit szem előtt tartva valamennyi pályázó közül Magyarországot választotta a globális szolgáltató központ helyszínéül.

A központ 2015 második felétől kezdi meg működését Budapesten, előreláthatóan 350 fővel. A központ Budapesten történő felállításához hozzájárul az új munkahelyek teremtéséhez, amely révén a kvalifikált, idegen nyelveket beszélő szakemberek hazai környezetben tudnak elhelyezkedni, továbbá lehetőség nyílik a szolgáltató központra épülő hazai beszállítói kör, elsődlegesen a HR, a pénzügyi és az informatikai szolgáltatások érvényesülésére is.

Az UNICEF döntését követően a kormány tárgyalásokat kezdeményezett az UNICEF-fel a központ Budapesten történő létesítéséről szóló megállapodás létrehozása érdekében. A két fél között létrejött megállapodás 17 cikkből áll, és a kormánynak a központ felállításával kapcsolatos azon kötelezettségvállalásait tartalmazza, amelyek többek között biztosítják a Budapesten már működő nemzetközi szervezetekhez hasonlóan és az uniós jogszabályokkal összhangban az UNICEF globális szolgáltató központ és a nemzetközi tisztviselői számára a központ tevékenységéhez kapcsolódó úgynevezett funkcionális kiváltságokat és mentességeket, továbbá a behozatali és kiviteli korlátozások alóli mentességet, illetve az áfa visszatérítését, valamint valamennyi működési költség vállalását legalább 15 éven át.

A megállapodást a felek 2015. június 15-én írták alá New Yorkban, amelyre a felhatalmazást a kormány 1380/2015. (VI. 12.) számú határozata adta meg. A megállapodás tartalmát tekintve a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény alapján törvényhozási tárgykört érintő szabályokat tartalmaz, továbbá a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvényre figyelemmel a megállapodás kötelező hatályának elismerésére az Országgyűlés ad felhatalmazást, és az törvénnyel kerül kihirdetésre.

A megállapodás összhangban áll a kormány deklarált céljával, azaz a nemzetközi szervezetek regio-

nális képviseleteinek és szolgáltató központjainak Magyarországra vonzásával, illetve Budapestnek humanitárius háttérközpontként való kiépítésével.

Kérem a tisztelt Házat, hogy fogadja el a betervezett törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Mikola államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Elsőként megadom a szót Csenger-Zalán Zsolt-nak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, 15 perces időkeretben.

CSENGER-ZALÁN ZSOLT a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Ön mindent elmondott, amit erről a törvényről egyáltalán tudni lehet. Ennek a törvénynek a kihirdetéséhez, illetve a megállapodás kihirdetéséről szóló törvényhez talán még annyit hozzátennék, hogy ennek a jogszabálynak a terminológiája és az abban foglalt rendelkezések összhangban állnak az Egyesült Nemzetek kiváltságairól és mentességeiről New Yorkban 1946. február 13. napján kelt és az 1957. évi 15. törvényerejű rendelettel kihirdetett nemzetközi egyezmény szövegével - talán ennyit még hozzá lehet tenni.

(20.30)

Megint csak ugyanúgy, mint ahogy ma már volt egy ilyen kihirdetésről szóló törvény, ez egy technikai jellegű lépés most az Országgyűlés részéről. A Fidesz frakciója támogatja a törvényjavaslatot. Köszönöm. *(Dr. Vejkey Imre tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Csenger-Zalán Zsolt képviselő úr. Most megadom a szót Józsa István képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Igazán örömteli egy ilyen előterjesztésről tárgyalni a magyar parlamentben - bár sok ilyen kezdeményezése, szerződése lenne a Külügyminisztériumnak! Na, nem feltétlenül olyanra gondolok, mint ami törvénymódosítást is igényel, mert a külügyi munkában rengeteg olyan szerződés van, amihez nem kell külön országgyűlési döntés, törvénymódosítás. Gondolok itt például a Szaúd-Arábiával kötendő nukleáris együttműködési megállapodásra, ami több év előkészítés után talán már a Külügyminisztérium részéről is támogatást tud nyerni, és a magyar szellemi exportnak egy területet tudna biztosítani Szaúd-Arábiában.

De mielőtt az elnök úr észreveszi, hogy nem az előterjesztésről beszélek, rögtön rá is térek a Magyarország Kormánya és az Egyesült Nemzetek

Gyermekalapja között az Egyesült Nemzetek Gyermekalapja Globális Szolgáltató Központjának létrehozásáról szóló megállapodás kihirdetéséről született T/5348. számú törvényjavaslatra.

Nagyon szép dolog az, hogy az Orbán-kormány ilyen lehetőségeket kihasznál, mint hogy az ENSZ Gyermekalapja hozott egy olyan döntést, amelyben Magyarországot választotta a globális szolgáltató központ helyszínéül. Ezt természetesen, ahogy államtitkár úr is mondta, megelőzte egy pályázat, és ez egy célszerű felhasználása a főváros szépségének és egyéb adottságainak. Nem tudom, az előterjesztésben valószínűleg nem szerepel, hogy Budapesten belül hol lesz ez az UNICEF-központ, de azért úgy érdekelne most ezen a majdnem korai órán, hogy talán hol található majd annak idején, ha gondolkodunk ebben.

A megállapodás a Magyarországon székhellyel rendelkező nemzetközi szervezetekhez hasonlóan részletesen szabályozza az UNICEF-et, valamint annak tisztviselőit és szakértőit megillető kiváltságokat, mentességeket, továbbá a Magyarország által biztosított könnyítéseket.

A központ és az ahhoz rendelt UNICEF-személyzet legalább olyan kedvező elbánásban kell hogy részesüljön, mint az ország területén jelen lévő többi kormányközi vagy nemzetközi szervezet vagy ENSZ-ügynökség, -alap, illetve -program.

Magyarország a jelen megállapodás hatálybalépésének időpontjától számított pontosan 15 éven vagy legalább 15 éven át térítésmentesen biztosítja az UNICEF számára azon helyiségek használatát és birtoklását, valamint azon berendezéseknek, irodabútoroknak, egyéb felszereléseknek a használatát, melyeket a felek a központ működéséhez szükségesnek ítélnék meg. Ezek részleteit a felek képviselői között létrejött külön kiegészítő megállapodás tartalmazza, mely nem tekinthető a nemzetközi szerződés részének, de hát azért elég jelentős költség- kötelezettségvállalást jelent. Erről is kérdezném államtitkár urat, hogy hogyan becsülik, hogy ennek az épületnek, mondjuk, nem az épületi értékét, de a közszolgáltatásokat, energiát, világítást, közműveket hogy becsülik, hogy évente mekkora költséggel fog hozzájárulni a magyar költségvetés az UNICEF működéséhez, vagy van-e egyáltalán ilyen igény vagy ilyen vállalás, hogy ezt ellenszolgáltatás nélkül így biztosítsa Magyarország.

A központ személyzete a nemzetközi szerződésekkel összhangban rendelkezik az UNICEF-et és a személyzetét megillető, diplomáciailag szokásos kiváltságokkal, mentességekkel, jogokkal, valamint könnyítésekkel is.

Az UNICEF-tisztviselők és egyéb UNICEF-dolgozók, akik ezen rendszer hatálya alá tartoznak, mentesek az ország területén kötelezően fizetendő járulékok, illetve minden egyéb kötelező hozzájárulás megfizetése alól. Úgy gondolom, ez egy szokásos megállapodásszöveg. A kérdésem az, hogy ha magyar állampolgár, magyar illetőségű dolgozója lesz ennek az UNICEF-központnak, akkor rá is ezek a nemzet-

közi kedvezmények vonatkoznak-e, mert ha így van, akkor azt hiszem, nagyon nagy lesz a tolongás az UNICEF-ben történő munkavállalásért.

Az UNICEF bárhol, bárkinél lévő tulajdona, pénzeszközei és vagyontárgyai mentesek a joghatóság minden formája alól Magyarországon is, kivéve, ha arról valamely esetben kifejezetten lemondott a szervezet, azzal, hogy lemondása nem terjed ki a végrehajtási cselekményekre. Az UNICEF tulajdona, pénzeszközei és vagyontárgyai mentesek a házkutatás, az igénybevétel, elkobzás, kisajátítás vagy végrehajtási, közigazgatási, bírósági vagy törvényhozási kényszer bármely más, abban való megnyilvánulása alól. Úgy gondolom, hogy ez teljesen helyénvaló. Tehát ez azt jelenti, hogy az UNICEF működésének minden anyagi természetű vonzatáért az Egyesült Nemzetek Szervezete mint önálló - mondjuk így - diplomáciai személy felelősséget vállal.

A szervezet irattára és általában a hozzá tartozó, illetve általa kezelt ügyiratok, bárhol legyenek is, sérthetetlenek.

Azt hiszem, hogy ez teljesen helyénvaló és sikernek könyvelhető el, hogy a Külügyminisztérium, illetve a külügy aktivitása révén ez a szerződés, megállapodás megkötött, egyáltalán észrevették, hogy van ilyen pályázati lehetőség. Lehet, hogy New York-i diplomatáinknak is volt ebben szerepe; ezt is kérdezném államtitkár úrtól, hogy személy szerint ezt ki vette észre vagy kinek volt ebben szerepe, mert azt hiszem, hogy legalább egy köszönömöt itt a parlamentben is megérdemel, hogyha ebben aktív részt vállalt.

Ugyanakkor - azon túlmenően, hogy elmondom, hogy az MSZP-frakció támogatja az előterjesztést az ENSZ Gyermekalapja Globális Szolgáltató Központjának Budapesten történő létrehozására, így a jelen törvényjavaslat elfogadását is - hozzá kell tennem, hogy bízunk abban is, hogy a nemzetközi szervezet tapasztalatai, általában a gyermekek ellátásával kapcsolatos know-how, a szervezet budapesti székhelyének létrehozása lehetőséget ad arra is, hogy a magyar gyermekszegénység sajnos egyre súlyosabb problémáira is rávilágítson, illetve annak orvoslására best practices formájában, a nem is az anyagiak, de a metódusok, a megelőzés, a felzárkóztatás területén jó tapasztalatokat esetleg át tud adni a Magyarországon sajnos egyre szélesebb néprétegeket érintő gyermekszegénység leküzdésére. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, Józsa István képviselő úr. Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, Kereszténydemokrata Néppárt.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az ENSZ Gyermekalapja Globális Szolgáltató Központjának Budapesten történő létrehozásának oka valamennyi, az UNICEF hatékonyságának növelését és az adminisztratív költségek redukálását támogató feladatnak a New York-i központból történő kiszervezése volt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Most engedjenek meg néhány szót az UNICEF-ről általában. Az UNICEF az Egyesült Nemzetek nemzetközi gyermekgyorssegélyezésének angol nyelvű rövidítése. Ezt az alapot az ENSZ Közgyűlése 1946-ban hozta létre annak érdekében, hogy segítsen a második világháború utáni Európában fagyoskodó, éhező és beteg gyerekeken, akiknek a háború borzalmait, a bombázásokat, a frontok többszöri áthaladását is túl kellett élniük.

(20.40)

Ma ez az ENSZ egyik szakosított szervezete. Az UNICEF tevékenységét 1965-ben Nobel-békedíjjal ismerték el. Az UNICEF olyan fejlesztési szervezet, melynek a világ több mint 150 országában vannak gyermekvédelmi programjai. Ezeket kizárólag önkéntes hozzájárulásokból és adományokból finanszírozza, vagyis nem részesül az ENSZ költségvetéséből. Az UNICEF éves költségvetése meghaladja a 2,5 milliárd dollárt, bevételeinek több mint 80 százalékát közvetlenül gyermekprogramjaira költi. A szervezet kiadásainak mintegy felét a gyermek-egészségügyi, kiadásainak közel negyedét oktatási, mintegy további negyedét pedig gyermekvédelmi és gyermekjogi programokra fordítja. Az UNICEF fennállása óta több gyermekéletet mentett meg, mint bármely más humanitárius szervezet a világon.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A Fülöp-szigetek, Kenya, Csehország és Malajzia mellett Magyarország is pályázott a projekt elnyerésére, amelynek okán hazánk 2014 októberében tárgyalásokat folytatott az UNICEF-fel, majd a tárgyalásokat követően még ugyanazon év decemberében megküldte teljes pályázati anyagát az UNICEF-nek. 2015 februárjában Anthony Lake, az ENSZ Gyermekalap végrehajtó igazgatója, a Magyarország által benyújtott anyagot értékelve és az ország komparatív előnyeit szem előtt tartva, valamennyi pályázó közül Magyarországot, hazánkat választotta a globális szolgáltató központ helyszínéül. Ezen döntés értelmében a magyar kormány tárgyalásokat kezdeményezett az UNICEF-fel egy, a központ Budapesten történő létesítéséről szóló megállapodás létrehozása érdekében.

A két fél között létrejött megállapodás a kormánynak a központ felállításával kapcsolatos olyan kötelezettségvállalásait tartalmazza, mint például az UNICEF Magyar Bizottságának a globális szolgáltató központban történő térítésmentes elhelyezése és valamennyi működési költség biztosítása, valamint kiváltságok és mentességek biztosítása az UNICEF és tisztségviselői számára. A megállapodás angol és magyar nyelven került aláírásra. A megállapodás 17 cikkelyből áll, és a Magyarországon székhellyel rendelkező nemzetközi szervezetekhez hasonlóan részletesen tartalmazza az UNICEF-et, valamint annak tisztségviselőit és szakértőit megillető kiváltságokat

és mentességeket, továbbá a Magyarország által biztosított könnyítéseket.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Most nagyon röviden az egyes cikkelyekről.

A megállapodás I. cikkelye az abban foglalt gyakran használt fogalmak meghatározását tartalmazza.

A megállapodás II. cikkelye rendelkezik az UNICEF és Magyarország közötti együttműködés általános kereteiről, kimondva, hogy a hazánk területén lévő központ és ahhoz rendelt UNICEF-személyzet legalább olyan kedvező elbánásban részesül, mint a Magyarország területén jelen lévő többi kormányközi vagy nemzetközi szervezet, illetve ENSZ-ügynökség.

A megállapodás III. cikkelye tartalmazza a hazánk által a központ magyarországi elhelyezéséhez adott hozzájárulást. Magyarország a megállapodás hatálybalépésének időpontjától számított legalább 15 éven át térítésmentesen biztosítja az UNICEF számára azon helységeknek (*sic!*) a használatát és birtoklását, valamint azon berendezéseknek, irodabútoroknak, valamint egyéb felszereléseknek a használatát, melyeket a felek a központ működéséhez szükségesnek ítélték meg.

Ennek részleteit a felek képviselői között létrejött külön megállapodás tartalmazza, mely nem tekinthető nemzetközi szerződésnek. A fentiekben rögzítettek túlmenően a kormány - a központ igazgatója kérésének megfelelően - biztosítja az UNICEF számára a munkavégzéshez szükséges közszolgáltatásokat, illetve többek között az áram- és vízszolgáltatásokat, szennyvízellátást, tűzvédelmet, szemétszállítást és gázellátást, ahogyan azt a felek képviselői között létrejött külön megállapodás is tartalmazza.

A IV. cikkely a központ személyzetéről rendelkezik.

A megállapodás V. cikkelye az UNICEF-et és a személyzetét megillető kiváltságokról, mentességekről, jogokról, valamint könnyítésekről tartalmaz általános rendelkezéseket.

A megállapodás VI. cikkelye részletekbe menően tartalmazza az UNICEF tulajdonára, pénzeszközeire, valamint vagyontárgyaira vonatkozó mentességeket. Az UNICEF tulajdona, pénzeszköze és vagyontárgyai mentesek a házkutatás, igénybevétel, elkobzás, kizárás vagy végrehajtási, közigazgatási, bírósági, törvénykezési kényszer bármely alakban való megnyilvánulása alól.

A megállapodás VII. cikkelye tartalmazza a hírközlésre vonatkozó könnyítéseket; a VIII. cikkely pedig az UNICEF tisztségviselőiről; míg a IX. cikkely a helyben szerződött, órabéren foglalkoztatott személyzetről rendelkezik.

A megállapodás X. cikkelye az ENSZ által felállított társadalombiztosítási és nyugdíjrendszerről tartalmaz rendelkezéseket, és rögzíti többek között azt, hogy akik ezen rendszer hatálya alá tartoznak, azok mentesek a kötelezően fizetendő járulék, illetve minden egyéb kötelező hozzájárulás megfizetése alól.

A megállapodás XI. cikkelye a kiküldött szakértőkre vonatkozó kiváltságokat és mentességeket tartalmazza; míg a XII. cikkely az UNICEF-tisztségviselők nevét és státusban bekövetkezett változásokat tartalmazó értesítőkről rendelkezik.

A megállapodás XIII. cikkelye rendelkezik a mentességekről való lemondás szabályairól; a XIV. cikkely az utazási igazolványra vonatkozó rendelkezéseket tartalmazza; a megállapodás XV. cikkelye vonatkozik a kiegészítő megállapodásra; míg a XVI. cikkely a viták rendezésére. A megállapodás XVII. és egyben utolsó cikkelye pedig a záró rendelkezéseket tartalmazza.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kérem, támogassák Magyarországi kormánya és az Egyesült Nemzetek Gyermekalapja között az ENSZ Gyermekalapja Globális Szolgáltató Központjának létrehozásáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló T/5348. számú törvényjavaslatot. A KDNP parlamenti frakciója támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Dr. Józsa István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vejkey Imre képviselő úr. Most megadom a szót Vágó Sebestyén képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

VÁGÓ SEBESTYÉN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Természetesen a frakciónk a Magyarország kormánya és az Egyesült Nemzetek Gyermekalapja között az Egyesült Nemzetek Gyermekalapja Globális Szolgáltató Központjának létrehozásáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslatot támogatni fogja. Ugyanis úgy gondoljuk, hogy ha Magyarországon egy ilyen globális szolgáltató központ létesül, az valószínűsíthetően emeli nemzetközi szinten, diplomáciai szinten Magyarország presztízsét, Magyarországot elismerését.

Az előző felszólalásokhoz egypár dolgot azért mondanék. Először is Józsa Istvánnak mondanám: hogy valaki felfedezte ezt a pályázatot, amiatt senkit nem illehet szerintem dicséret, ugyanis államtitkár úr az expozéjában elmondta, hogy ez egy meghívásos pályázat volt, tehát nem kellett senkinek észrevennie, felhívták rá a figyelmünket, hogy pályázzunk. Tehát annyira nem kell dicsérgetnünk senkit, ettől függetlenül még nyugodtan kijelenthetjük, hogy a magyar diplomácia nagy kívánnivalót maga után. Inkább annak kellene utánanézni, hogy hány pályázatot mulasztunk el, és hány ilyen lehetőségéről csúszunk le azért, mert a megfelelő emberek ezt nem veszik észre.

A másik pedig az, hogy remélem, nem lesz úgy, ahogyan Vejkey képviselőtársam felszólalásában hallottuk, és nem fogunk komplett településeket átadni, bármennyire egyetértünk az UNICEF törekvéseivel, nem fogunk komplett településeket átadni nekik. Gondolom, ez csak nyelvbtlás volt, és nem helységekre, hanem helyiségekre gondolt. Egy szó a

különbség, de azért tartalmilag elég nagy különbség van benne.

(20.50)

Egy kérdéssel megelőzött engem a képviselőtársam, mert én is szerettem volna azt megkérdezni - mert gondolom, ha 2015 második felében ez a szolgáltató központ feláll, akkor valószínűsítem azt is, hogy már a helyszín is megvan -, engem is érdekelne, hogy hol lesz ez a szolgáltató központ, illetve elképzelhető az is, mivel 350 fős személyzetről beszélünk, hogy több telephellyel is fog rendelkezni.

A 350 fővel kapcsolatban szóba került az, hogy lehetőséget kapnak majd a magyarnyelv-tudással és nemzetközi tapasztalattal rendelkező szakemberek arra, hogy ne kelljen külföldön szerencsét próbálniuk, hanem Magyarországon, saját lakhelyükön, saját hazájukban kamatoztathassák tehetségüket és tudásukat. A kérdésem az lenne, hogy ebből a 350 főből arányaiban mennyi lesz a magyar munkavállaló. Az egyértelmű számomra, hogy akár az ENSZ is fog ide New Yorkból delegálni szakembereket, szakértőket, vezetőket, de ebből mennyi lesz a magyar? És melyek azok a szakterületek, amelyek elsősorban pályázhatnak, illetve mely szakterület képviselői azok, akik esetleg reménykedhetnek abban, hogy felvételt nyernek ebbe a központba? Illetve azt is gondolom - mivel elég közel van ennek a szolgáltató központnak az alapítása -, hogy már esetlegesen a pályázatok is elindulhattak, vagy nem tudom, hogy ezek a pályázatok mikor indulnak. Csak úgy jelzésértékűen ezeknek a szakembereknek: mikor figyelhetik a pályázatokat, mikor pályázhatnak, mikor szállhatnak versenybe esetleg ezekért az álláshelyekért?

Amint már elmondtam, komolyan úgy gondolom, Magyarország presztízsét emeli az, ha egy ilyen szolgáltató központ létesül, és nagyon jól tudom azt is - amit Vejkey képviselőtársam nagyon szépen felvázolt az UNICEF történetével kapcsolatban -, hogy mi is volt az eredeti célja a szervezet létrehozásának, és azóta ez hogyan változott meg, hogyan formálódott át. Nagyon jól tudom azt is, hogy több országban van képviselőtársam, így Magyarországon is van képviselőtársam, de ha egy szolgáltató központ egy országba költözik - persze szó volt itt arról, hogy a pályázatot azért nyertük meg, mert a feltételeink erre lehetőséget adtak. Most a kérdés az, hogy mik voltak ezek a feltételek, mik alapozták meg azt, hogy mi ezt megnyerhettük. Esetleg fővárosunk adottságai, az infrastrukturális adottságai, vagy esetleg az, hogy bár Európa közepén vagyunk, de az UNICEF által legjobban preferált és támogatott térségnek mégis a közelében vagyunk? Tehát olyan helyszín Magyarországon, ami minden igényt ki tud elégíteni, ha globális szinten nézzük, akkor közel van a Föld legrászorultabb gyerekeihez is, viszont nincs annyira távol az európai civilizációtól, így a megfelelő szolgáltatásokat biztosítani tudja.

Elkezdtem már mondani, tudjuk nagyon jól, hogy az UNICEF-nek Magyarországon is van köz-

pontja, így most a szolgáltató központ is itt lett. Azt azért borítékolni lehet, hogy ha egy globális szolgáltató központ egy adott országba költözik, akkor elképzelhető, hogy az adott országban az UNICEF helyi szolgáltatása is felerősödik. Sajnos azt kell tapasztalnom volt gyermekvédelmi szakemberként, hogy az UNICEF-nek Magyarországon is lenne rengeteg tennivalója, ugyanis nagyon jól tudjuk, hogy elsődleges céljai között szerepel a gyermekek jogainak védelme, a gyermekjogok betartásának, betartásának a védelme, úgy általában a gyermekek védelme akár egészségügyi, akár mentális szempontból, és nagyon jól tudjuk - főleg tapasztalva az utóbbi idők történéseit -, hogy ezek Magyarországon nagyon sokszor sérülnek, és nagyon sokszor nemcsak a magyar jogrend és a magyar jogszabályok hiányosságai miatt, hanem nagyon sok esetben a körülmények és a rendszer hibái miatt.

Számíthatunk-e arra esetleg, ha felerősödik a tevékenysége az UNICEF magyarországi szervezetének, hogy akkor nemcsak abban fog kimerülni az ő tevékenységük, hogy bizonyos gyermekvédelmi programokat, projekteket támogatnak, hanem esetleg rávilágítanak akár a magyar gyermekvédelem, akár a magyar gyermeki sorsok nehézségeire, azok okaira, és bizonyos élethelyzetek és bizonyos komplett térségek gyermekhelyzetének kérdéseire is, annak okaira is? És ha ez így lesz, akkor ezt tudjuk-e esetleg kamatoztatni, tudjuk-e esetleg ezt szakmai szempontból is és a magyarországi gyermekek védelme és a magyarországi gyermekek jogai érdekében kamatoztatni?

Úgy gondolom, ez előnyös is lehet a számunkra. Ez természetesen kormányzati hozzáállás és állami hozzáállás kérdése is, hogy egy kritikát hogyan vesz és hogyan fog fel, azt konstruktív kritikának tekintie, és megpróbál-e lépéseket tenni afelé, hogy akár a megadott irányelvek alapján kiépítse azt a protokollt, azt a rendszert, hogy ezeket a problémákat kiküszöböljük, és ezek a nagyon súlyos helyzetek megszűnjenek. Gondolhatok itt akár a Magyarországon tapasztalható gyermekvédelmi jelzőrendszer állapotára, vagy akár a kiskorúak veszélyeztetésének állapotára, amire rengeteg példát tapasztalunk, vérlázító példát is tapasztalunk. Vagy gondolhatunk arra esetleg, hogy a gyermeknélkülözés mint olyan, Magyarországon - persze tudom, nincs az a rendszer, ahol százszázalékosan fel lehet számolni, de törekedjük afelé, hogy minél kisebb mértékben jelentkezzen az országban.

Tehát számíthatunk-e arra, hogy ha már egy ilyen fontos nemzetközi szervezetnek a globális szolgáltató központja Magyarországon lesz, gyermekvédelmi és gyermekjogi vagy akár a gyermekek mentális és egészségügyi állapota szempontjából Magyarország fókuszba kerül, Magyarországra irányulnak a tekintetek? Mert azért egy nemzetközi szervezet presztízsének sem mindegy az, hogy ha már szolgáltató központot hoz létre az országban, akkor pont azok a célok, amiért ő küzd, abban az országban éppen milyen állapotban vannak. Ha rossz állapot-

ban vannak, akkor az vet rá rossz fényt, vagy esetleg az vet rá jó fényt, hogy meg tudja világítani ezeket a problémákat akár abban az adott országban, amelyikbe ezt a központot telepíti.

Habár tudom vagy sejtem, hogy a pályázat elbírálásánál nem ezek a szempontok voltak mérvadóak, hanem a felszólalásomban már korábban elmondott szempontok - tehát gondolok főleg fővárosunk infrastrukturális állapotára vagy Magyarország földrajzi elhelyezkedésére -, de úgy gondolom, ezek is fontos szempontok, és erre is fontos ügyelnünk. Akár még azt is mondanám, hogy megelőzve a szolgáltató központ megalakítását, bizonyos kérdésekben akár válaszokat is adhatunk még a kérdés megszületése előtt, és bizonyos kérdésekben megoldási javaslatot is nyújthatunk, hogy ezek a súlyos és fenntarthatatlan állapotok, ami a gyermekveszélyeztetést és a gyermekjogok sérülését jelenti, ne maradjanak fenn, a lehető legkisebb mértékűvé korlátozódjanak, és nemcsak azzal, hogy a szolgáltató központ itt működik az országban, hanem ezzel a rendszerrel is példát mutassunk a világnak, és ha ilyen pályázat lenne, akkor azon is büszkén el tudjunk indulni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vágó Sebestyén képviselő úr. Megadom a szót Schmuck Erzsébet jegyző asszonynak, aki a Lehet Más a Politika véleményét mondja el.

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Rövid hozzászólásomban szeretném elmondani, az LMP üdvözlí, hogy a Menekültügyi Főbiztosság és az Élelmezésügyi és Mezőgazdasági Szervezet után az UNICEF is Magyarországot választotta egy központjának székhelyéül.

Dicsérendő, hogy az UNICEF globális szolgáltató központját Budapest több versengő főváros elől szerezte meg. A tények kedvéért tegyük hozzá, hogy a szolgáltató központ a jövőben egyes adminisztratív és operatív támogató funkciókat végez az ENSZ Gyermekalapja számára.

A szolgáltató központ működési és biztonsági költségeit a magyar kormány biztosítja. A megállapodás sajnos nem tér ki arra, hogy a tervek szerint ez milyen nagyságrendű összeg is lesz évente; lehet, hogy az államtitkár úr erre majd tud nekem válaszolni. Nyilvánvaló viszont, hogy a központ megszerzésében az alacsony költségeknek döntő szerepe volt, hogy az UNICEF közleményét idézzem: „Az UNICEF Magyarország mellett való döntésében kulcsfontosságú tényezőnek a viszonylag alacsony költségek, a magasan képzett munkaerő, valamint a jó infrastruktúra bizonyultak.”

(21.00)

A döntésben tehát kulcsszerepe volt annak, hogy Magyarországon olcsón lehet magasan képzett mun-

kaerőt találni. Ez már nemzetközi szinten is mindenki előtt nyilvánvaló. Ennek az LMP természetesen nem örül, mert mi azt szeretnénk, hogy a képzett munkaerőnek sokkal magasabb legyen az ára Magyarországon. Viszont ettől függetlenül az LMP támogatni fogja a törvényjavaslatot, és köszönöm a figyelmet. *(Dr. Józsa István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, jegyző asszony, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk, és most a kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Józsa István képviselő úrnak, MSZP.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azért szeretném a gyermekvédelemben igen járatos képviselőtársamnak elmondani, hogy azt elérni, hogy egy meghívásos pályázatra valakit meghívjanak, azért elég komoly diplomáciai munka eredménye. Tehát, én nem akarom a saját szakterületi ismereteit kétségbe vonni, de azért ne vonja kétségbe az egyéb területi hozzáértést sem. Felkerülni a térképre, az elég jelentős előkészítő munkát jelent. Én erre akartam utalni.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Szeretném még kiemelni az UNICEF-központ Budapestre kerülésének járulékos pozitív hatásait is. Az ENSZ talán legelfogadottabb küldetéssel bíró szervezete az UNICEF, mert az tényleg egy mítosz; mindenki úgy emlékezik rá, ahogy elhangzott, hogy '46-tól itt az európai gyermekek tízezreit segített megmenteni. Nem akarok pikírt megjegyzéseket hallani a koromra, de a 60-as években én még láttam UNICEF-feliratos, nagy becsben tartott konzervdobozokat, amelyek még a háború utáni időkben jutottak Magyarországra, és nem a használati értékük, hanem a pozitív emlék miatt kerültek megőrzésre családoknál.

Tehát az, hogy egy ilyen nagyon elfogadott szervezetnek a szolgáltató központja Budapestre kerül, olyan pozitív járulékos hatásokat is generál, amelyekből akár a konferenciaturizmus, akár egyáltalán az ismerősök, rokonok, szakemberek Budapestre látogatása révén sok pozitív hatás érheti majd a fővárost. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Jó estét kívánok! Folytatjuk a munkánkat azzal, hogy megkérdem, kíván-e még valaki a felszólalás lehetőségével élni. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem. Az általános vitát lezárom.

Megkérdem az előterjesztőt, államtitkár urat, kíván-e reagálni. *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen mindenkinek, aki fölszólalt és jelét adta, a támogatást.

Néhány felvetett kérdésre, megjegyzésre szeretnék röviden válaszolni.

Igen, az UNICEF nagy presztízsű intézmény, Magyarországon nagyon sokan ismerik. Ez a kiválasztásban is szerepet játszott, hiszen amikor az Anthony Lake vezette delegáció itt járt Magyarországon, négyszer-ötször jártak itt, meglepődtek azon, hogy szinte mindenki, gyerektől felnőttig, ismeri az UNICEF-et. Magyarországon nagy presztízse és ismertsége van ennek a szervezetnek.

Az is szerepet játszott Magyarország sikerében, hogy ez a harmadik nagy szervezet, amelyik Magyarországra jön. A FAO, ugye, az agráriummal, élelmiszer-biztonsággal foglalkozó, mezőgazdasági jellegű szakosított szervezete az ENSZ-nek, nagyon sikeresen működik Magyarországon. Az UNHCR, az emberi jogokkal foglalkozó ENSZ-szervezet is nagyon sikeresen működik itt, bizonyították, hogy jó helyen van az ENSZ-szervezet, és azt remélik, hogy az UNICEF szolgáltató központja is ilyen sikeres működést produkál a következő 15 évben. Aztán 10 évente lehet majd még 10 évvel meghosszabbítani az ittlétüket.

Egyébként valóban kiválasztásos pályázat volt, de 24 érdeklődő volt, amikor én ebbe bekapcsolódtam, és a végén 5-6 pályázó maradt. Nekünk Prágával volt a legnehezebb dolgunk, mert Prágában is nagyon jól ismerik az UNICEF-et, nagyra értékelik, és nagyon jó körülményeket tudtak volna biztosítani a szervezet működéséhez.

A szolgáltató központ székhelye a VII. kerület Wesselényi utca 16. szám alatti épületben lesz, Central Udvar Irodaház, ez a neve ennek a nagy irodaközpontnak, 6000 négyzetméter fognak bérelni ebben az épületben. Az első időszakban, és ez az első két évet jelenti, 350 embert fognak foglalkoztatni, majd két év múlva 500 főre tervezik emelni a foglalkoztatottak számát. Terjeszkedésben vannak, éppen ezért már a bérlemény is, ez a 6000 négyzetméter úgy van az épületen belül kialakítva, hogy azt körülbelül 9000 négyzetméterig még növelni lehessen a következő években.

A dolgozói összetétel úgy fog kinézni, hogy számításaink szerint és az előzetes megállapodások alapján az alkalmazottak 80-85 százaléka magyar állampolgár lesz. A többiek az UNICEF valószínűleg az Egyesült Államokból és más európai országokból fogja kiválasztani. Tudok arról például, hogy Genfből, Svájcban fognak érkezni ide, de együtt fogjuk az interjúkat lebonyolítani. Bár ők jelölik ki a céget, de magyar HR-céget fognak kijelölni, és az állásinterjúkat együtt fogjuk lefolytatni. Óriási a tolongás, valóban - képviselő úrnak mondom -, hiszen magas presztízsű intézményről van szó, számításaink és információim szerint jó fizetéssel. És természetesen azt is tudni kell, hogy aki ott fog dolgozni, az például az ENSZ egységes nyugdíjalapjához tartozik, hiszen a munkáltatója maga az ENSZ lesz. Mindannyian tudjuk, hogy ez sokféle előnnyel jár.

Nem került szóba a kiválasztásnál az olcsó munkaerő, mert jó fizetéseket fognak kapni ezek a dolgo-

zók itt, Budapesten, a nemzetközi fizetésekhez mért összegeket fognak kapni a munkájukért. Elsősorban informatikusokat, közgazdászokat, és ahogy hangsúlyoztam már a rövid bevezetőben, nyelveket beszélő munkatársakat fognak keresni. Annyit tudok mondani, hogy nálam pillanatnyilag körülbelül 300 önéletrajz van, és tudok arról, hogy nemcsak nálam vannak ilyen mértékben, hanem az Emmi vezetőinél is és másoknál is. Valóban nagyon nagy az érdeklődés az álláspályázatok iránt.

Nem tudok pontos összeget mondani még a hely kialakítására vonatkozóan, hiszen csak a tervekkel készültünk el. Ugye, először az úgynevezett host country agreementet, a fogadó állam megállapodását kellett aláírunk New Yorkban. Én voltam kint két héttel ezelőtt, Anthony Lake-vel aláírtuk ezt a megállapodást; majd ez a parlamenti ratifikáció szükséges ahhoz, hogy mi valóban költségvetést tudjunk csinálni, amit itt is be tudok jelenteni. Százmillió nagyságrendről van szó a következő 15 évben, amibe Magyarországnak kerülni fog ez az új szolgáltató központ.

Mivel kérdés hangzott el, és örülök ennek a kérdésnek, szeretném elmondani, hogy sokan közreműködtek ebben a sikerben. Elsőként megemlíteném a két nagykövetet, aki ebben a folyamatban érdekelt volt, Kőrösi Csaba nagykövet úr, New York nagykövete, és Bogyay Katalin, ő a végén folyt bele, új nagykövetünk New Yorkban. De meg kell említenem a többi tárcát is, hiszen például az Emmi-vel, az Emmi vezetőivel együtt dolgoztunk a pályázat kimunkálása során, ők támogattak sok szakmai munícióval bennünket ebben. És szeretném kiemelni az UNICEF Magyar Bizottság közreműködését. Egy 15 fős szervezetről van szó, amelynek vezetője Danks Emese asszony, aki nagyon intenzíven bekapcsolódott, és sokat segített ebben a folyamatban, hogy idáig eljuthattunk.

Nagyon érdekes volt, és szeretném elmondani, hogy négyszer-ötször járt itt az UNICEF New York-i delegációja, két alkalommal Anthony Lake is, az első számú vezetőjük is itt járt Magyarországon. Széleskörűen tájékoztódtak, elmentek civil szervezetekhez, alapítványokhoz, és kiemelték azt, hogy az egyik nagyon fontos vonzóerő Magyarországon az, hogy mindenki támogatja az UNICEF-et, pártovatartozástól, felekezeti hovatartozástól függetlenül. És ők ezt nagy értéknek tudták be. Ami még elhangzott a mérlegelés során, és aminek nagyon örültünk, hogy ők természetesen Magyarország geopolitikai helyzetét is jónak találták, megnézték, hogy a külföldi alkalmazottak számára milyen iskolák, elhelyezési lehetőségek vannak; ezt ideálisnak, jónak találták. Magyarországon a gyermekjóléti intézkedéseket és gyermekjogokat jónak találták.

(21.10)

Természetesen ezt úgy kell értelmezni, hogy az UNICEF most a fő problémával, 42 millió árva gyereknek az ügyével foglalkozik elsősorban, tehát ha

nemzetközi összehasonlításban nézzük, mondjuk, a magyar problémákat, akkor eltörpülnek amellest, ami Irakban vagy Szíriában vagy éppen a szubszaharai térségekben van. Nagyra értékelték a kiválasztás szempontjai között a közbiztonságot, amit Magyarországon ők jónak találnak; és említettem már, hogy az iskolákat is, a személyzet gyermekeinek az iskoláztatási lehetőségeit is itt kiválóan találták.

Azt hiszem, hogy a felszólalásokban tulajdonképpen minden másra elhangzott a válasz, én köszönöm szépen mindenkinek a támogatását. Természetesen fontosnak tartjuk, hogy a parlament támogatását a továbbiakban is élvezze ez az ügy. Nagyon érdekes, hogy Anthony Lake, az UNICEF New York-i igazgatója megkért engem, hogy ha itt véget ért a vita, akkor hívjam fel telefonon. Nagyon rajta vannak ezen az ügyön, ugyanis nagyon kíváncsi arra, hogy széles körű politikai támogatást élvez-e az UNICEF ügye, hiszen mint említettem, ők az első lépést fogják most megtenni, és ők további építkezést folytatnak, létszámot növelnek, újabb területek keltenek nekik. Nagy vonzása lesz az UNICEF-nek, sokan fognak idejönni, természetesen konferenciák lesznek, meglehetősen élénk szakmai, közéleti, tudományos tevékenység is fogja övezni az UNICEF itteni térnyerését. Tehát, ha szabad, akkor én Anthony Lake urat úgy fogom tájékoztatni, hogy a parlament támogatja, kérdéseik vannak, érdeklődő vita volt, de a politikai támogatást, ha valóban ez lesz a vége ennek a törvény-előterjesztésnek, akkor élvezni fogja az ügy. Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps.)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője, LMP. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A közel-múltban az Országgyűlés majdnem tárgyalta a nemzeti éghajlat-változási stratégiát, de a kormány ezt elhalasztotta, és értesüléseim szerint azért, hogy párizsi klímacsúcs eredményeit be kellene várni vagy be kell várni.

Mint ismeretes, Párizsban a november 30. és december 21. között megrendezendő klímacsúcson az üvegházhatású gázok kibocsátásának olyan mértékű korlátozásáról terveznek megállapodni az ENSZ tagállamai, amely biztosítaná, hogy a Föld éghajlatának átlaghőmérséklete az ipari forradalom előtti időkhöz képest legfeljebb két Celsius-fokkal legyen magasabb. A párizsi vállalások a 2020 utáni időszakra vonatkoznak majd.

Most már az Amerikai Egyesült Államok elnöke is kongatja a vészharangot, amelynek jogosságát az EPA, az USA környezetvédelmi ügynökségének jelentése is alátámasztja. Barack Obama elnök szerint fogynak az idő arra, hogy meg lehessen birkózni a klímaváltozás megfordíthatatlanná váló következményeivel, a szélsőséges időjárás és a tengerszint emelkedése pedig nemzetbiztonsági fenyegetést jelent, mert növeli a globális instabilitás és konfliktus veszélyét.

Az EPA prognózisa szerint, amely sok milliárd dollárba kerülő katasztrófákat is jósol, a század végére évi 69 ezer halálos áldozattal járhat a környezet terhelése Amerikában, ha az ország nem tesz gyors és jelentős lépéseket a globális felmelegedés megfékezésére érdekében.

Ma már számtalan bizonyíték van annak, hogy nincs hová halasztani az éghajlatváltozással kapcsolatos feladatok végrehajtását. Ezeket a feladatokat négy csoportba soroljuk.

1. Az éghajlatváltozást kiváltó üvegházgázok kibocsátásának csökkentése, amely a fosszilis energiaforrások felhasználásának abszolút csökkentése révén érhető el úgy, hogy a termelés és a fogyasztás szerkezetének egésze a kevésbé anyag- és energiaigényes irányba változzon.

2. A már bekövetkezett éghajlati változásokhoz való társadalmi alkalmazkodás elősegítése oly módon, hogy az ezzel kapcsolatos intézkedések anyag- és energiafelhasználása ne keresztezze a kibocsátáscsökkentési célokat.

3. Az éghajlatváltozással kapcsolatos környezeti tudatosság erősítése a társadalomban a helyes, fenntartható életmód ismereteinek átadásával.

És a 4. csoport: az éghajlatváltozás környezeti szempontrendszerének beépítése a döntéshozásba, az ágazati politikákba, stratégiákba, fejlesztési tervekbe és magukba a fejlesztésekbe. Egyébként ezt sem nagyon lehet itt nálunk, Magyarországon meg tapasztalni.

Magyarország kicsiny szereplője a globális kibocsátásokért felelős országok közösségének, ám nagy elszenvédője az éghajlatváltozásnak. Hazánkban a globális felmelegedési átlagértékek feletti a hőmérséklet növekedése, másrészt az ország kis földrajzi kiterjedése ellenére a különböző tájakon szélsőségesen eltérő jelenségekkel találkozhatunk, amely elsősorban a csapadékeloszlásban nyilvánul meg.

Hazánkban jelenleg is van érvényes, 2025-ig terjedő, ám felülvizsgálatra szoruló éghajlat-változási stratégia, amelynek a végrehajtását ugyanaz a vonakodás jellemzi, amely a nemzetközi szinten is tapasztalható. Az Országgyűlés 2008-ban fogadta el a stratégiát, amely két éves periódusokra írta elő a nemzeti éghajlat-változási programok kidolgozását és évente az azokról történő beszámolókat az Országgyűlés részére. Ezzel szemben eddig csupán a 2009-2010. évekre készült program, amelyről 2011-ben kellett volna beszámolni. A beszámoló végül 2012-ben készült el, és csak 2013-ban került

megtárgyalásra az Országgyűlés által. Új program nem készült.

Tisztelt Országgyűlés! Indokolt-e a halasztás? Kell-e nekünk Párizs eredményeire várni? A majdani párizsi döntés a kijelölt négy feladat közül az elsőt, az üvegházgáz kibocsátásának mértékét érintheti. Ez ugyan az 1990 óta tartó klímapolitikai korszakban először érintheti hazánkat tényleges kibocsátáscsökkentési feladattal, ez azonban semmilyen módon nem befolyásolja azt, hogy sürgős lépéseket tegyünk a környezeti tudatosság, alkalmazkodás és jó döntéshozás terén.

A vízkészletekkel való takarékos és az éghajlati eseményekre választ adó ésszerű gazdálkodást, a természetes élőhelyek kiterjedésének javítását, az élővilág sokféleségének védelmét, a vizes élőhelyek rehabilitációját, a mikroklimát és a szénelnyelést javító erdősítéseket, a szántóföldi mezőgazdaság... (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) - már csak két sorom van, elnök úr (Jelzésre:) - ... a szántóföldi mezőgazdaság dominanciájának csökkentését, az ökológiai gazdálkodásra való áttérést, az emberi egészségkárosodás megelőzését javító intézkedéseket nem halogathatjuk a kibocsátási céltételekre várva. Köszönöm a figyelmet. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérem, hogy legközelebb két sorral rövidebben írjon. (Derűtség.)

Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólásra jelentkezett Novák Előd képviselő úr, Jobbik. Tessék!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Rendhagyó módon felolvashatom én is napirend utáni felszólalásom címét, mely megtalálható az Országgyűlés honlapján is, hiszen iktatásra került.

Így szól: „A Legfelsőbb Bíróság 2010-es végzése szerint nem hallgatható el a Jobbik a 'cigánybűnözés' szó használata miatt, azt köteles közölni a közmédiával is.”

Bizony, így történt, és nem volt ez annyira meglepő, hiszen az Országos Választási Bizottság első fokon ebben az ügyben szintén azt állapította meg 6:2 arányban, viszonylag egyhangúlag, hogy a Jobbik „cigánybűnözés” kifejezést is használó hirdetési nem lépik túl...

ELNÖK: Képviselő úr, szeretném figyelmeztetni, hogy ön egy csoportot sértő kifejezést használt. Az Országgyűlésről szóló törvény 48. § (1) bekezdése alapján most rendreutasítom, s egyidejűleg figyelmeztetem, hogy ha még egyszer ismételtén sértő kifejezést használ, meg fogom vonni öntől a szót. Megértette, amit mondtam.

Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Elnök úr, én most pont a Legfelsőbb Bíróságnak azt a végzését ismertetem...

ELNÖK: Tessék folytatni, ne bírálja felül az elnök tevékenységét, mert az a házszabállyal nem egyenletes... Tessék folytatni!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): *Ne vágjon a szavamba! Pontosan folytatom.* Ne vágjon folyton a szavamba, kérem, én pontosan azt a végzést...

ELNÖK: Kérem, hogy ne bírálja az elnök tevékenységét, folytassa a mondanivalóját!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Nem bírálom. Nem bírálom, csak kértem.

ELNÖK: Gondolom, hogy megértette, amit mondtam. Folytassa a felszólalását!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Megértettem, és remélem, hogy ön is megérti a Legfelsőbb Bíróság jogerős végzését, s azt gondolom, hogy itt nem vagyunk állam az államban, ez nem Kövér László, sem másnak a kiskirálysága, ezért be kell tartani a törvényeket.

A Legfelsőbb Bíróság úgy ítélte meg, hogy törvénysértőnek minősül a véleménynyilvánítás korlá-

tozása akkor, hogyha a „cigánybűnözés” szót nem engedik elmondani.

ELNÖK: Tisztelt képviselő úr, ön ismételten sértő kifejezést használt...

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Nem használtam sértő kifejezést, tanulmányozza a Legfelsőbb Bíróság végzését!

ELNÖK: ...ezért az Országgyűlésről szóló törvény 48. § (2) bekezdése alapján megvonom öntől a szót. *(Kikapcsolja Novák Előd mikrofonját. - Novák Előd: Ez teljesen törvénysértő!)*

Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk.

Tájékoztatom önöket, hogy a **nyári rendkívüli ülészak negyedik rendkívüli ülésére július 3-án, pénteken kerül sor.**

Megköszönöm munkájukat, az ülést bezárom. Mindenkinek jó éjszakát kívánok!

(Az ülés 21 óra 20 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Schmuck Erzsébet s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)